

การประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการใช้งานอาคาร:

กรณีศึกษา อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา จังหวัดนครปฐม

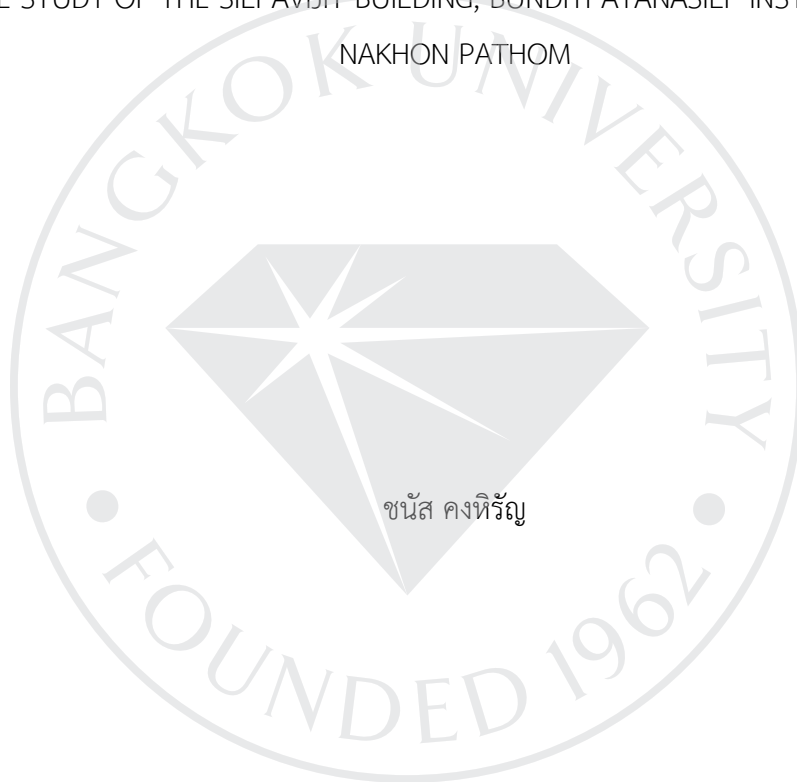
THE ASSESSMENT AND SATISFACTION OF BUILDING PERFORMANCE:

A CASE STUDY OF THE SILPAVIJIT BUILDING, BUNDITPATANASILP INSTITUTE,
SALAYA, NAKHON PATHOM

การประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการใช้งานอาคาร:
กรณีศึกษา อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา จังหวัดนครปฐม

THE ASSESSMENT AND SATISFACTION OF BUILDING PERFORMANCE:
A CASE STUDY OF THE SILPAVIJIT BUILDING, BUNDITPATANASILP INSTITUTE, SALAYA,
NAKHON PATHOM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2560

©2560

ชนัส คงหิรัญ

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการใช้งานอาคาร: กรณีศึกษา อาคาร
คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา จังหวัดนครปฐม

ผู้วิจัย ชนัส คงหิรัญ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยสิทธิ์ ด้านกิตติกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิรงค์ จุฑาพถุมิตร)

ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนธร กิตติกันต์)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณินทร์ รักรวงศ์วาน)

(ดร.ศันสนีย์ เทพปัญญา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 18 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2560

ชนัส คงหิรัญ. ปรินญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน, กันยายน 2560, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

การประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการใช้งานอาคาร: กรณีศึกษา อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา จังหวัดนครปฐม (198 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยสิทธิ์ ด้านกิตติกุล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินความพึงพอใจและประสิทธิภาพในการใช้งานอาคารของคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสอดคล้องของวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคารกับการใช้งานในปัจจุบัน รวมถึงสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานระดับความพึงพอใจและความต้องการจากผู้ใช้อาคาร เพื่อนำมาหาข้อสรุปและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้มีความเหมาะสมต่อความต้องการของผู้ใช้งาน การศึกษาในครั้งนี้ดำเนินการโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเพื่อวัดระดับความพึงพอใจหลังการใช้งานจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน และวิเคราะห์ผลด้วยวิธีทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย SD และแปลผล รวมถึงการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในเรื่องของปัญหาและความต้องการที่เกิดขึ้นจากการใช้งานในด้านต่าง ๆ

ผลการศึกษาพบว่าภาพรวมการใช้งานเพื่อเป็นสถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอนมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคาร แต่ยังพบปัญหาในด้านการบริหารจัดการพื้นที่บางส่วนที่ทำให้เกิดอุปสรรคในการใช้งาน รวมถึงพื้นที่ส่วนห้องสมุดและส่วนสำนักงานที่มีการใช้งานไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคาร และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย - ปานกลาง ทางด้านของปัญหาประกอบด้วย ปัญหาการชำรุดของวัสดุอุปกรณ์และปัญหาการบริหารจัดการพื้นที่ ส่วนความต้องการคือ ต้องการให้ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและเพิ่มส่วนบริการรวมถึงระบบรักษาความปลอดภัยของอาคาร ผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในด้านการนำไปใช้เป็นกรณีศึกษาในการก่อสร้างอาคารที่มีลักษณะองค์ประกอบประเภทเดียวกัน

อนุมัติ:

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Khonghiran, C. M.Arch. (Interior Architecture), September 2017, Graduate School, Bangkok University.

The Assessment and Satisfaction of Building Performance: A Case Study of the Silpavijit Building, Bunditpatanasilp Institute, Salaya, Nakhon Pathom (198 pp.)

Thesis Advisor: Assoc.Prof.Chaiyasit Dankittikul, D.E.D.

ABSTRACT

The purpose of the study on the assessment and satisfaction of building performance: a case study of the Silpavijit Building, Bunditpatanasilp Institute was to examine the concordance between the initial purpose of the building construction and the current building occupancy. This study also aimed to scrutinize problems caused by the occupancy of the building, while assessing customer satisfaction and their needs on the building performance, in order to draw the conclusion and suggestion on the improvement of the building to better serve the needs of the users.

The survey was conducted to measure satisfaction based on post occupancy evaluation with the sample size of 100 respondents. The collected data was, subsequently, analyzed in order to calculate the average standard deviation (SD) and interpret the results via statistical method. The information on problems and needs on the building occupancy gathered through interviews was also concluded in this study.

The study indicated that an overall occupancy of the building as a place for teaching and learning served the initial purpose of the construction. However, it revealed that there have been some problems in the management of some spaces that have caused obstacles in the occupancy, including the occupancy the library and the office areas did not meet the initial construction purpose. According to the assessment on an overall satisfaction towards the Silpavijit Building, Bunditpatanasilp Institute among the sample size, the results indicated that the users were satisfied at low to moderate level on an average. The following problems were stated including material and equipment damages and the poor space management. The

improvement on the environment and the addition of the service area, along with the building security system were the main needs suggested by the selected sample size. The major findings of this study would be a useful case study for the construction of buildings of the same organization in the future.

Approved: _____

Thesis Advisor

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์และช่วยเหลือจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยสิทธิ์ ด้านกิตติกุล ซึ่งได้ให้คำปรึกษาและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนงานวิจัยครั้งนี้เสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อย จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิรงค์ จุฑาพถุมิตร และอาจารย์ทุก ๆ ท่าน รวมถึงคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกที่ได้ให้ข้อเสนอแนะและแนวคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยจนทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์และลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ประจำคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทุกท่านในความช่วยเหลือและการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ รวมถึงเจ้าหน้าที่และนักศึกษาทุกฝ่ายที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จนทำให้ผู้วิจัยสามารถทำงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ชนัส คงหิรัญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย	1
1.2 คำถามของการวิจัย	1
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.6 กรอบการวิจัย	3
1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 แนวคิดในการออกแบบอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลา	5
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	43
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพหลังการใช้งานอาคาร	48
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการอาคาร	57
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	60
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	63
2.7 ตัวแปรจากกรอบทฤษฎี	66
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	69
3.1 ขั้นตอนการวิจัย	69
3.2 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	71
3.3 เครื่องมือในการเก็บข้อมูล	76
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล	78

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	79
4.1 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1	79
4.2 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2	90
4.3 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3	148
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	157
5.1 สรุปผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1	157
5.2 สรุปผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2	173
5.3 สรุปผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3	175
5.4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไข	179
5.5 สรุปผลการวิเคราะห์ปัญหา	180
5.6 ข้อเสนอแนะ	186
บรรณานุกรม	188
ภาคผนวก รายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถาม	192
ประวัติเจ้าของผลงาน	198
ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในวิทยานิพนธ์	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1: รายละเอียดประกอบผังพื้นอาคารชั้นที่ 1	12
ตารางที่ 2.2: รายละเอียดประกอบผังพื้นอาคารชั้นที่ 2	18
ตารางที่ 2.3: รายละเอียดประกอบผังพื้นอาคารชั้นที่ 3	22
ตารางที่ 2.4: รายละเอียดประกอบผังพื้นอาคารชั้นที่ 4	27
ตารางที่ 2.5: รายละเอียดประกอบผังพื้นอาคารชั้นที่ 5	31
ตารางที่ 2.6: รายละเอียดประกอบผังพื้นอาคารชั้นที่ 6	35
ตารางที่ 2.7: รายละเอียดประกอบผังพื้นอาคารชั้นที่ 7	39
ตารางที่ 2.8: สรุปหลักเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพส่วนใช้งานอาคาร 9 ประการ	55
ตารางที่ 2.9: การแปลงตัวแปรเชิงมโนทัศน์ เป็นตัวแปรเชิงปฏิบัติการ	67
ตารางที่ 3.1: จำนวนผู้ใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลา ยาน นครปฐม	72
ตารางที่ 3.2: จำนวนร้อยละของผู้ใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลา ยาน	72
ตารางที่ 3.3: ปัจจัย ตัวชี้วัด และวิธีการเก็บข้อมูล	73
ตารางที่ 4.1: จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	91
ตารางที่ 4.2: จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง	92
ตารางที่ 4.3: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลา ยานของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม	93
ตารางที่ 4.4: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลา ยานของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา	95
ตารางที่ 4.5: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลา ยานของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน	97
ตารางที่ 4.6: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลา ยานของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์	99

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.7: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลาของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย	101
ตารางที่ 4.8: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลาของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม	103
ตารางที่ 4.9: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลาของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามฝ่ายทะเบียนและเจ้าหน้าที่	105
ตารางที่ 4.10: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลาของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด	107
ตารางที่ 4.11: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาประติมากรรม โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม	113
ตารางที่ 4.12: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา	114
ตารางที่ 4.13: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน	115
ตารางที่ 4.14: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาภาพพิมพ์ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์	117
ตารางที่ 4.15: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรมไทย โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย	118

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.16: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรม โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม	119
ตารางที่ 4.17: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม	122
ตารางที่ 4.18: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา	123
ตารางที่ 4.19: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน	124
ตารางที่ 4.20: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์	125
ตารางที่ 4.21: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย	126
ตารางที่ 4.22: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม	127
ตารางที่ 4.23: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามรวมทุกสาขาวิชา	128
ตารางที่ 4.24: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม	131

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.25: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อ ห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชา เครื่องเคลือบดินเผา	132
ตารางที่ 4.26: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อ ห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชา ออกแบบตกแต่งภายใน	133
ตารางที่ 4.27: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อ ห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชา ภาพพิมพ์	134
ตารางที่ 4.28: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อ ห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชา จิตรกรรมไทย	135
ตารางที่ 4.29: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อ ห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชา จิตรกรรม	136
ตารางที่ 4.30: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อ ห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามรวมทุกสาขาวิชา	137
ตารางที่ 4.31: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อ การบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม	140
ตารางที่ 4.32: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อ การบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา	141
ตารางที่ 4.33: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อ การบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน	142
ตารางที่ 4.34: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อ การบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์	143

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.35: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย	144
ตารางที่ 4.36: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม	145
ตารางที่ 4.37: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามรวมทุกสาขาวิชา	146
ตารางที่ 5.1: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 1	158
ตารางที่ 5.2: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 2	160
ตารางที่ 5.3: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 3	162
ตารางที่ 5.4: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 4	164
ตารางที่ 5.5: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 5	166
ตารางที่ 5.6: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 6	168
ตารางที่ 5.7: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 7	170

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1: กรอบการวิจัย	3
ภาพที่ 2.1: แผนที่จังหวัดนครปฐมและตำแหน่งที่ตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา	7
ภาพที่ 2.2: แผนที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา	8
ภาพที่ 2.3: ผังบริเวณและตำแหน่งที่ตั้งอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา	8
ภาพที่ 2.4: อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ด้านทิศตะวันออก	9
ภาพที่ 2.5: อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ด้านทิศตะวันตก	10
ภาพที่ 2.6: อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ด้านทิศเหนือ	10
ภาพที่ 2.7: อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ด้านทิศใต้	11
ภาพที่ 2.8: ผังพื้นที่ 1	12
ภาพที่ 2.9: ทางเข้าอาคารด้านทิศตะวันตก	14
ภาพที่ 2.10: ทางเข้าอาคารด้านทิศตะวันออก	14
ภาพที่ 2.11: ทางเข้าอาคารด้านทิศใต้	15
ภาพที่ 2.12: ห้องเรียนปฏิบัติงานประติมากรรม	15
ภาพที่ 2.13: ห้องประชุมสัมมนา	16
ภาพที่ 2.14: บริเวณโถงทางเดินชั้น 1	16
ภาพที่ 2.15: ห้องเรียนปฏิบัติงานเครื่องเคลือบดินเผา	17
ภาพที่ 2.16: ห้องเรียนปฏิบัติงานไม้	17
ภาพที่ 2.17: ผังพื้นที่ 2	18
ภาพที่ 2.18: บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 2	19
ภาพที่ 2.19: ห้องเรียนวาดเส้น	20
ภาพที่ 2.20: ห้องบรรยายรวม	20
ภาพที่ 2.21: ห้องพักอาจารย์สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา	21
ภาพที่ 2.22: ห้องเรียนเครื่องเคลือบดินเผา	21
ภาพที่ 2.23: ผังพื้นที่ 3	22
ภาพที่ 2.24: บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 3	23
ภาพที่ 2.25: ห้องเรียนปฏิบัติงานเขียนแบบ 1	24
ภาพที่ 2.26: ห้องเรียนปฏิบัติงานเขียนแบบ 2	24
ภาพที่ 2.27: ห้องเรียนปฏิบัติงานเขียนแบบ 3	25
ภาพที่ 2.28: ห้องเรียนคอมพิวเตอร์	25

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 2.29: ห้องเรียนบรรยายออกแบบตกแต่งภายใน 1	26
ภาพที่ 2.30: ห้องเรียนบรรยายออกแบบตกแต่งภายใน 2	26
ภาพที่ 2.31: ผังพื้นที่ 4	27
ภาพที่ 2.32: บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 4	28
ภาพที่ 2.33: ห้องเรียนปฏิบัติงานภาพพิมพ์	29
ภาพที่ 2.34: ห้องเรียนคอมพิวเตอร์	29
ภาพที่ 2.35: ห้องเรียนบรรยายภาพพิมพ์ 1	30
ภาพที่ 2.36: ห้องเรียนบรรยายภาพพิมพ์ 2	30
ภาพที่ 2.37: ผังพื้นที่ 5	31
ภาพที่ 2.38: บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 5	32
ภาพที่ 2.39: ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรมไทย 1	33
ภาพที่ 2.40: ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรมไทย 2	33
ภาพที่ 2.41: ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรมไทย 3	34
ภาพที่ 2.42: ห้องเรียนบรรยายจิตรกรรมไทย	34
ภาพที่ 2.43: ผังพื้นที่ 6	35
ภาพที่ 2.44: บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 6	36
ภาพที่ 2.45: ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรม 1	37
ภาพที่ 2.46: ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรม 2	37
ภาพที่ 2.47: ห้องเรียนบรรยายจิตรกรรม 1	38
ภาพที่ 2.48: ห้องเรียนบรรยายจิตรกรรม 2	38
ภาพที่ 2.49: ผังพื้นที่ 7	39
ภาพที่ 2.50: บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 7	40
ภาพที่ 2.51: ห้องฝ่ายทะเบียนและห้องสมุด	41
ภาพที่ 2.52: ห้องทำงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนการศึกษา	41
ภาพที่ 2.53: ห้องประชุม	42
ภาพที่ 2.54: ห้องทำงานประจำตำแหน่งรองคณบดี คณะศิลปวิจิตร	42
ภาพที่ 2.55: ชั้นลอย	43
ภาพที่ 2.56: ทฤษฎีของมาสโลว์แสดงลำดับความต้องการ 5 ขั้นของมนุษย์	47
ภาพที่ 2.57: แบบจำลองการประเมินหลังการใช้งาน	51

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 2.58: แผนภาพแสดงองค์ประกอบของการบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร	58
ภาพที่ 2.59: หัวข้อในการทบทวนวรรณกรรมไปสู่ผลสรุปของการวิจัย	66
ภาพที่ 3.1: ขั้นตอนการวิจัย	70
ภาพที่ 3.2: จำนวนร้อยละของผู้ใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา	73
ภาพที่ 4.1: กราฟแสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	91
ภาพที่ 4.2: กราฟแสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง	92
ภาพที่ 4.3: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา	109
ภาพที่ 4.4: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา แบบแยกแต่ละสาขาวิชาของผู้ใช้งาน (1)	110
ภาพที่ 4.5: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา แบบแยกแต่ละสาขาวิชาของผู้ใช้งาน (2)	111
ภาพที่ 4.6: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา แบบแยกแต่ละสาขาวิชาของผู้ใช้งาน (3)	112
ภาพที่ 4.7: กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัด การเรียนการสอนแบบแยกแต่ละสาขาวิชาของผู้ใช้งาน	121
ภาพที่ 4.8: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการ พักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละสาขาวิชา	129
ภาพที่ 4.9: กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและ การพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละสาขาวิชา	130
ภาพที่ 4.10: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของห้องสมุดและส่วนบริการ	138
ภาพที่ 4.11: กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของห้องสมุดและ ส่วนบริการของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละสาขาวิชา	139
ภาพที่ 4.12: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้ บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามรวมทุกสาขาวิชา	147
ภาพที่ 4.13: กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคาร และการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามรวมทุก สาขาวิชา	147
ภาพที่ 5.1: ผังพื้นที่ชั้นที่ 1	157

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 5.2: ผังพื้นที่ 2	160
ภาพที่ 5.3: ผังพื้นที่ 3	162
ภาพที่ 5.4: ผังพื้นที่ 4	164
ภาพที่ 5.5: ผังพื้นที่ 5	166
ภาพที่ 5.6: ผังพื้นที่ 6	168
ภาพที่ 5.7: ผังพื้นที่ 7	170

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันอุดมศึกษานิติบุคคลสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสถาบันของชาติแห่งแรกๆ ที่ให้การศึกษาทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ มีหน่วยงานส่วนกลางที่เป็นระดับปริญญาตรีในสังกัด 4 หน่วยงานประกอบไปด้วย สำนักอธิการบดี คณะศิลปวิจิตร คณะศิลปนาฏดุริยางค์ และคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตั้งอยู่ที่ ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ซึ่งภายในพื้นที่ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นั้น ประกอบไปด้วยอาคารต่าง ๆ โดยแยกตามแต่ละหน่วยงาน

อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ถูกก่อสร้างขึ้นเพื่อเป็นพื้นที่สำหรับการเรียนการสอนของคณะศิลปวิจิตร โดยมีลักษณะเป็นอาคารสูง 7 ชั้น และได้เริ่มใช้งานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เป็นต้นมา โดยตลอดระยะเวลากว่า 7 ปีนั้น ได้มีการใช้ประโยชน์ทางด้านการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและพบปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานในด้านต่าง ๆ เช่น ปัญหาพื้นที่ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ปัญหาในการใช้งานห้องสมุดหรือส่วนบริการต่าง ๆ ปัญหาเรื่องเสียงรบกวน สภาพห้องเรียนที่ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน และพื้นที่ส่วนกิจกรรมหรือการพักผ่อนที่ไม่เพียงพอ เป็นต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางด้านความสะดวกสบายในการใช้สอยอาคารเท่านั้นแต่ยังส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนโดยรวมอีกด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้เกิดข้อสงสัยในประสิทธิภาพของอาคารและการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ต่าง ๆ ของอาคารตลอดจนวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคาร ดังนั้นผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องของการประเมินประสิทธิภาพด้านการใช้งานของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจ ปัญหาและความต้องการจากผู้ใช้อาคารรวมถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพหลังจากการใช้งานจริง เพื่อสามารถนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุแห่งปัญหาและหาแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้มีความเหมาะสมต่อไป

1.2 คำถามของการวิจัย

1.2.1 สภาพทางกายภาพของอาคารและการใช้งานอาคารในปัจจุบันเป็นไปตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคารหรือไม่

1.2.2 ผู้ใช้อาคารมีความพึงพอใจต่อสภาพการใช้งานอาคารในปัจจุบันมากหรือน้อยอย่างไร

1.2.3 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานอาคารในปัจจุบันเป็นอย่างไร

1.2.4 ผู้ใช้อาคารมีความต้องการในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงพื้นที่ภายในอาคารไปในทิศทางใดเพื่อให้สอดคล้องกับการใช้งาน

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพของอาคารและความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคาร

1.3.2 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งานอาคารของนักศึกษาและบุคลากรของคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1.3.3 เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ใช้และศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานอาคารในปัจจุบันเพื่อหาแนวทางในการแก้ไข

1.3.4 เพื่อเสนอแนะเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนและสอดคล้องตามลักษณะในแต่ละสาขาวิชาของคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้มุ่งเน้นที่การประเมินประสิทธิภาพหลังการใช้งานพื้นที่ภายในของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจด้วยการแจกแบบสอบถามจากผู้ใช้อาคารซึ่งประกอบไปด้วย นักศึกษา ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของคณะศิลปวิจิตร ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้อาคารโดยตรง เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุง ซึ่งมีขอบเขตในการศึกษาดังนี้

1.4.1 ศึกษาวัตถุประสงค์เริ่มแรกในการก่อสร้างอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลา เพื่อเปรียบเทียบวัตถุประสงค์แรกเริ่มของอาคารกับการใช้งานจริงในปัจจุบัน

1.4.2 ศึกษาปัญหาที่เกิดจากการใช้งานอาคารในปัจจุบันและศึกษาความต้องการของผู้ใช้

1.4.3 ศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ใช้อาคารและประเมินประสิทธิภาพของอาคารตามหลักการประเมินอาคารหลังการใช้งาน

1.4.4 เสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงอาคารเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการใช้งานจริงในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากอาคารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เพื่อทราบถึงลักษณะทางกายภาพของอาคารที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคารและความเหมาะสมในการใช้งานในปัจจุบัน

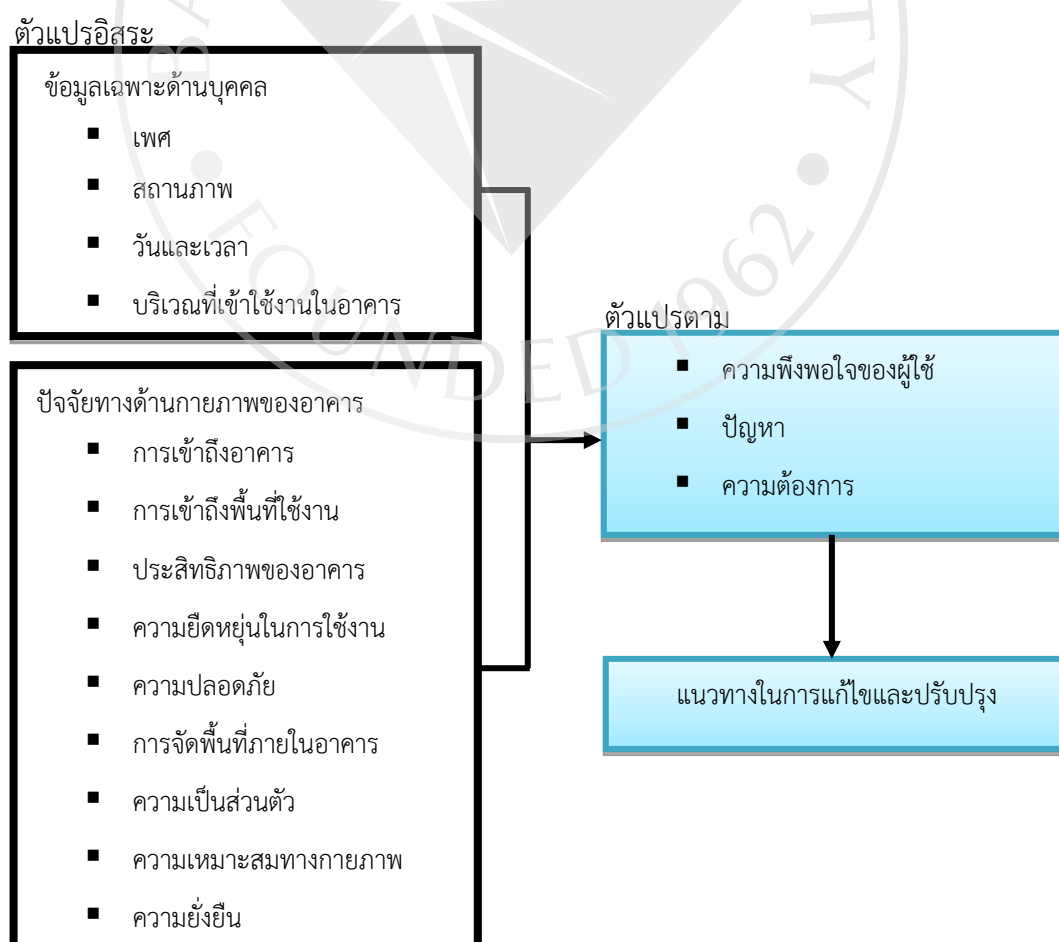
1.5.2 เพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้อาคาร ความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งาน รวมถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาในการใช้งานอาคาร

1.5.3 เพื่อให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ทราบถึงปัญหาทางกายภาพของอาคารเรียนของคณะศิลปวิจิตร ที่ส่งผลถึงประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและใช้เป็นกรณีศึกษาในการก่อสร้างอาคารเรียนทางด้านศิลปะในอนาคตต่อไป

1.5.4 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อกองแผนงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และหน่วยงานการศึกษาอื่นที่สามารถนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบปรับปรุงอาคารให้มีความเหมาะสมในการใช้งานอาคารอย่างมีประสิทธิภาพ

1.6 กรอบการวิจัย

ภาพที่ 1.1: กรอบการวิจัย

1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.7.1 อาคารคณะศิลปวิจิตร หมายถึง อาคารเรียนของคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

1.7.2 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ถูกใจ หรือตรงตามความคาดหวังซึ่งเป็นการรับรู้ที่เป็นไปในทางบวกของนักศึกษาและบุคลากรของคณะศิลปวิจิตร ต่อการใช้งานภายในอาคารเรียนคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

1.7.3 ผู้ใช้งานอาคาร หมายถึง นักศึกษา ครู อาจารย์และบุคลากรที่ใช้งานและปฏิบัติงานภายในอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

1.7.4 ความต้องการ หมายถึง ความอยากได้ในบางสิ่งของนักศึกษาและบุคลากรของคณะศิลปวิจิตร เมื่อได้เข้ามาใช้งานภายในอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา อาจเป็นความต้องการทั้งในสิ่งที่มีอยู่ หรือต้องการให้มีเพิ่ม โดยใช้วิธีการสอบถามและสัมภาษณ์จากผู้เข้าใช้อาคาร

1.7.5 การประเมินประสิทธิภาพอาคารหลังการใช้งาน หมายถึง การประเมินผลหลังการใช้ประโยชน์พื้นที่ภายในอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา โดยผู้ประเมินคือนักศึกษา ครู อาจารย์และบุคลากรของคณะศิลปวิจิตร ซึ่งเป็นการประเมินสภาพทางกายภาพของอาคาร เพื่อวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย และปัญหาจากการใช้งานที่เกิดขึ้น ผลที่ได้จากการประเมินจะสะท้อนระดับความพึงพอใจและความต้องการของผู้ใช้อาคาร อีกทั้งยังนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการออกแบบอาคารในลักษณะเดียวกันต่อไป

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิภาพในการใช้งานอาคาร กรณีศึกษา: อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา โดยศึกษาปัญหาและความต้องการจากผู้ใช้งาน จึงได้ทำการศึกษาและรวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดในการออกแบบอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพหลังการใช้งานอาคาร
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการอาคาร
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 ตัวแปรจากกรอบทฤษฎี

2.1 แนวคิดในการออกแบบอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2541 เพื่อจัดการศึกษาด้านช่างศิลป์ มีเป้าหมายเพื่อ สืบทอด สร้างสรรค์ ศิลปะและมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติ และส่งเสริมการผลิตบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ช่างศิลปกรรม ศิลปินอาชีพ ครูศิลปะ นักวิชาการ และนักวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนส่งเสริมสุนทรียศาสตร์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ โดยเริ่มดำเนินการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี ตั้งแต่วันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2542 ให้การศึกษาแก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจากวิทยาลัยช่างศิลป์ โดยเริ่มแรกได้ใช้สถานที่ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับวิทยาลัยช่างศิลป์ลาดกระบัง และต่อมาในปี พ.ศ. 2547 ได้จัดการปรับปรุงหลักสูตรและเปิดหลักสูตรศิลปบัณฑิต 4 ปี โดยเปิดให้การศึกษาแก่นักศึกษาทั่วไปด้วยวิธีสอบแข่งขันตรงต่อสถาบันฯ จนถึงปี พ.ศ. 2553 อาคารคณะศิลปวิจิตร ซึ่งออกแบบและควบคุมการก่อสร้างโดยสำนักสถาปัตยกรรม กรมศิลปากร ได้แล้วเสร็จและทำการส่งมอบอาคารแก่สถาบันฯ ในปีเดียวกัน คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงทำการย้ายสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนออกจากวิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง เพื่อลดปัญหาความแออัดของการใช้สถานที่และทรัพยากรทางการศึกษา โดยได้เริ่มจัดการเรียนการสอนในอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (กองนโยบายและแผน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม, 2555)

อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา เป็นอาคาร ค.ส.ล. สูง 7 ชั้น มีพื้นที่ใช้สอยรวมกว่า 7,500 ตารางเมตร ก่อสร้างโดย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ธเนศธนาก่อสร้าง ด้วยงบประมาณในการก่อสร้าง 90 ล้านบาท ออกแบบและควบคุมการก่อสร้างโดยสำนักสถาปัตยกรรมกรรมศิลปากร เพื่อให้เป็นอาคารเรียนรวมทางด้านช่างศิลป์ อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ก่อสร้างแล้วเสร็จในเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 และเข้าใช้งานด้านการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2553 จนถึงปัจจุบัน และจากการรวบรวมเอกสารประกอบคำของบประมาณประจำปี 2550 ตลอดจนเอกสารรายละเอียดประกอบการก่อสร้างของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา รวมทั้งการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จาก ชัยยุทธ พิพัฒพันธุ์ อดีตผู้บริหารและอาจารย์ประจำภาควิชาออกแบบ คณะศิลปวิจิตร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการออกแบบ ทำให้ทราบถึงที่มาของการริเริ่มการก่อสร้างอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ดังต่อไปนี้

1) วัตถุประสงค์ในการก่อสร้างอาคาร

อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ถูกออกแบบขึ้นภายใต้วัตถุประสงค์ในการใช้งานทางการศึกษาที่หลากหลาย เพื่อให้รองรับกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ รวมถึงกิจกรรมในการเรียนการสอนที่มีความแตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา ซึ่งประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์หลักในการใช้งานดังนี้

- 1.1) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปวิจิตร
- 1.2) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับการเผยแพร่ผลงานศิลปะและจัดแสดงผลงาน

นิทรรศการทางการศึกษา

1.3) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการหรืออบรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและกิจกรรมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

- 1.4) เพื่อใช้เป็นสถานที่ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ

- 1.5) เพื่อใช้เป็นสถานที่ในการรับสมัครนักศึกษาเข้าเรียน และให้บริการข้อมูล

ข่าวสารงานประชาสัมพันธ์ทางการศึกษา

- 1.6) เพื่อเป็นสถานที่ในการให้บริการค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดและระบบ

สารสนเทศ

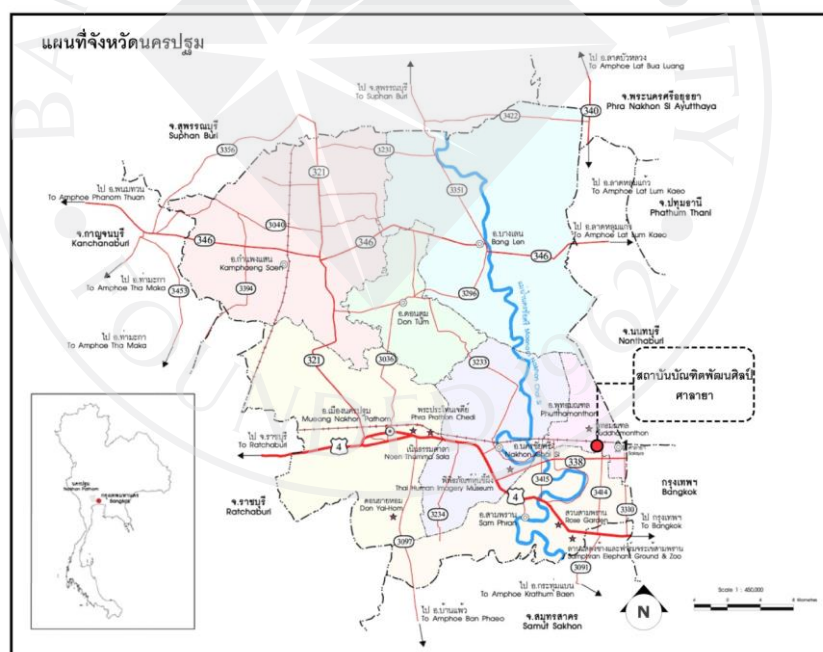
2) แนวคิดในการก่อสร้างอาคาร

อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา เกิดขึ้นจากความต้องการอาคารเรียนที่ตอบสนองต่อความต้องการในเรื่องพื้นที่เพื่อจัดการเรียนการสอนทางด้านศิลปะ การศึกษาทั่วไปและประโยชน์ใช้สอยอื่น ๆ ที่สนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษา อาคารดังกล่าวออกแบบโดยสำนักสถาปัตยกรรม กรรมศิลปากร ภายใต้การรวบรวมแนวความคิดและความต้องการในด้านอาคาร

และพื้นที่สนับสนุนในการจัดการเรียนการสอนจากผู้บริหารและคณาจารย์ภายในคณะศิลปวิจิตร อาคารหลังนี้รวมไว้ด้วยพื้นที่สำหรับการเรียนการสอนของ 3 ภาควิชา คือ ภาควิชาศิลปไทย ประกอบไปด้วย สาขาวิชาจิตรกรรมไทย ภาควิชาจิตรกรรม ประกอบไปด้วย สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชา ประติมากรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์ สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา และภาควิชาออกแบบ ประกอบไปด้วย สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน รวมเป็น 6 สาขาวิชา โดยแยกพื้นที่การเรียนการสอนเป็นชั้นละ 1 สาขาวิชา ซึ่งมีส่วนบริการข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์ ฝ่ายทะเบียน ฝ่ายบริหาร ห้องสมุด ห้องประชุมขนาดใหญ่ ห้องประชุมขนาดเล็ก และส่วนจัดแสดงนิทรรศการชั่วคราว รวมไว้ในอาคารเดียวกัน

อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ตั้งอยู่ เลขที่ 119 หมู่ 3 ตำบล ศาลายา อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดนครปฐม 73170 โทรศัพท์ 024822186 โทรสาร 024822188

ภาพที่ 2.1: แผนที่จังหวัดนครปฐมและตำแหน่งที่ตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2560). แผนที่จังหวัดนครปฐม. สืบค้นจาก <https://thai.tourismthailand.org/home>.

สภาพแวดล้อมรอบตัวอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

ทิศตะวันออก ติดกับถนนสัญจรหลักภายในสถาบันฯ ซึ่งเป็นถนนซีเมนต์ขนาดความกว้าง 8 เมตร และเป็นประตูทางเข้าหลักของอาคารสำหรับผู้เดินทางด้วยรถยนต์ พื้นที่ทางด้านนี้ยังเป็นที่สำหรับกองขยะและเศษวัสดุที่เหลือใช้จากการเรียนการสอนของคณะฯ

ทิศตะวันตก เป็นประตูทางเข้าหลักของอาคารที่ติดกับทางเดินเท้าสำหรับผู้เดินทางด้วยรถโดยสารประจำทางในการเข้าถึงอาคาร ทางเดินเท้านี้เป็นเส้นทางที่เชื่อมต่อกับอาคารอำนวยการของสถาบันฯและโรงอาหาร

ทิศเหนือ ติดกับสระพักน้ำของสถาบันฯ และเป็นประตูทางเข้าในส่วนห้องปฏิบัติงาน ประติมากรรม ปัจจุบันพื้นที่บริเวณหน้าประตูทางเข้าด้านนี้ถูกใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติงานประติมากรรมภายนอกอาคาร โดยการกางเต็นท์เพื่อให้ร่มเงาในระหว่างการเรียนการสอนเป็นการชั่วคราว ซึ่งในอนาคตพื้นที่บริเวณนี้จะถูกก่อสร้างเป็นอาคารเรียนระดับบัณฑิตศึกษา

ทิศใต้ เป็นอาคารปฏิบัติงานไม้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอาคารคณะศิลปวิจิตร ซึ่งติดกับอาคารเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ และเป็นประตูทางเข้ารองของอาคาร ปัจจุบันอาคารปฏิบัติงานไม้ถูกใช้ในการปฏิบัติงานการเรียนการสอนของสาขาวิชาประติมากรรม และเป็นสถานที่เก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ ของสถาบันฯ

ภาพที่ 2.4: อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 2.5: อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ด้านทิศตะวันตก

ภาพที่ 2.6: อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ด้านทิศเหนือ

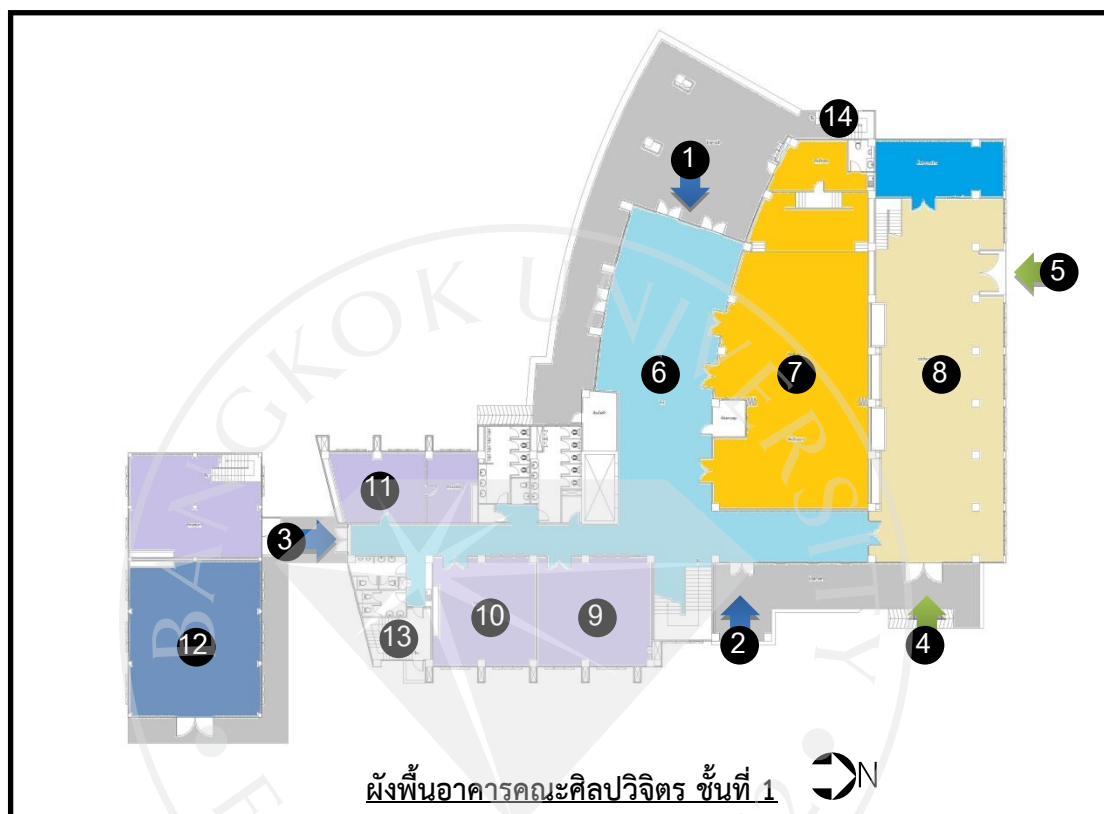

ภาพที่ 2.7: อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ด้านทิศใต้

3) การจัดพื้นที่และการทำงานอาคาร

ภาพที่ 2.8: ผังพื้นที่ชั้นที่ 1

ตารางที่ 2.1: รายละเอียดประกอบผังพื้นที่อาคารชั้นที่ 1

หมายเลข	พื้นที่
1	ทางเข้าอาคารด้านทิศตะวันตก
2	ทางเข้าอาคารด้านทิศตะวันออก
3	ทางเข้าอาคารด้านทิศใต้
4	ทางเข้าห้องปฏิบัติงานประติมากรรมด้านทิศตะวันออก
5	ทางเข้าห้องปฏิบัติงานประติมากรรมด้านทิศเหนือ
6	บริเวณโถงทางเดินหลัก ชั้น 1
7	ห้องประชุมสัมมนา

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ): รายละเอียดประกอบผังพื้นที่อาคารชั้นที่ 1

หมายเลข	พื้นที่
8	ห้องเรียนปฏิบัติงานประติมากรรม
9, 10, 11	ห้องเรียนปฏิบัติงานเครื่องเคลือบดินเผา
12	ห้องเรียนปฏิบัติงานไม้
13	บันไดหนีไฟฝั่งทิศใต้
14	บันไดหนีไฟฝั่งทิศตะวันตก

ชั้นที่ 1 แบ่งพื้นที่หลักออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 คือส่วนโถงทางเดิน (หมายเลข 6) เป็นส่วนแกนหลักของอาคารในการสัญจร ประกอบไปด้วยลิฟท์ขนส่งและบันไดเพื่อขึ้นสู่พื้นที่ชั้นที่ 2 และยังติดกับห้องประชุมสัมมนา (หมายเลข 7) ส่วนโถงทางเดินนั้นสามารถเชื่อมต่อระหว่างทางเข้าอาคารฝั่งทิศตะวันตก (หมายเลข 1) ซึ่งเป็นด้านเดียวกับตำแหน่งของบันไดหนีไฟฝั่งทิศตะวันตก (หมายเลข 14) และประตูทางเข้าอาคารฝั่งทิศตะวันออก (หมายเลข 2) ส่วนที่ 2 คือทางฝั่งทิศเหนือของอาคาร เป็นพื้นที่สำหรับการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาประติมากรรม (หมายเลข 8) ซึ่งมีประตูทางเข้าแยกจากทางเข้าหลักของอาคาร แบ่งเป็นทางเข้าด้านทิศตะวันออก (หมายเลข 4) และประตูทางเข้าด้านทิศเหนือ (หมายเลข 5) ส่วนที่ 3 นั้น เป็นส่วนของห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานเครื่องเคลือบดินเผา (หมายเลข 9, 10 และ 11) มีทางเดินเชื่อมระหว่างประตูทางเข้ารอง (หมายเลข 3) กับส่วนโถงทางเดินหลัก (หมายเลข 6) ทั้งยังเป็นตำแหน่งของบันไดหนีไฟในฝั่งทิศตะวันตกของอาคารด้วย (หมายเลข 13) ซึ่งประตูทางเข้ารองของอาคารในด้านนี้ยังเชื่อมต่อไปยังส่วนห้องปฏิบัติงานไม้ (หมายเลข 12) ซึ่งปัจจุบันใช้เป็นห้องปฏิบัติงานประติมากรรมและเก็บอุปกรณ์

ภาพที่ 2.9: ทางเข้าอาคารด้านทิศตะวันตก

ภาพที่ 2.10: ทางเข้าอาคารด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 2.11: ทางเข้าอาคารด้านทิศใต้

ภาพที่ 2.12: ห้องเรียนปฏิบัติงานประติมากรรม

ภาพที่ 2.13: ห้องประชุมสัมมนา

ภาพที่ 2.14: บริเวณโถงทางเดินชั้น 1

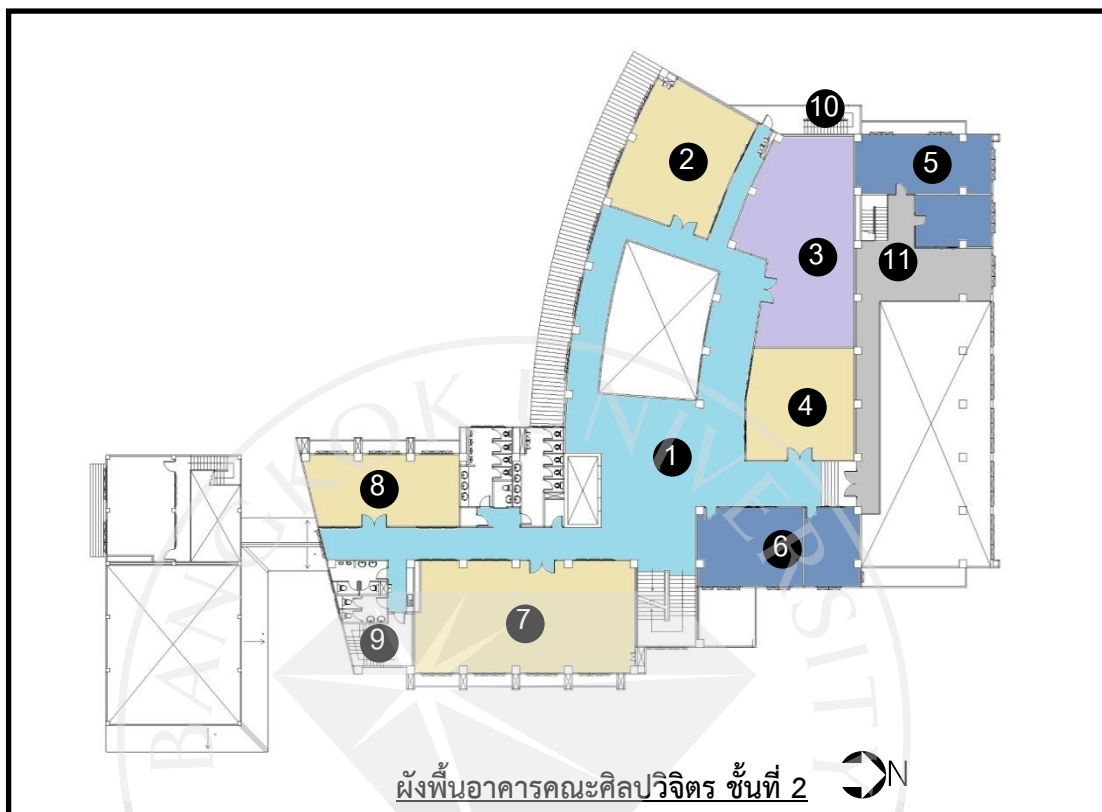
ภาพที่ 2.15: ห้องเรียนปฏิบัติงานเครื่องเคลือบดินเผา

ภาพที่ 2.16: ห้องเรียนปฏิบัติงานไม้

ภาพที่ 2.17: ผังพื้นที่ชั้นที่ 2

ตารางที่ 2.2: รายละเอียดประกอบผังพื้นที่อาคารชั้นที่ 2

หมายเลข	พื้นที่
1	บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 2
2	ห้องเรียนวาดเส้น
3	ห้องจัดแสดงนิทรรศการ
4	ห้องบรรยายรวม
5	ห้องพักอาจารย์สาขาวิชาประติมากรรม
6	ห้องพักอาจารย์สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา
7, 8	ห้องเรียนเครื่องเคลือบดินเผา
9	บันไดหนีไฟฝั่งทิศใต้
10	บันไดหนีไฟฝั่งทิศตะวันตก

ชั้นที่ 2 เริ่มจากส่วนโถงทางเดินหน้าลิฟท์ (หมายเลข 1) มีช่องเปิดโถงสามารถมองเห็นถึงชั้นที่ 1 และชั้นที่ 3 เชื่อมต่อกับบันไดหนีไฟทางทิศตะวันตก (หมายเลข 10) ใกล้กันเป็นห้องเรียนวาดเส้น (หมายเลข 2) ฝั่งตรงข้ามกับห้องเรียนวาดเส้นคือ ห้องจัดแสดงนิทรรศการ (หมายเลข 3) และต่อด้วยห้องบรรยายรวม (หมายเลข 4) ในชั้นที่ 2 นี้ แบ่งห้องพักอาจารย์ออกเป็น 2 ส่วน คือ ห้องพักอาจารย์สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา (หมายเลข 6) และบริเวณทางเดินหน้าห้องเชื่อมต่อไปยังส่วนทิศเหนือของอาคาร ซึ่งเป็นประตูเชื่อมต่อยังพื้นที่ของสาขาวิชาประติมากรรม ซึ่งในชั้นนี้เป็นห้องพักอาจารย์สาขาวิชาประติมากรรม (หมายเลข 5) และยังมีบันไดลงสู่ชั้น 1 (หมายเลข 11) ในส่วนโถงทางเดิน (หมายเลข 1) ยังเชื่อมต่อไปยังฝั่งทิศใต้ของอาคาร ซึ่งเป็นส่วนของห้องเรียนบรรยายของสาขาเครื่องเคลือบดินเผา (หมายเลข 7 และ 8) ในส่วนทิศใต้ยังเป็นตำแหน่งของบันไดหนีไฟ (หมายเลข 9) ซึ่งอยู่ติดกับห้องน้ำอาจารย์

ภาพที่ 2.18: บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 2

ภาพที่ 2.19: ห้องเรียนวาดเส้น

ภาพที่ 2.20: ห้องบรรยายรวม

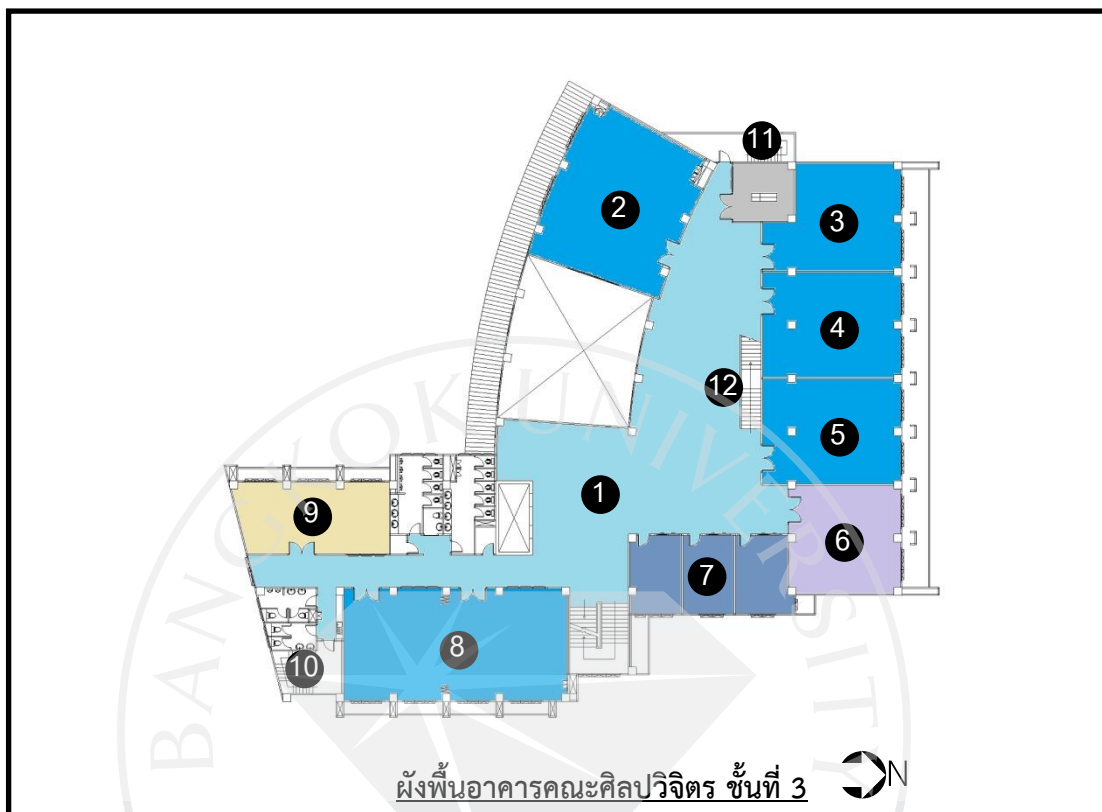
ภาพที่ 2.21: ห้องพักอาจารย์สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

ภาพที่ 2.22: ห้องเรียนเครื่องเคลือบดินเผา

ภาพที่ 2.23: ผังพื้นที่ชั้นที่ 3

ตารางที่ 2.3: รายละเอียดประกอบผังพื้นที่อาคารชั้นที่ 3

หมายเลข	พื้นที่
1	บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 3
2, 3, 4, 5	ห้องเรียนปฏิบัติงานเขียนแบบ
6	ห้องเรียนคอมพิวเตอร์
7	ห้องพักอาจารย์สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน
8, 9	ห้องเรียนบรรยายออกแบบตกแต่งภายใน
10	บันไดหนีไฟฝั่งทิศใต้
11	บันไดหนีไฟฝั่งทิศตะวันตก
12	บันไดขึ้นชั้น 4

ชั้นที่ 3 เป็นพื้นที่ใช้จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน โดยในส่วนโถงทางเดิน (หมายเลข 1) ประกอบไปด้วยลิฟต์โดยสารและบันไดเวียนหลักของอาคาร และยังมีบันไดทางขึ้นลงเฉพาะชั้นที่ 3 และชั้นที่ 4 (หมายเลข 12) ส่วนโถงเปิดให้สามารถมองเห็นพื้นที่ในชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 ในขณะที่เพดานเปิดโล่งมองเห็นชั้นที่ 4, 5 และ 6 สุดทางเดินด้านทิศตะวันตกเป็นประตูทางออกบันไดหนีไฟ ติดกับห้องเก็บวัสดุ (หมายเลข 11) และห้องเรียนปฏิบัติงานเขียนแบบ 1 (หมายเลข 2) ทางด้านทิศเหนือเป็นห้องเรียนปฏิบัติงานเขียนแบบ 2, 3, 4 (หมายเลข 3, 4 และ 5) และห้องเรียนคอมพิวเตอร์ (หมายเลข 6) ทิศตะวันออกเป็นตำแหน่งของห้องพักอาจารย์สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน (หมายเลข 7) ซึ่งอยู่ติดกับบันไดเวียนหลักของอาคาร และทางด้านทิศใต้เป็นห้องเรียนบรรยายออกแบบตกแต่งภายใน (หมายเลข 8) ห้องดังกล่าวสามารถแบ่งการใช้งานออกเป็น 2 ส่วนได้โดยมีประตูจากกัน สุดทางเดินทิศใต้เป็นห้องบรรยาย (หมายเลข 9) และทางเข้าห้องน้ำอาจารย์ ซึ่งติดกับประตูทางออกบันไดหนีไฟ (หมายเลข 10)

ภาพที่ 2.24: บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 3

ภาพที่ 2.25: ห้องเรียนปฏิบัติงานเขียนแบบ 1

ภาพที่ 2.26: ห้องเรียนปฏิบัติงานเขียนแบบ 2

ภาพที่ 2.27: ห้องเรียนปฏิบัติงานเขียนแบบ 3

ภาพที่ 2.28: ห้องเรียนคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 2.29: ห้องเรียนบรรยายออกแบบตกแต่งภายใน 1

ภาพที่ 2.30: ห้องเรียนบรรยายออกแบบตกแต่งภายใน 2

ภาพที่ 2.31: ผังพื้นที่ชั้นที่ 4

ตารางที่ 2.4: รายละเอียดประกอบผังพื้นที่อาคารชั้นที่ 4

หมายเลข	พื้นที่
1	บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 4
2, 3, 4, 5,	ห้องเรียนปฏิบัติงานภาพพิมพ์
6	ห้องเรียนคอมพิวเตอร์
7	ห้องพักอาจารย์สาขาวิชาภาพพิมพ์
8, 9	ห้องเรียนบรรยายภาพพิมพ์
10	บันไดหนีไฟฝั่งทิศใต้
11	บันไดหนีไฟฝั่งทิศตะวันตก
12	บันไดลงชั้น 3

ชั้นที่ 4 เป็นพื้นที่ใช้จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาพพิมพ์ ส่วนโถงทางเดิน (หมายเลข 1) ประกอบไปด้วยลิฟต์โดยสารและบันไดเวียนทางขึ้นหลักของอาคารและยังมีบันไดทางลงสู่ชั้น 3 (หมายเลข 12) โดยในส่วนโถงมีการเปิดเพดานโถงสามารถมองเห็นพื้นที่ในชั้น 3 และชั้น 5, 6 สุดทางเดินทิศตะวันตกเป็นทางออกบันไดหนีไฟ (หมายเลข 11) และห้องเรียนปฏิบัติงานภาพพิมพ์ (หมายเลข 2, 3) ฝั่งทิศเหนือประกอบไปด้วยห้องเรียนปฏิบัติงานภาพพิมพ์ (หมายเลข 4, 5) และห้องเรียนคอมพิวเตอร์ (หมายเลข 6) ทิศตะวันออกเป็นห้องพักอาจารย์สาขาวิชาภาพพิมพ์ ซึ่งอยู่ติดกับบันไดทางขึ้นหลัก ฝั่งทิศใต้เป็นห้องเรียนบรรยายภาพพิมพ์ 1 และ 2 (หมายเลข 8, 9) สุดทางเดินด้านทิศใต้เป็นห้องนำอาจารย์และเป็นทางออกบันไดหนีไฟ (หมายเลข 10)

ภาพที่ 2.32: บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 4

ภาพที่ 2.33: ห้องเรียนปฏิบัติงานภาพพิมพ์

ภาพที่ 2.34: ห้องเรียนคอมพิวเตอร์

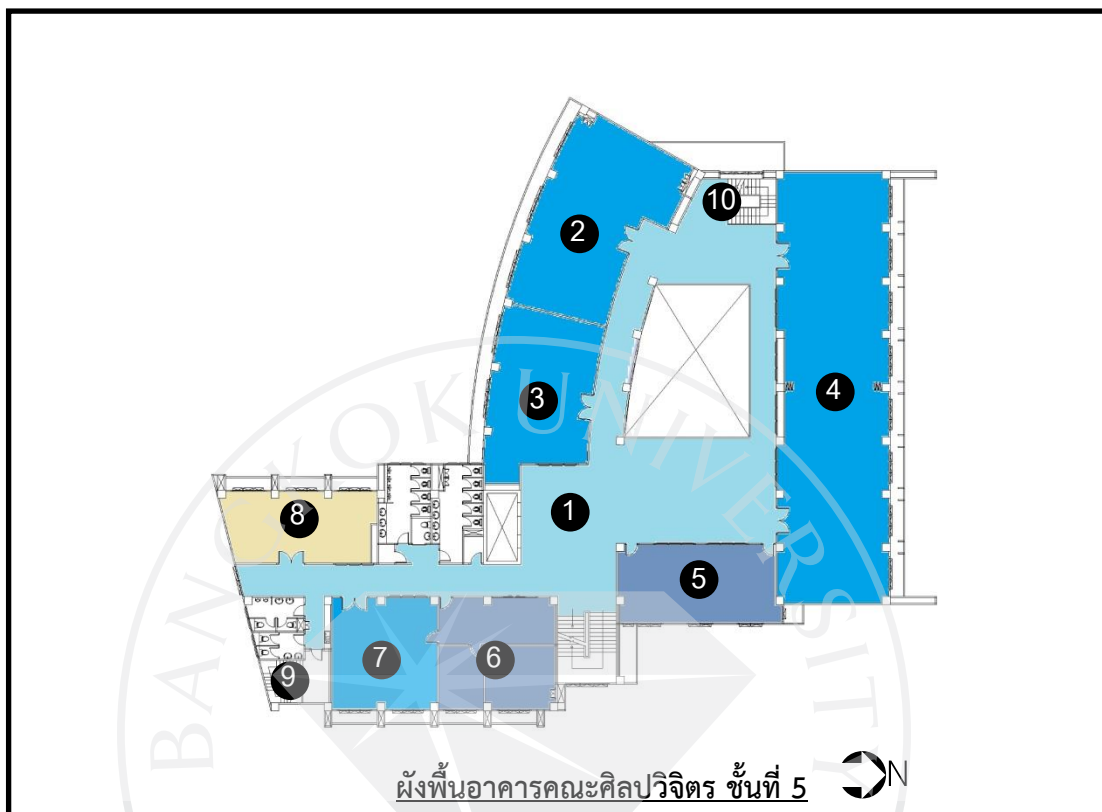
ภาพที่ 2.35: ห้องเรียนบรรยายภาพพิมพ์ 1

ภาพที่ 2.36: ห้องเรียนบรรยายภาพพิมพ์ 2

ภาพที่ 2.37: ผังพื้นที่ 5

ตารางที่ 2.5: รายละเอียดประกอบผังพื้นที่อาคารชั้นที่ 5

หมายเลข	พื้นที่
1	บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 5
2, 3, 4	ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรมไทย
5, 6	ห้องพักอาจารย์สาขาวิชาจิตรกรรมไทย
7, 8	ห้องเรียนบรรยายจิตรกรรมไทย
9	บ้านโดหนีไฟฝั่งทิศใต้
10	บ้านโดหนีไฟฝั่งทิศตะวันตก

ชั้นที่ 5 เป็นพื้นที่ใช้จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย ส่วนโถงทางเดิน (หมายเลข 1) ประกอบไปด้วยลิฟต์โดยสารและบันไดเวียนหลักของอาคาร ส่วนกลางโถงเป็นช่องเปิด โถงสามารถมองเห็นชั้น 3, 4 และชั้น 6 สุดทางเดินทางทิศตะวันตกเป็นบันไดทางขึ้นสู่ชั้น 6 (หมายเลข 10) ด้านข้างเป็นห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรมไทย (หมายเลข 2, 3) ทางด้านทิศเหนือ เป็นห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรมไทย (หมายเลข 4) เป็นห้องเปิดโถงสามารถแบ่งเป็น 2 ห้องด้วยการแบ่งกั้นกลางด้วยประตูกั้น ทิศตะวันออกเป็นห้องพักอาจารย์สาขาวิชาจิตรกรรมไทย (หมายเลข 5, 6) ซึ่งอยู่ติดกับบันไดทางขึ้นหลักของอาคาร สุดทางเดินทางทิศใต้ เป็นห้องเรียน บรรยาย (หมายเลข 8) และห้องน้ำอาจารย์ซึ่งเป็นประตูทางออกสู่บันไดหนีไฟ (หมายเลข 9)

ภาพที่ 2.38: บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 5

ภาพที่ 2.39: ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรมไทย 1

ภาพที่ 2.40: ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรมไทย 2

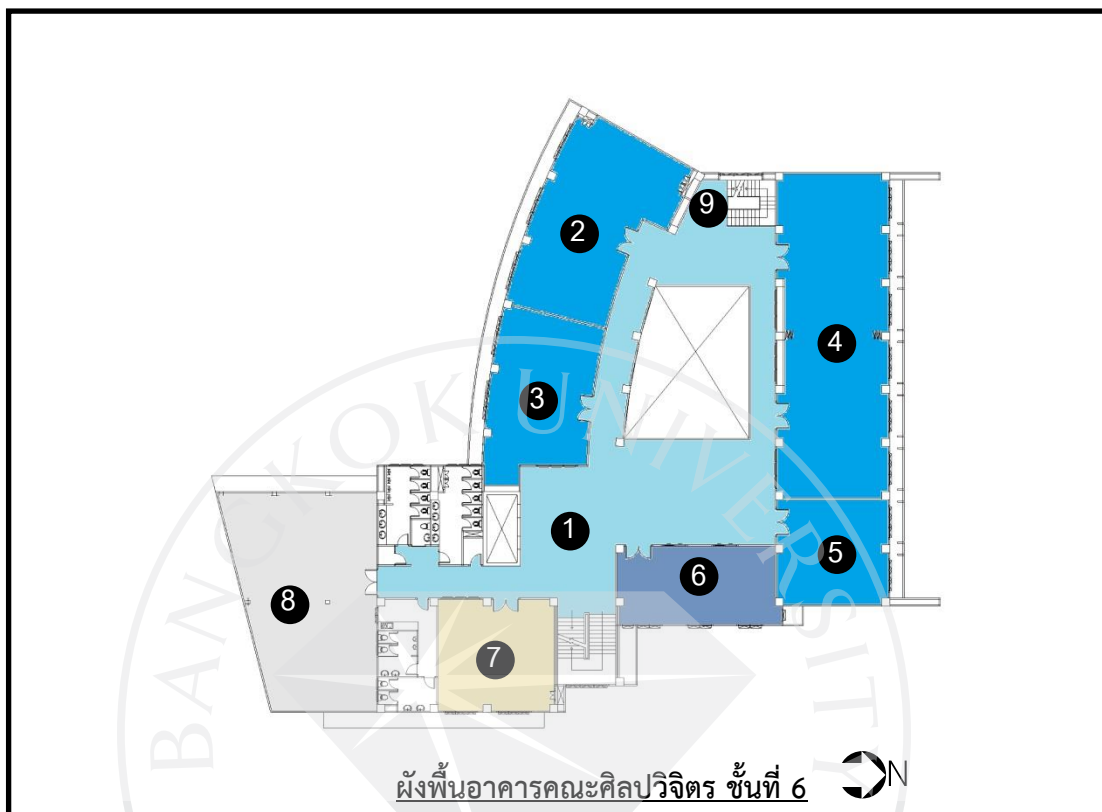
ภาพที่ 2.41: ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรมไทย 3

ภาพที่ 2.42: ห้องเรียนบรรยายจิตรกรรมไทย

ภาพที่ 2.43: ผังพื้นที่ 6

ตารางที่ 2.6: รายละเอียดประกอบผังพื้นที่อาคารชั้นที่ 6

หมายเลข	พื้นที่
1	บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 6
2, 3, 4, 5	ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรม
6	ห้องพักอาจารย์สาขาวิชาจิตรกรรม
7	ห้องเรียนบรรยายจิตรกรรม
8	ลานตากผ้า
9	บันไดหนีไฟฝั่งทิศตะวันตก

ชั้นที่ 6 เป็นพื้นที่ใช้จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาจิตรกรรม ส่วนโถงทางเดิน (หมายเลข 1) ประกอบไปด้วยลิฟต์โดยสารและบันไดเวียนหลักของอาคาร ตรงกลางโถงเปิดช่องโถงถึงชั้นที่ 3, 4 และ 5 สุดทางเดินด้านทิศตะวันตกเป็นบันไดเชื่อมต่อระหว่างชั้นที่ 5 และขึ้นสู่ชั้นที่ 7 ในบริเวณหลังห้องสมุด ทางปีกซ้ายของฝั่งทิศตะวันตกเป็นห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรม (หมายเลข 2, 3) ทางด้านทิศเหนือเป็นห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรม (หมายเลข 4) ลักษณะเป็นห้องยาวเปิดโล่งสามารถกันแบ่งพื้นที่ด้วยฉากกัน ติดกันเป็นห้องเรียนบรรยายจิตรกรรม (หมายเลข 5) ทิศตะวันออกเป็นห้องพักอาจารย์สาขาวิชาจิตรกรรมอยู่ติดกับบันไดทางขึ้นหลักของอาคารและติดกับห้องเรียนบรรยาย (หมายเลข 7) สุดทางเดินทิศใต้เป็นห้องน้ำอาจารย์และเป็นทางออกสู่ลานคาเฟ่

ภาพที่ 2.44: บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 6

ภาพที่ 2.45: ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรม 1

ภาพที่ 2.46: ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรม 2

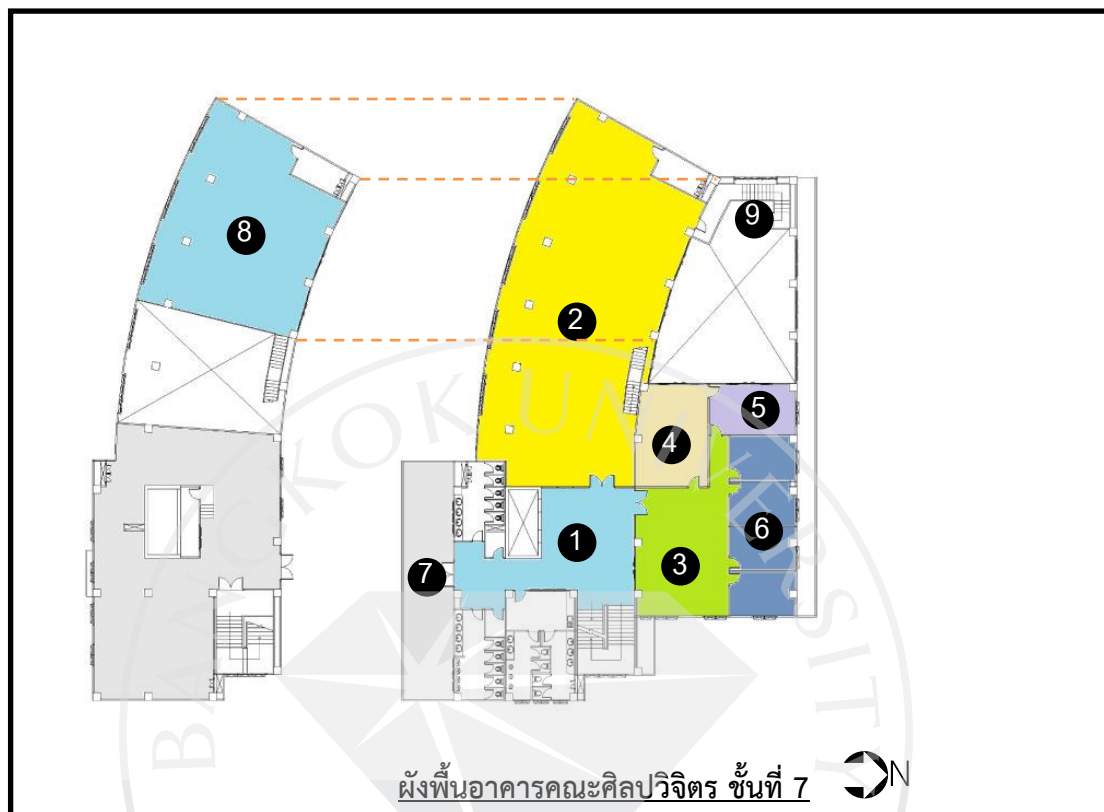
ภาพที่ 2.47: ห้องเรียนบรรยายจิตรกรรม 1

ภาพที่ 2.48: ห้องเรียนบรรยายจิตรกรรม 2

ภาพที่ 2.49: ผังพื้นที่ 7

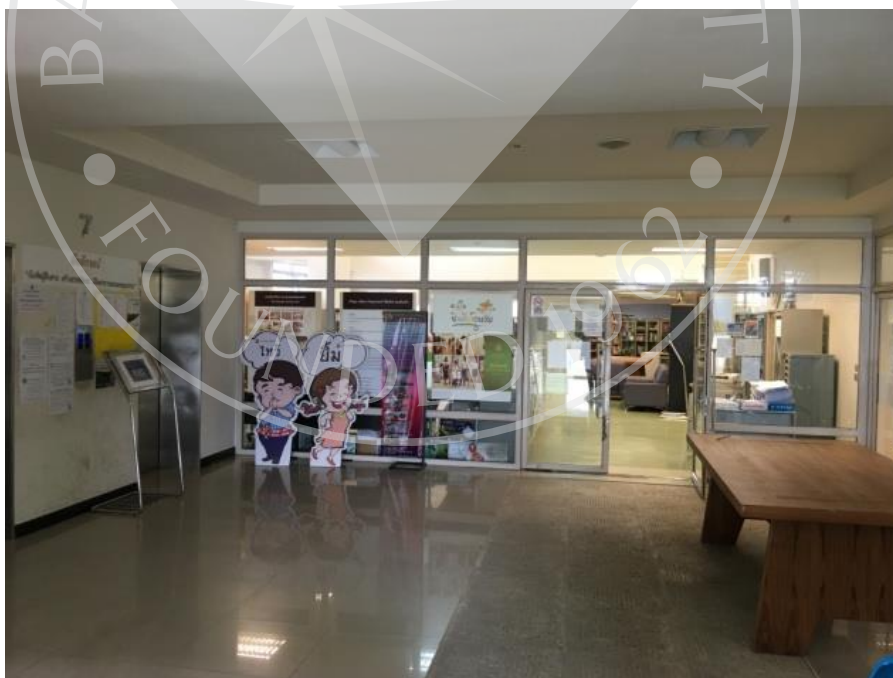

ตารางที่ 2.7: รายละเอียดประกอบผังพื้นที่อาคารชั้นที่ 7

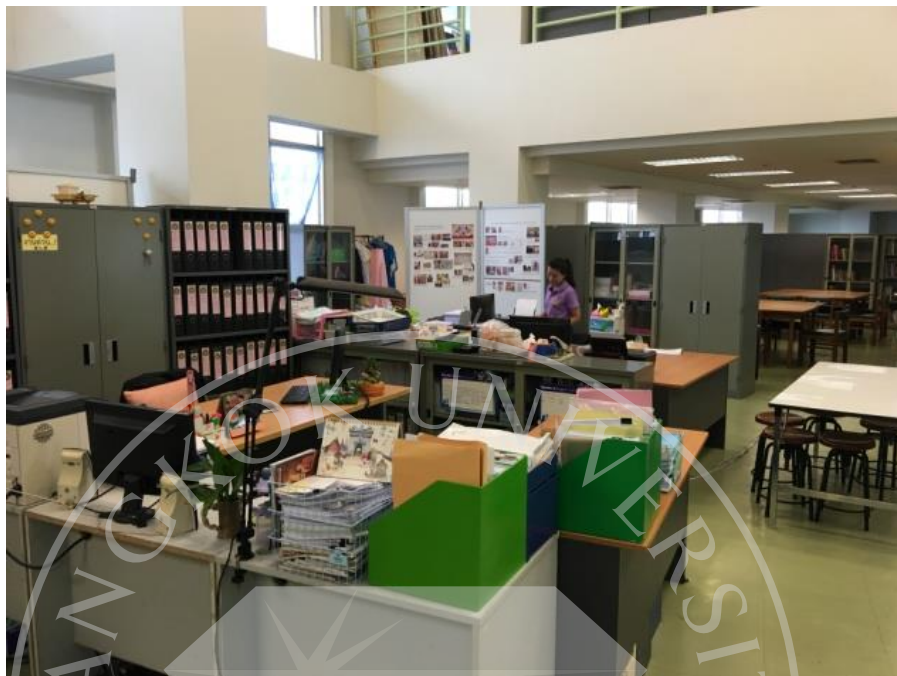
หมายเลข	พื้นที่
1	บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 7
2	ห้องฝ่ายทะเบียนและห้องสมุด
3	ห้องทำงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนการศึกษา
4	ห้องประชุม
5	ห้องทำงานประจำตำแหน่งคณบดี คณะศิลปวิจิตร
6	ห้องทำงานประจำตำแหน่งรองคณบดี คณะศิลปวิจิตร
7	ลานตากผ้า
8	ชั้นลอย
9	บันไดหนีไฟฝั่งทิศตะวันตก

ชั้นที่ 7 เป็นพื้นที่ของฝ่ายทะเบียนและห้องสมุด ส่วนโถง (หมายเลข 1) เชื่อมต่อกับชั้นอื่นๆ ด้วยลิฟต์โดยสารและบันไดสัจจรหลักของอาคาร ด้านในฝั่งทิศตะวันตกเป็นห้องสมุดให้บริการด้าน ข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ และงานบริการทางการศึกษา รวมทั้งการให้บริการด้านแหล่งการศึกษาหา ความรู้จากหนังสือและระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ (หมายเลข 2) ปัจจุบันแบ่งพื้นที่ส่วนห้องปฐม พยาบาลและที่ทำงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน ด้านบนของห้องสมุดเป็นชั้นลอย (หมายเลข 8) ใช้ เป็นพื้นที่ในการเรียนกายวิภาค และด้านในสุดของห้องสมุดเชื่อมต่อกับบันไดทางลงสู่ชั้นที่ 6 ทางด้าน ทิศเหนือเป็นพื้นที่ทำงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนการศึกษา (หมายเลข 3) และห้องประชุม (หมายเลข 4) ด้านในสุดเป็นทางเข้าห้องทำงานประจำตำแหน่งคณบดี คณะศิลปวิจิตร (หมายเลข 5) และตามด้วยห้องทำงานประจำตำแหน่งรองคณบดี คณะศิลปวิจิตร (หมายเลข 6) โดยแบ่งออกเป็น 4 ห้อง นอกจากนี้ทางด้านทิศใต้ของส่วนโถงเป็นทางเข้าห้องน้ำอาจารย์และห้องน้ำนักศึกษา รวมทั้งยังมีประตูเปิดออกลานดาดฟ้า

ภาพที่ 2.50: บริเวณโถงทางเดินชั้นที่ 7

ภาพที่ 2.51: ห้องฝ่ายทะเบียนและห้องสมุด

ภาพที่ 2.52: ห้องทำงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนการศึกษา

ภาพที่ 2.53: ห้องประชุม

ภาพที่ 2.54: ห้องทำงานประจำตำแหน่งรองคณบดี คณะศิลปวิจิตร

ภาพที่ 2.55: ชั้นลอย

จากการศึกษาเรื่องแนวคิดในการก่อสร้างอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ซึ่งประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ในการก่อสร้างและแนวคิดในการออกแบบ ทำให้ทราบว่า อาคารหลังนี้ถูกสร้างขึ้นจากความต้องการในการใช้งาน ณ ขณะหนึ่ง แต่เมื่อเวลาผ่านไปทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านทรัพยากรต่าง ๆ ซึ่งมีผลทำให้สภาพแวดล้อมของอาคารเปลี่ยนแปลงไปและทำให้พื้นที่บางส่วนไม่สามารถตอบสนองต่อการใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์เดิมที่ตั้งไว้ การปรับปรุงพื้นที่ดังกล่าวให้สอดคล้องกับความต้องการในปัจจุบัน จึงเป็นเรื่องที่ควรตระหนักถึงในการทำวิจัยครั้งนี้ เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงสภาพทางกายภาพอาคารให้มีความเหมาะสมและทำให้เกิดการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายไว้ว่า “ความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ” เป็นต้น (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2556)

ทิฟฟิน (Tiffin, 1973 อ้างใน พัสดร์ หิรัญญการ, 2554, หน้า 7) กล่าวว่า “ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึก (Feeling) มีความสุข เมื่อบุคคลได้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (Goals) ตามความต้องการ (Wants) หรือแรงจูงใจ (Motivation)” ซึ่งสอดคล้องกับการอธิบายของ ฉัตรชัย ชยาภูมิจุณ

(2553 อ่างใน อรพรรณ บุญถึก, 2556, หน้า 4) ว่า “เมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุดมภ์หมาย ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้น และในทางกลับกันหากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ กล่าวคือ ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึก หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยมีปัจจัยต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง” ในขณะที่ เสกสรรค์ ธรรมวงศ์ (2541, หน้า 34) กล่าวว่า “คำว่าทัศนคติและความพึงพอใจสามารถแทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทัศนคติด้านบวกจะแสดงความพึงพอใจและทัศนคติด้านลบจะแสดงสภาพความไม่พึงพอใจ” เช่นเดียวกับ พัสตร์ หิรัญญการ (2554, หน้า 9) ที่กล่าวว่า “ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก 2 แบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้รู้สึกมีความสุข ซึ่งความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อน ระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ” และศิริรัตน์ จวนแจ้ง (2551, หน้า 9) กล่าวว่า “ความพึงพอใจเป็นปฏิกิริยาด้านความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่กระตุ้นและแสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกทิศทางของผลการประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่ปฏิกิริยาคือความรู้สึกเฉยต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มากระตุ้น” อย่างไรก็ตาม วิรุฬ พรรณเทวี (2542 อ่างใน รุจา อินทสระ, 2559, หน้า 21) ยังได้อธิบายถึงความซับซ้อนของความพึงพอใจว่า “ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ซึ่งแต่ละคนมีไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งใด อย่างไร ถ้าความคาดหวังได้รับการตอบสนองด้วยดีก็จะมี ความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย”

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าความพึงพอใจมีกระบวนการที่สลับซับซ้อนเนื่องจากเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์และแต่ละคนมีไม่เหมือนกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการที่เป็นตัวแปรในการทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ ความพึงพอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนั้นนอกจากจะขึ้นอยู่กับทัศนคติแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นเข้ามามีส่วนร่วม เช่น วัฒนสิทธิ์ หรยางกูร, บุษกร เสธฐวรกิจ และ ศิวพร กลิ่นมาลัย (2556, หน้า 7) กล่าวว่า “ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพส่งเสริมต่อพฤติกรรมนั้น ๆ ในทางกลับกันสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อเป้าหมายทางพฤติกรรมก็อาจส่งผลต่อความไม่พึงพอใจ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมหรือขัดขวางต่อพฤติกรรมที่เกิดขึ้น” ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับแนวความคิดของ วีระ สัจกุล (2544, หน้า 27) ที่กล่าวว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อม มีทั้งในรูปแบบของรูปธรรม เช่น สิ่งก่อสร้าง อาคารและชุมชน รูปแบบที่เป็นนามธรรม เช่น คุณค่าทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวกำหนดทางพฤติกรรมมนุษย์ คุณลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมและตำแหน่งที่ตั้งของ สภาพแวดล้อม

ส่งผลกระทบต่อลักษณะทางพฤติกรรมมนุษย์” ในขณะที่ วรรัตน์ ผลทวี (2557, หน้า 7) ได้กล่าวถึงประเภทของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคลที่ทำให้เกิดความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรมเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกด้านบวกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกิดขึ้นเมื่อสิ่งนั้นสนองต่อความต้องการของบุคคลและความพึงพอใจของแต่ละบุคคล และยังได้ขยายความเพิ่มเติมอีกว่า ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ประกอบไปด้วย ความเชื่อ ทัศนคติ ความคาดหวัง และสภาพแวดล้อม โดยได้แยกประเภทของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคลที่ทำให้เกิดความพึงพอใจดังนี้

1) ปัจจัยทางด้านบุคคล เช่น ทัศนคติ ความเชื่อ อารมณ์ ความรู้สึกและความคาดหวัง ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่เป็นปัจเจกและส่งผลต่อความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจ

2) ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อม คือสภาพทางกายภาพที่แวดล้อมบุคคลและเข้าไปมีส่วนปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เกิดความสุข หรือความทุกข์ทางกายได้แก่

2.1) การติดต่อและการเข้าถึง (Communication and Accessibility) เช่น ความเหมาะสมของตำแหน่งที่ตั้ง การเข้าถึงที่สะดวก

2.2) การใช้พื้นที่และการตกแต่งภายใน (Use of Space and Interior Design) คือ เรื่องของการจัดพื้นที่ต่าง ๆ ภายในอาคารให้สอดคล้องกับกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการใช้งาน รวมถึงการตกแต่งที่เหมาะสม

นอกจากนี้ สุเทพ พานิชพันธ์ (2541 อ้างใน วรรัตน์ ผลทวี, 2557, หน้า 6) ยังได้จำแนกสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจประกอบไปด้วย 4 ประการ คือ

1) สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (Material Inducement) ได้แก่ ทรัพย์สิน เงินทอง สิ่งของ หรือสภาวะความสะดวกทางกายที่ให้แก่ผู้ประกอบการกิจกรรมต่าง ๆ

2) สภาพทางกายที่พึงปรารถนา (Desirable Physical Condition) คือ สิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกอันก่อให้เกิดความสุขทางกาย

3) ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (Ideal Benefaction) หรือสิ่งต่าง ๆ ที่สนองความต้องการทางจิตใจของบุคคลได้

4) ผลประโยชน์ทางสังคม (Association Attractiveness) หมายถึง การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลในสังคม อันจะทำให้เกิดความผูกพัน ความพึงพอใจและสภาพการร่วมกัน อันเป็นความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในสังคม

ดังนั้นความพึงพอใจ จึงเป็นความรู้สึกในทางบวกเมื่อบรรลุผลแล้วทำให้เกิดความสุข และเป็นการแสดงออกในรูปแบบที่เป็นนามธรรมซึ่งเป็นพฤติกรรมทางด้านอารมณ์ของมนุษย์ มีความหมายสอดคล้องกับความรู้สึกชอบใจ ถูกใจ เมื่อสิ่งที่คาดหวังได้บรรลุผลสำเร็จและรู้สึกไม่พอใจ

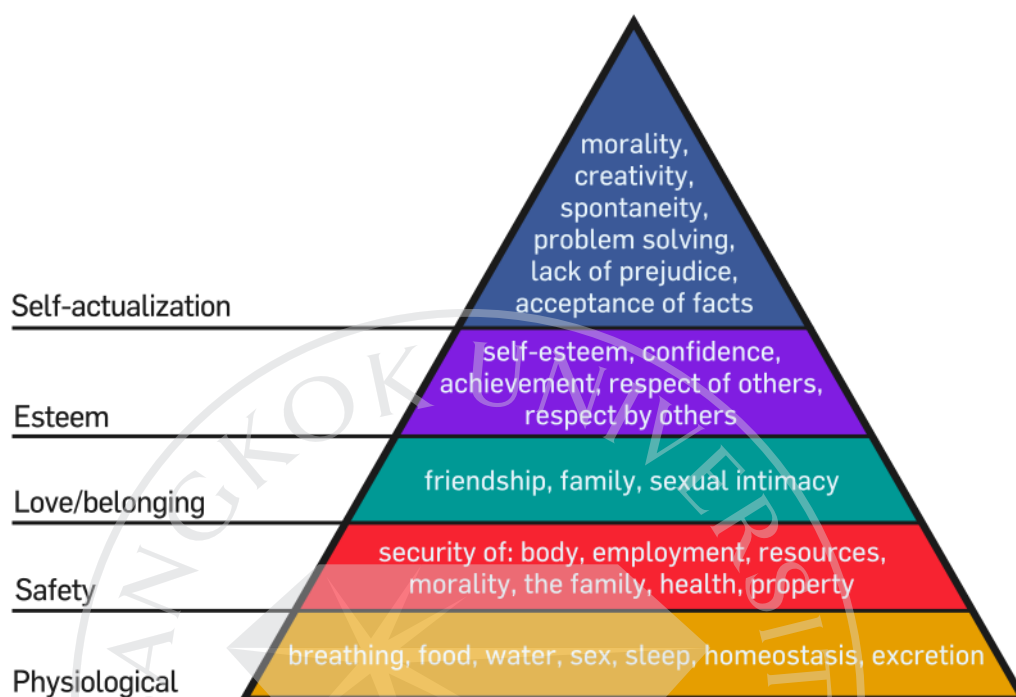
เมื่อสิ่งที่คาดหวังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย หรืออาจรู้สึกเฉยเมื่อไม่มีแรงจูงใจ และเป็นความรู้สึกที่มนุษย์แต่ละคนมีไม่เหมือนกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ทั้งทางด้าน ทักษะคิด อารมณ์ และสภาพแวดล้อม

จากการทบทวนวรรณกรรมในข้างต้นพบว่า ความพึงพอใจเกิดจากการบรรลุผลสำเร็จจากความต้องการ และได้มีนักวิจัยที่ได้สร้างเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการไว้ดังนี้

ทฤษฎีความต้องการของอับราฮัม มาสโลว์ (Maslow, 1943 อ้างใน กิตติยา วงษาเนา, 2558, หน้า 6) ได้สร้างทฤษฎีลำดับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

- 1) มนุษย์มีความต้องการที่ไม่สิ้นสุด เมื่อความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นต่อไป ตั้งแต่เกิดจนตาย
- 2) ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เกิดเป็นแรงจูงใจอีกต่อไป ส่วนความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง จะเกิดเป็นแรงจูงใจในพฤติกรรม
- 3) ความต้องการของมนุษย์ มีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากความต้องการในระดับพื้นฐานไปจนถึงความต้องการในระดับสูง เมื่อความต้องการในระดับพื้นฐานได้รับการตอบสนองแล้วก็จะเกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้นไปอีก มาสโลว์ ได้แบ่งลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ระดับ ดังนี้
 - 3.1) ความต้องการขั้นพื้นฐาน (Physiological Needs) คือความต้องการพื้นฐานในการดำรงชีวิต ประกอบด้วย ที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค หรือปัจจัย 4 และยังรวมถึงความต้องการทางเพศ และความต้องการพักผ่อน
 - 3.2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) คือความต้องการความมั่นคงในอาชีพและความปลอดภัยในการดำรงชีวิต รวมถึงความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปราศจากอันตรายทั้งทางร่างกายและจิตใจ
 - 3.3) ความต้องการทางสังคม (Belongingness Needs) คือความต้องการในการได้รับความยอมรับจากสังคม การมีเพื่อนมีกลุ่มทางสังคมหรือการถูกยอมรับจากบุคคลอื่น
 - 3.4) ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs) คือความต้องการให้ผู้อื่นยกย่องสรรเสริญ มีความโดดเด่นในสังคม หรือความมีชื่อเสียงและได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น
 - 3.5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization) เป็นความต้องการในระดับสูงสุด คือความต้องการในการประสบความสำเร็จอันสูงสุดในชีวิตตามความคาดหวังและทะเยอทะยานของตัวบุคคลซึ่งอาจมีความแตกต่างตามทักษะของแต่ละบุคคล

ภาพที่ 2.56: ทฤษฎีของมาสโลว์แสดงลำดับความต้องการ 5 ชั้นของมนุษย์

ที่มา: *Maslow's hierarchy of needs*. (n.d.). Retrieved from https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Maslow%27s_Hierarchy_of_Needs_Pyramid.

การวัดความพึงพอใจ

นักวิจัยหลายท่าน (พัสดร์ หิรัญญการ, 2554; วรรัตน์ ผลทวี, 2557; กิตติยา วงษาเนา, 2558 และรุจา อินทสระ, 2559) มีความเห็นต่อวิธีในการวัดความพึงพอใจไปในทิศทางเดียวกันว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เป็นนามธรรม เป็นผลมาจากหลายปัจจัยที่ยังไม่สามารถชี้ชัดได้ว่าปัจจัยใดมีความสำคัญกว่ากัน การวัดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจนั้นจึงเป็นเรื่องยากที่จะทำให้ได้ข้อเท็จจริง และไม่สามารถใช้แค่วิธีการสังเกตพฤติกรรมจากภายนอกเพียงอย่างเดียวได้ จำเป็นต้องใช้รูปแบบการวัดในหลายวิธีเพื่อให้สามารถทราบถึงความพึงพอใจจากความรู้สึกภายในเนื่องจากยังไม่มีเครื่องมือใดที่สามารถวัดจิตใจของบุคคลได้ และวรูม (Vroom, 1970, p. 99 อ้างใน พาสต์ หิรัญญการ, 2554, หน้า 10) ได้อธิบายหลักการในการวัดความพึงพอใจว่า ควรคำนึงถึงเนื้อหา (Content) และทิศทาง (Direction) โดยทั่วไปมักกำหนดให้การวัดความพึงพอใจมีทิศทางไปในแนวทางเดียวกันและต่อเนื่องในลักษณะซ้ายไปขวา มากสุดไปหาน้อยสุด หรือบวกไปหาลบ กล่าวคือ เริ่มจากการเห็น

ด้วยอย่างยิ่งและลดระดับลงเรื่อย ๆ จนถึงขั้นของความรู้สึกเฉย ๆ และไม่เห็นด้วยจนไปถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในที่สุด ดังนั้นจึงได้สรุปและเสนอแนวทางในการวัดความพึงพอใจไว้ 3 วิธี ดังนี้

1) การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบันหรือเรียกกันว่า มาตรวัดทัศนคติ แบบมาตราส่วนลิเคิร์ต (Likert's Scale) ใช้เพื่อต้องการทราบถึงความคิดเห็นหรือทัศนคติโดยการถามคำถามในลักษณะของการกำหนดคำตอบให้เลือก หรือการให้ตอบคำถามแบบอิสระ ซึ่งการออกแบบคำถาม อาจถามถึงความพอใจในด้านต่าง ๆ ประกอบไปด้วยคำถามที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อย่างใดอย่างหนึ่งผ่านคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (อัญพัชร ปิยะวิชิตศักดิ์, 2552, หน้า 27)

2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจแบบทางตรง เก็บข้อมูลโดยอาศัยเทคนิควิธีการสอบถาม พูดคุยกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดเตรียมคำถามเพื่อเป็นกรอบในการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำมากที่สุด การวัดความพึงพอใจด้วยวิธีการสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ประหยัดเวลาและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง

3) การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย ที่แสดงออกทางพฤติกรรมภายนอก เช่น กิริยา ท่าทาง และการพูดจา จำเป็นต้องอาศัยการสังเกตอย่างจริงจังและมีระเบียบแบบแผน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม อาจเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งจะเกิดความพึงพอใจขึ้นได้ต่อเมื่อความคาดหวังหรือความต้องการได้รับการตอบสนอง การวัดหรือประเมินความพึงพอใจขึ้นอยู่กับความสะดวกเหมาะสม หรือเป้าหมายของการประเมิน ดังนั้นการวัดความพึงพอใจจึงต้องใช้ทั้งวิธีการ สังเกต สัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถรับรู้ความคิดและทัศนคติของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจนซึ่งจะส่งผลให้การประเมินนั้นมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือมากขึ้น

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพหลังการใช้งานอาคาร

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพอาคารและสภาพแวดล้อม เริ่มเป็นที่แพร่หลายมากขึ้นในปัจจุบัน เนื่องมาจากนักออกแบบและนักสังคมวิทยา ตลอดจนนักวิจัยต่าง ๆ พบข้อขัดแย้งในลักษณะทางกายภาพของอาคารที่ขัดแย้งต่อสมรรถนะในการใช้งานตลอดจนไม่สอดคล้องในด้านประโยชน์ใช้สอยต่อพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร การประเมินอาคารและสิ่งแวดล้อม จึงเป็นการค้นหาความจริงในอาคารหรือสิ่งแวดล้อมที่ต้องการประเมินนั้นว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว มีประโยชน์ตรงตามความต้องการของผู้ใช้หรือสร้างผลกระทบอย่างไร หากเป็นโครงการหรืออาคารขนาดใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับคนหมู่มาก การประเมินที่ใช้ระบบวิธีทางวิทยาศาสตร์จะช่วยให้สามารถพิสูจน์ความสำเร็จของโครงการได้อย่างแท้จริง ข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินจะเป็นประโยชน์ในการ

ปรับแก้โครงการให้มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของผู้ใช้มากยิ่งขึ้น (วีระ สัจกุล, 2544, หน้า 7)

การประเมินประสิทธิภาพอาคารหลังการใช้งาน (Post Occupancy Evaluation: POE) คือ การศึกษาเพื่อทำการประเมินสภาพแวดล้อมทางกายภาพของอาคารภายหลังการเข้าใช้งานอาคาร สำหรับอาคารที่ต้องการปรับปรุง การประเมินอาคารหลังการใช้งานจะเน้นไปที่ส่วนใช้งาน (Function) และองค์ประกอบหลักโดยรอบอาคาร (Built Environment) (สุภัค พฤทธิษานนท์ และธำมภ์ วรณกุล, 2553, หน้า 45) โดยที่ ไพรเซอร์ (Preiser, 1998 อ้างใน รุจา อินทสระ, 2559, หน้า 25) ได้เสนอองค์ประกอบในการประเมินอาคาร 3 ด้าน คือ

1) องค์ประกอบด้านระบบเทคนิคของอาคาร (Technical Element of Building Performance)

2) องค์ประกอบด้านประโยชน์ใช้สอยอาคาร (Functional Element of Building Performance)

3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Element of Building Performance)

การประเมินโครงการมีวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบและวัดความสำเร็จของโครงการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงโครงการ หรือเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาโครงการอื่น ๆ ต่อไป โดยวัดได้จากความพึงพอใจ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ โดยเฉพาะการประเมินความพึงพอใจหลังการเข้าใช้ เนื่องจากในการประเมินนั้น มีประเด็นมากมายที่ควรเรียนรู้จากผลการประเมินหลังการเข้าใช้งาน (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2553, หน้า 39) นอกจากการศึกษาเรื่องของอาคารสถานที่แล้ว ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อผู้ใช้อาคาร ซึ่งประกอบไปด้วยหลายปัจจัย เช่น สุขภาพ ความรู้สึกปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย คุณภาพในสภาพแวดล้อมภายในและประโยชน์ใช้สอย (White, 2008)

การประเมินอาคารหลังการใช้งาน เป็นการประเมินอย่างมีระบบวิธี (Systematic-Post Occupancy Evaluation) โดยนำเอาวิธีค้นคว้าวิจัยที่มีระบบทางวิทยาศาสตร์ที่ชัดเจน ผสมผสานกับวิธีการศึกษาค้นคว้าในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น พฤติกรรมสภาพแวดล้อม (Environmental-Behavior) (ปัญญาพงศ์ นาคะบุตร, 2553, หน้า 8)

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2558, หน้า 11) อธิบายถึงหลักการประเมินหลังการเข้าใช้งานว่า เป็นงานขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการออกแบบ เพื่อค้นหว่าสภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับเป้าหมายโครงการและความต้องการของผู้ใช้มากน้อยเพียงใดและสอดคล้องกันอย่างไร รวมทั้งหาสาเหตุของความพึงพอใจและข้อคิดเห็นจากการเข้าใช้ตลอดจนศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสภาพแวดล้อมและชุมชน รวมไปถึงสาเหตุอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ วีระ สัจกุล (2544, หน้า 30) กล่าวว่า เป็นการประเมินผลงานออกแบบเมื่อก่อสร้างเสร็จแล้ว โดยการประเมินเพื่อให้ทราบถึง

ผลจากการใช้อาคารและเพื่อทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง ผลจากการประเมินจะเป็นเครื่องมือป้อนกลับ (Feed-Back Mechanism) กลไกความคิดเห็นที่จะรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไข หรือนำไปเป็นข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบในอนาคตต่อไป

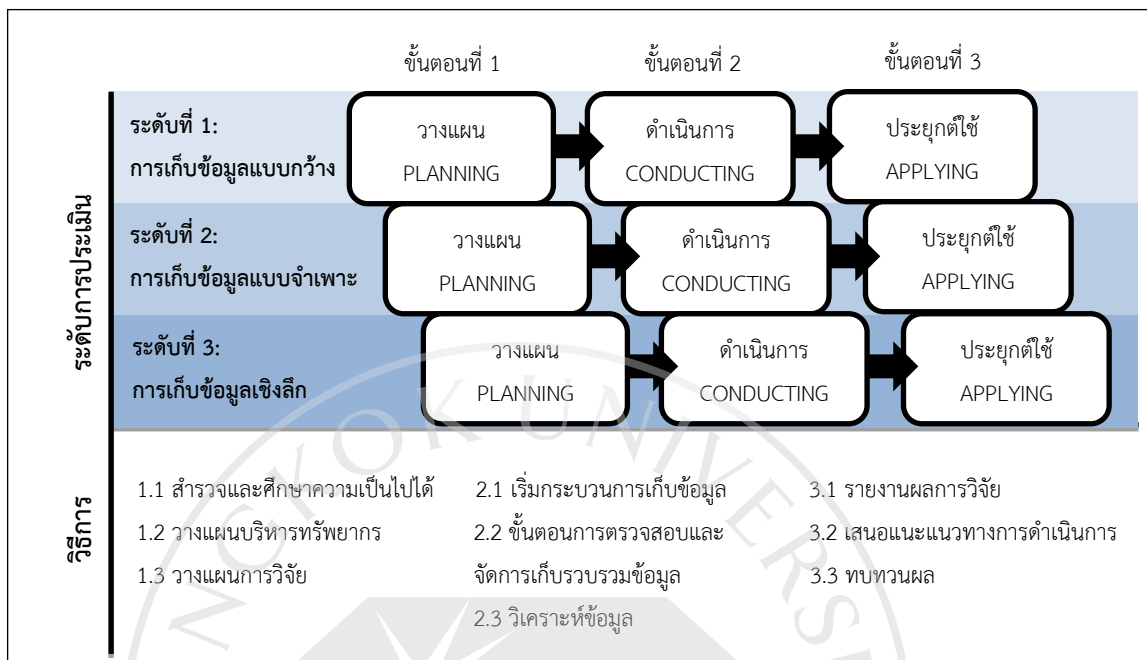
การจำแนกวิธีการประเมินประสิทธิภาพอาคารหลังการใช้งานสามารถแบ่งเป็น 3 ระดับ ซึ่งระดับของการประเมินขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังนี้ (Council,2002)

1) การเก็บข้อมูลแบบกว้าง (Indicative POE) เป็นการเก็บข้อมูลหลักเกี่ยวกับข้อดีและข้อเสียโดยรวมของอาคาร มีขั้นตอนในการดำเนินงานตั้งแต่การตรวจสอบข้อมูล ประวัติโครงการ วัตถุประสงค์ของอาคารไปจนถึงประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน จากนั้นจึงดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การสำรวจ และสัมภาษณ์ผู้ใช้โดยในขั้นตอนสุดท้ายเป็นการสรุปผลการประเมินและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง

2) การเก็บข้อมูลแบบจำเพาะ (Investigative POE) เป็นการเก็บข้อมูลต่อจากการเก็บข้อมูลแบบกว้าง โดยมีการเก็บรายละเอียดของข้อมูลที่ลึกมากขึ้น เช่น การเก็บข้อมูลจำเพาะช่วงเวลาหรือเฉพาะบางพื้นที่ของอาคารเพื่อทำการวิเคราะห์

3) การเก็บข้อมูลเชิงลึก (Diagnostic POE) เป็นการเก็บข้อมูลที่ต่อเนื่องมาจากการเก็บข้อมูลจำเพาะ เป็นวิธีที่ใช้เมื่อต้องการเก็บข้อมูลในเชิงลึกหรือเมื่อพบข้อบกพร่องจากการเก็บข้อมูลแบบจำเพาะ เป็นวิธีที่ซับซ้อนจากการที่ต้องเก็บข้อมูลหลายตัวแปรและมีการนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เข้ามาใช้ อาจต้องใช้เวลาในการดำเนินการนานและต้องใช้ผู้ช่วยในการเก็บข้อมูล วิธีการดังกล่าวอาจใช้ในกรณีที่ต้องการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างของอาคารประเภทที่คล้ายคลึงกัน

ภาพที่ 2.57: แบบจำลองการประเมินหลังการใช้งาน

ที่มา: White, J. (2008). Implementation of post-occupancy evaluation: A potential tool for building asset management and creating more productive. *Cost-Effective and Sustainable Buildings at MSU White Paper*. Retrieved from https://msu.edu/~tariq/C2P2AI_Post_Occupancy_White_Paper.

ประโยชน์ที่ได้จากการประเมินประสิทธิภาพหลังการใช้งานอาคาร สามารถแบ่งเป็น ประโยชน์ระยะสั้น ประโยชน์ระยะกลาง และ ประโยชน์ระยะยาว

1) ประโยชน์ระยะสั้น

- 1.1) สามารถทราบถึงปัญหาและวิธีการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาที่ชัดเจน
- 1.2) เพื่อเป็นการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้
- 1.3) เพื่อเป็นการปรับปรุงการใช้พื้นที่อาคารให้มีสมรรถนะดีและพร้อมใช้อยู่เสมอ
- 1.4) เพื่อส่งเสริมทัศนคติที่ดีขึ้นของผู้ใช้งานผ่านการมีส่วนร่วมจากการประเมิน
- 1.5) เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการตัดสินใจงบประมาณที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงการและสภาพแวดล้อม

1.6) เพื่อช่วยในประกอบการตัดสินใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอนและความเข้าใจในกระบวนการออกแบบที่ดีขึ้น

2) ประโยชน์ระยะกลาง

2.1) เพื่อการเตรียมความพร้อมในการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของอาคารให้มีความเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงขององค์กรอันเนื่องมาจากการเจริญเติบโตขององค์กรในอนาคต รวมถึงการวางแผนในการใช้งานอาคารได้อย่างเหมาะสม

2.2) ช่วยในการประหยัดงบประมาณในการดูแลอาคารในระยะยาว

2.3) เป็นการประกันคุณภาพและสมรรถนะในการใช้อาคารตลอดอายุการใช้งาน

3) ประโยชน์ระยะยาว ซึ่งเป็นประโยชน์ในทางวิชาการ

3.1) เพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับการวางแผนในการปรับปรุงหรือก่อสร้างอาคาร

3.2) เพื่อการปรับปรุงมาตรฐานและหลักเกณฑ์ในการออกแบบและเป็นการขยายขอบเขตของการให้บริการด้านวิชาชีพ เพื่อศึกษาผลกระทบจากการออกแบบ

3.3) เพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพของการประเมินและเป็นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ในทางสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบและการบริหารจัดการอาคาร

การออกแบบเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่นิยมใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมินประสิทธิภาพของอาคารและสิ่งแวดล้อมมี 3 ประเภท ได้แก่ แบบสังเกตการณ์ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามและแบบบันทึกอื่น ๆ (ปัญญพงศ์ นาคะบุตร, 2553, หน้า 11)

1) แบบสังเกตการณ์ เป็นวิธีเก็บข้อมูลโดยการบันทึกพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างในสถานการณ์เฉพาะสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งทำได้หลายวิธี ได้แก่

1.1) การสังเกตโดยตรง เช่น การถ่ายรูป การวัด การจดบันทึก เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมของผู้ใช้อาคารหรือสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ

1.2) การหาร่องรอย โดยการสังเกตหาร่องรอยทางกายภาพที่เป็นหลักฐานสะท้อนพฤติกรรมในการใช้พื้นที่

1.3) การเข้าไปมีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยเข้าไปร่วมอยู่ในกลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มบุคคลเพื่อศึกษาพฤติกรรม ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีของคนและสังคมที่ทำการศึกษา

2) แบบสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์เป็นกระบวนการติดต่อระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ตอบสัมภาษณ์ โดยอาศัยภาษาจากคำถามเป็นสื่อในการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อดีของการสัมภาษณ์คือ ได้ข้อมูลจากผู้ตอบสัมภาษณ์ไม่ยากเขียนเป็นหลักฐาน ผู้สัมภาษณ์มีโอกาสอธิบายคำถามในกรณีที่ผู้ตอบสัมภาษณ์ไม่เข้าใจ แบบสัมภาษณ์มี 2 ประเภทได้แก่

2.1) ประเภทที่มีโครงสร้าง (Structured Interview) เป็นการสร้างคำถามที่กำหนดรูปแบบของคำตอบอย่างชัดเจนในข้อบ่งชี้ที่กำหนด

2.2) ประเภทที่ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน (Unstructured Interview) เป็นคำถามที่ไม่กำหนดคำตอบให้เลือกตอบ แต่เป็นคำถามแบบปลายเปิดที่ต้องการคำตอบที่เป็นข้อเท็จจริงและแสดงเหตุผลจากผู้ตอบแต่ละคน

3) แบบสอบถาม เป็นรายการคำถามที่เตรียมไว้เพื่อรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบคำถามให้กลุ่มตัวอย่างได้เลือกตอบตามความสมัครใจ แบบสอบถามมุ่งเก็บข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง ความเห็น และทัศนคติ ลักษณะการตั้งคำถามที่ใช้ในแบบสอบถาม มี 2 ประเภท คือ

3.1) คำถามแบบปิด (Close Ended) เป็นคำถามที่มีการกำหนดคำตอบให้เลือก

3.2) คำถามแบบเปิด (Open Ended) เป็นคำถามที่ไม่มีการกำหนดคำตอบ ผู้ตอบสามารถตอบคำถามตามความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

สำหรับอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งใช้หลักการประเมินประสิทธิภาพหลังการใช้งานเป็นเครื่องมือในการวิจัยและพบว่าประเภทของการประเมินที่เหมาะสมคือ การเก็บข้อมูลแบบกว้าง (Indicative POE) เนื่องจากการประเมินอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นั้น เป็นการประเมินในทุกส่วนพื้นที่ของอาคาร เพื่อหาข้อดีและข้อด้อยตลอดจนการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษา ครู อาจารย์และบุคลากรที่มีส่วนต่อการใช้งานอาคาร ข้อมูลที่ได้จะนำไปวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุง ซึ่งในการประเมินนั้นจะใช้เกณฑ์การประเมิน 9 ประเภทของวูดท์ (Voordt, 2004 อ้างใน สุภักดิ์ พฤทธิษานนท์ และธำมภ์ วรณกุล, 2553, หน้า 46) ด้วยแนวคิดพื้นฐานของวูดท์ และวิเกิน คือ “อาคารที่ดี คืออาคารที่ถูกสร้างให้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมของผู้ใช้งาน ผู้ใช้งานอาคารสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสะดวกและมีความปลอดภัย” วูดท์ (Voordt, 2004 อ้างใน วรารัตน์ ผลทวี, 2557, หน้า 14) เกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพของอาคารทั้ง 9 ประการ มีดังนี้

1) สามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีที่จอดรถเพียงพอ (Reachability and Parking Facilities) หมายถึงความสามารถในการเข้าถึงอาคารได้อย่างสะดวกและรวดเร็วทั้งการใช้รถส่วนตัวและการขนส่งสาธารณะรวมถึงกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน มีที่จอดรถอย่างเพียงพอต่อความต้องการ

2) ความสะดวกในการเข้าถึง (Accessibility) การเข้าถึงได้อย่างสะดวกทั้งทางกายภาพและทางจิตวิทยา

2.1) การเข้าถึงทางกายภาพ คือการเข้าถึงตัวอาคารและพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก มีการออกแบบเส้นทางสัญจรอย่างเหมาะสมรวมถึงในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินสามารถหลบหนีตามเส้นทางได้อย่างรวดเร็ว และคำนึงถึงหลักการออกแบบเพื่อทุกคน (Universal Design) เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันของผู้ใช้งาน

2.2) การเข้าถึงทางจิตวิทยา หมายถึง การรับรู้ได้ทางความรู้สึกผ่านการมองเห็นรูปแบบการจัดพื้นที่ง่ายแก่การรับรู้

3) ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึงประสิทธิภาพของอาคารในการใช้งานได้ตรงตามวัตถุประสงค์และมีความคุ้มค่ากับการลงทุน เช่น การแบ่งพื้นที่ที่มีความเหมาะสมทั้งพื้นที่ที่ต้องการเป็นส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ต่าง ๆ มีขนาดเพียงพอต่อการใช้งานหรือกิจกรรม รวมถึงความเหมาะสมของความสูงเพดาน การตกแต่ง การใช้สี การใช้วัสดุ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีเพียงพอกับความต้องการ รวมเป็นสภาพแวดล้อมภายในอาคารที่ดี

4) ความยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ความสามารถในการปรับเปลี่ยนการใช้งานได้ง่ายตามสภาพและความต้องการของผู้ใช้ เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งานหรือกิจกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงสามารถปรับรูปแบบการใช้พื้นที่ให้รองรับกิจกรรมที่หลากหลายได้

5) ความปลอดภัย (Safety) หมายถึง การมีระบบป้องกันภัยต่างๆเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้อาคาร เช่น ระบบรักษาความปลอดภัยทั้งทางทรัพย์สินและอาชญากรรม การจัดการด้านอัคคีภัย การจัดการด้านสารเคมี รวมถึงความแข็งแรงของระบบโครงสร้างอาคารและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการขนส่ง

6) การจัดพื้นที่ (Spatial Orientation) หมายถึง การจัดพื้นที่ให้ใช้งานได้อย่างสะดวกและมีขนาดเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมและมีการจัดแบ่งสัดส่วนของพื้นที่ในการใช้งานที่ชัดเจนตลอดจนความต่อเนื่องในพื้นที่แต่ละส่วนที่มีความสัมพันธ์ทางด้านพฤติกรรมของผู้ใช้

7) ความเป็นส่วนตัว (Privacy) หมายถึง การออกแบบและจัดพื้นที่ให้มีความแตกต่างกันระหว่างพื้นที่สาธารณะ พื้นที่กึ่งสาธารณะและพื้นที่ส่วนตัว พื้นที่ใช้งานที่บุคคลสามารถสร้างความเป็นส่วนตัวได้ด้วยตัวเอง พื้นที่ที่ต้องการความเป็นส่วนตัวสามารถควบคุมการมองเห็น การได้ยิน และการครอบครองอาณาเขตได้

8) ความเหมาะสมต่อสุขภาพ (Health and Physical Well-being) หมายถึง ความเหมาะสมของบรรยากาศโดยรวมภายในอาคารที่ส่งผลต่อสุขภาพของผู้ใช้อาคาร เช่น ความสะอาดของพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ปริมาณของเสียงรบกวนที่ไม่ดังจนเกินไป ความเหมาะสมของแสงสว่างที่สอดคล้องกับลักษณะการใช้งานในแต่ละส่วน รวมถึงคุณภาพอากาศที่บริสุทธิ์ปราศจากมลพิษ

9) ความยั่งยืน (Sustainability) อรรถज्ञ เศรษฐบูรณ (2551, หน้า 6) ได้อธิบายถึงการออกแบบอย่างยั่งยืนว่าควรประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลัก 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

9.1) ความสอดคล้องกับสภาพอากาศ หมายถึง การออกแบบจัดวางพื้นที่ใช้สอยอาคาร ตามทิศทางแดด ทิศทางลมธรรมชาติ และการเลือกใช้วัสดุในการก่อสร้างหรือตกแต่งที่ทำให้อาคารมีความน่าสบาย มีสภาพความชื้นในอากาศและอุณหภูมิที่เหมาะสม ก่อนที่จะอาศัยเครื่องจักรที่ใช้พลังงาน

9.2) ความน่าสบาย องค์ประกอบของสถาปัตยกรรมสีเขียว กำหนดให้อาคารมีการ

รักษาสภาพน่าสบายของมนุษย์ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับอย่างเป็นสากลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ สภาวะน่าสบายเชิงอุณหภูมิ (Thermal Comfort) แสงสว่าง (Visual/Lighting Comfort) เสียง (Acoustical Comfort) คุณภาพอากาศภายใน (Indoor Air Quality: IAQ)

9.3) การใช้พลังงานจากธรรมชาติ สถาปัตยกรรมสีเขียวมุ่งส่งเสริมให้เกิดการนำพลังงานจากธรรมชาติแหล่งอื่น ๆ มาใช้แทนที่ของพลังงานที่ทำให้เกิดมลพิษ แหล่งพลังงานที่สามารถนำมาใช้ทดแทนได้ (Renewable Energy) ได้แก่

9.3.1) พลังงานจากแสงอาทิตย์ ด้วยการใช้รังสีจากดวงอาทิตย์เพื่อให้ความร้อนและผลิตกระแสไฟฟ้า

9.3.2) พลังงานจากน้ำในการผลิตกระแสไฟฟ้า และใช้เป็นแหล่งความร้อน ความเย็น

9.3.3) พลังงานจากดิน จากการสะสมความร้อนใต้ดิน

9.3.4) พลังงานจากลมในการผลิตกระแสไฟฟ้าและการเพิ่มสภาวะน่าสบายด้วย (Ventilation)

9.3.5) พลังงานจากพืช นำมาใช้ในการป้องกันความร้อนจากแสงแดดและการระเหยของน้ำจากพืชเพื่อสร้างความเย็น

ตารางที่ 2.8: สรุปหลักเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพส่วนใช้งานอาคาร 9 ประการ

หลักเกณฑ์ประเมินประสิทธิภาพ	หลักเกณฑ์ย่อยของการประเมินประสิทธิภาพ
1. ความสามารถในการเข้าถึงและที่จอดรถ	1. สามารถเข้าถึงได้โดยรถยนต์ส่วนตัว
	2. สามารถเข้าถึงได้โดยระบบขนส่งสาธารณะ
	3. สามารถเข้าถึงได้ง่ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน
	4. มีที่สำหรับจอดรถเพียงพอ
2. ความสะดวกในการเข้าถึง	1. เข้าใช้งานได้อย่างสะดวก
	2. รับรู้และเข้าใจง่าย
3. ประสิทธิภาพ	1. ทำเลที่ตั้งอาคารมีความเหมาะสม
	2. มีช่องทางเข้า-ออกอาคารอย่างเพียงพอ
	3. มีการจัดพื้นที่อย่างเหมาะสม
	4. พื้นที่ใช้งานเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 2.8: (ต่อ) สรุปหลักเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพส่วนใช้งานอาคาร 9 ประการ

หลักเกณฑ์ประเมินประสิทธิภาพ	หลักเกณฑ์ย่อยของการประเมินประสิทธิภาพ
3. ประสิทธิภาพ	5. ความเหมาะสมของความเร็วในแต่ละชั้น
	6. ความเหมาะสมในการใช้สีและวัสดุ
	7. มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ
	8. มีสภาพแวดล้อมภายในอาคารที่ดี
4. ความยืดหยุ่น	1. ปรับใช้พื้นที่ได้ง่ายตามความต้องการของผู้ใช้
	2. พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมที่หลากหลาย
5. ความปลอดภัย	1. ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวก
	2. มีระบบป้องกันอัคคีภัย
	3. โครงสร้างอาคารมีความแข็งแรง
	4. ความปลอดภัยของระบบขนส่งภายในอาคาร
	5. ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ
6. การจัดพื้นที่	1. เข้าใช้และเข้าถึงได้สะดวก
	2. ขนาดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน
	3. มีป้ายประชาสัมพันธ์เพียงพอ
	4. เครื่องหมายและสัญลักษณ์มีความชัดเจน
7. ความเป็นส่วนตัว	1. ความเป็นส่วนตัว
	2. การปฏิสัมพันธ์กับภายนอก
8. ความเหมาะสมทางกายภาพ	1. ความสะอาด
	2. แสงสว่าง
	3. เสียงรบกวน
	4. คุณภาพอากาศภายในอาคาร
9. ความยั่งยืน	1. ความสอดคล้องกับสภาพอากาศ
	2. ความน่าสบาย
	3. การลดการใช้พลังงาน

จากการศึกษาแนวคิดสามารถสรุปได้ว่า การประเมินประสิทธิภาพอาคารหลังการใช้งานเป็น การประเมินสภาพแวดล้อมทางกายภาพของอาคาร ทำให้ผู้ทำการประเมินทราบถึงสภาพการใช้งาน ในปัจจุบันว่าสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคารหรือไม่ การประเมินยัง จะช่วยให้ทราบถึงความพึงพอใจของผู้ใช้อาคารและทราบถึงข้อดี ข้อเสียที่เกิดขึ้นจากการออกแบบ รวมถึงการได้รับทราบปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้อาคารตลอดจนความต้องการของผู้ใช้ โดยอาศัยการ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานของนักศึกษาซึ่งเป็นผู้ใช้อาคารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องผ่าน แบบสอบถามในด้านทัศนคติและความพึงพอใจ เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร ความ ต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งาน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการเสนอแนะแนวทางการแก้ไข ปรับปรุงและเป็นแนวทางในการออกแบบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สอดคล้องกับพฤติกรรมและ ความต้องการของผู้ใช้งาน

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการอาคาร

โรบิล และดีเซนโซ (Robbins & DeCenzo, 2004 อ้างใน ธงชัย ทองมา, 2557, หน้า 15) กล่าวว่า “การจัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการที่ทำให้งานและกิจกรรมต่าง ๆ บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลด้วยทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรขององค์กร”

เสรีชัย โชติพานิช (2554, หน้า 106) กล่าวถึง การบริหารทรัพยากรกายภาพ (Facility Management) เป็นทั้งหลักการและแนวทางการปฏิบัติ ที่มุ่งเน้นให้มีการบริหารและจัดการ ทรัพยากร เพื่อให้ทรัพยากรกายภาพขององค์กรตอบสนองต่อกิจกรรมและความต้องการอย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งมีความหมายสอดคล้องกับ (วิจิตรบุษบา มารมย์, 2545, หน้า 232) ที่กล่าวว่า การ บริหารจัดการทรัพยากรและสภาพแวดล้อมในอาคาร (Facility and Environment Management) คือการจัดการสภาพแวดล้อมอาคารที่คำนึงถึง มนุษย์ (People) สภาพแวดล้อม/ สถานที่ (Places) และกระบวนการทำงาน (Processes) เป็นการจัดการเชิงบูรณาการที่สัมพันธ์กับแนวคิดและทฤษฎี ทางสถาปัตยกรรม และเป็นการจัดการความสัมพันธ์ระหว่าง งานที่ทำ (What) และสถานที่ทำงาน (Where) การศึกษาการบริหารจัดการทรัพยากรอาคารมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายด้าน เช่น ทรัพยากรมนุษย์ งานสถาปัตยกรรม งานวิศวกรรม การยศาสตร์ และการตกแต่งภายใน สามารถแยก เป็นขั้นตอนที่สัมพันธ์กัน คือ การวางแผน (Planning) การดูแลรักษา (Maintenance) การจัดหา สินทรัพย์ (Acquiring Asset) เพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานและความเป็นอยู่ ที่ดีของผู้ใช้อาคาร งานบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร สามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะสำคัญของ งาน คือ

1) การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning)

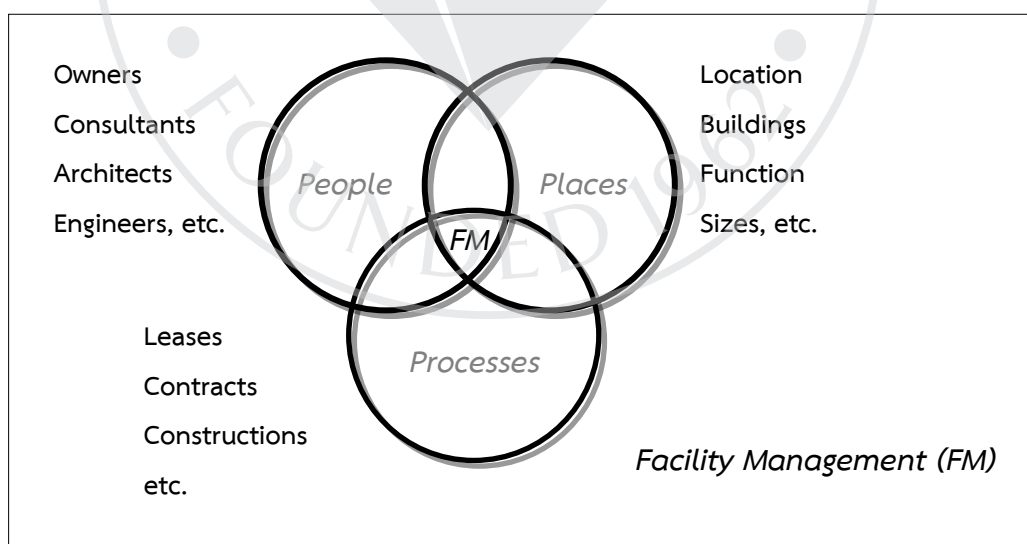
2) การปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน/ การปรับเปลี่ยนรูปแบบของพื้นที่ในการทำงาน
(Workplace Transformation)

3) การดูแลรักษาระบบของอาคาร (Building Service Maintenance)

เสรีชัย โชติพานิช (2553 อ้างใน ธงชัย ทองมา, 2559, หน้า 141) ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานของการบริหารจัดการทรัพยากรกายภาพว่า เป็นแนวคิดเชิงบริหารจัดการที่สามารถประยุกต์ ใช้กับอาคารสถานที่ที่มุ่งเน้นที่การบริหารจัดการในการดูแลรักษาและบริการเพื่อให้ทรัพยากรกายภาพมีความสอดคล้องต่อกิจกรรมและตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา โดยการบริหารจัดการให้ทรัพยากรกายภาพสามารถแยกเป็นองค์ประกอบสำคัญดังนี้ คือ

- 1) People คือ คน หรือผู้ใช้งานอาคาร สถานที่
- 2) Place คือ สถานที่ ที่มีเงื่อนไขในการอำนวยความสะดวกที่แตกต่างไปตามลักษณะกิจกรรมและความต้องการในการใช้งาน
- 3) Process คือ กระบวนการ ความต้องการของผู้ใช้ที่จะใช้อาคารสถานที่นั้น ๆ ในการประกอบกิจกรรม

ภาพที่ 2.58: แผนภาพแสดงองค์ประกอบของการบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร

ที่มา: วิจิตรบุษบา มารมย์. (2545). การบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร: การจัดการพื้นที่/ สถานที่สำหรับสภาพแวดล้อมในอนาคต. วารสารวิจัยและสาระสถาปัตยกรรม, 1, 232.

เสรีชัย โชติพานิช (2554, หน้า 109) กล่าวว่า การบริหารจัดการทรัพยากรกายภาพ หมายถึง กระบวนการบริหารและจัดการทรัพยากรกายภาพเพื่อตอบสนองความต้องการขององค์กร อย่างสูงสุด เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานและความสามารถขององค์กร ซึ่งมีหลักการพื้นฐาน คือ การบริหารจัดการในการใช้ทรัพยากรอาคาร สถานที่ ต้องมีการวางแผน การกำหนดแนวทางและ ยุทธศาสตร์ โดยให้การดำเนินการ กำกับ ดูแล การปฏิบัติงานและงานบริการอาคาร ตลอดจนการใช้ ทรัพยากรกายภาพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารทรัพยากรกายภาพ มีวัตถุประสงค์ในการ สร้างและรักษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน รวมทั้งความสามารถในการรองรับการใช้งานของ อาคารตลอดจนการใช้ประโยชน์สูงสุดรวมทั้งความปลอดภัยและความพึงพอใจของผู้ใช้ ปัจจัยสำคัญที่ จะส่งเสริมให้การบริหารจัดการทรัพยากรกายภาพสามารถบรรลุตามเป้าหมาย ได้แก่ การกำหนด นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม การกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้บริหารและบุคลากรในองค์กร การวางโครงสร้างหน่วยงานที่สอดคล้องกับ การทำงานและการเลือกหาผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ บัณฑิต จุลาสัย (2547 อ้างใน ณัฐดนัย ธิติสุวรรณ, 2552, หน้า 15) กล่าวถึงหลักการในการบริหารจัดการทรัพยากรทางกายภาพว่า เป็นการกำกับการใช้และดูแลอาคารสถานที่ให้สอดคล้องกับพันธกิจขององค์กร มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของอาคารสถานที่ให้สามารถตอบสนองต่อการดำเนินงานขององค์กร ทั้งยังเป็นการลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มประโยชน์ในการใช้อาคารสถานที่ซึ่งอาจมีรูปแบบเปลี่ยนไปตาม สถานการณ์ และตามความต้องการขององค์กร กล่าวคือ อาคาร สถานที่ ต้องสนับสนุนการใช้งานและ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้อย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ทรัพยากรกายภาพจึงต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพในการใช้พื้นที่ การบริการในอาคาร ความปลอดภัย รวมถึงค่าใช้จ่ายและรายได้ เช่นเดียวกับ ธงชัย ทองมา (2557, หน้า 20) ที่กล่าวสรุปว่า “การบริหาร จัดการทรัพยากรอาคาร มุ่งเน้นการให้บริการต่อผู้คนในอาคาร ในด้านการทำงานและอาคารสถานที่ ให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างสอดคล้องเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้”

ดังนั้นความหมายของการบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร หรือการบริหารจัดการทรัพยากร กายภาพ คือ การบริหารจัดการ ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรทางกายภาพของอาคาร สถานที่ให้มี ความพร้อมและตอบสนองต่อการใช้งานรวมถึงการประหยัดค่าใช้จ่าย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ทั้งผู้ใช้และองค์กร โดยกำหนดเป้าหมายขององค์กรเป็นศูนย์กลางและอาคารเป็นเครื่องมือสนับสนุน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบรรลุผลตามเป้าหมาย มีความสัมฤทธิ์ผลในด้านการบริหารองค์กรและ ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้อาคารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดังกล่าว สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒน ศิลป์ สำหรับการวางกลยุทธ์ในการใช้ทรัพยากรกายภาพอย่างคุ้มค่าเพื่อสนับสนุนและเพิ่ม

ประสิทธิภาพทางการศึกษาซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการมุ่งเน้นสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพสู่สังคม

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) สถาบันการศึกษาจะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษา ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ของผู้เรียน ปลอดภัย และจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ

พรชัย ธรรมธรรม, จินตนา ทวีมา และสิรินทร์ ช่วงโชติ (2538, หน้า 13) ให้ความหมายว่า สิ่งแวดล้อม (ENVIRONMENT) หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเราทั้งสิ่งที่มีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าและไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า รวมทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้น หรืออาจจะกล่าวได้ว่า สิ่งแวดล้อมประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์นั่นเอง สามารถแยกเป็น 2 ประเภท คือ

- 1) สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ได้แก่ บรรยากาศ น้ำ ดิน แร่ธาตุ และสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่บนโลก (พืช และสัตว์) ฯลฯ
- 2) สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ สาธารณูปการต่าง ๆ เช่น ถนน เขื่อนกั้นน้ำ ฯลฯ หรือระบบของสังคมมนุษย์ ที่ดำเนินชีวิตอยู่ ฯลฯ

คณะกรรมการดำเนินงานวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2555) ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมว่า สภาพแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเราทั้งสิ่งที่มีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตหรือที่สามารถสัมผัสจับต้องได้และไม่สามารถจับต้องได้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า คำว่า “สิ่งแวดล้อม” มีความหมายเดียวกันกับคำว่า “สภาพแวดล้อม” หมายถึง “สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเราไม่ว่าจะเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือเกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์” ซึ่งได้มีผู้ที่อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมกับมนุษย์ ไว้ดังนี้

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร และคณะ (2556, หน้า 15-17) ได้อธิบายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สอดคล้องกับงานออกแบบ โดยแบ่งเป็น 7 ประเภทดังนี้ คือ

- 1) ทางสภาวะแวดล้อม พฤติกรรมมนุษย์จะเกิดขึ้นได้อย่างปกติ เมื่อมนุษย์มีความสัมพันธ์กับสภาวะแวดล้อมที่สอดคล้องกับความต้องการทางชีวภาพ สภาวะแวดล้อมภายในที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตควรแยกจากสภาวะแวดล้อมภายนอกซึ่งมักมีความแปรปรวนอยู่ตลอดเวลา โดยการใช้งานสถาปัตยกรรมเป็นส่วนแบ่งระหว่างภายนอกและภายใน

2) ทางความรู้สึก การออกแบบมีส่วนช่วยให้เกิดสภาพแวดล้อมที่สนองต่อการรู้สึกของอวัยวะ และระบบประสาทสัมผัส โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรู้สึกทางทัศนภาพ สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับการรู้สึกจะต้องมีคุณสมบัติที่ดึงดูดความสนใจให้เกิดการรับรู้เกิดขึ้น

3) ทางมิติ การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นการกำหนดขนาด และระยะต่าง ๆ ของสิ่งที่ออกแบบ ซึ่งนอกจากจะมีความสัมพันธ์กันทางกายภาพแล้วจะต้องสัมพันธ์กับความ สะดวกสบายในการใช้สอยของมนุษย์ด้วย

4) ทางทิศทาง มนุษย์มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพทางด้านทิศทาง โดยเฉพาะ ในสภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคย ความสัมพันธ์นี้จะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ในการจดจำ สภาพแวดล้อมนั้น ๆ งานออกแบบและวางแผนจึงควรจัดให้มีลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมให้เกิด การเรียนรู้และจดจำได้ง่ายเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางด้านทิศทาง

5) ทางสัญลักษณ์ สภาพแวดล้อมทางสัญลักษณ์เป็นสิ่งจำเป็นประการหนึ่ง ที่ทำให้เกิดการ คาดคะเนที่สอดคล้องกับประสบการณ์ที่มีมาก่อนในกระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อม อีกทั้งยังสามารถลดความขัดแย้งระหว่างพฤติกรรมกับสภาพแวดล้อมกายภาพลงได้

6) ทางการกระทำระหว่างกันทางสังคม สภาพแวดล้อมกายภาพไม่ใช่ตัวกำหนดพฤติกรรม ทางสังคมโดยตรง แต่มีส่วนในการส่งเสริมหรือขัดขวางพฤติกรรมทางสังคม ทำให้เกิดการกระทำ ระหว่างกันมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพ ดังนั้นสภาพแวดล้อมที่เกิดจาก การออกแบบจึงมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์หรือการกระทำระหว่างกันทางสังคม

7) ทางการผสมผสานร่วมกันทางวัฒนธรรม การอาศัยสภาพแวดล้อมกายภาพช่วยสนับสนุนให้ เกิดการผสมผสานตัวกันทางสังคม เนื่องจากสภาพแวดล้อมกายภาพในปัจจุบันไม่ได้มีความสัมพันธ์กับ ระบบคุณค่าที่ยึดถือตามวัฒนธรรมทางจิตใจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของวัฒนธรรมทางวัตถุที่ ทำให้มีความแตกแยกกันทางสังคม การออกแบบจึงเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยในการก่อให้เกิดการ รวมตัวกันทางสังคมและวัฒนธรรมให้มากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า มนุษย์มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมกายภาพและมนุษย์ด้วยกัน ซึ่งปัจจัยด้าน มนุษย์และสภาพแวดล้อมทางกายภาพมีผลต่อการเกิดพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม กายภาพที่ส่งเสริมหรือขัดขวางพฤติกรรม โดยมีสภาพแวดล้อมกายภาพเป็นสิ่งเร้าซึ่ง รักตระกูล ใจเพียร (2558, หน้า 1144) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมและสถานที่ว่า กิจกรรมใด ๆ ก็ ตามจะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องมีสถานที่ในการประกอบกิจกรรมเพื่อให้กิจกรรมนั้นสำเร็จลุล่วง สถานที่ที่ เหมาะสมจะช่วยให้การประกอบกิจกรรมนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกันยังมีนักวิจัย อีกหลายท่านที่ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่มีผลต่อการสนับสนุนและส่งเสริม ต่อกิจกรรมการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของนักศึกษาไปในทิศทางเดียวกันดังต่อไปนี้

พรเทพ พินัยนิติศาสตร์ (2554, หน้า 7) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวนักศึกษาในสถาบัน ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม รวมถึงปรากฏการณ์ทั้งหลาย กฎเกณฑ์ ระเบียบวินัย ค่านิยม ทัศนคติ การปฏิสัมพันธ์ ทั้งในบริเวณอาคารสถานที่ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของสมาชิกในสถาบัน และการศึกษาในปัจจุบันมีการพัฒนาระบบการศึกษาอย่างต่อเนื่องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จึงต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทางการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ เช่น สถานที่ตั้ง การออกแบบ การตกแต่ง การเลือกวัสดุและครุภัณฑ์ รวมไปถึงพื้นที่ใช้สอยต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษา พื้นที่ทางการศึกษาต้องสอดคล้องกับกิจกรรมในการเรียนที่เกิดขึ้นตามแนวความคิดใหม่ ๆ จึงควรมีความยืดหยุ่นในการรองรับการใช้งานที่หลากหลาย สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนจะเป็นการสนับสนุนกระบวนการเรียนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ ณัชชา มณีวงศ์ (2555, หน้า 564) ที่กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการศึกษาและเป็นปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ก่อให้เกิดความกระตือรือร้น ขวนขวาย และรับผิดชอบในหน้าที่ของตน

คณะกรรมการดำเนินงานวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2555) ให้ความเห็นในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นสิ่งสำคัญส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการเอื้อความสะดวกให้ผู้เรียนและผู้สอนได้บรรลุผลสัมฤทธิ์ได้ดียิ่งขึ้น ในขณะที่ รักตระกูล ใจเพียร (2558, หน้า 1143) ได้ให้ความสำคัญไปที่สภาพแวดล้อมในด้านสถาปัตยกรรมว่า สถาปัตยกรรมเกิดจากพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้ใช้ และสถาปัตยกรรมมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ และยังช่วยทำหน้าที่เสริมศักยภาพในการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น เพราะกิจกรรมใด ๆ จะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องมีสถานที่ในการประกอบกิจกรรม สถานที่ที่มีความเหมาะสมจะช่วยให้การประกอบกิจกรรมนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง ศุภรา เจริญภูมิ (2558, หน้า 144) กล่าวถึงอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมว่า เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้สถานศึกษาดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่ดีมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และคุณธรรมที่พึงประสงค์ ในขณะเดียวกันหากนักเรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี จะทำให้สมาธิในการเรียนรู้สั้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่งผลต่ออัตราการขาดเรียนและอัตราการลาออกระหว่างการศึกษานักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ชูพงษ์ ทองคำสมุทร (2553, หน้า 1) ที่กล่าวว่า สภาพแวดล้อมภายในอาคารเรียนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมที่ไม่มีความเหมาะสมจะส่งผลทางด้านลบต่อกระบวนการเรียนรู้ การออกแบบหรือการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนนั้นจะสามารถสร้างเสริมให้กระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในสถานศึกษามีนัยสำคัญต่อการบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและเป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สัมพันธ์กับงานออกแบบ โดยให้ความสำคัญไปที่งานสถาปัตยกรรมทางด้านอาคารสถานที่ หากสภาพแวดล้อมกายภาพของสถานศึกษาได้รับการออกแบบอย่างเหมาะสมก็จะช่วยให้การเรียนรู้และประกอบกิจกรรมการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยังช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว ในทางกลับกันหากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษามีสภาพที่ไม่เหมาะสมหรือขาดการดูแล บำรุงรักษา ย่อมส่งผลทางด้านลบต่อความพึงพอใจของนักศึกษาและภาพรวมของประสิทธิภาพในการศึกษาซึ่งเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษาและผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ (สมาน ปรีชา, 2548 อ้างใน ทรรศนีย์ วรหาคำ, 2554, หน้า 18) สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ที่เป็นเสมือนหน้าตาของสถานศึกษา บ่งบอกถึงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารและความเอาใจใส่ของบุคลากรในโรงเรียน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานที่วิจัยเกี่ยวข้องกับการประเมินความพึงพอใจและการประเมินประสิทธิภาพหลังการใช้งานอาคาร ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยดังนี้

สุภัค พฤชิกานนท์ และธำมภ์ วรณกุล (2553) ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการหลังใช้งานเพื่อหาแนวทางการปรับปรุงกลุ่มหอพักเชิงดอย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้เป็นศูนย์พักอาศัยและเรียนรู้ การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักเชิงดอย โดยใช้หลักการประเมินหลังการใช้งาน (Post Occupancy Evaluation) เป็นเครื่องมือในการประเมินถึงส่วนการใช้งานของหอพัก เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงให้หอพักเชิงดอยเป็นศูนย์พักอาศัย และเรียนรู้ที่ตอบสนองกับความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เปรียบเทียบการประเมินหลังการใช้งานของอาคารอ้างอิงถึงหลักทฤษฎี 9 ประการของ Voordt ข้อมูลที่ได้ถูกนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปเป็นแนวทางการปรับปรุงที่ตอบรับกับเกณฑ์ของศูนย์พักอาศัยและเรียนรู้ (Living and Learning Center)

ชาลี มธุรการ (2557) ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินประสิทธิภาพสภาพแวดล้อมภายในอาคารอยู่อาศัยรวม (อพาร์ทเมนต์) หลังการเข้าครอบครองพื้นที่: กรณีศึกษา คลาวด์ นาย เฟลส อพาร์ทเมนต์ กรุงเทพฯ โดยใช้หลักการประเมินหลังการเข้าครอบครองพื้นที่ (Post Occupancy Evaluation) ซึ่งเป็นการประเมินผลความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยอันเกิดจากประสิทธิภาพของอาคารจาก 3 ปัจจัยหลัก คือ Technical Elements Functional Elements และ Behavioral Elements โดยใช้กรณีศึกษาคือ คลาวด์ นาย เฟลส อพาร์ทเมนต์ การเก็บข้อมูลทั้ง 3 ปัจจัยหลักดังกล่าวแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ลักษณะแรกเป็นข้อมูลของสภาพแวดล้อมภายในอาคารหลังการปรับปรุงเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพ เช่น พรบ. ควบคุมอาคารโดยผลของการ

เปรียบเทียบนี้ทำให้ทราบถึงสภาพในปัจจุบันว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ ข้อมูลลักษณะที่ 2 เป็นการประเมินประสิทธิภาพอาคารจากผลความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยหลังการเข้าใช้พื้นที่ โดยพิจารณาจากค่าความถี่ที่ปรากฏบนความพึงพอใจในระดับต่าง ๆ จากนั้นนำข้อมูลทั้ง 2 ลักษณะมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกันอีกครั้ง

ปัญญพงศ์ นาคะบุตร (2553) ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการใช้พื้นที่อาคาร กรณีศึกษา: อาคารเรียนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร งานวิจัยนี้เป็นการทำการประเมินโครงการหลังการใช้งาน โดยใช้หลักการประเมินหลังการใช้งาน (Post Occupancy Evaluation) ในเรื่องขนาดการใช้พื้นที่สำหรับการเรียนการสอนภายหลังการปรับปรุงอาคาร เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบกับมาตรฐานของพื้นที่ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ รวมถึงศึกษาปัญหาที่พบและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่มี รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเหมาะสมเพื่อรองรับกับการขยายตัวในอนาคต

ณิชา มุนินทร์นิมิตต์ (2556) ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลังการใช้งานภูมิทัศน์ในโรงพยาบาลทั่วไป: กรณีศึกษา โรงพยาบาลเสนา อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลังการใช้งานภูมิทัศน์ในโรงพยาบาลเสนาในเรื่องสภาพการใช้งานในปัจจุบันของภูมิทัศน์ ในโรงพยาบาลที่สอดคล้องกับความตั้งใจและแนวความคิดของผู้ออกแบบและผู้บริหาร รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานกับลักษณะทางกายภาพของพื้นที่สวนในโรงพยาบาลเสนา และการออกแบบที่สอดคล้องกับแนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการบำบัดจิตใจ โดยใช้การเก็บข้อมูลจากการสำรวจ การสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูลด้านลักษณะทางกายภาพ ความตั้งใจและแนวคิดในการออกแบบสวน ลักษณะพื้นที่และการใช้งานพื้นที่สวนตามสภาพแวดล้อม หลังจากนั้นทำการเก็บข้อมูลการใช้งานพื้นที่ในช่วงเวลาต่าง ๆ โดยแบ่งเป็นตำแหน่งการใช้งาน เส้นทางสัญจร พฤติกรรมการใช้งาน กลุ่มผู้ใช้ ความถี่ของการใช้งาน เวลาในการใช้งาน การดูแลรักษา ความปลอดภัย และความพึงพอใจของผู้ใช้งาน นำมาสรุปเป็นการใช้งานพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ใน 1 วัน พฤติกรรมการใช้งาน ประเภทผู้ใช้งาน และข้อดี ข้อเสีย เพื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อหาตำแหน่งในการใช้งานพื้นที่และช่วงเวลาที่มีการใช้งานทั้งมากที่สุดและน้อยที่สุด ขั้นตอนต่อมาคือการวิเคราะห์สภาพการใช้งานในปัจจุบันที่สอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับความตั้งใจและแนวความคิดของผู้ออกแบบและผู้บริหาร การออกแบบภูมิทัศน์ในโรงพยาบาลเสนาที่สอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับแนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการบำบัดจิตใจและปัญหาที่เกิดขึ้นหลังการใช้งานภูมิทัศน์ในโรงพยาบาลเสนา

วรารัตน์ ผลทวี (2557) ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินประสิทธิภาพด้านการใช้งานอาคาร กรณีศึกษา: ศูนย์รับสมัครและบริการข้อมูล มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสอดคล้องของวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคารกับการใช้งานใน

ปัจจุบัน รวมถึงศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานอาคาร ความต้องการ และปัญหาที่เกิดขึ้นตามสภาพการณ์จริง โดยใช้หลักการประเมินหลังการใช้งาน (Post Occupancy Evaluation) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุง และบริหารจัดการพื้นที่ใช้งานภายในอาคารให้มีความเหมาะสม โดยใช้การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เพื่อวัดระดับความพึงพอใจหลังการใช้งานจากกลุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์ผลด้วยวิธีการทางสถิติ ร่วมกับการสัมภาษณ์จากกลุ่มผู้ใช้อาคารเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการที่เกิดขึ้นตามสภาพการณ์จริง ผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดของอาคาร ปัญหาและความต้องการของผู้ใช้งาน

กิตติยา วงษาเนา (2558) ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจพื้นที่การใช้งานและความเป็นส่วนตัวของพนักงาน กรณีศึกษา: อาคารสำนักงานห้างหุ้นส่วนจำกัดนิทัศน์เฟอร์นิเจอร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจพื้นที่การใช้งานอาคาร ความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้อาคาร และความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในพื้นที่การใช้งานอาคารกับความเป็นส่วนตัวของพนักงานผู้ใช้งานอาคาร โดยใช้หลักการประเมินหลังการใช้งาน (Post Occupancy Evaluation) ดำเนินการวิจัยโดยการเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม และวัดระดับความพึงพอใจหลังการใช้งานจากพนักงานผู้ใช้อาคาร โดยการวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสหสัมพันธ์เพียร์สัน เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจพื้นที่ใช้งานอาคารโดยรวมและความพึงพอใจด้านต่าง ๆ

รุจา อินทสระ (2559) ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาศิลปกรรมศาสตร์ ในการใช้อาคารหอสมุดสุรัตน์ โอستانุเคราะห์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสอดคล้องของวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อตั้งอาคารหอสมุดสุรัตน์ โอستانุเคราะห์กับการใช้งานในปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของอาคารตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบัน รวมถึงศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ใช้อาคารเกี่ยวกับความเหมาะสมทางกายภาพ ประสิทธิภาพของพื้นที่ในปัจจุบัน และสภาพแวดล้อมทางกายภาพต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อทราบถึงปัญหาและความต้องการที่เกิดขึ้น โดยใช้หลักการประเมินหลังการใช้งาน (Post Occupancy Evaluation) ผ่านการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความพึงพอใจหลังการใช้งานและวิเคราะห์ผลด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย SD และแปลผล รวมถึงการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของผู้เข้าใช้ที่เกิดขึ้นตามสภาพการณ์จริง เพื่อสรุปเป็นข้อเสนอแนะและแนวทางในการปรับปรุงพื้นที่ใช้สอยให้เหมาะสมกับพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

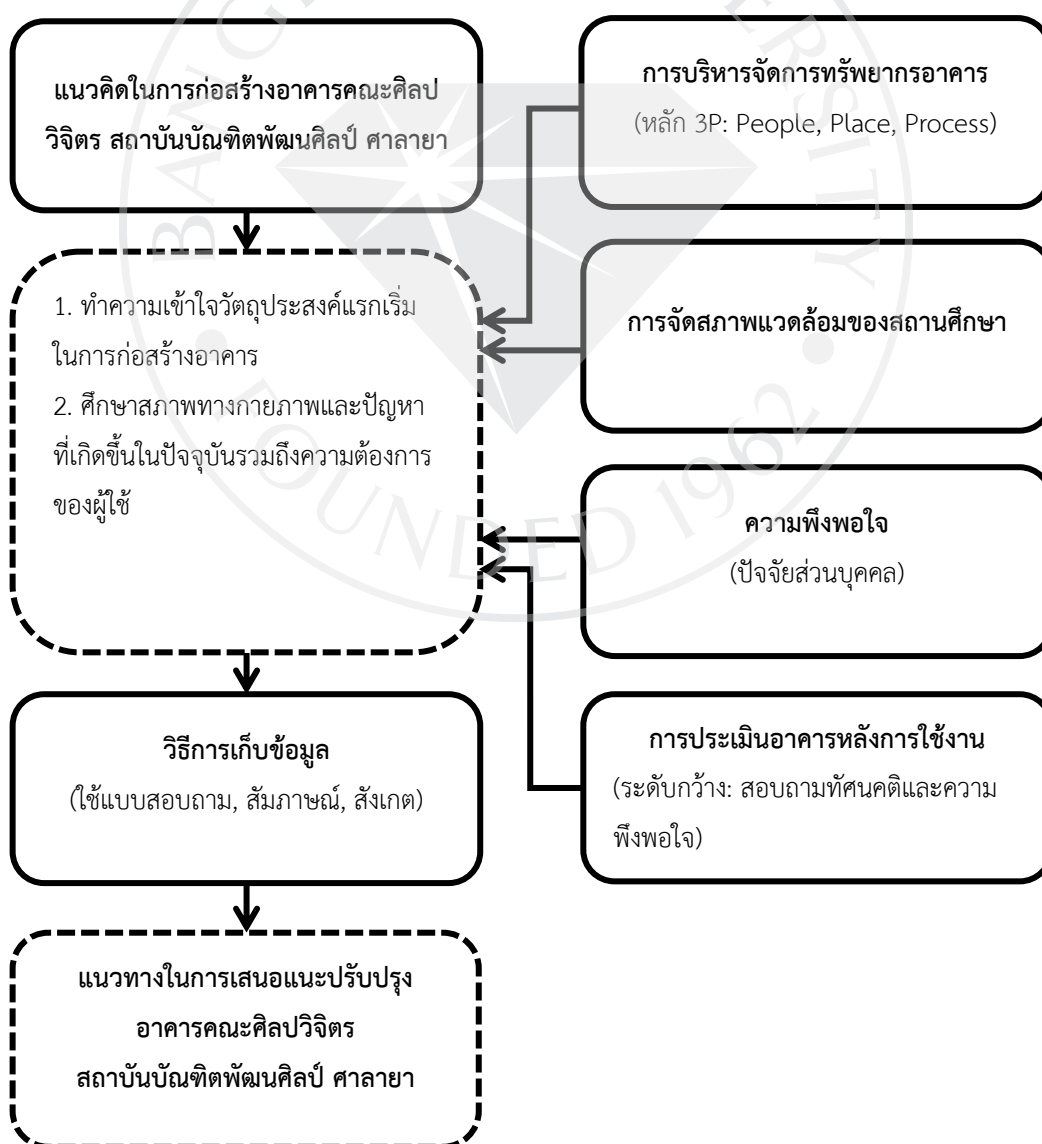
จากการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ทราบถึงกระบวนการและขั้นตอนในการศึกษาวิจัย ตลอดจนเกิดการนำแนวคิด ทฤษฎี ที่ศึกษาทั้งหมดในเบื้องต้นมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยเพื่อกำหนด

กรอบแนวคิดในการกำหนดขอบเขตของการวิจัย การสร้างแบบสอบถาม รวมถึงการใช้เป็นเหตุผลในการสนับสนุนการพิสูจน์สมมติฐานในการวิจัย

2.7 ตัวแปรจากกรอบทฤษฎี

การวิจัยนี้ได้แบ่งหัวข้อในการทบทวนวรรณกรรมออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ แนวคิดในการก่อสร้างอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินอาคารหลังการใช้งาน แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการอาคาร และแนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่ผลสรุปของการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 2.59: หัวข้อในการทบทวนวรรณกรรมไปสู่ผลสรุปของการวิจัย

ตารางที่ 2.9: การแปลงตัวแปรเชิงมนทัศน์ เป็นตัวแปรเชิงปฏิบัติการ (Conceptualization to Operation)

ตัวแปรเชิงมนทัศน์	ตัวแปรเชิงปฏิบัติการ
ตัวแปรอิสระ	
1. ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคารกับการใช้งานในปัจจุบัน	1. เปรียบเทียบวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคารและสภาพทางกายภาพของอาคารกับการใช้งานในปัจจุบัน
2. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้อาคาร	2. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจ 2.1 ปัจจัยด้านบุคคล: เพศ สถานภาพ 2.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพของอาคาร 2.2.1 การเข้าถึงอาคารและที่จอดรถ 2.2.2 การเข้าถึงพื้นที่ใช้งาน 2.2.3 ประสิทธิภาพของอาคาร 2.2.4 ความยืดหยุ่นในการใช้งาน 2.2.5 ความปลอดภัย 2.2.6 การจัดพื้นที่ภายในอาคาร 2.2.7 ความเป็นส่วนตัว 2.2.8 ความเหมาะสมทางกายภาพ 2.2.9 ความยั่งยืน
3. ทัศนคติของผู้ใช้งานอาคาร	3. ศึกษาความคิดเห็น ปัญหา และความต้องการของผู้ใช้อาคาร
ตัวแปรตาม	
1. แนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาและการบริหารจัดการพื้นที่ภายในอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา	1. สภาพแวดล้อมที่ตรงตามความต้องการจากการเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุง

จากการทบทวนวรรณกรรมทำให้ทราบถึงกรอบทฤษฎีและตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตัวแปรของงานวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภท คือ ตัวแปรที่เป็นปัจจัยในการศึกษาหรือตัวแปรอิสระ ซึ่งเรียกว่าตัวแปรเชิงมนทัศน์ ได้แก่ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคารกับการใช้งานในปัจจุบัน ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานอาคาร และทัศนคติของผู้ใช้งานอาคาร ตัวแปรที่ทำการศึกษาหรือตัวแปรเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการก่อสร้างอาคาร สภาพการใช้งานในปัจจุบัน และสภาพแวดล้อมทางกายภาพของอาคาร ตลอดจนความคิดเห็นจากผู้ใช้อาคารรวมถึงปัญหาที่เกิดจากการใช้งานอาคารและความต้องการที่เกิดขึ้น ส่วนตัวแปรตามหรือผลที่ได้จากการศึกษาตัวแปรอิสระ คือ แนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาและแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ภายในอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ซึ่งเป็นตัวแปรตามที่ผู้วิจัยต้องการทราบผลที่เกิดขึ้น และเป็นคำตอบของปัญหาในงานวิจัยชิ้นนี้

ทั้งนี้การกำหนดค่านิยามเชิงปฏิบัติการควรศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรนั้น ๆ ให้ชัดเจน เนื่องจากค่านิยามเชิงปฏิบัติการที่สอดคล้องกับค่านิยามเชิงมนทัศน์จะช่วยให้เกิดความเที่ยงตรงของเนื้อหาที่ต้องการศึกษา ซึ่งการเปลี่ยนตัวแปรเชิงมนทัศน์ให้กลายเป็นตัวแปรเชิงปฏิบัติการจะนำไปสู่การออกแบบเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย ซึ่งจะกล่าวถึงในบทถัดไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการประเมินความพึงพอใจในการใช้งานอาคาร: กรณีศึกษา อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมุ่งเน้น การศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานอาคารตามสภาพการณ์จริงในปัจจุบัน มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพทางกายภาพของอาคารและความสอดคล้องของวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้าง อาคารกับการใช้งานในปัจจุบัน เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานอาคาร และปัญหาที่เกิดขึ้น จากการใช้งานรวมถึงความต้องการ เพื่อนำมาเสนอแนะเป็นแนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ มีความเหมาะสมกับสถานศึกษารวมถึงแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ใช้งานภายในอาคารให้มี ความเหมาะสมสอดคล้องกับการใช้งานและความต้องการของผู้ใช้ โดยมีรายละเอียดในการศึกษาวิจัย ดังนี้

3.1 ขั้นตอนการวิจัย

1) ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลเอกสารซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ วิทยานิพนธ์ และบทความต่าง ๆ ในเรื่องของแนวความคิด ในการออกแบบรวมถึงวัตถุประสงค์แรกเริ่มของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ความพึงพอใจ การประเมินอาคารหลังการใช้งาน หลักการบริหารจัดการ และ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทฤษฎีดังกล่าวมาใช้ในการออกแบบ กรอบการวิจัยและสร้างเครื่องมือในการวิจัย

2) ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลภาคสนามหรือการรวบรวมข้อมูลในระดับปฐมภูมิ เป็นขั้นตอน การลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทางกายภาพของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา และผู้ใช้งานอาคาร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1) การศึกษาสภาพทางกายภาพของอาคาร พฤติกรรมการใช้งานตามสภาพการณ์ จริง ด้วยวิธีการสังเกต สำรวจ และถ่ายภาพ

2.2) การศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานอาคารในปัจจุบัน โดยการใช้ แบบสอบถาม

2.3) การศึกษาปัญหาที่เกิดจากการใช้งานอาคารและความต้องการของผู้ใช้งาน อาคาร โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์

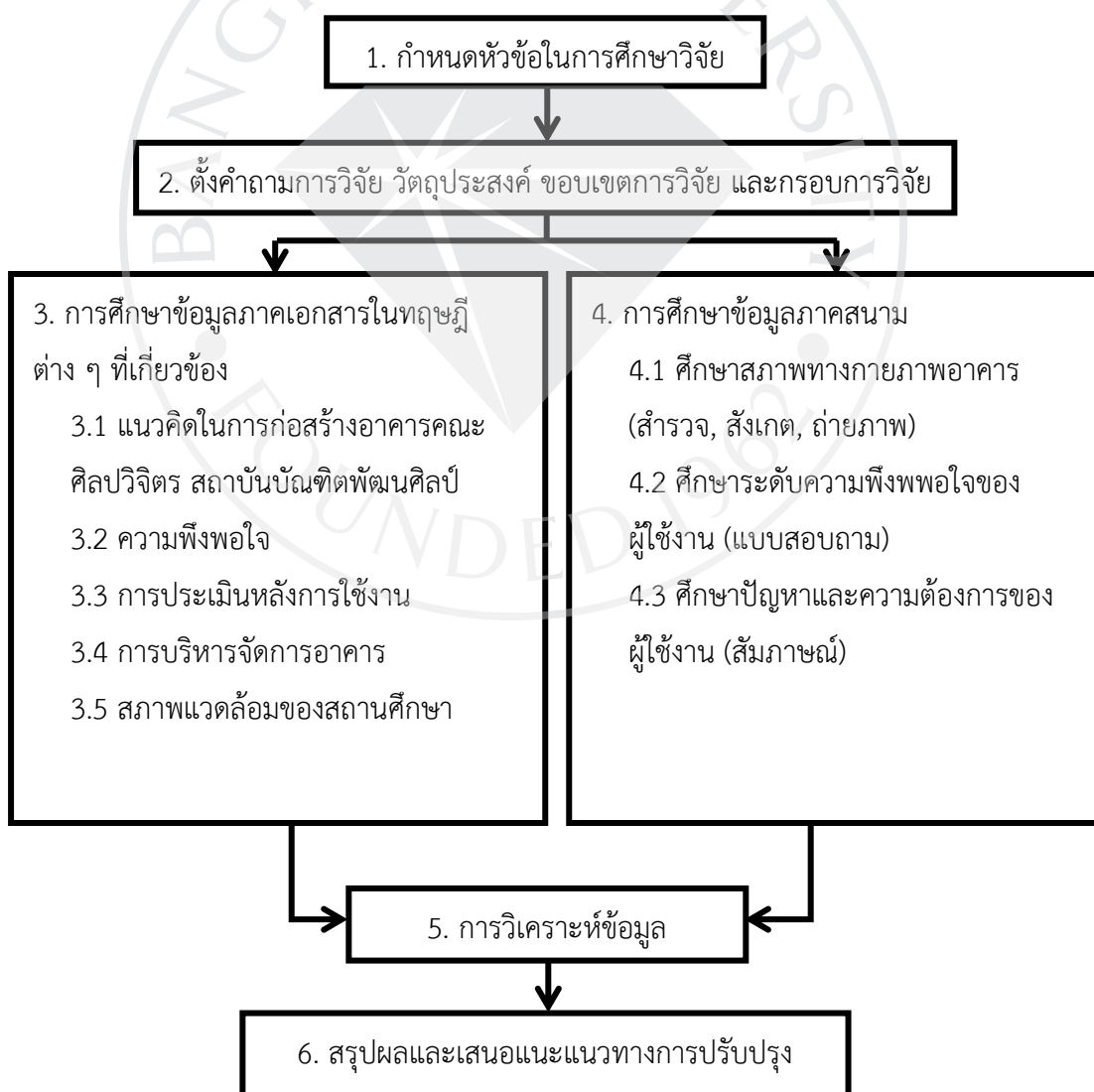
3) ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นขั้นตอนการนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ ผล ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1) วิเคราะห์ข้อมูลสภาพทางกายภาพของอาคารและพฤติกรรมการใช้งานตามสภาพการณ์จริง เพื่อประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของอาคาร ตลอดจนข้อดี-ข้อเสียที่เกิดขึ้นจากการใช้งาน

3.2) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจจากผู้ใช้งานอาคาร ความต้องการและปัญหาที่เกิดจากการใช้งานอาคารตามสภาพการณ์จริง

4) ขั้นตอนการสรุปผล เป็นขั้นตอนที่ได้จากการวิเคราะห์และเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงอาคารภายใต้การบริหารจัดการพื้นที่ใช้งานและการสร้างสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการใช้งานของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

ภาพที่ 3.1: ขั้นตอนการวิจัย

3.2 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา เป็นอาคารเรียนรวมที่ผู้ใช้งานส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา รองลงมาคืออาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของคณะศิลปวิจิตร ซึ่งมีระยะเวลาในการใช้งานอาคารอยู่ในช่วงเวลาตั้งแต่ 8.30 น. ไปจนถึงเวลา 16.30 น.

1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาประกอบไปด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้

ผู้ใช้งานอาคารกลุ่มที่ 1 ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

ผู้ใช้งานอาคารกลุ่มที่ 2 ได้แก่ อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของคณะศิลปวิจิตร

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

2) การสุ่มตัวอย่างของการวิจัย

เนื่องจากคณะศิลปวิจิตรมีการจัดการเรียนการสอนโดยแยกเป็น 3 ภาควิชา คือ ภาควิชาศิลปไทย ประกอบไปด้วย สาขาวิชาจิตรกรรมไทย ภาควิชาจิตรกรรม ประกอบไปด้วย สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประติมากรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์ สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา และภาควิชาออกแบบ ประกอบไปด้วย สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน รวมเป็น 6 สาขาวิชา โดยแบ่งพื้นที่ทางกายภาพอาคารในการจัดการเรียนการสอนเป็นชั้นละ 1 สาขาวิชา และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมในทุกพื้นที่ใช้งาน จึงได้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มหรือพื้นที่ (Stratified Random Sampling) เพื่อเลือกกลุ่มประชากรที่เป็นตัวแทนผู้ใช้งานจากในแต่ละพื้นที่ของสาขาวิชา โดยใช้การสุ่มเลือกตัวแทนในแบบสัดส่วนของจำนวนประชากรจากแต่ละพื้นที่

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปวิจิตรที่เข้าใช้งานในอาคาร โดยกลุ่มตัวอย่างนี้จะต้องทำแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความพึงพอใจหลังการเข้าใช้งานอาคารและสัมภาษณ์ตัวแทนของแต่ละสาขาวิชาเพื่อเก็บข้อมูลในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานในสภาพการณ์ปัจจุบัน และสอบถามความต้องการในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในอาคารรวมถึงการบริหารจัดการพื้นที่ที่สอดคล้องกับความต้องการในการใช้งานอาคาร

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ได้แก่ อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของคณะศิลปวิจิตร เพื่อการเก็บข้อมูลในลักษณะและวิธีการเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ในการเก็บข้อมูลในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานในสภาพการณ์ปัจจุบันและสอบถามความต้องการในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในอาคารรวมถึงการบริหารจัดการพื้นที่ที่สอดคล้องกับความต้องการในการใช้งานอาคาร

จากการเก็บข้อมูลทางด้านจำนวนผู้ใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา พบว่ามีจำนวนผู้ใช้งานอาคารรวมทั้งสิ้น 368 คน คิดเป็นจำนวนเต็ม 100% ของผู้ใช้งานอาคารทั้งหมด โดยกำหนดเป็นกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 100 คน คิดเป็นร้อยละ 27.17 ของผู้ใช้งานอาคารทั้งหมด และสามารถแจกแจงเป็นจำนวนผู้ใช้งานพื้นที่ในแต่ละชั้นและสาขาวิชาต่างๆได้ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1: จำนวนผู้ใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา นครปฐม

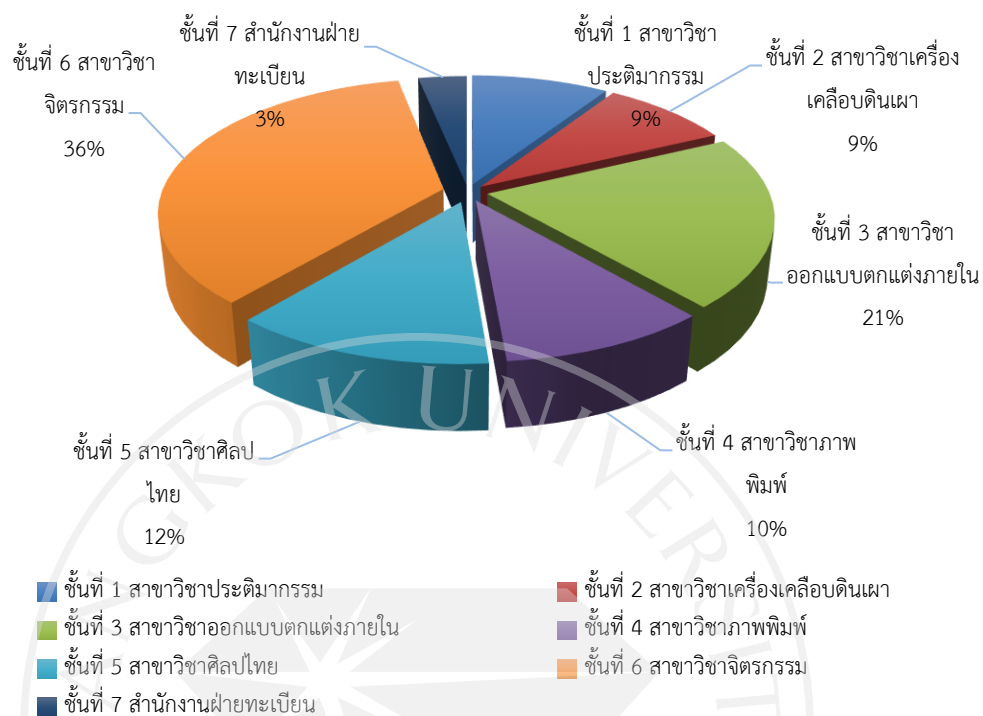
ชั้นที่	พื้นที่	จำนวนผู้เข้าใช้		รวม (คน)
		(นักศึกษา) รวมทุกชั้นปี	(ครู อาจารย์ และบุคลากร)	
ชั้นที่ 1	สาขาวิชาประติมากรรม	28	6	34
ชั้นที่ 2	สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา	27	5	32
ชั้นที่ 3	สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน	63	13	76
ชั้นที่ 4	สาขาวิชาภาพพิมพ์	31	6	37
ชั้นที่ 5	สาขาวิชาศิลปไทย	37	9	46
ชั้นที่ 6	สาขาวิชาจิตรกรรม	121	10	131
ชั้นที่ 7	สำนักงานฝ่ายทะเบียน	-	12	12
รวมผู้ใช้งานอาคาร				368

ที่มา: ฝ่ายทะเบียนและประมวลผล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2559). จำนวนนักศึกษาคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีการศึกษา 2559 [เอกสารสำเนา]. นครปฐม: ผู้แต่ง.

ตารางที่ 3.2: จำนวนร้อยละของผู้ใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

ชั้นที่	พื้นที่	จำนวนผู้เข้าใช้	จำนวนร้อยละ
ชั้นที่ 1	สาขาวิชาประติมากรรม	34	9%
ชั้นที่ 2	สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา	32	9%
ชั้นที่ 3	สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน	76	21%
ชั้นที่ 4	สาขาวิชาภาพพิมพ์	37	10%
ชั้นที่ 5	สาขาวิชาศิลปไทย	46	12%
ชั้นที่ 6	สาขาวิชาจิตรกรรม	131	36%
ชั้นที่ 7	สำนักงานฝ่ายทะเบียน	12	3%
รวม		368	100%

ภาพที่ 3.2: จำนวนร้อยละของผู้ใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

ตารางที่ 3.3: ปัจจัย ตัวชี้วัด และวิธีการเก็บข้อมูล

ปัจจัย	ตัวชี้วัด	วิธีการเก็บข้อมูล			
		แบบสอบถาม	สัมภาษณ์	สำรวจ	สังเกต
1. ปัจจัยด้านบุคคล					
1.1 เพศ	หญิง/ชาย	/			
1.2 สถานภาพ	นักศึกษา/อาจารย์/บุคลากร	/			
1.3 วันที่เข้าใช้งานอาคาร	วันจันทร์-ศุกร์/วันเสาร์-อาทิตย์	/			
1.4 ช่วงเวลาที่เข้าใช้งาน	8.00-12.00/12.00-16.30/8.00-16.30	/			
1.5 พื้นที่ที่เข้าใช้งาน	พื้นที่ในอาคารที่ผู้ใช้งานเข้าใช้	/			

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3.3 (ต่อ): ปัจจัย ตัวชี้วัด และวิธีการเก็บข้อมูล

ปัจจัย	ตัวชี้วัด	วิธีการเก็บข้อมูล			
		แบบสอบถาม	สัมภาษณ์	สำรวจ	สังเกต
2. ปัจจัยทางด้านกายภาพ					
2.1 การเข้าถึงอาคาร	ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร	/			
	ความเพียงพอของที่จอดรถ	/		/	
2.2 การเข้าถึงพื้นที่ใช้งาน	ความสะดวกในการเข้าใช้พื้นที่	/			
	การจัดพื้นที่สามารถรับรู้และเข้าใจง่าย	/		/	
2.3 ประสิทธิภาพของอาคาร	ความเหมาะสมของที่ตั้งอาคาร	/		/	
	ความเพียงพอของทางเข้า-ออก อาคาร	/		/	
	ความเหมาะสมของการจัดพื้นที่ใช้งาน	/		/	
	ความเพียงพอของพื้นที่ในการใช้งานและทำกิจกรรม	/		/	/
	ความเหมาะสมของความสูงจากพื้นถึงเพดานในแต่ละชั้น	/		/	
	ความเหมาะสมของสีและวัสดุในการตกแต่ง	/		/	
	สิ่งอำนวยความสะดวกมีจำนวนเพียงพอ	/		/	/
2.4 ความยืดหยุ่น	ความสะดวกในการปรับใช้พื้นที่ตามความต้องการของผู้ใช้	/		/	/
	พื้นที่สามารถปรับใช้กับกิจกรรมได้หลายรูปแบบ	/			/
2.5 ความปลอดภัย	ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวก	/		/	
	มีระบบป้องกันอัคคีภัย			/	
	โครงสร้างอาคารมีความแข็งแรงทนทาน			/	

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3.3 (ต่อ): ปัจจัย ตัวชี้วัด และวิธีการเก็บข้อมูล

ปัจจัย	ตัวชี้วัด	วิธีการเก็บข้อมูล			
		แบบสอบถาม	สัมภาษณ์	สำรวจ	สังเกต
2. ปัจจัยทางด้านกายภาพ					
2.5 ความปลอดภัย	ความปลอดภัยของระบบขนส่งภายในอาคาร	/		/	
	ความปลอดภัยจากสารเคมีต่างๆ	/		/	
2.6 การจัดพื้นที่	สามารถเข้าใช้และเข้าถึงได้อย่างสะดวก	/		/	
	ขนาดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน	/		/	
	ความเพียงพอของป้ายประชาสัมพันธ์และบอกทาง	/		/	
	ความชัดเจนของป้าย เครื่องหมายและสัญลักษณ์			/	
2.7 ความเป็นส่วนตัว	ความรู้สึกเป็นส่วนตัว	/			
	ความง่ายต่อการปฏิสัมพันธ์กับภายนอก	/			
2.8 ความเหมาะสมทางกายภาพ	ความสะอาดภายในอาคาร	/		/	
	ความเหมาะสมของแสงสว่าง	/		/	
	เสียงรบกวน	/		/	
	คุณภาพและสภาพอากาศภายในอาคาร	/		/	
2.9 ความยั่งยืน	การออกแบบอาคารมีความสอดคล้องกับสภาพอากาศภายนอก			/	
	ความน่าสบายภายในอาคาร			/	
	การประหยัดพลังงาน/การใช้พลังงานธรรมชาติ			/	

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3.3 (ต่อ): ปัจจัย ตัวชี้วัด และวิธีการเก็บข้อมูล

ปัจจัย	ตัวชี้วัด	วิธีการเก็บข้อมูล			
		แบบสอบถาม	สัมภาษณ์	สำรวจ	สังเกต
3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ					
3.1 ปัญหาและความต้องการ	ปัญหาที่เกิดจากการใช้งาน		/		
	ความต้องการและข้อเสนอแนะ		/		

3.3 เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูล 3 ส่วน แบ่งเป็นส่วนที่ 1 คือ การศึกษาสภาพทางกายภาพและการใช้งานของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา เพื่อประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของอาคาร ตลอดจนศึกษาความสอดคล้องของวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคารกับการใช้งานในปัจจุบัน โดยใช้วิธีการสำรวจและสังเกต ส่วนที่ 2 คือ การศึกษาระดับความพึงพอใจหลังการใช้งานอาคารตามหลักการประเมินอาคารหลังการใช้งาน เพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้อาคาร ข้อดีและข้อเสียของอาคาร โดยผ่านการใช้แบบสอบถาม ส่วนที่ 3 คือ การศึกษาความต้องการของผู้ใช้อาคารและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานอาคารตามสภาพการณ์จริงในปัจจุบัน โดยใช้แบบสอบถามที่มีการการออกแบบคำถามที่มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด และใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลดังนี้

1) การสำรวจและการสังเกต เป็นการเก็บข้อมูลทางด้านลักษณะสภาพทางกายภาพของอาคาร พฤติกรรมในการใช้งานและปัญหาที่เกิดจากการใช้งานอาคารที่เกิดขึ้นจริงตามสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยใช้วิธีการจดบันทึกและการถ่ายภาพ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาวิเคราะห์ในขั้นต่อไป

2) การใช้แบบสอบถาม เป็นการเก็บข้อมูลในด้านความพึงพอใจต่อการใช้งานอาคารในปัจจุบันรวมถึงเก็บข้อมูลทางด้านทัศนคติและความคิดเห็น ซึ่งไม่สามารถใช้วิธีการสำรวจหรือสังเกตได้ จึงจำเป็นต้องใช้แบบสอบถามเพื่อเป็นเกณฑ์ในการวัดระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานอาคาร โดยการสร้างแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถามตามหลักวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ใช้งานอาคาร เป็นข้อมูลที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อ งานวิจัย ได้แก่ เพศ สถานภาพ วันและเวลาที่เข้าใช้ พื้นที่ที่เข้าใช้งาน ซึ่งเป็นการออกแบบสอบถาม โดยใช้คำถามปลายปิดให้เลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ส่วนที่ 2 คำถามสำหรับการวัดระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ซึ่งเป็นการออกแบบคำถามที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานอาคาร ได้แก่ ด้านการเข้าถึงอาคารและความเพียงพอของที่จอดรถ ด้าน ความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่ใช้งาน ด้านประสิทธิภาพของอาคาร ด้านความยืดหยุ่นในการใช้งาน ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดพื้นที่ ด้านความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมภายใน และด้านความยั่งยืน โดยเป็นการใช้คำถามแบบปลายปิดและคำถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) ซึ่งสามารถแบ่งระดับความเข้มข้นของคำตอบเป็น 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับ มาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ซึ่งสร้างเป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนความพึงพอใจได้ ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	คะแนนเท่ากับ 5
พึงพอใจมาก	คะแนนเท่ากับ 4
พึงพอใจปานกลาง	คะแนนเท่ากับ 3
พึงพอใจน้อย	คะแนนเท่ากับ 2
พึงพอใจน้อยที่สุด	คะแนนเท่ากับ 1

การแปลผลความพึงพอใจ

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา โดยการออกแบบคำถามที่มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถบรรยายถึงสิ่งที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการใช้งานอาคาร

การทดสอบเครื่องมือในการวิจัย

การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการใช้แบบสอบถาม สามารถทำการทดสอบเครื่องมือโดยการนำ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน เพื่อ ประเมินคุณภาพของแบบสอบถามในด้านของความเที่ยงตรง (Reliability) และคำนวณค่าความ

เชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient of Cronbach) เพื่อนำผลที่ได้จากการทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบสอบถามจริง

3) การสัมภาษณ์ เป็นการเก็บข้อมูลในด้านทัศนคติและความคิดเห็นในการใช้งานอาคาร โดยการพูดคุยและสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการใช้งานอาคาร แนวทางและข้อเสนอแนะในการแก้ไข ตลอดจนสอบถามความต้องการเพื่อเพิ่มเติมนอกเหนือจากสิ่งที่มีอยู่ในสภาพปัจจุบัน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูลการที่ได้จากศึกษาวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากการสำรวจและสังเกตทางด้านกายภาพของอาคารและพฤติกรรมในการใช้งานตามสภาพการณ์จริง นำมาทำการวิเคราะห์เพื่อประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของอาคาร ตลอดจนการเปรียบเทียบความสอดคล้องของวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคารกับการใช้งานในปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ใช้งานอาคารที่มีความเห็นต่อสภาพทางกายภาพอาคารในด้านต่าง ๆ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงสถิติโดยการใช้โปรแกรมในการคำนวณด้วยคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานอาคาร

ส่วนที่ 3 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานอาคารรวมทั้งข้อเสนอแนะจากผู้ใช้งานอาคาร

การสรุปผล เป็นการนำข้อมูลที่เป็นผลวิเคราะห์จากทั้ง 3 ส่วน มาใช้ในการสรุปและเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงการใช้พื้นที่ในอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่องการประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา เพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจ ปัญหาจากการใช้งาน ความต้องการจากผู้ใช้อาคารและปัจจัยที่มีผลกระทบหลังจากการใช้งานจริง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้บริการ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ประกอบด้วย อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา ของคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากการลงพื้นที่สำรวจสัมภาษณ์ และการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งได้นำเสนอผลการศึกษาข้อมูลได้ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1

ความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา และการเข้าใช้งานอาคารในปัจจุบัน โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ การสำรวจสภาพแวดล้อมของอาคารและการสังเกตพฤติกรรมในการใช้งานของผู้ใช้งานอาคาร ซึ่งสามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

วัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ซึ่งถูกออกแบบขึ้นภายใต้ความต้องการในการใช้งานทางการศึกษาและเพื่อให้รองรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหลากหลายรูปแบบรวมถึงกิจกรรมในการเรียนการสอนที่มีความแตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา จากวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา เปรียบเทียบกับการใช้งานในปัจจุบันสามารถวิเคราะห์ผล โดยแยกเป็นรายละเอียดของพื้นที่ในส่วนต่าง ๆ ของอาคารได้ดังนี้

1.1) ด้านการใช้เป็นสถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปวิจิตร

อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ก่อสร้างแล้วเสร็จในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2552 และเข้าใช้งานในปี พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งยังคงรูปแบบการใช้งานตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคาร โดยมีได้มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงพื้นที่ภายในอาคารแต่อย่างใด โดยอาคารหลังนี้ยังคงไว้ด้วยพื้นที่สำหรับการเรียนการสอนของ 3 ภาควิชา คือ ภาควิชาศิลป์ไทย ประกอบไปด้วย สาขาวิชาจิตรกรรมไทย ภาควิชาจิตรกรรม ประกอบไปด้วย สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประติมากรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์ สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา และภาควิชาออกแบบ ประกอบไปด้วย สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน รวมเป็น 6 สาขาวิชา โดยแยกพื้นที่การเรียนการสอนเป็นชั้นละ 1 สาขาวิชา โดยมีส่วนบริการข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์

ฝ่ายทะเบียน ฝ่ายบริหาร ห้องสมุด ห้องประชุมขนาดใหญ่ ห้องประชุมขนาดเล็ก และส่วนจัดแสดง นิทรรศการชั่วคราว ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

พื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนชั้นที่ 1 เป็นพื้นที่ห้องเรียนปฏิบัติงานของสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา และสาขาวิชาประติมากรรม จากการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจพบว่า พื้นที่ทางด้านทิศใต้ของอาคารเป็นห้องเรียนของสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผาถูกแบ่งออกเป็น 4 ห้อง ซึ่งใช้เป็นห้องปฏิบัติงานของสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา ภายในห้องปฏิบัติงานวิชาเครื่องเคลือบดินเผาประกอบไปด้วย อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานและการเรียนการสอน ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า สาเหตุในการใช้ห้องเรียนปฏิบัติงานวิชาเครื่องเคลือบดินเผาเนื่องจากการที่ คณะศิลปวิจิตรได้รับมอบอาคารและเริ่มเข้าใช้งานในปี พ.ศ. 2553 ซึ่งเดิมสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผาและสาขาวิชาอื่นของคณะศิลปวิจิตรได้เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนในปี พ.ศ. 2542 โดยใช้สถานที่ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับวิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง รวมทั้งใช้อุปกรณ์และเครื่องมือในการเรียนการสอนร่วมกัน ต่อมาในปี พ.ศ. 2553 อาคารคณะศิลปวิจิตรได้ก่อสร้างแล้วเสร็จและรับมอบอาคาร จึงได้ทำการย้ายสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนมาอยู่ที่ อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา จังหวัดนครปฐม จนถึงปัจจุบัน ซึ่งในการรับมอบอาคารสถานที่นั้นเป็นเพียงอาคารเปล่า ไม่มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกหรือเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน ดังนั้นจึงต้องใช้อุปกรณ์บางส่วน เช่น โต๊ะเรียนและเก้าอี้ ซึ่งเป็นของเก่าที่แบ่งใช้มาจากวิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง จึงทำให้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกของสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา มีจำนวนไม่เพียงพอและไม่สามารถตอบสนองความต้องการในการใช้งานได้อย่างแท้จริง รวมถึงมีสภาพชำรุดทรุดโทรมอันเนื่องมาจากการใช้งานและการขาดงบประมาณในการซ่อมบำรุง

ด้านการใช้พื้นที่ จากข้อมูลที่ได้รับโดยการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า ในปี พ.ศ. 2553 อาคารคณะศิลปวิจิตรได้ก่อสร้างแล้วเสร็จและได้รับมอบอาคารนั้น ผู้บริหารคณะศิลปวิจิตร ได้กำหนดให้พื้นที่ชั้น 1 และชั้น 2 ส่วนทิศใต้ของอาคารคณะฯ เป็นพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา โดยได้ให้อิสระแก่อาจารย์ประจำสาขาวิชาเป็นผู้กำหนดลักษณะในการใช้ห้องเรียนเอง พื้นที่ดังกล่าวได้ถูกใช้งานทางด้านการเรียนการสอน แต่ยังใช้งานได้อย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ เนื่องจากยังขาดอุปกรณ์และครุภัณฑ์ในการเรียนการสอน ด้านปัญหาของการใช้พื้นที่เนื่องจากสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา เป็นสาขาวิชาที่ต้องใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอน ซึ่งเครื่องจักรและอุปกรณ์มีขนาดใหญ่ มีความร้อนสะสมเนื่องจากต้องใช้เตาเผาในขั้นตอนและกระบวนการสร้างผลงาน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาเรื่องอุณหภูมิที่สูงและเสียงดังรบกวนจากการทำงานของเครื่องจักร จึงเกิดผลกระทบในด้านการจัดการพื้นที่ เนื่องจากไม่ได้มีการวางแผนและการกำหนดขนาดของอุปกรณ์ตลอดจนการกำหนดพื้นที่ในการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ตั้งแต่ขั้นตอนในการออกแบบอาคาร จึงทำให้เกิดปัญหาในเรื่องขนาดของพื้นที่ ที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน อีกทั้ง

ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ต่อเนื่องโดยรวมในด้านของ อุณหภูมิความร้อน เสียงดังรบกวนและฝุ่นละอองในอากาศ

พื้นที่ส่วนทิศเหนือของอาคาร ซึ่งเป็นพื้นที่ของห้องเรียนปฏิบัติงานประติมากรรม มีพื้นที่ 280 ตารางเมตร พื้นที่บริเวณนี้ถูกกำหนดให้เป็นห้องเรียนปฏิบัติงานประติมากรรมตั้งแต่การออกแบบอาคารในครั้งแรกและใช้พื้นที่ตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบมาจนถึงปัจจุบัน ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า ในการใช้พื้นที่ทางการเรียนการสอนของสาขาวิชาประติมากรรมนั้น พบปัญหาอยู่หลายด้าน เช่น พื้นที่ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอเนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวต้องรองรับนักศึกษาสาขาวิชาประติมากรรมทั้ง 4 ชั้นปี แม้จะมีการบริหารจัดการเรื่องเวลาในการสลับใช้พื้นที่แต่เนื่องด้วยลักษณะในการปฏิบัติงานนั้น นักศึกษาต้องใช้พื้นที่กว้างและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานที่มีขนาดใหญ่ ทำให้เกิดข้อจำกัดทางด้านพื้นที่ อีกทั้งปัญหาเรื่องแสงสว่างที่ไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอนรวมถึงการชำรุดของระบบแสงสว่างซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพในการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังพบว่า พื้นที่ดังกล่าวยังใช้เก็บผลงานของนักศึกษาในสาขาวิชาประติมากรรมเนื่องจากอาคารคณะศิลปวิจิตรนั้นไม่มีส่วนพื้นที่ในการจัดเก็บผลงาน ทำให้พื้นที่ดังกล่าวเกิดความแออัดและความไม่เพียงพอของพื้นที่ในการปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตามการออกแบบห้องปฏิบัติงานในส่วนนี้ได้ถูกออกแบบให้มีเพดานที่สูงและติดตั้งพัดลมระบายอากาศขนาดใหญ่ เพื่อรองรับสภาพการปฏิบัติงานที่อาจต้องใช้สารเคมีในการทำงานและฝุ่นควันจากการทำงานที่หลากหลาย

พื้นที่ห้องปฏิบัติงานไม้ มีพื้นที่ 120 ตารางเมตร ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอาคาร พื้นที่ดังกล่าวถูกสร้างแยกออกจากตัวอาคารเรียน วัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างพื้นที่ห้องปฏิบัติงานไม้คือ เพื่อใช้เป็นพื้นที่สำหรับการปฏิบัติงานการเรียนการสอนเกี่ยวกับงานไม้ต่าง ๆ รวมถึงงานที่ต้องใช้เครื่องมือขนาดใหญ่ แต่ในปัจจุบันพื้นที่ดังกล่าวถูกใช้เป็นพื้นที่ในการเก็บผลงานของนักศึกษาและอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ของคณะฯ รวมทั้งวัสดุเหลือใช้ต่าง ๆ เนื่องจากอาคารคณะศิลปวิจิตรนั้น ไม่มีพื้นที่สำหรับเก็บผลงานศิลปะและผลงานของนักศึกษา อีกทั้งยังใช้เป็นพื้นที่ในการปฏิบัติงานของนักศึกษาในสาขาวิชาประติมากรรมในบางช่วงเวลาที่มีความแออัดในการใช้พื้นที่หลักของทางสาขาวิชา สาเหตุที่ทำให้พื้นที่ดังกล่าวไม่สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคาร คือ การขาดบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญในการสอนวิชางานไม้ อีกทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนต่าง ๆ นั้น ไม่ครบตามความต้องการในการใช้งานและมีความชำรุดเสียหายเนื่องจากขาดการใช้งานเป็นระยะเวลานานและขาดการซ่อมบำรุง จึงทำให้พื้นที่ดังกล่าวมีการใช้งานที่เปลี่ยนแปลงไปจากวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคาร

พื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนชั้นที่ 2 ทางด้านทิศใต้ของอาคารเป็นพื้นที่ห้องเรียนของสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา พื้นที่ห้องเรียนในส่วนนี้ทางสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผาใช้เป็น

ห้องเรียนบรรยายและห้องตรวจผลงานนักศึกษา ปัญหาที่พบจากการใช้งานพื้นที่ในส่วนนี้คือ การขาดแคลนอุปกรณ์ในการเรียนการสอน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องปรับอากาศ และพื้นที่สำหรับจัดเก็บผลงาน

พื้นที่ทางด้านทิศตะวันตกของอาคาร เป็นห้องเรียนบรรยายขนาด 65 ตารางเมตร เป็นพื้นที่ส่วนกลางที่หมุนเวียนใช้ของแต่ละสาขาวิชาและใช้ในบางรายวิชาที่มีการเรียนการสอนร่วมกันของสาขาวิชาต่าง ๆ อย่างไรก็ตามปัญหาของการใช้พื้นที่ในส่วนนี้คือ การขาดอุปกรณ์ในการเรียนการสอน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ และ ระบบเครื่องฉายมัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอนในกรณีที่มีการเรียนการสอนร่วมกัน ทำให้เกิดความแออัดของพื้นที่และความไม่เพียงพอของอุปกรณ์ อีกทั้งอุปสรรคในการเข้าใช้ห้องเรียน ซึ่งเป็นปัญหาจากการบริหารจัดการอาคาร เนื่องจากคณะศิลปวิจิตร ไม่มีบุคลากรที่ดูแลทางด้านอาคารสถานที่และไม่มีการจัดการในเรื่องการบริหารการใช้ห้องเรียน

พื้นที่ทางด้านทิศตะวันออกของอาคาร เป็นห้องเรียนบรรยายของสาขาวิชาประติมากรรม แต่เดิมห้องดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นพื้นที่เอนกประสงค์สำหรับการจัดเตรียมงานแสดงและเผยแพร่ผลงานของทางคณะศิลปวิจิตร เนื่องด้วยลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ที่ต่อเนื่องกับห้องส่วนจัดแสดงผลงาน ต่อมาสาขาวิชาประติมากรรมได้ใช้พื้นที่ในส่วนนี้ของห้องเตรียมการจัดแสดงเป็นห้องเรียนบรรยายของสาขาวิชาประติมากรรม เนื่องจากไม่มีพื้นที่สำหรับการจัดการเรียนการสอนทางทฤษฎี ในขณะที่เดียวกันการใช้ห้องดังกล่าวในการเรียนทางด้านทฤษฎียังพบว่า มีอุปสรรคเนื่องจากการออกแบบห้องที่เป็นผนังกระจกใสและไม่มีม่านบังแสง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนและจำนวนอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ไม่เพียงพอ จากการสำรวจพบว่าปัจจุบันพื้นที่ในห้องดังกล่าวได้มีการเก็บผลงานจากการจัดแสดงไว้เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ไม่สามารถใช้งานด้านการเรียนการสอนได้อย่างสะดวก

พื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนชั้นที่ 3 ซึ่งเป็นพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน พื้นที่ห้องเรียนทางด้านทิศใต้ของอาคารถูกใช้เป็นห้องปฏิบัติงานเขียนแบบและเป็นห้องเรียนบรรยาย จากการสำรวจพบว่าในแต่ละห้องมีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศและม่านปรับแสง อุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ อยู่ในสภาพที่ชำรุดแต่ยังพอใช้งานได้ และมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ปัญหาของพื้นที่ห้องเรียนในส่วนนี้พบว่า อุปกรณ์การเรียนการสอนบางส่วนชำรุดและไม่สามารถใช้งานได้เต็มที่ประสิทธิภาพ เช่น กระดานดำ ประตูห้อง อีกทั้งยังขาดระบบเครื่องฉายมัลติมีเดียและคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นอุปกรณ์สำคัญสำหรับการเรียนการสอน

พื้นที่ทางด้านทิศตะวันออกของอาคารในชั้นที่ 3 เป็นห้องเรียนคอมพิวเตอร์ขนาดพื้นที่ 60 ตารางเมตร ภายในประกอบด้วยอุปกรณ์โต๊ะเรียนคอมพิวเตอร์และเก้าอี้จำนวน 25 ชุด จากการสำรวจสภาพภายในห้องเรียนพบว่า อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน เช่น กระดานดำชำรุดไม่สามารถใช้งานได้ รูปแบบการจัดวางโต๊ะเรียนคอมพิวเตอร์อยู่ในลักษณะที่แออัดและไม่มีพื้นที่ในการสัญจรภายในห้องเรียนอย่างเพียงพอ ระบบสายไฟฟ้าและสายสัญญาณต่าง ๆ ไม่เป็นระเบียบ ข้อมูลที่

ได้รับจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า ห้องเรียนดังกล่าวไม่ได้ถูกกำหนดเป็นห้องเรียนคอมพิวเตอร์ ตั้งแต่แรก อาจารย์ในสาขาวิชาเป็นผู้กำหนดห้องเรียนต่าง ๆ เอง สาเหตุในการเลือกใช้พื้นที่ส่วนนี้เป็นห้องเรียนคอมพิวเตอร์เพราะอยู่ใกล้ห้องพักอาจารย์ซึ่งสะดวกในการดูแล อีกทั้งห้องเรียนคอมพิวเตอร์เป็นห้องที่มีทรัพยากรที่สำคัญและเสี่ยงต่อการถูกโจรกรรม เนื่องจากอาคารคณะศิลปวิจิตรนั้นไม่มีเจ้าหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัย

พื้นที่ทางด้านทิศตะวันตกของอาคารในชั้นที่ 3 นี้ เป็นพื้นที่ของห้องเรียนนอกแบบ โดยพื้นที่ถูกแบ่งออกเป็น 4 ห้องเรียน ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า พื้นที่ทั้ง 4 ห้องนั้นถูกใช้งานด้านการเรียนการสอนจริง 2 ห้อง ที่เหลือถูกใช้เป็นห้องเก็บอุปกรณ์ที่ชำรุด เช่น โต๊ะเรียนและเก้าอี้ รวมถึงเก็บผลงานต่าง ๆ สาเหตุอีกประการหนึ่งคือ ทั้ง 2 ห้องนั้นไม่มีระบบปรับอากาศ จึงทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียนการสอน อีกทั้งยังขาดอุปกรณ์ครุภัณฑ์ในการเรียนการสอน เช่น โต๊ะและเก้าอี้ รวมถึงระบบเครื่องฉายมัลติมีเดียที่ใช้ในการเรียนการสอน โดยสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายในได้แก้ปัญหาด้วยการจัดตารางการใช้ห้องเรียน ด้วยการวางแผนนโยบายและบริหารจัดการในสาขาวิชา ซึ่งจะหมุนเวียนการใช้ห้องเรียนที่มีสภาพและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่พร้อมใช้งานเพื่อเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในระหว่างที่รองบประมาณในการจัดซื้อครุภัณฑ์ทางการศึกษา

พื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนชั้นที่ 4 เป็นพื้นที่การเรียนการสอนของสาขาวิชาภาพพิมพ์ พื้นที่ทางด้านทิศใต้ของอาคารเป็นห้องเรียนบรรยาย จากการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจพบว่า พื้นที่ดังกล่าวถูกจัดให้เป็นห้องเรียนบรรยาย 1 ห้อง ส่วนห้องที่เหลือถูกใช้เป็นห้องเก็บผลงานนักศึกษาและอุปกรณ์ครุภัณฑ์ต่าง ๆ ลักษณะภายในห้องเรียนบรรยายถูกจัดวางด้วยเก้าอี้เลคเชอร์ และติดตั้งเครื่องปรับอากาศ ปัญหาในการใช้งานห้องเรียนบรรยายพบว่า ภายในห้องไม่มีระบบเครื่องฉายมัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอนซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการจัดการเรียนการสอน และไม่มี màn ปรับแสงซึ่งส่งผลให้มีแสงสว่างจากภายนอกรบกวนการเรียนการสอน ส่วนพื้นที่ห้องข้างเคียงที่ถูกใช้เป็นห้องเก็บผลงานนักศึกษาและอุปกรณ์ครุภัณฑ์ต่าง ๆ ของสาขาวิชาภาพพิมพ์นั้น จากการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า พื้นที่ชั้นที่ 4 ไม่มีส่วนของพื้นที่ในการเก็บผลงานรวมถึงการเก็บวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผลงานของนักศึกษานั้นมักมีขนาดใหญ่ทำให้ต้องใช้พื้นที่ในการเก็บรักษามาก ทางด้านอุปสรรคในการใช้ห้องเรียนคือ การขาดอุปกรณ์ครุภัณฑ์การเรียนการสอน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ màn ปรับแสง รวมถึงความเสียหายตามอายุการใช้งานของอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่ห้องเรียนต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่

พื้นที่ห้องเรียนทางด้านทิศตะวันออกของอาคาร เป็นพื้นที่ห้องเรียนขนาด 60 ตารางเมตร ถูกใช้เป็นห้องเรียนคอมพิวเตอร์ ข้อมูลที่ได้รับจากการสำรวจพบว่า สภาพทางกายภาพของห้องดังกล่าวมีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ แต่ไม่มี màn ปรับแสงซึ่งส่งผลกระทบต่อเรียนการสอน เนื่องจากแสงสว่างจากภายนอกรบกวน อีกทั้งระบบไฟฟ้าที่ไม่รองรับทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียน

การสอน ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า ห้องเรียนดังกล่าวมีอุปสรรคในการใช้งานมาก เนื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีอายุการใช้งานมากกว่า 7 ปี ทำให้อุปกรณ์ต่าง ๆ เสื่อมสภาพไม่พร้อมใช้งานและมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา เนื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีจำนวน 30 เครื่องและบางเครื่องไม่สามารถใช้งานได้ รวมถึงการชำรุดของกระดานดำ จนไม่สามารถใช้งานได้ ระบบอินเทอร์เน็ตที่ไม่สามารถใช้งานได้ในห้องเรียนคอมพิวเตอร์ รวมถึงขั้นตอนในการขอเข้าใช้ห้องเรียนดังกล่าวที่มีความซับซ้อนเนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารหรือผู้ดูแลห้องเรียนและระบบสารสนเทศอย่างชัดเจน

พื้นที่ห้องเรียนทางด้านทิศตะวันตกของอาคารถูกแบ่งพื้นที่เป็น 4 ห้อง ภายในแต่ละห้องถูกจัดวางด้วยแท่นพิมพ์ขนาดใหญ่และโต๊ะสนามเพื่อใช้เป็นห้องเรียนและปฏิบัติงานภาพพิมพ์ ภายในห้องมีการติดตั้งพัดลมระบายอากาศขนาดใหญ่เนื่องจากในขั้นตอนการปฏิบัติงานภาพพิมพ์จำเป็นต้องใช้สารเคมีและน้ำยาต่าง ๆ เข้ามาเป็นส่วนประกอบในการสร้างผลงาน ซึ่งส่งผลต่อสุขภาพของผู้เรียนและผู้ใช้งานห้องเรียน จึงจำเป็นต้องมีการติดตั้งพัดลมระบายอากาศเพื่อการถ่ายเทอากาศที่ดี โต๊ะเรียนที่ใช้เป็นโต๊ะสนามที่ไม่เหมาะสมกับพฤติกรรมในการใช้งานแต่เนื่องจากการขาดแคลนงบประมาณในการจัดซื้อครุภัณฑ์ทางการศึกษาที่มีความเหมาะสมต่อลักษณะในการใช้งานทำให้สาขาวิชาภาพพิมพ์จำเป็นต้องใช้ครุภัณฑ์เก่าที่มีอยู่ ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่าสาขาวิชาภาพพิมพ์เป็นสาขาวิชาที่ต้องใช้แท่นพิมพ์ที่มีขนาดใหญ่และมีน้ำหนักมากและเนื่องจากในการเข้าใช้อาคารในครั้งแรก สาขาวิชาภาพพิมพ์ได้ถูกกำหนดพื้นที่ให้อยู่บนชั้นที่ 4 ของอาคารคณะศิลปวิจิตร ซึ่งเป็นอาคารสูงทำให้เกิดปัญหาในการขนย้ายอุปกรณ์เป็นอย่างมากเนื่องจากอาคารดังกล่าวไม่มีลิฟต์ขนส่งขนาดใหญ่ที่ใช้สำหรับขนส่งเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ อีกทั้งการใช้งานในปัจจุบันนี้ไม่สามารถเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ได้ รวมทั้งอุปกรณ์แท่นพิมพ์มีขนาดใหญ่และน้ำหนักมาก จึงเป็นอุปสรรคต่อการจัดพื้นที่และห้องเรียน

พื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนชั้นที่ 5 เป็นพื้นที่การเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรมไทย พื้นที่ทางด้านทิศใต้ของอาคารถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ห้องเรียนในส่วนของการบรรยาย แบ่งการใช้งานพื้นที่ออกเป็น 2 ห้อง ข้อมูลที่ได้รับจากการสำรวจพบว่า ห้องดังกล่าวเป็นพื้นที่ในการเก็บผลงานนักศึกษาและอุปกรณ์ครุภัณฑ์ต่าง ๆ ของสาขาวิชาจิตรกรรมไทย สภาพภายในห้องขาดอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอนต่าง ๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ม่านปรับแสง เครื่องปรับอากาศ ตลอดจนระบบเครื่องฉายมัลติมีเดียที่ใช้ในการเรียนการสอนต่าง ๆ ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่าพื้นที่ของสาขาวิชาจิตรกรรมไทยในชั้นที่ 5 ไม่มีการกำหนดรูปแบบในการใช้งานที่ชัดเจนและเนื่องจากขาดอุปกรณ์ครุภัณฑ์ทางการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนทำให้ไม่สามารถใช้งานพื้นที่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ อีกทั้งผลงานต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มีจำนวนมากและต้องการพื้นที่ในการเก็บรักษา ทางด้านพื้นที่ในการใช้งานไม่ได้มีการกำหนดพื้นที่สำหรับการเก็บรักษา

ผลงาน อีกทั้งในการปฏิบัติงานของนักศึกษานั้น ต้องใช้พื้นที่ในการวางอุปกรณ์มาก จึงทำให้เกิด
ปัญหาความแออัดในการใช้พื้นที่ดังกล่าว

พื้นที่ห้องเรียนทางด้านทิศเหนือถูกใช้เป็นที่ห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรมไทย มีพื้นที่ใช้งาน
ขนาด 250 ตารางเมตร โดยมีประตูพับแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วนและสามารถเปิดเพื่อปรับเปลี่ยน
รูปแบบการใช้พื้นที่ได้ จากการสำรวจสภาพภายในห้องพบว่าไม่มีการติดตั้งระบบปรับอากาศและไม่มี
ม่านปรับแสง พื้นที่ภายในถูกใช้เป็นที่ปฏิบัติงานของนักศึกษาซึ่งเต็มไปด้วยอุปกรณ์และเครื่องมือ
ต่าง ๆ ในการทำงาน ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า เนื่องจากลักษณะการปฏิบัติงานที่
ต้องใช้พื้นที่ในการวางเครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาต้อง
ปฏิบัติงานพร้อมกันจึงทำให้เกิดปัญหาความแออัดในการใช้พื้นที่ อีกทั้งในการปฏิบัติงานมักมีการใช้
สารเคมีที่เป็นส่วนผสมของสีซึ่งทำให้เกิดปัญหาเรื่องกลิ่นและส่งผลกระทบต่อสุขภาพอันเนื่องมาจาก
การสูดดมสารเคมี ซึ่งเป็นผลมาจากสภาพภายในห้องเรียนที่ไม่มีระบบถ่ายเทอากาศที่เหมาะสม
รวมถึงอุณหภูมิภายในห้องที่ไม่เหมาะสมเมื่อต้องปฏิบัติงานเป็นเวลานาน

พื้นที่ห้องเรียนทางด้านทิศตะวันตก พื้นที่ห้องในส่วนนี้ถูกใช้เป็นที่ห้องเรียนบรรยายของ
สาขาวิชาจิตรกรรมไทย จากการสำรวจสภาพภายในห้องยังไม่มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศและม่าน
ปรับแสง ไม่มีระบบเครื่องฉายมัลติมีเดีย อุปกรณ์โต๊ะและเก้าอี้สำหรับการเรียนการสอนมีลักษณะที่ไม่
เหมาะสมกับการใช้งานและมีจำนวนไม่เพียงพอต่อผู้ใช้ ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า
ห้องเรียนดังกล่าวไม่สอดคล้องต่อลักษณะและพฤติกรรมในการใช้งาน เนื่องจากขาดอุปกรณ์ครุภัณฑ์
เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ที่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาและเครื่องมือในการเรียนการสอนต่าง ๆ ทำให้เกิด
อุปสรรคต่อการเรียนการสอน อีกทั้งห้องเรียนดังกล่าวอยู่ทางฝั่งทิศตะวันตกของอาคารทำให้ได้รับ
ความร้อนจากแสงอาทิตย์ในช่วงบ่ายและเนื่องจากภายในห้องไม่มีเครื่องปรับอากาศและม่านปรับแสง
จึงทำให้เกิดอุปสรรคต่อการใช้งานและการเรียนการสอน

พื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนชั้นที่ 6 เป็นพื้นที่การเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรม
ด้านทิศใต้ของอาคารเป็นพื้นที่ลานดาดฟ้าและพื้นที่ทางทิศตะวันออกเป็นห้องเรียนบรรยายซึ่งใช้ใน
การตรวจงานและการเรียนบรรยายต่าง ๆ ของสาขาวิชาจิตรกรรม มีพื้นที่ขนาด 64 ตารางเมตร ไม่มี
ระบบปรับอากาศและม่านปรับแสงรวมถึงอุปกรณ์ระบบมัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอน ภายใน
ห้องถูกวางด้วยเก้าอี้เลคเชอร์ และผลงานของนักศึกษา ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า
ห้องเรียนดังกล่าวใช้ทั้งในการตรวจผลงานและการฟังบรรยาย ในการใช้งานห้องเรียนบรรยายยังพบ
ปัญหาในการใช้งาน เช่น ไม่มีเครื่องปรับอากาศทำให้เกิดความร้อนสะสมภายในห้องเมื่อต้องใช้
ห้องเรียนเป็นเวลานานซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนที่ลดลง ไม่มีม่านปรับแสงซึ่ง
ส่งผลต่อการเรียนการสอนเนื่องจากแสงสว่างจากภายนอกส่งผลกระทบต่อการใช้ระบบมัลติมีเดียใน
การเรียนการสอน ไม่มีระบบสนับสนุนการเรียนการสอน อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ระบบเครื่องฉาย

มัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอนต่าง ๆ โดยในการเรียนการสอนแต่ละครั้งอาจารย์ผู้สอนต้องเปิดอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อเตรียมพร้อมก่อนการสอนซึ่งทำให้เกิดความยากลำบากในการเรียนการสอน และจำนวนอุปกรณ์ครุภัณฑ์ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ที่ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาหรือผู้ใช้งาน หรือความชำรุดของอุปกรณ์ โต๊ะและเก้าอี้ ทำให้ไม่สามารถใช้ห้องเรียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

พื้นที่ด้านทิศเหนือของอาคารในชั้นที่ 6 ถูกแบ่งเป็น 2 ห้อง และใช้เป็นห้องสำหรับการตรวจผลงานจิตรกรรมของนักศึกษา และห้องสำหรับการเรียนการสอนในการปฏิบัติงานจิตรกรรม ข้อมูลที่ได้รับจากการสำรวจพบว่า พื้นที่ห้องตรวจผลงานจิตรกรรมเป็นห้องเรียนขนาด 60 ตารางเมตร ภายในห้องถูกวางด้วยโต๊ะสำหรับการประชุมขนาดเล็กและเก้าอี้รวมทั้งอุปกรณ์ครุภัณฑ์ต่าง ๆ และผลงานของนักศึกษาซึ่งถูกจัดวางอย่างไม่เป็นระเบียบ มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ ไม่มี màn ปรับแสง ไม่มีระบบเครื่องฉายมัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอน กระดานดำชำรุดไม่สามารถใช้งานได้ ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า ห้องเรียนดังกล่าวถูกใช้สำหรับการตรวจผลงานระหว่างเรียน และผลงานศิลปะของนักศึกษา โต๊ะประชุมภายในห้องใช้สำหรับคณะอาจารย์ในสาขาซึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน ระบบปรับอากาศที่ติดตั้งภายหลัง โดยที่ขนาดของเครื่องปรับอากาศไม่สัมพันธ์กับขนาดพื้นที่ของห้องเรียน ส่งผลให้การปรับอุณหภูมิภายในห้องเรียนไม่เป็นไปตามความเหมาะสม ไม่มี màn ปรับแสงซึ่งทำให้เกิดปัญหาเนื่องจากแสงสว่างภายนอกรบกวน กระดานดำชำรุดไม่สามารถใช้งานได้และไม่มียงบประมาณในการซ่อมบำรุง อีกทั้งไม่มีระบบสนับสนุนการเรียนการสอนและอุปกรณ์มัลติมีเดียต่าง ๆ ทำให้ห้องดังกล่าวไม่สามารถใช้งานในด้านการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และห้องดังกล่าวยังใช้เป็นที่พักอุปกรณ์ครุภัณฑ์ต่าง ๆ รวมถึงผลงานของนักศึกษาและด้วยพื้นที่ในชั้นที่ 6 ซึ่งเป็นพื้นที่ของสาขาวิชาจิตรกรรมนั้นเป็นชั้นที่มีพื้นที่ให้ใช้งานน้อยที่สุด เนื่องจากพื้นที่ทางด้านทิศใต้ถูกออกแบบให้เป็นคอร์ตฟ้าทำให้เสียพื้นที่ในการใช้งาน รวมถึงสาขาวิชาจิตรกรรมเป็นสาขาวิชาที่มีจำนวนนักศึกษามากที่สุดในจำนวนทั้ง 6 สาขาวิชา ทำให้มีจำนวนผลงานของนักศึกษามากแต่ไม่มีพื้นที่ในการจัดเก็บผลงานซึ่งทำให้เกิดปัญหาในด้านความต้องการในการใช้พื้นที่เป็นอย่างมาก

พื้นที่ห้องปฏิบัติงานจิตรกรรม มีขนาด 190 ตารางเมตร ลักษณะภายในห้องมีประตูพับกลิ้งกลางทำให้สามารถแบ่งพื้นที่ใช้งานได้เป็น 2 ส่วน ลักษณะภายในห้องไม่มีเครื่องปรับอากาศและไม่มี màn ปรับแสง ภายในห้องถูกจัดวางเต็มไปด้วยอุปกรณ์ครุภัณฑ์ในการปฏิบัติงานและผลงานนักศึกษา ลักษณะการจัดวางอย่างไม่เป็นระเบียบทำให้เกิดความแออัด จากการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์พบว่า ห้องเรียนดังกล่าวมีปัญหาในเรื่องความแออัดของพื้นที่เนื่องจากในการปฏิบัติงานจำเป็นต้องใช้พื้นที่ในการวางอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ และเมื่อนักศึกษาต้องใช้พื้นที่ปฏิบัติงานพร้อมกันทำให้เกิดปัญหาในเรื่องความแออัดอีกทั้งผลงานนักศึกษาต่าง ๆ ที่ไม่มีพื้นที่ในการจัดเก็บทำให้เกิดปัญหาความไม่เป็นระเบียบ รวมถึงปัญหาในเรื่องสภาพอากาศที่ไม่ถ่ายเทเนื่องจากในขั้นตอนของการปฏิบัติงาน

นั้นจำเป็นต้องใช้สีและสารเคมีต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อสุขภาพของนักศึกษา อีกทั้งปัญหาเรื่องอุณหภูมิในห้องเรียนที่ไม่เหมาะสมเนื่องจากไม่มีการติดตั้งระบบปรับอากาศซึ่งส่งผลต่อสมาธิและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของนักศึกษา

พื้นที่ทางทิศตะวันตกของอาคารถูกใช้เป็นห้องปฏิบัติงานจิตรกรรม ลักษณะภายในห้องไม่มีเครื่องปรับอากาศและไม่มีม่านปรับแสง ภายในห้องถูกจัดวางเต็มไปด้วยอุปกรณ์ครุภัณฑ์ในการปฏิบัติงานและผลงานนักศึกษา อุปกรณ์ต่าง ๆ อยู่ในสภาพชำรุดไม่สามารถใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ลักษณะการจัดวางที่ไม่เป็นระเบียบของอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งผลงานนักศึกษาทำให้เกิดความแออัดของพื้นที่ภายในห้อง จากการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์พบว่า ห้องเรียนดังกล่าวถูกใช้เป็นห้องปฏิบัติงานจิตรกรรม เดิมเคยแยกประเภทในการใช้พื้นที่แต่เนื่องจากเกิดปัญหาความแออัดของพื้นที่ในเวลานักศึกษาปฏิบัติงานพร้อมกัน จึงให้ลักษณะในการใช้ห้องเรียนไม่เป็นไปตามแผนการใช้ห้องเรียนที่กำหนดไว้ สาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากขาดการจัดการในการใช้พื้นที่และไม่มีกำหนดพื้นที่ในการจัดเก็บผลงานรวมถึงอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ชำรุดและไม่ได้ใช้งาน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาความแออัดในการใช้พื้นที่ และห้องเรียนดังกล่าวยังมีปัญหาเรื่องอุณหภูมิภายในห้องเรียนเนื่องจากห้องเรียนอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของอาคารจึงทำให้ได้รับผลกระทบจากแสงแดดในช่วงบ่ายเกิดเป็นความร้อนสะสมภายในห้อง

1.2) ด้านการเผยแพร่ผลงานศิลปะและจัดแสดงงานนิทรรศการทางการศึกษา

อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อรองรับวัตถุประสงค์ในด้านของพื้นที่ในการเผยแพร่ผลงานศิลปะและจัดแสดงงานนิทรรศการทางการศึกษา พื้นที่ดังกล่าวถูกกำหนดให้อยู่บนชั้นที่ 2 ของอาคารคณะศิลปวิจิตร มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นพื้นที่ในการจัดนิทรรศการ การแสดงผลงานและการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม โดยมีพื้นที่รวม 128 ตารางเมตร ลักษณะภายในห้องดังกล่าวเป็นห้องโล่งติดตั้งระบบปรับอากาศและระบบแสงสว่างเพื่อรองรับการจัดนิทรรศการและการจัดแสดงผลงาน จากการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์พบว่า พื้นที่ดังกล่าวถูกออกแบบมาเพื่อการจัดนิทรรศการและการเผยแพร่ผลงาน ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการใช้งานคือห้องจัดแสดงดังกล่าวมีพื้นที่จำกัด ไม่สามารถรองรับการจัดแสดงขนาดใหญ่หรือเมื่อมีผลงานร่วมจัดแสดงจำนวนมาก เช่น การแสดงผลงานศิลปกรรมนักศึกษา เนื่องจากผลงานบางส่วนมีขนาดใหญ่จึงไม่สามารถติดตั้งภายในห้องดังกล่าวได้อีกทั้งไม่สามารถบรรจุผลงานจัดแสดงได้ทั้งหมด รวมถึงปัญหาความแออัดในการสัญจรเมื่อมีการจัดงาน ซึ่งเป็นปัญหาในด้านขนาดที่จำกัดของพื้นที่ อีกทั้งพบปัญหาจากอุปกรณ์ภายในห้องจัดแสดงที่ชำรุดทำให้ไม่สามารถใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามพื้นที่ห้องจัดแสดงนิทรรศการและผลงานศิลปะของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งพบปัญหาทางด้านข้อจำกัดของขนาดพื้นที่แต่ยังคงไว้ซึ่งรูปแบบในการใช้งานทางด้านการเผยแพร่ผลงานศิลปะและจัดแสดงงานนิทรรศการทางการศึกษา

1.3) ด้านการใช้เป็นสถานที่สำหรับจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการหรืออบรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและกิจกรรมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ถูกออกแบบเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาทางด้านศิลปะเป็นหลักตลอดจนการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมซึ่งรวมถึงการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการ อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีส่วนห้องจัดประชุมขนาด 280 ตารางเมตรตั้งอยู่บนพื้นที่ของชั้น 1 ซึ่งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของอาคาร ลักษณะภายในห้องเป็นพื้นที่โล่งแบ่งพื้นที่เป็นห้องประชุมขนาดใหญ่ 1 ห้อง มีพื้นที่ 165 ตารางเมตร และ ห้องประชุมเล็กมีพื้นที่ 115 ตารางเมตร โดยมีประตูพับเป็นตัวกั้นแบ่งพื้นที่และมีห้องควบคุมรวมอยู่ในห้องประชุมเล็ก ภายในพื้นที่ห้องประชุมใหญ่มีเวทีขนาด 26 ตารางเมตร มีระบบปรับอากาศและระบบมัลติมีเดียเพื่อรองรับการใช้งานทั้งการจัดอบรม ประชุม สัมมนาและการเรียนการสอน ลักษณะในการใช้งานประเภทการอบรมสัมมนาของพื้นที่ทั้งหมด สามารถรองรับได้ 180 ที่นั่งโดยแบ่งเป็นพื้นที่ในห้องประชุมใหญ่รองรับได้ 110 ที่นั่ง และห้องประชุมเล็กรองรับได้ 70 ที่นั่ง จากการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจพบว่าภายในห้องประชุมใหญ่มีสภาพทรุดโทรม ผนังห้องชำรุดจากการถูกระแทกและการถูกขีดเขียน รวมถึงผ่านการใช้งานเป็นเวลานาน วัสดุที่ใช้กรุผนังเพื่อซับเสียงไม่แข็งแรงรวมถึงอุปกรณ์โต๊ะและเก้าอี้ที่อยู่ในสภาพชำรุดไม่พร้อมใช้งาน ตลอดจนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งานในส่วนสภาพการใช้งานในปัจจุบันของห้องประชุมเล็กถูกใช้เป็นที่ในการเก็บอุปกรณ์และผลงานต่าง ๆ ทำให้ไม่สามารถใช้งานพื้นที่ในส่วนนี้ได้

1.4) ด้านการใช้เป็นสถานที่ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ

ในด้านของการใช้พื้นที่ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้น คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้สนับสนุนด้านการใช้พื้นที่ในการสร้างสรรค์ผลงานของนักศึกษาเนื่องจากในการปฏิบัติงานหรือการสร้างสรรค์ผลงานนั้น เป็นการใช้พื้นที่ร่วมกับพื้นที่ทางการศึกษาโดยใช้พื้นที่ในส่วนห้องปฏิบัติการซึ่งแยกกันไปตามแต่ละสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการปฏิบัติงานหรือสร้างสรรค์ผลงานที่ล่วงเลยเวลาทำการของหน่วยงานคณะฯ หรือหลังเวลาราชการ ก่อให้เกิดปัญหาในด้านการบริหารจัดการอาคาร เนื่องจากคณะศิลปวิจิตรเป็นหน่วยงานราชการที่มีเวลาในการเปิดใช้อาคารตามระเบียบการใช้อาคารราชการ อีกทั้งยังทำให้เกิดปัญหาในด้านการสิ้นเปลืองพลังงานและการรักษาความปลอดภัย ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า ปัญหาในการใช้อาคารหลังเวลาราชการนั้นเนื่องมาจากในการสร้างสรรค์ผลงานนั้นอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำงานมีขนาดใหญ่และไม่สะดวกในการขนย้าย รวมถึงวิธีการและขั้นตอนในการสร้างผลงานที่ต้องใช้เวลานาน ทำให้ต้องใช้เวลาในการปฏิบัติงานต่อเนื่องยาวนานล่วงเลยเวลาในการให้บริการของอาคาร ส่วนปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคในการใช้พื้นที่นั้นเป็นปัญหาเดียวกับการใช้ห้องเรียน อย่างไรก็ตามพื้นที่ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ซึ่งแยกกันไปตามแต่ละสาขานั้น เป็นพื้นที่ที่สามารถใช้งานในด้านของ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยมีระเบียบและข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ซึ่งเป็นนโยบายในการบริหารจัดการอาคารสนับสนุน ซึ่งมีปัญหาและอุปสรรคในการใช้งานอยู่บ้างแต่ในด้านลักษณะของการใช้งานพื้นที่ห้องปฏิบัติการและนโยบายในการใช้งานอาคารที่สนับสนุนให้สามารถใช้งานในด้านของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

1.5) ด้านการใช้เป็นสถานที่ในการรับสมัครนักศึกษาเข้าเรียน และให้บริการข้อมูลข่าวสารงานประชาสัมพันธ์ทางการศึกษา

อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีลักษณะเป็นอาคารสูง 7 ชั้น เป็นอาคารที่รวมไว้ด้วยพื้นที่ทางการศึกษาและส่วนบริการต่าง ๆ ในส่วนของพื้นที่ในการรับสมัครนักศึกษาและให้บริการข้อมูลข่าวสารงานประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ถูกกำหนดโดยโครงสร้างของตัวอาคารซึ่งมีพื้นที่อยู่บนชั้นที่ 7 เป็นพื้นที่รวมไว้ด้วยส่วนของห้องทำงานของผู้บริหารคณะศิลปวิจิตรและพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนรวมถึงเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งมีภาระหน้าที่ในการติดต่อประสานงานและดำเนินการกิจการของทางคณะศิลปวิจิตร มีพื้นที่ในการใช้งานทั้งหมด 70 ตารางเมตร จากการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจพบว่า พื้นที่การใช้งานในปัจจุบันไม่เพียงพอต่อความต้องการ เนื่องจากในปัจจุบันคณะศิลปวิจิตรมีการขยายตัวขององค์กรโดยการเพิ่มจำนวนอัตราเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านความแออัดของพื้นที่ เนื่องจากเจ้าหน้าที่แต่ละคนนั้นมีพื้นที่ไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน ปัญหาที่พบในปัจจุบันนอกจากจะเกิดปัญหาความแออัดของพื้นที่แล้ว ในส่วนพื้นที่ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ได้ขยายเข้าไปในส่วนพื้นที่ของห้องสมุด ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้งานห้องสมุดในหลายด้าน อีกทั้งพื้นที่ในส่วนการรับสมัครนักศึกษาและให้บริการข้อมูลข่าวสารงานประชาสัมพันธ์ มักเกิดปัญหาความแออัด เสียงดังรบกวน และไม่มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการพักคอย ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้บริการห้องสมุดเมื่อนักศึกษามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก

1.6) ด้านการเป็นสถานที่ในการให้บริการค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดและระบบสารสนเทศ

คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของการจัดการศึกษาคือ การให้บริการค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดและระบบสารสนเทศ ซึ่งพื้นที่ส่วนห้องสมุดของอาคารคณะศิลปวิจิตรนั้นถูกกำหนดให้อยู่บนชั้นที่ 7 ของอาคารมีพื้นที่ในการใช้งาน 500 ตารางเมตร รวมชั้นลอย จากการสำรวจลักษณะการใช้งานพื้นที่ภายในห้องสมุดคณะศิลปวิจิตรในปัจจุบันพบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ถูกใช้เป็นที่ของฝ่ายทะเบียนและการเก็บอุปกรณ์ โดยพื้นที่ที่ถูกใช้เป็นส่วนหนึ่งของห้องสมุดและการค้นคว้าด้วยระบบสารสนเทศนั้น มีพื้นที่เพียง 90 ตารางเมตร จากการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์พบว่า เนื่องจากส่วนสำนักงานมีพื้นที่อย่างจำกัดและไม่เพียงพอต่อจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ทำให้ต้องแบ่งพื้นที่ในห้องสมุดส่วนหนึ่ง

เพื่อเป็นพื้นที่ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ อีกทั้งในปัจจุบันจำนวนหนังสือในห้องสมุดนั้นยังมีอยู่ไม่มากเนื่องจากการขาดงบประมาณ ทำให้พื้นที่ในส่วนของห้องสมุดนั้นยังใช้งานได้อย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ ซึ่งนโยบายจากทางผู้บริหารคณะยังได้กำหนดให้พื้นที่บริเวณชั้นลอย ซึ่งมีพื้นที่ 110 ตารางเมตร เป็นพื้นที่สำหรับการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ที่ใช้งานในส่วนห้องสมุดและระบบสารสนเทศในด้านของเสียงรบกวน ปัญหาและอุปสรรคในการใช้งานส่วนห้องสมุดและระบบสารสนเทศ จากการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์พบว่า ห้องสมุดดังกล่าวมีจำนวนหนังสือน้อยทำให้เกิดข้อจำกัดในการศึกษาค้นคว้า การศึกษาค้นคว้าด้วยระบบสารสนเทศจากอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ไม่มีประสิทธิภาพด้วยระบบอินเทอร์เน็ตที่มีความไวสัญญาณต่ำกว่าความต้องการในการใช้งาน อีกทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในสภาพเก่า รวมถึงสภาพบรรยากาศโดยรวมของห้องสมุดนั้นถูกรบกวนด้วยเสียงดังจากการเรียนการสอนและการทำงานของเจ้าหน้าที่ การใช้งานห้องสมุดไม่มีความรู้สึกเป็นส่วนตัว อย่างไรก็ตามพื้นที่ที่ถูกกำหนดให้เป็นส่วนห้องสมุดและระบบสารสนเทศนั้น ได้ถูกใช้งานจริงในด้านพื้นที่ของการให้บริการค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดและระบบสารสนเทศเพียงร้อยละ 20 ของพื้นที่ ซึ่งพบปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบในการใช้งานในหลายด้าน เช่น การขยายตัวขององค์กรและหน่วยงานซึ่งส่งผลกระทบในด้านพื้นที่ การขาดงบประมาณสนับสนุนในการจัดหาหนังสือ การซ่อมบำรุงและการพัฒนาระบบสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงการบริหารจัดการพื้นที่ที่ไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อผู้ใช้งานในพื้นที่ของวัตถุประสงค์หลักทำให้พื้นที่ในส่วนห้องสมุดและระบบสารสนเทศนั้นไม่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2

จากการศึกษาเรื่อง การประเมินความพึงพอใจและประสิทธิภาพในการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ซึ่งเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2: ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา แบ่งออกเป็น 5 หัวข้อ ประกอบไปด้วย

- 2.1) ระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมอาคาร
- 2.2) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอน
- 2.3) ระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับ

นักศึกษา

- 2.4) ระดับความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ

2.5) ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่

ตอนที่ 3: ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา จังหวัดนครปฐม

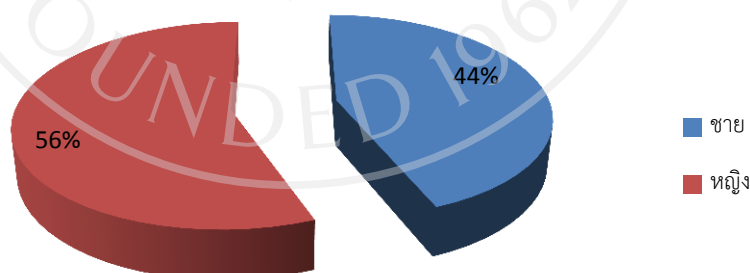
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการสำรวจ โดยการแจกแบบสอบถามซึ่งได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 100 คน แยกเป็นเพศชาย จำนวน 44 คน และเพศหญิง จำนวน 56 คน แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1: จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)
ชาย	44
หญิง	56
รวม	100

ภาพที่ 4.1: กราฟแสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

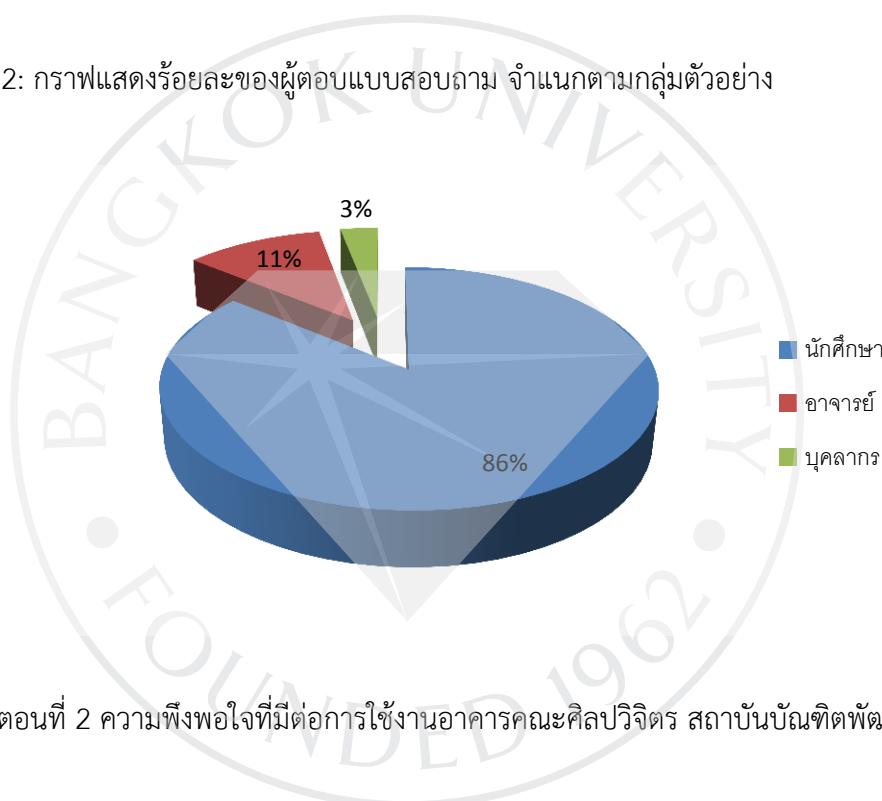

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามากที่สุด จำนวน 86 คน รองลงมา คือ อาจารย์ จำนวน 11 คน และบุคลากร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 86 11 และ 3 ตามลำดับ แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2: จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง

ประเภท	จำนวน (คน)
นักศึกษา	86
อาจารย์	11
บุคลากร	3
รวม	100

ภาพที่ 4.2: กราฟแสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ศาลายา

จากการสำรวจจำนวนผู้เข้าใช้อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ซึ่งแยกเป็นจำนวนผู้ใช้พื้นที่ในแต่ละชั้นของอาคาร ทำให้ทราบถึงจำนวนร้อยละของผู้เข้าใช้อาคารทั้งหมด จำนวนร้อยละของผู้เข้าใช้งานที่ได้ในแต่ละชั้นจะใช้เป็นจำนวนตัวแทนในการตอบแบบสอบถามเรื่องความพึงพอใจในการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา โดยแยกเป็นหัวข้อในการประเมินระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ใช้งานในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร ดังนี้

2.1) ระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมอาคาร

ตารางที่ 4.3: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวม
ของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ
แบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลป วิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร	-	6	1	1	1	2.67	1.118	ปานกลาง
2. ความเพียงพอของที่จอดรถ	3	4	2	-	-	1.89	0.781	น้อย
3. ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายใน อาคาร	2	3	2	2	-	2.44	1.130	น้อย
4. ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร	2	3	2	2	-	2.55	1.424	ปานกลาง
5. มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ	3	1	3	1	1	2.67	1.500	ปานกลาง
6. มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน	2	3	2	1	1	2.55	1.333	ปานกลาง
7. มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	1	6	1	1	-	2.22	0.833	น้อย
8. ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร	4	3	1	1	-	1.89	1.054	น้อย
9. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ	2	5	1	1	-	2.11	0.928	น้อย
10. พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลาย รูปแบบ	1	6	-	1	1	2.44	1.236	น้อย
11. ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ	1	5	2	1	-	2.33	0.866	น้อย
12. ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์	1	5	3	-	-	2.22	0.667	น้อย
13. ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ	1	6	2	1	-	2.44	0.726	น้อย
14. สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่าง สะดวก	1	4	2	2	-	2.56	1.014	ปานกลาง
15. ขนาดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน	2	5	1	1	-	2.11	0.928	น้อย
16. มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่าง เพียงพอ	1	4	4	-	-	2.33	0.707	น้อย
17. พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็น ส่วนตัวได้	1	5	3	-	-	2.22	0.667	น้อย
18. ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและ บริเวณโดยรอบ	2	4	2	1	-	2.22	0.971	น้อย
19. ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร	2	3	3	-	1	2.44	1.236	น้อย

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ): แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
20. ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร	4	2	2	1	-	2.00	1.118	น้อย
21. คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร	3	4	1	1	-	2.00	1.000	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร						2.23	0.501	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม โดยสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.23 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าใช้งานอาคารในพื้นที่สาขาวิชาประติมากรรม มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ประกอบไปด้วย ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.67 มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.67 สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่างสะดวก มีค่าเฉลี่ย 2.56 ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.55 มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.55 ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.44 พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 2.44 ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.44 ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.44 ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.33 มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.33 มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.22 ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์ มีค่าเฉลี่ย 2.22 พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 2.22 ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและบริเวณโดยรอบ มีค่าเฉลี่ย 2.22 มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.11 ขนาดพื้นที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.11 ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.00 คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.00 ความเพียงพอของที่จอดรถ มีค่าเฉลี่ย 1.89 ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 1.89

ตารางที่ 4.4: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวม
ของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ
แบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลป วิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร	-	5	1	2	1	2.89	1.167	ปานกลาง
2. ความเพียงพอของที่จอดรถ	-	7	1	1	-	2.44	1.014	น้อย
3. ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายใน อาคาร	-	4	2	2	1	3.00	1.118	ปานกลาง
4. ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร	-	2	5	1	1	3.11	0.928	ปานกลาง
5. มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ	-	7	-	1	1	2.56	1.130	ปานกลาง
6. มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน	1	3	4	1	-	2.56	0.882	ปานกลาง
7. มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	5	3	1	-	-	1.56	0.726	น้อย
8. ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร	1	2	6	-	-	2.56	0.726	ปานกลาง
9. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ	-	3	5	1	-	2.78	0.667	ปานกลาง
10. พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลาย รูปแบบ	-	7	2	-	-	2.22	0.441	น้อย
11. ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ	-	4	4	1	-	2.67	0.707	ปานกลาง
12. ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์	3	2	3	1	-	2.22	1.093	น้อย
13. ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ	-	7	2	-	-	2.22	0.441	น้อย
14. สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่าง สะดวก	1	2	2	4	-	3.00	1.118	ปานกลาง
15. ขนาดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน	-	6	3	-	-	2.33	0.500	น้อย
16. มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่าง เพียงพอ	1	4	4	-	-	2.33	0.707	น้อย
17. พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็น ส่วนตัวได้	2	4	1	2	-	2.33	1.118	น้อย
18. ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและ บริเวณโดยรอบ	1	4	3	1	-	2.44	0.882	น้อย
19. ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร	1	7	1	-	-	2.00	0.500	น้อย

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ): แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
20. ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร	1	1	6	1	-	2.78	0.833	ปานกลาง
21. คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร	1	6	2	-	-	2.11	0.601	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร						2.42	0.347	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา โดยสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.42 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าใช้งานอาคารในพื้นที่สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ประกอบไปด้วย ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.11 ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.00 สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่างสะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.00 ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.89 มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.78 ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.78 ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.67 มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.56 มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.56 ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.56 ความเพียงพอของที่จอดรถ มีค่าเฉลี่ย 2.44 ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและบริเวณโดยรอบ มีค่าเฉลี่ย 2.44 ขนาดพื้นที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.33 มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.33 พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึเป็นส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 2.33 พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 2.22 ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์ มีค่าเฉลี่ย 2.22 ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.22 คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.11 ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.00 มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 1.56

ตารางที่ 4.5: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวม
ของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ
แบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลป วิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร	2	4	9	5	1	2.95	1.023	ปานกลาง
2. ความเพียงพอของที่จอดรถ	6	6	7	1	1	2.28	1.102	น้อย
3. ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายใน อาคาร	2	7	7	4	1	2.76	1.044	ปานกลาง
4. ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร	2	4	10	5	-	2.86	0.910	ปานกลาง
5. มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ	2	6	7	5	1	2.86	1.062	ปานกลาง
6. มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน	2	7	8	4	-	2.67	0.913	ปานกลาง
7. มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	4	6	9	2	-	2.43	0.926	น้อย
8. ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร	7	4	7	3	-	2.28	1.102	น้อย
9. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ	6	6	7	1	1	2.28	1.102	น้อย
10. พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลาย รูปแบบ	2	11	6	2	-	2.38	0.805	น้อย
11. ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ	4	10	6	1	-	2.19	0.813	น้อย
12. ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์	12	6	2	1	-	1.62	0.865	น้อย
13. ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ	3	6	7	5	-	2.67	1.016	ปานกลาง
14. สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่าง สะดวก	1	6	11	3	-	2.76	0.768	ปานกลาง
15. ขนาดพื้นที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน	1	8	7	3	2	2.86	1.062	ปานกลาง
16. มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่าง เพียงพอ	9	8	3	1	-	1.81	0.873	น้อย
17. พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็น ส่วนตัวได้	3	6	6	4	2	2.81	1.209	ปานกลาง
18. ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและ บริเวณโดยรอบ	6	7	5	2	1	2.28	1.146	น้อย
19. ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร	4	8	7	2	-	2.33	0.913	น้อย

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ): แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
20. ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร	6	8	6	-	1	2.14	1.014	น้อย
21. คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร	4	6	11	-	-	2.33	0.796	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร						2.43	0.522	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน โดยสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.43 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าใช้งานอาคารในพื้นที่สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ประกอบไปด้วย ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.95 ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.86 มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.86 ขนาดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.86 พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 2.81 ความสะดวกในการใช้งานพื้นที่ภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.76 สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่างสะดวก มีค่าเฉลี่ย 2.76 มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.67 ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.67 มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.43 พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 2.38 ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.33 คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.33 ความเพียงพอของที่จอดรถ มีค่าเฉลี่ย 2.28 ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.28 มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.28 ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและบริเวณโดยรอบ มีค่าเฉลี่ย 2.28 ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.19 ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.14 มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 1.81 ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์ มีค่าเฉลี่ย 1.62

ตารางที่ 4.6: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวม
ของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ
แบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลป วิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร	-	1	2	7	-	3.60	0.699	มาก
2. ความเพียงพอของที่จอดรถ	1	2	2	5	-	3.10	1.100	ปานกลาง
3. ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายใน อาคาร	1	-	3	6	-	3.40	0.966	ปานกลาง
4. ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร	1	1	-	8	-	3.50	1.080	ปานกลาง
5. มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ	1	1	1	6	1	3.50	1.178	ปานกลาง
6. มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน	2	-	5	3	-	2.90	1.100	ปานกลาง
7. มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	2	1	2	5	-	3.00	1.247	ปานกลาง
8. ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร	1	1	3	4	1	3.30	1.159	ปานกลาง
9. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ	-	2	4	4	-	3.20	0.789	ปานกลาง
10. พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลาย รูปแบบ	2	-	5	3	-	2.90	1.100	ปานกลาง
11. ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ	-	3	2	5	-	3.20	0.919	ปานกลาง
12. ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์	-	2	4	1	-	2.60	0.699	ปานกลาง
13. ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ	1	3	4	2	-	2.70	0.949	ปานกลาง
14. สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่าง สะดวก	1	-	6	3	-	3.10	0.876	ปานกลาง
15. ขนาดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน	1	-	7	1	1	3.10	0.994	ปานกลาง
16. มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่าง เพียงพอ	-	4	2	4	-	3.00	0.943	ปานกลาง
17. พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็น ส่วนตัวได้	-	1	4	5	-	3.40	0.699	ปานกลาง
18. ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและ บริเวณโดยรอบ	-	3	1	6	-	3.30	0.949	ปานกลาง
19. ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร	1	2	1	6	-	3.20	1.135	ปานกลาง

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ): แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาสาขาวิชาภาพพิมพ์

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
20. ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร	-	1	4	5	-	3.40	0.699	ปานกลาง
21. คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร	-	3	3	4	-	3.10	0.876	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร						3.05	0.641	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์ โดยสภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.05 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าใช้งานอาคารในพื้นที่สาขาวิชาภาพพิมพ์ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ประกอบไปด้วย ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.60 ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.50 มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.50 ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.40 พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 3.40 ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.40 ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.30 ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและบริเวณโดยรอบ มีค่าเฉลี่ย 3.30 มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.20 ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.20 ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.20 ความเพียงพอของที่จอดรถ มีค่าเฉลี่ย 3.10 สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่างสะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.10 ขนาดพื้นที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 3.10 คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.10 มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.00 มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.00 มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.90 พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 2.90 ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.70 ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์ มีค่าเฉลี่ย 2.60

ตารางที่ 4.7: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวม
ของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ
แบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลป วิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร	-	-	9	2	1	3.33	0.651	ปานกลาง
2. ความเพียงพอของที่จอดรถ	-	10	1	-	1	2.33	0.888	น้อย
3. ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายใน อาคาร	-	1	7	4	-	3.25	0.621	ปานกลาง
4. ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร	-	1	8	3	-	3.17	0.577	ปานกลาง
5. มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ	1	-	9	2	-	3.00	0.738	ปานกลาง
6. มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน	-	1	5	6	-	3.42	0.668	ปานกลาง
7. มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	-	1	8	3	-	3.17	0.577	ปานกลาง
8. ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร	-	-	8	4	-	3.33	0.492	ปานกลาง
9. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ	-	5	5	2	-	2.75	0.754	ปานกลาง
10. พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลาย รูปแบบ	-	1	10	1	-	3.00	0.426	ปานกลาง
11. ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ	-	-	9	3	-	3.25	0.452	ปานกลาง
12. ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์	1	-	8	3	-	3.08	0.793	ปานกลาง
13. ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ	2	-	2	7	1	3.42	1.240	ปานกลาง
14. สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้ อย่างสะดวก	-	-	3	9	-	3.75	0.452	มาก
15. ขนาดพื้นที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน	-	-	12	-	-	3.00	0.00	ปานกลาง
16. มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่าง เพียงพอ	-	3	8	1	-	2.83	0.577	ปานกลาง
17. พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็น ส่วนตัวได้	1	1	3	4	3	3.58	1.240	มาก
18. ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและ บริเวณโดยรอบ	1	-	5	6	-	3.33	0.888	ปานกลาง
19. ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร	1	2	7	2	-	2.83	0.835	ปานกลาง

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ): แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
20. ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร	-	1	7	4	-	3.25	0.621	ปานกลาง
21. คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร	-	2	9	1	-	2.92	0.515	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร						3.07	0.175	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย โดยสภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.07 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าใช้งานอาคารในพื้นที่สาขาวิชาจิตรกรรมไทย มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ประกอบไปด้วยสามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่างสะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.75 พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 3.58 มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 3.42 ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.42 ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.33 ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.33 ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและบริเวณโดยรอบ มีค่าเฉลี่ย 3.33 ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.25 ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.25 ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.25 ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.17 มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.17 ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์ มีค่าเฉลี่ย 3.08 มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.00 พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 3.00 ขนาดพื้นที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 3.00 คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.92 มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.83 ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.83 มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.75 ความเพียงพอของที่จอดรถ มีค่าเฉลี่ย 2.33

ตารางที่ 4.8: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวม
ของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ
แบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลป วิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร	3	9	9	15	-	3.00	1.014	ปานกลาง
2. ความเพียงพอของที่จอดรถ	8	17	5	6	-	2.25	0.996	น้อย
3. ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายใน อาคาร	3	8	18	5	2	2.86	0.961	ปานกลาง
4. ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร	5	4	10	14	3	3.17	1.183	ปานกลาง
5. มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ	6	6	19	5	-	2.64	0.930	ปานกลาง
6. มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน	3	14	16	3	-	2.53	0.774	ปานกลาง
7. มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	3	15	12	6	-	2.58	0.874	ปานกลาง
8. ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร	2	15	15	3	1	2.61	0.838	ปานกลาง
9. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ	7	14	13	2	-	2.28	0.849	น้อย
10. พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลาย รูปแบบ	4	15	15	2	-	2.42	0.770	น้อย
11. ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ	5	12	15	4	-	2.50	0.878	น้อย
12. ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์	11	10	11	4	-	2.22	1.017	น้อย
13. ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ	2	11	13	10	-	2.86	0.899	ปานกลาง
14. สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่าง สะดวก	2	13	13	6	2	2.80	0.980	ปานกลาง
15. ขนาดพื้นที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน	3	12	15	6	-	2.67	0.861	ปานกลาง
16. มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่าง เพียงพอ	8	13	11	4	-	2.30	0.951	น้อย
17. พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็น ส่วนตัวได้	10	11	9	5	1	2.33	1.121	น้อย
18. ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและ บริเวณโดยรอบ	7	15	10	4	-	2.30	0.920	น้อย
19. ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร	7	16	8	5	-	2.30	0.951	น้อย

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.8 (ต่อ): แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาสาขาวิชาจิตรกรรม

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
20. ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร	9	13	9	3	2	2.33	1.121	น้อย
21. คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร	2	14	16	4	-	2.61	0.766	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร						2.62	0.472	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม โดยสภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.62 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าใช้งานอาคารในพื้นที่สาขาวิชาจิตรกรรม มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ประกอบไปด้วย ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.17 ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.00 ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.86 ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.86 สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่างสะดวก มีค่าเฉลี่ย 2.80 ขนาดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.67 มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.64 ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.61 คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.61 มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.58 มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.53 ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.50 พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 2.42 พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกร่วมเป็นส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 2.33 ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.33 มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.30 ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและบริเวณโดยรอบ มีค่าเฉลี่ย 2.30 ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.30 มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.28 ความเพียงพอของที่จอดรถ มีค่าเฉลี่ย 2.25 ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์ มีค่าเฉลี่ย 2.22

ตารางที่ 4.9: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวม
ของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ
แบบสอบถามฝ่ายทะเบียนและเจ้าหน้าที่

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลป วิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร	-	-	-	3	-	4.00	0.000	มาก
2. ความเพียงพอของที่จอดรถ	-	2	1	-	-	2.33	0.577	น้อย
3. ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายใน อาคาร	-	-	3	-	-	3.00	0.000	ปานกลาง
4. ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร	-	-	3	-	-	3.00	0.000	ปานกลาง
5. มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ	-	-	2	1	-	3.33	0.577	ปานกลาง
6. มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน	-	1	2	-	-	2.67	0.577	ปานกลาง
7. มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	-	1	2	-	-	2.67	0.577	ปานกลาง
8. ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร	-	1	2	-	-	2.67	0.577	ปานกลาง
9. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ	-	1	2	-	-	2.67	0.577	ปานกลาง
10. พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลาย รูปแบบ	-	-	3	-	-	3.00	0.000	ปานกลาง
11. ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ	-	-	3	-	-	3.00	0.000	ปานกลาง
12. ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์	-	1	2	-	-	2.67	0.577	ปานกลาง
13. ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ	-	-	3	-	-	3.00	0.000	ปานกลาง
14. สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่าง สะดวก	-	-	2	1	-	3.33	0.577	ปานกลาง
15. ขนาดพื้นที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน	-	-	2	1	-	3.33	0.577	ปานกลาง
16. มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่าง เพียงพอ	-	2	1	-	-	2.33	0.577	น้อย
17. พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็น ส่วนตัวได้	-	1	2	-	-	2.67	0.577	ปานกลาง
18. ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและ บริเวณโดยรอบ	-	1	2	-	-	2.67	0.577	ปานกลาง
19. ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร	-	1	-	2	-	3.33	1.155	ปานกลาง

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.9 (ต่อ): แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามฝ่ายทะเบียนและเจ้าหน้าที่

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
20. ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร	-	-	2	1	-	3.33	0.577	ปานกลาง
21. คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร	-	-	1	2	-	3.67	0.577	มาก
สรุประดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร						3.10	0.117	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในฝ่ายทะเบียนและเจ้าหน้าที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.10 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าใช้งานอาคารในพื้นที่ฝ่ายทะเบียนและเจ้าหน้าที่ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ประกอบไปด้วย ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร มีค่าเฉลี่ย 4.00 คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.67 มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.33 สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่างสะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.33 ขนาดพื้นที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 3.33 ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.33 ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.33 ความสะดวกในการใช้งานพื้นที่ภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.00 ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.00 พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 3.00 ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.00 ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.00 มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.67 มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.67 ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.67 มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.67 ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์ มีค่าเฉลี่ย 2.67 พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึเป็นส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 2.67 ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและบริเวณโดยรอบ มีค่าเฉลี่ย 2.67 ความเพียงพอของที่จอดรถ มีค่าเฉลี่ย 2.33 มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.33

ตารางที่ 4.10: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวม
ของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ
แบบสอบถามทั้งหมด

ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลป วิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร	5	25	31	35	4	3.08	0.981	ปานกลาง
2. ความเพียงพอของที่จอดรถ	18	48	19	12	3	2.34	1.007	น้อย
3. ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายใน อาคาร	8	23	42	23	4	2.92	0.971	ปานกลาง
4. ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร	11	13	39	32	5	3.07	1.046	ปานกลาง
5. มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ	12	23	40	20	5	2.83	1.045	ปานกลาง
6. มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน	10	29	42	18	1	2.71	0.913	ปานกลาง
7. มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	15	33	35	17	-	2.54	0.947	ปานกลาง
8. ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร	15	26	42	15	2	2.63	0.981	ปานกลาง
9. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ	15	36	37	11	1	2.47	0.915	น้อย
10. พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลาย รูปแบบ	9	40	41	9	1	2.53	0.822	ปานกลาง
11. ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ	10	34	41	15	-	2.61	0.863	ปานกลาง
12. ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์	28	29	33	10	-	2.25	0.978	น้อย
13. ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ	8	33	33	25	1	2.78	0.949	ปานกลาง
14. สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่าง สะดวก	6	25	39	28	2	2.95	0.925	ปานกลาง
15. ขนาดพื้นที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน	7	31	47	12	3	2.73	0.874	ปานกลาง
16. มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่าง เพียงพอ	19	38	33	10	-	2.34	0.901	น้อย
17. พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็น ส่วนตัวได้	17	29	28	20	6	2.69	1.152	ปานกลาง
18. ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและ บริเวณโดยรอบ	17	34	28	20	1	2.54	1.029	ปานกลาง
19. ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร	16	39	27	17	1	2.48	0.989	น้อย

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ): แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลาของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

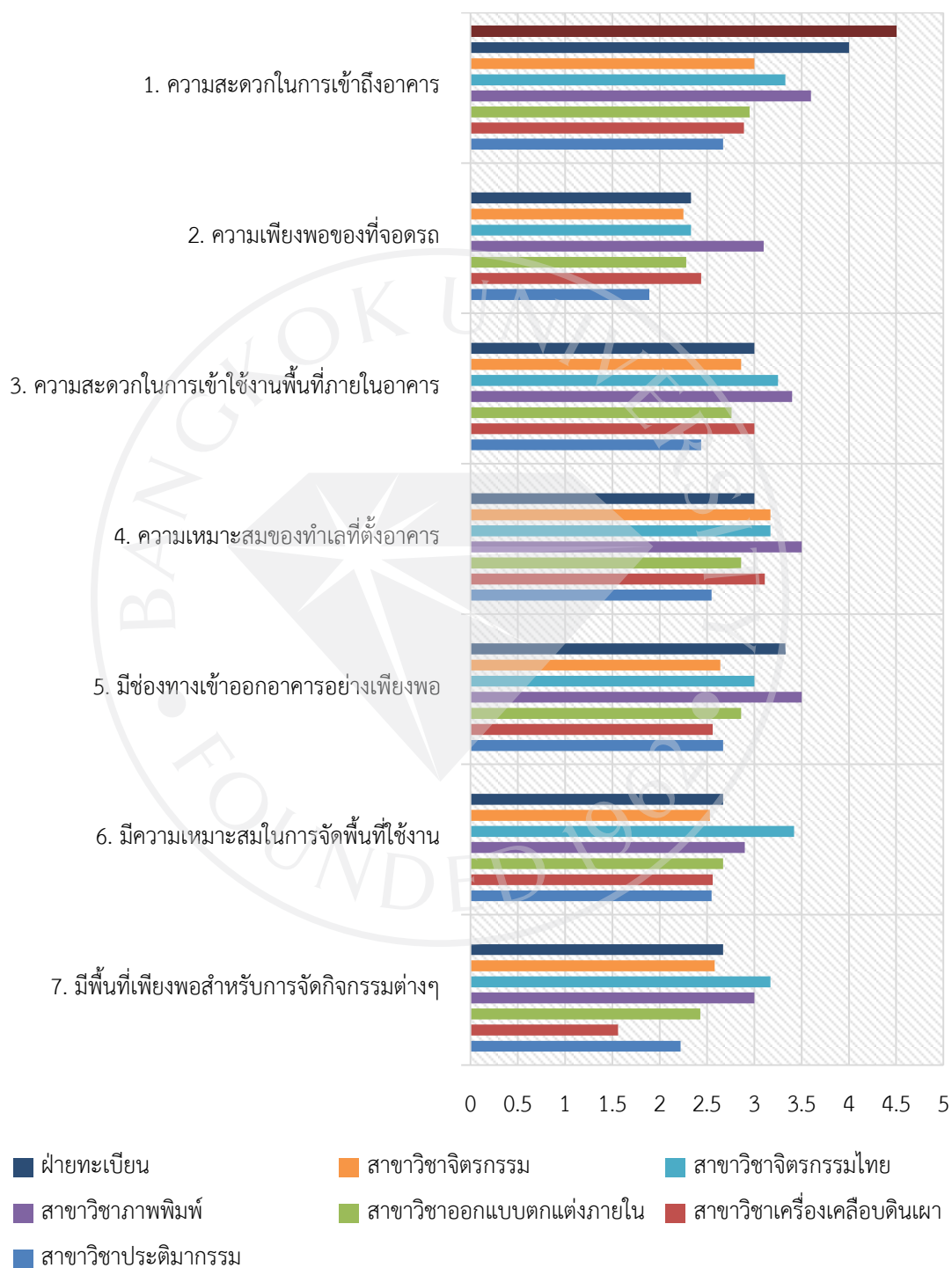
ความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
20. ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร	20	26	36	15	3	2.55	1.067	ปานกลาง
21. คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร	10	35	43	12	-	2.57	0.831	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร						2.64	0.529	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลา โดยสภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.64 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ผู้ใช้งานอาคารมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ประกอบไปด้วย ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.08 ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.07 สามารถใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่างสะดวก มีค่าเฉลี่ย 2.95 ความสะดวกในการใช้งานพื้นที่ภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.92 มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.83 ความปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.78 ขนาดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.73 มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.71 พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ มีค่าเฉลี่ย 2.69 ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.63 ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.61 คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.57 ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.55 ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและบริเวณโดยรอบ มีค่าเฉลี่ย 2.54 มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.54 พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 2.53 ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.48 มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.47 ความเพียงพอของที่จอดรถ มีค่าเฉลี่ย 2.34 มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.34 ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์ มีค่าเฉลี่ย 2.25

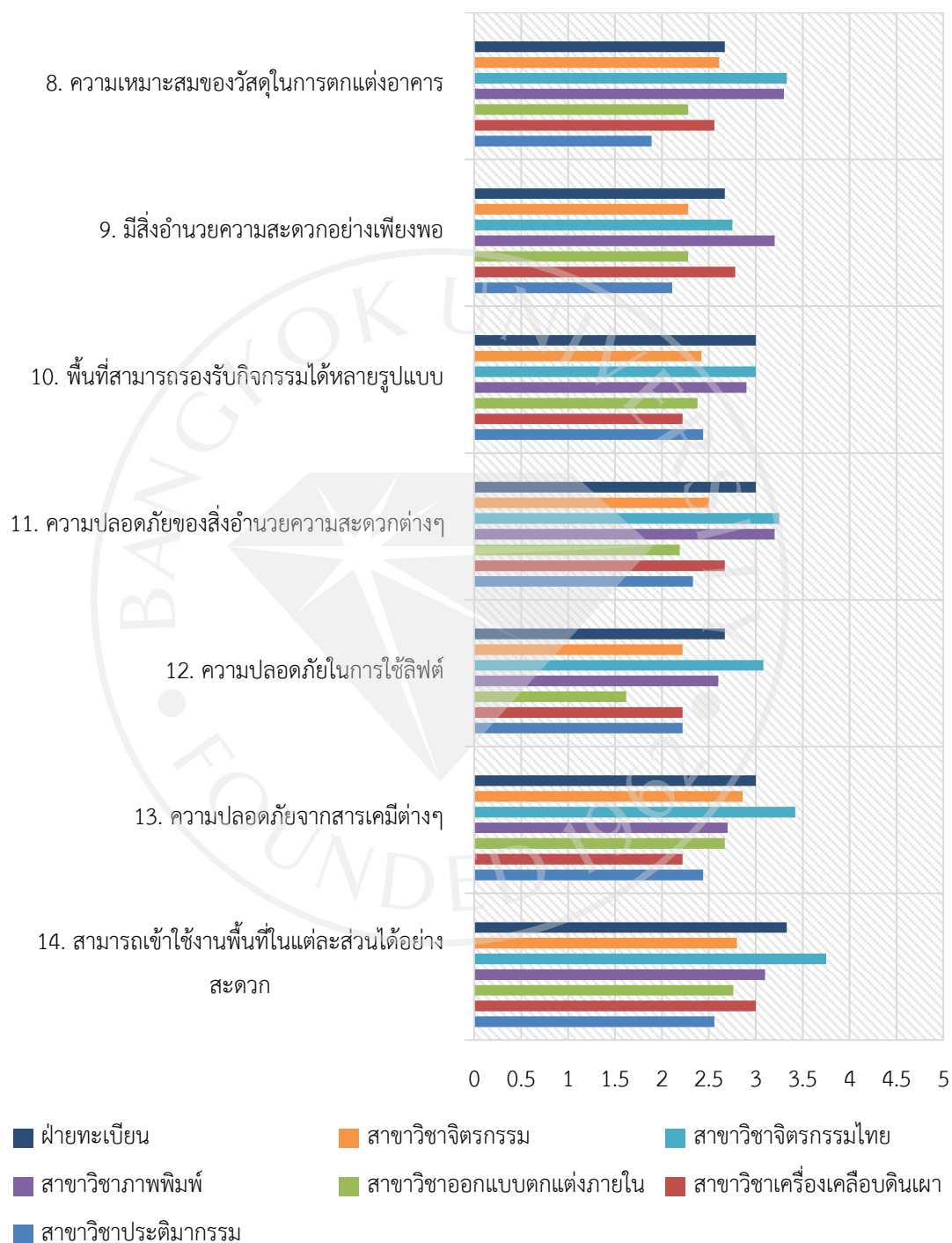
ภาพที่ 4.3: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา

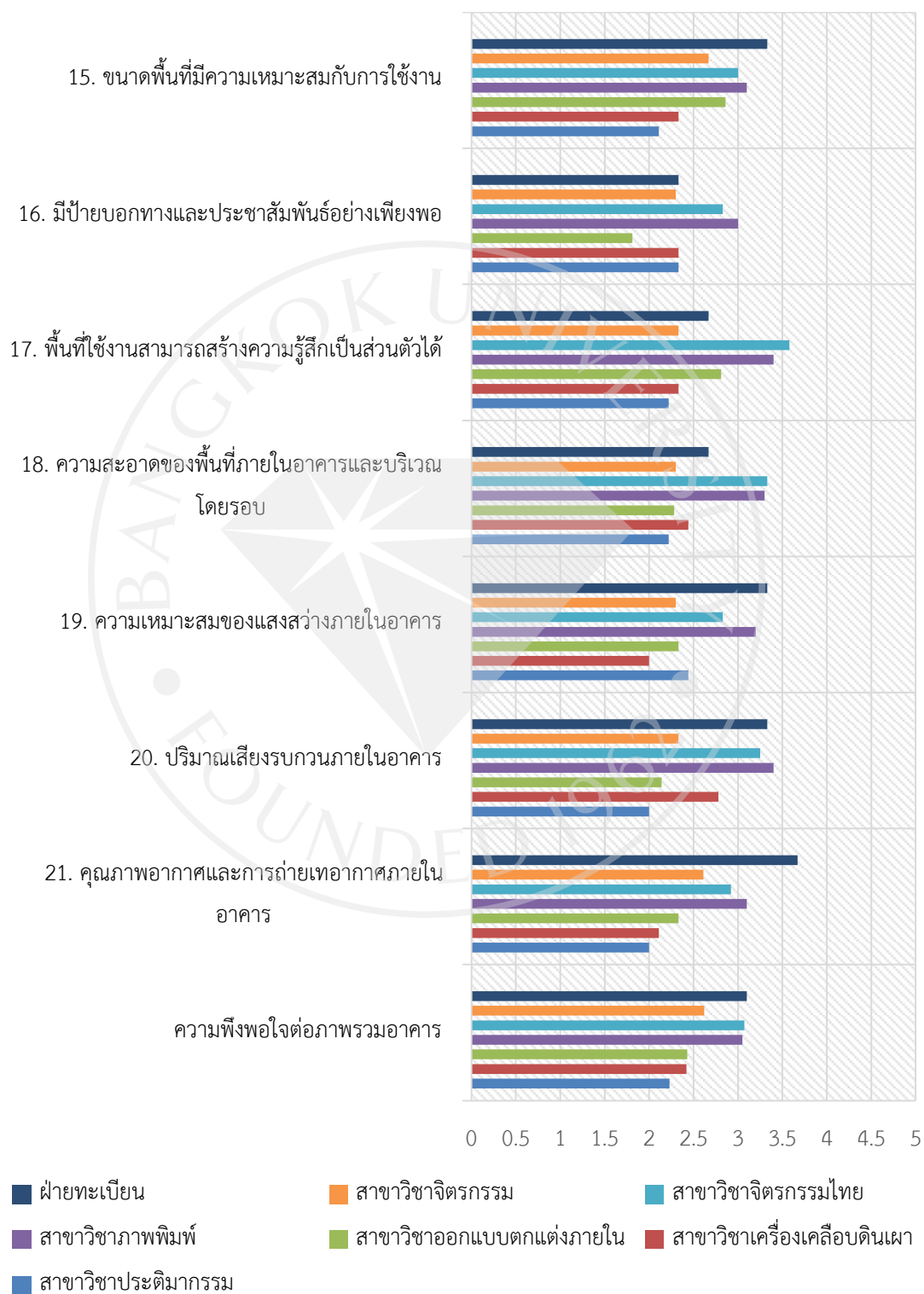
ภาพที่ 4.4: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา แบบแยกแต่ละสาขาวิชาของผู้ใช้งานในพื้นที่ (1)

ภาพที่ 4.5: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา แบบแยกแต่ละสาขาวิชาของผู้ใช้งานในพื้นที่ (2)

ภาพที่ 4.6: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา แบบแยกแต่ละสาขาวิชาของผู้ใช้งานในพื้นที่ (3)

2.2) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.11: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาประติมากรรม โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาประติมากรรม	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน	4	4	-	1	-	1.78	0.972	น้อย
2. ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอน	3	4	2	-	-	1.89	0.782	น้อย
3. ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน	1	5	2	-	1	2.44	1.130	น้อย
4. เสียงรบกวนจากภายนอก	1	6	2	-	-	2.11	0.601	น้อย
5. แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ	-	3	4	1	1	3.00	1.000	ปานกลาง
6. อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม	1	4	2	1	1	2.67	1.225	ปานกลาง
7. คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมีความเหมาะสม	1	4	2	1	1	2.67	1.225	ปานกลาง
8. เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ	2	2	4	1	-	2.44	1.014	น้อย
9. คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน	-	4	4	1	-	2.67	0.707	ปานกลาง
10. ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน	2	3	3	1	-	2.33	1.000	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาประติมากรรม						2.40	0.720	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาประติมากรรม โดยสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.40 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.00 อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.67 คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมี

ความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.67 คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.67 ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.44 เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.44 ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.33 เสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 2.11 ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 1.89 ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 1.78

ตารางที่ 4.12: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน	4	3	1	-	1	2.00	1.323	น้อย
2. ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอน	4	3	1	1	-	1.89	1.054	น้อย
3. ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน	-	7	1	1	-	2.33	0.707	น้อย
4. เสียงรบกวนจากภายนอก	1	6	2	-	-	2.11	0.601	น้อย
5. แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ	1	6	2	-	-	2.11	0.601	น้อย
6. อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม	2	2	4	1	-	2.44	1.014	น้อย
7. คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมีความเหมาะสม	1	4	2	2	-	2.55	1.014	ปานกลาง
8. เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ	-	5	2	2	-	2.67	0.866	ปานกลาง
9. คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน	-	4	3	2	-	2.78	0.833	ปานกลาง
10. ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน	-	2	5	1	1	3.11	0.928	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา						2.40	0.522	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา โดยสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.40 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.11 คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.78 เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.67 คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.55 อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.44 ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.33 เสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 2.11 แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.11 ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 2.00 ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 1.89

ตารางที่ 4.13: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน	2	3	7	6	3	3.24	1.179	ปานกลาง
2. ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน	3	4	9	2	3	2.90	1.220	ปานกลาง
3. ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน	1	6	10	3	1	2.86	0.910	ปานกลาง
4. เสียงรบกวนจากภายนอก	3	6	9	1	2	2.67	1.110	ปานกลาง
5. แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ	3	1	8	6	3	3.24	1.221	ปานกลาง
6. อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม	2	3	8	8	-	3.05	0.973	ปานกลาง
7. คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมีความเหมาะสม	1	5	12	2	1	2.86	0.835	ปานกลาง
8. เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ	6	8	4	2	1	2.24	1.136	น้อย

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.13 (ต่อ): แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
9. คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน	4	9	5	-	3	2.48	1.250	น้อย
10. ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน	3	10	3	3	2	2.57	1.207	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน						2.81	0.773	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน โดยสภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.81 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.24 แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.24 อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.05 ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 2.90 ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.86 คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.86 เสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 2.67 ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.57 คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.48 เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.24

ตารางที่ 4.14: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาภาพพิมพ์ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาภาพพิมพ์	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน	-	1	2	6	1	3.70	0.823	มาก
2. ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอน	-	1	3	5	1	3.60	0.843	มาก
3. ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน	-	1	1	7	1	3.80	0.789	มาก
4. เสียงรบกวนจากภายนอก	-	-	2	6	2	4.00	0.667	มาก
5. แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ	-	1	3	3	3	3.80	1.033	มาก
6. อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม	1	-	3	5	1	3.50	1.080	ปานกลาง
7. คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมีความเหมาะสม	1	-	3	4	2	3.60	1.173	มาก
8. เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ	-	1	3	5	1	3.60	0.843	มาก
9. คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน	-	-	4	5	1	3.70	0.675	มาก
10. ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน	-	-	3	7	-	3.70	0.483	มาก
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาภาพพิมพ์						3.70	0.707	มาก

จากข้อมูลตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาภาพพิมพ์ โดยสภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.70 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าเสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 3.80 แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.80 ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.70 คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.70 ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการ

เรียน มีค่าเฉลี่ย 3.70 ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.60 คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.60 เครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.60 อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.50

ตารางที่ 4.15: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรมไทย โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรมไทย	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน	-	-	10	2	-	3.17	0.390	ปานกลาง
2. ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอน	-	-	10	2	-	3.17	0.390	ปานกลาง
3. ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน	-	1	5	4	2	3.58	0.900	มาก
4. เสียงรบกวนจากภายนอก	-	-	5	6	1	3.67	0.651	มาก
5. แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ	-	-	8	4	-	3.33	0.492	ปานกลาง
6. อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม	1	-	5	6	-	3.33	0.888	ปานกลาง
7. คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมีความเหมาะสม	-	1	5	6	-	3.42	0.668	ปานกลาง
8. เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ	1	1	7	2	1	3.08	0.996	ปานกลาง
9. คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน	1	1	2	7	1	3.50	1.087	ปานกลาง
10. ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน	1	1	2	7	1	3.50	1.087	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรมไทย						3.37	0.319	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรมไทย โดยสภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า เสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 3.67 ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 3.58 คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.50 ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.50 คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.42 แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.33 อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.33 ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.17 ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.17 เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.08

ตารางที่ 4.16: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรม โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรม	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน	3	14	9	9	1	2.75	1.025	ปานกลาง
2. ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอน	1	14	14	7	-	2.75	0.806	ปานกลาง
3. ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน	6	11	17	2	-	2.42	0.841	น้อย
4. เสียงรบกวนจากภายนอก	7	13	7	7	2	2.55	1.182	ปานกลาง
5. แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ	3	15	13	5	-	2.55	0.843	ปานกลาง
6. อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม	7	12	14	3	-	2.36	0.899	น้อย
7. คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมีความเหมาะสม	7	9	16	4	-	2.47	0.941	น้อย
8. เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ	7	12	12	5	-	2.42	0.967	น้อย

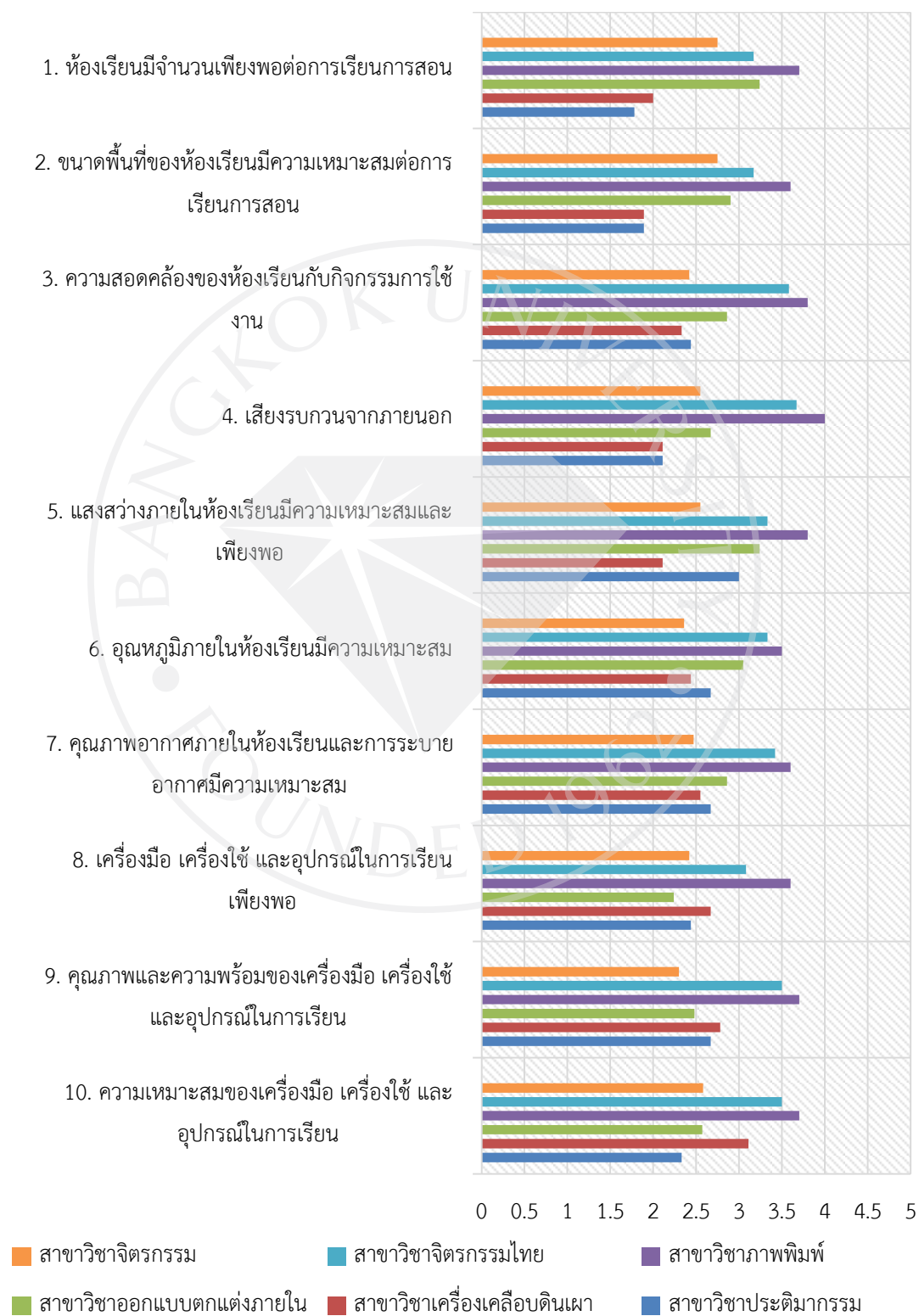
(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ): แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรม โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรม	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
9. คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน	9	10	14	3	-	2.30	0.951	น้อย
10. ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน	4	11	17	4	-	2.58	0.841	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรม						2.52	0.667	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.16 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาจิตรกรรม โดยสภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.52 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 2.75 ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 2.75 ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.58 เสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 2.55 แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.55 คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.47 ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.42 เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.42 อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.36 คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.30

ภาพที่ 4.7: กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนแบบแยกแต่ละสาขาวิชาของผู้ใช้งาน

2.3) ระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา

ตารางที่ 4.17: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	3	5	1	-	-	1.78	0.667	น้อย
2. พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ	2	6	1	-	-	1.89	0.601	น้อย
3. ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม	1	6	2	-	-	2.11	0.601	น้อย
4. มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน	2	4	1	1	1	2.44	1.333	น้อย
5. คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน	2	3	3	-	1	2.44	1.236	น้อย
6. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ	2	5	2	-	-	2.00	0.707	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา						2.11	0.661	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.17 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.11 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าใช้งานอาคารมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ประกอบไปด้วย มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 2.44 คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 2.44 ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 2.11 มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.00 พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 1.89 มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 1.78

ตารางที่ 4.18: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	-	7	1	1	-	2.33	0.707	น้อย
2. พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ	-	6	3	-	-	2.33	0.500	น้อย
3. ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม	1	5	3	-	-	2.22	0.667	น้อย
4. มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน	3	4	2	-	-	1.89	0.782	น้อย
5. คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน	4	2	3	-	-	1.89	0.928	น้อย
6. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ	5	2	2	-	-	1.67	0.866	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา						2.05	0.640	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.18 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.05 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.33 พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 2.33 ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 2.22 มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 1.89 คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 1.89 มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 1.67

ตารางที่ 4.19: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	3	7	5	4	2	2.76	1.221	ปานกลาง
2. พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ	4	7	6	4	-	2.48	1.030	น้อย
3. ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม	3	9	7	1	1	2.43	0.978	น้อย
4. มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน	8	5	4	4	-	2.19	1.167	น้อย
5. คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน	7	8	5	1	-	2.00	0.891	น้อย
6. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ	4	10	5	2	-	2.24	0.889	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา						2.35	0.861	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.19 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.35 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.76 พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 2.48 ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 2.43 มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.24 มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 2.19 คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 2.00

ตารางที่ 4.20: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	2	2	1	4	1	3.00	1.414	ปานกลาง
2. พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ	2	2	1	5	-	2.90	1.287	ปานกลาง
3. ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม	2	2	2	3	1	2.90	1.370	ปานกลาง
4. มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน	-	4	1	4	1	3.20	1.135	ปานกลาง
5. คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน	-	4	1	5	-	3.10	0.994	ปานกลาง
6. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ	-	2	3	4	1	3.40	0.966	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา						3.08	1.072	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.20 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์ มีสภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.08 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.40 มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 3.20 คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 3.10 มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.00 พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 2.90 ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 2.90

ตารางที่ 4.21: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	1	2	5	4	-	3.00	0.953	ปานกลาง
2. พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ	-	1	5	6	-	3.42	0.668	ปานกลาง
3. ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม	-	3	6	3	-	3.00	0.738	ปานกลาง
4. มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน	-	1	4	6	1	3.58	0.793	มาก
5. คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน	1	2	1	7	1	3.42	1.164	ปานกลาง
6. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ	2	3	6	1	-	2.50	0.904	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา						3.15	0.653	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.21 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย มีสภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.15 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 3.58 พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 3.42 คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 3.42 มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.00 ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.00 มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.50

ตารางที่ 4.22: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม

ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	4	15	12	4	1	2.53	0.941	ปานกลาง
2. พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ	6	13	13	4	-	2.42	0.906	น้อย
3. ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม	6	13	11	6	-	2.47	0.971	น้อย
4. มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน	8	16	6	6	-	2.28	1.003	น้อย
5. คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน	7	14	13	1	1	2.30	0.920	น้อย
6. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ	12	11	10	3	-	2.11	0.979	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา						2.35	0.761	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.22 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.35 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.53 ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 2.47 พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 2.42 คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 2.30 มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 2.28 มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.11

ตารางที่ 4.23: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามรวมทุกสาขาวิชา

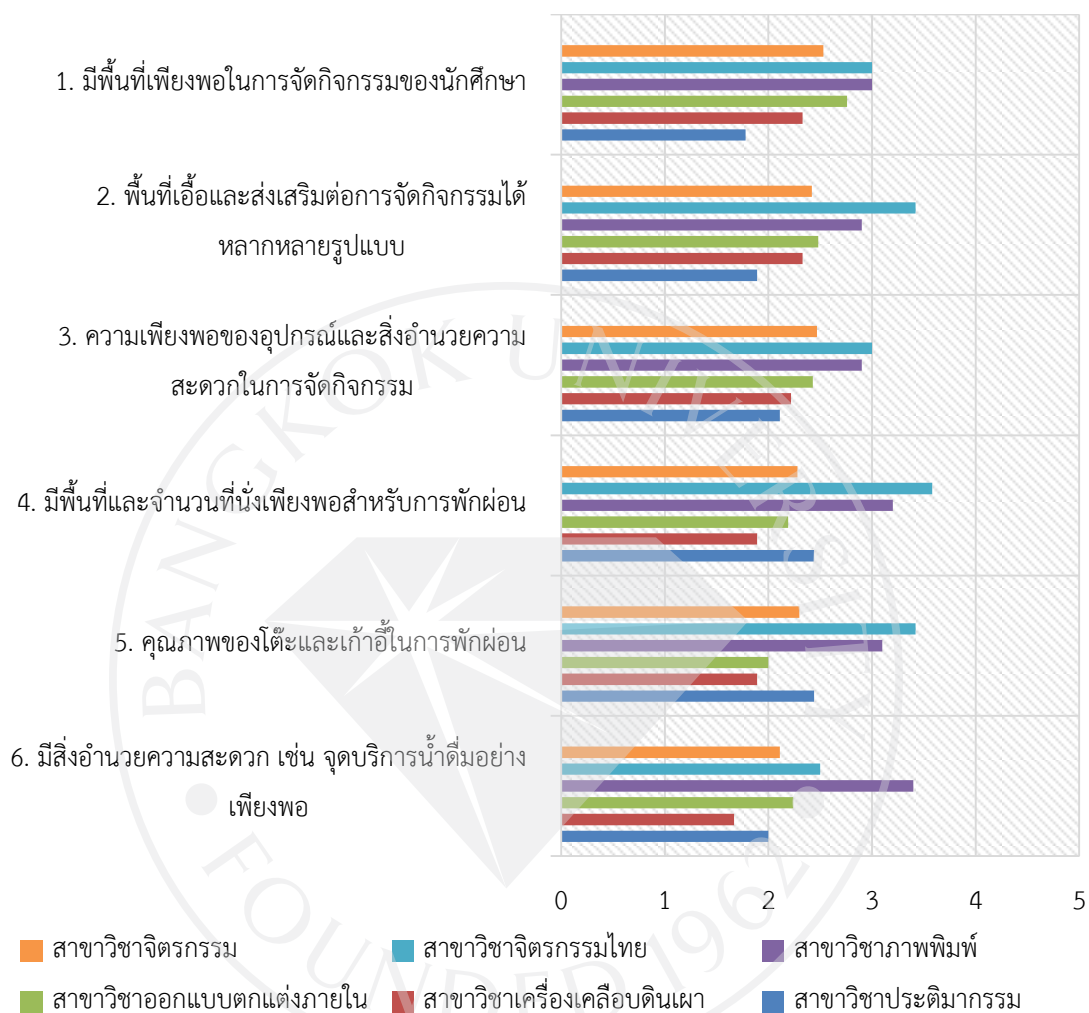
ความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	13	38	25	17	4	2.60	1.057	ปานกลาง
2. พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ	14	35	29	19	-	2.55	0.968	ปานกลาง
3. ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม	13	38	31	13	2	2.51	0.959	ปานกลาง
4. มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน	21	34	18	21	3	2.49	1.147	น้อย
5. คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน	21	33	26	14	3	2.43	1.079	น้อย
6. มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ	25	33	28	10	1	2.27	0.995	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา						2.47	0.852	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.23 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.47 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.60 พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 2.55 ความเพียงพอของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 2.51 มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 2.49 คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน มีค่าเฉลี่ย 2.43 มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 2.27

ภาพที่ 4.8: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละสาขาวิชา

ภาพที่ 4.9: กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อน
สำหรับนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละสาขาวิชา

2.4) ระดับความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ

ตารางที่ 4.24: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อห้องสมุด และส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม

ความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด	5	1	3	-	-	1.78	0.972	น้อย
2. ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด	5	3	-	-	1	1.78	1.302	น้อย
3. ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน	4	4	-	-	1	1.89	1.269	น้อย
4. ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด	6	2	1	-	-	1.44	0.726	น้อยที่สุด
5. เสียงรบกวนจากภายนอก	6	1	2	-	-	1.55	0.882	น้อย
6. ความเหมาะสมของแสงสว่าง	5	2	2	-	-	1.67	0.866	น้อย
7. อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม	2	4	2	-	1	2.33	1.225	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ						1.78	0.802	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.24 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 1.78 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.33 ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 1.89 ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.78 ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.78 ความเหมาะสมของแสงสว่าง มีค่าเฉลี่ย 1.67 เสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 1.55 ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.44

ตารางที่ 4.25: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อห้องสมุด และส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

ความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด	4	2	2	1	-	2.00	1.118	น้อย
2. ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด	4	1	4	-	-	2.00	1.000	น้อย
3. ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน	5	1	1	2	-	2.00	1.323	น้อย
4. ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด	5	4	-	-	-	1.44	0.527	น้อยที่สุด
5. เสียงรบกวนจากภายนอก	4	4	1	-	-	1.67	0.707	น้อย
6. ความเหมาะสมของแสงสว่าง	3	4	2	-	-	1.89	0.782	น้อย
7. อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม	1	4	-	4	-	2.78	1.202	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ						1.97	0.850	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.25 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 1.97 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.78 ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 2.00 ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 2.00 ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.00 ความเหมาะสมของแสงสว่าง มีค่าเฉลี่ย 1.89 เสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 1.67 ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.44

ตารางที่ 4.26: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อห้องสมุด และส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน

ความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด	9	7	5	-	-	1.81	0.813	น้อย
2. ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด	8	8	4	1	-	1.90	0.889	น้อย
3. ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน	9	8	4	-	-	1.76	0.768	น้อย
4. ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด	12	5	4	-	-	1.92	0.805	น้อย
5. เสียงรบกวนจากภายนอก	11	5	4	-	1	1.81	1.078	น้อย
6. ความเหมาะสมของแสงสว่าง	3	7	9	1	1	2.52	0.981	ปานกลาง
7. อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม	3	6	10	1	1	2.57	0.978	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ						2.00	0.658	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.26 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.00 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.57 ความเหมาะสมของแสงสว่าง มีค่าเฉลี่ย 2.52 ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.92 ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.90 ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.81 เสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 1.81 ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 1.76

ตารางที่ 4.27: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อห้องสมุด และส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์

ความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด	3	-	2	3	2	3.10	1.595	ปานกลาง
2. ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด	2	1	2	4	1	3.10	1.370	ปานกลาง
3. ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน	2	3	1	4	-	2.70	1.252	ปานกลาง
4. ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด	3	2	1	2	2	2.80	1.619	ปานกลาง
5. เสียงรบกวนจากภายนอก	1	2	-	5	2	3.50	1.354	ปานกลาง
6. ความเหมาะสมของแสงสว่าง	1	-	3	5	1	3.50	1.080	ปานกลาง
7. อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม	1	-	1	7	1	3.70	1.059	มาก
สรุประดับความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ						3.20	1.161	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.27 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์ มีสภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.20 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.70 เสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 3.50 ความเหมาะสมของแสงสว่าง มีค่าเฉลี่ย 3.50 ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 3.10 ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 3.10 ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 2.80 ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 2.70

ตารางที่ 4.28: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อห้องสมุด และส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตกรรมไทย

ความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด	9	-	2	1	-	1.58	1.084	น้อย
2. ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด	9	-	3	-	-	1.50	0.904	น้อยที่สุด
3. ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน	9	-	3	-	-	1.50	0.904	น้อยที่สุด
4. ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด	9	-	2	1	-	1.58	1.084	น้อย
5. เสียงรบกวนจากภายนอก	8	1	3	-	-	1.58	0.900	น้อย
6. ความเหมาะสมของแสงสว่าง	7	1	4	-	-	1.75	0.965	น้อย
7. อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม	3	-	5	3	1	2.92	1.311	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ						1.77	0.832	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.28 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตกรรมไทย มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 1.77 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.92 ความเหมาะสมของแสงสว่าง มีค่าเฉลี่ย 1.75 ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.58 ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.58 เสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 1.58 ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.50 ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 1.50

ตารางที่ 4.29: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อห้องสมุด และส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม

ความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด	29	6	1	-	-	1.22	0.485	น้อยที่สุด
2. ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด	25	9	2	-	-	1.36	0.593	น้อยที่สุด
3. ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน	29	6	1	-	-	1.22	0.485	น้อยที่สุด
4. ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด	29	6	-	1	-	1.25	0.603	น้อยที่สุด
5. เสียงรบกวนจากภายนอก	26	8	-	1	1	1.42	0.874	น้อยที่สุด
6. ความเหมาะสมของแสงสว่าง	13	14	6	3	-	1.97	0.941	น้อย
7. อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม	4	11	14	5	2	2.72	1.031	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ						1.59	0.443	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.29 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 1.59 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.72 ความเหมาะสมของแสงสว่าง มีค่าเฉลี่ย 1.97 เสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 1.42 ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.36 ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.25 ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.22 ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 1.22

ตารางที่ 4.30: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามรวมทุกสาขาวิชา

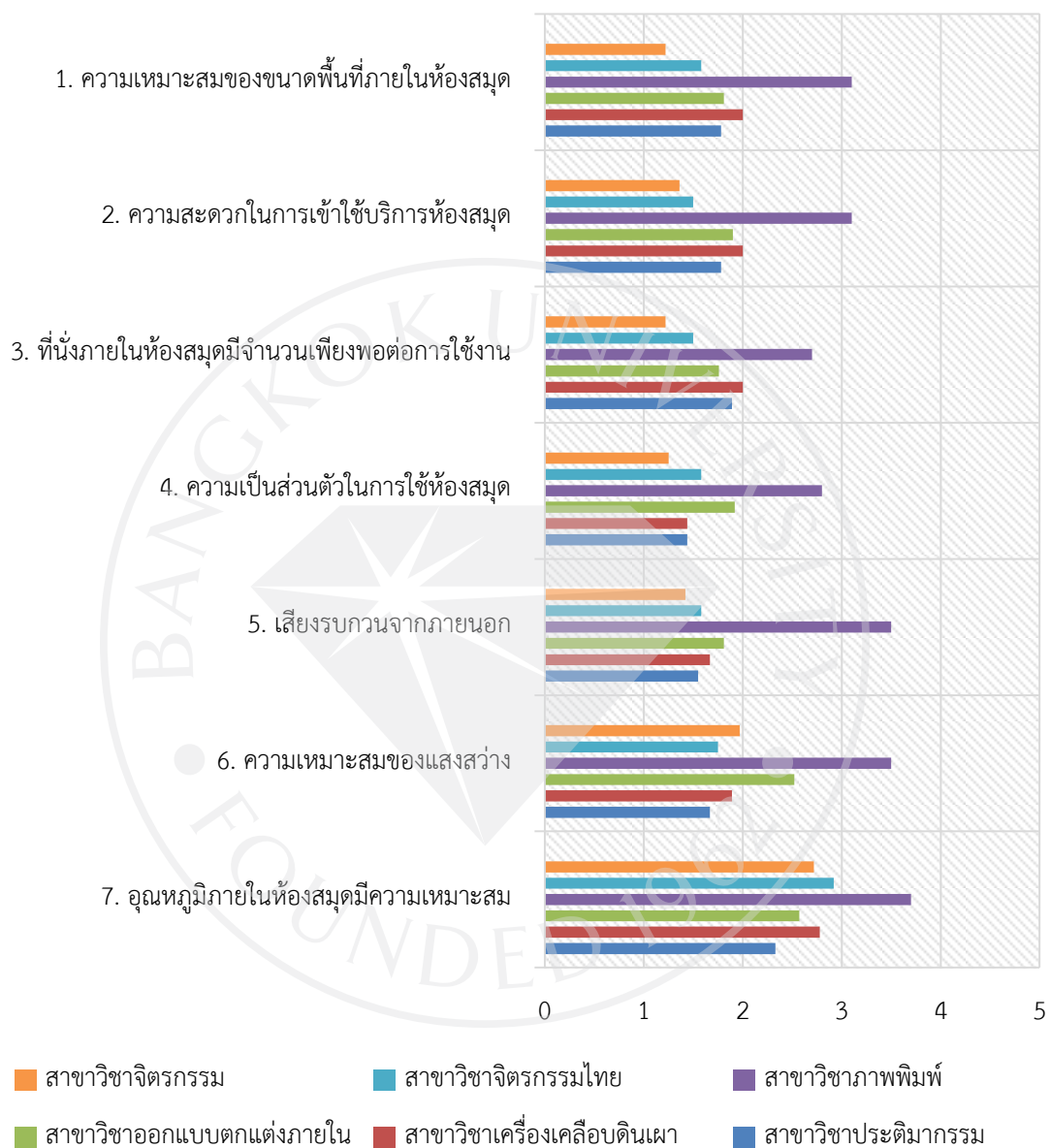
ความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด	59	16	15	5	2	1.71	1.040	น้อย
2. ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด	53	22	15	5	2	1.77	1.026	น้อย
3. ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน	58	22	10	6	1	1.66	0.967	น้อย
4. ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด	64	19	8	4	2	1.57	0.956	น้อย
5. เสียงรบกวนจากภายนอก	56	21	10	6	4	1.77	1.123	น้อย
6. ความเหมาะสมของแสงสว่าง	32	28	26	9	2	2.18	1.064	น้อย
7. อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม	14	25	32	20	6	2.78	1.120	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ						1.92	0.835	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.30 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามรวมทุกสาขาวิชา มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 1.92 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 2.78 ความเหมาะสมของแสงสว่าง มีค่าเฉลี่ย 2.18 ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.77 เสียงรบกวนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 1.77 ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.71 ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 1.66 ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 1.57

ภาพที่ 4.10: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของห้องสมุดและส่วนบริการ

ภาพที่ 4.11: กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของห้องสมุดและส่วนบริการของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละสาขาวิชา

2.5) ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่

ตารางที่ 4.31: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน	2	5	-	2	-	2.22	1.093	น้อย
2. ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว	1	5	1	2	-	2.44	1.014	น้อย
3. เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้	4	4	1	-	-	1.67	0.707	น้อย
4. มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร	3	5	1	-	-	1.78	0.667	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่						2.03	0.567	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.31 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาประติมากรรม มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.03 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 2.44 มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.22 มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 1.78 เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้ มีค่าเฉลี่ย 1.67

ตารางที่ 4.32: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน	4	3	1	1	-	1.89	1.054	น้อย
2. ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว	2	5	-	2	-	2.22	1.093	น้อย
3. เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้	2	4	2	1	-	2.22	0.972	น้อย
4. มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร	1	5	2	1	-	2.33	0.866	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่						2.17	0.918	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.32 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.17 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.33 ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 2.22 เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้ มีค่าเฉลี่ย 2.22 มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 1.89

ตารางที่ 4.33: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน	9	6	5	1	-	1.90	0.944	น้อย
2. ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว	4	9	6	2	-	2.28	0.902	น้อย
3. เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้	4	8	6	2	1	2.43	1.076	น้อย
4. มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร	7	9	3	2	-	2.00	0.949	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่						2.15	0.827	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.33 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.15 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้ มีค่าเฉลี่ย 2.43 ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 2.28 มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.00 มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 1.90

ตารางที่ 4.34: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน	-	2	5	2	1	3.20	0.919	ปานกลาง
2. ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว	-	1	4	5	-	3.40	0.699	ปานกลาง
3. เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้	1	-	4	4	1	3.40	1.075	ปานกลาง
4. มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร	-	3	2	5	-	3.20	0.919	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่						3.30	0.832	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.34 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาภาพพิมพ์ มีสภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.30 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 3.40 เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้ มีค่าเฉลี่ย 3.40 มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.20 มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.20

ตารางที่ 4.35: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน	-	1	6	5	-	3.33	0.651	ปานกลาง
2. ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว	1	-	8	3	-	3.08	0.793	ปานกลาง
3. เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้	1	1	6	4	-	3.08	0.900	ปานกลาง
4. มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร	2	2	2	6	-	3.00	1.206	ปานกลาง
สรุประดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่						3.12	0.703	ปานกลาง

จากข้อมูลตารางที่ 4.35 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย มีสภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.12 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.33 ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 3.08 เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้ มีค่าเฉลี่ย 3.08 มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 3.00

ตารางที่ 4.36: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน	11	13	8	4	-	2.14	0.990	น้อย
2. ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว	14	12	7	3	-	1.97	0.971	น้อย
3. เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้	9	17	9	1	-	2.05	0.791	น้อย
4. มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร	12	15	8	1	-	1.94	0.816	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่						2.03	0.803	น้อย

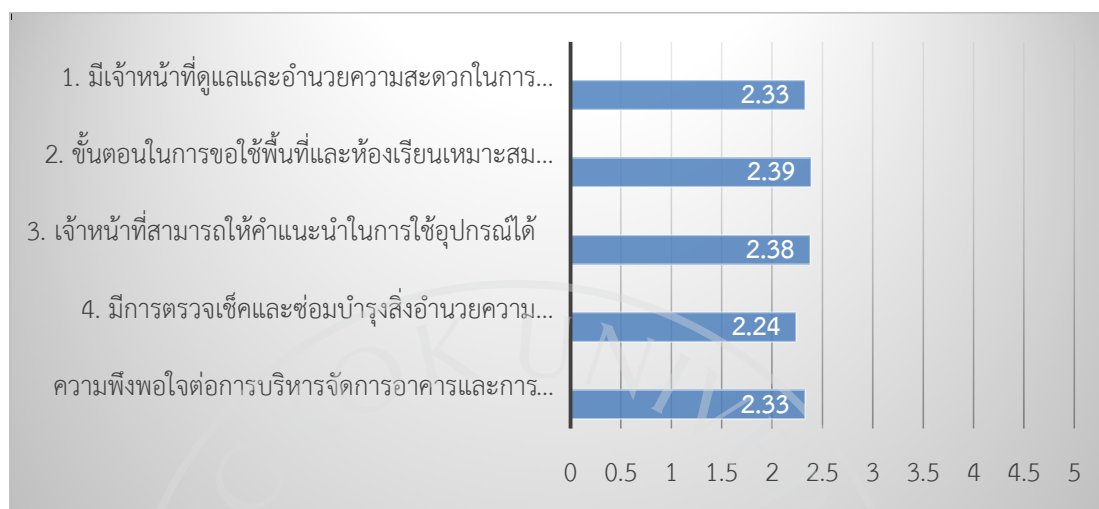
จากข้อมูลตารางที่ 4.36 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาจิตรกรรม มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.03 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.14 เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้ มีค่าเฉลี่ย 2.05 ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 1.97 มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 1.94

ตารางที่ 4.37: แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามรวมทุกสาขาวิชา

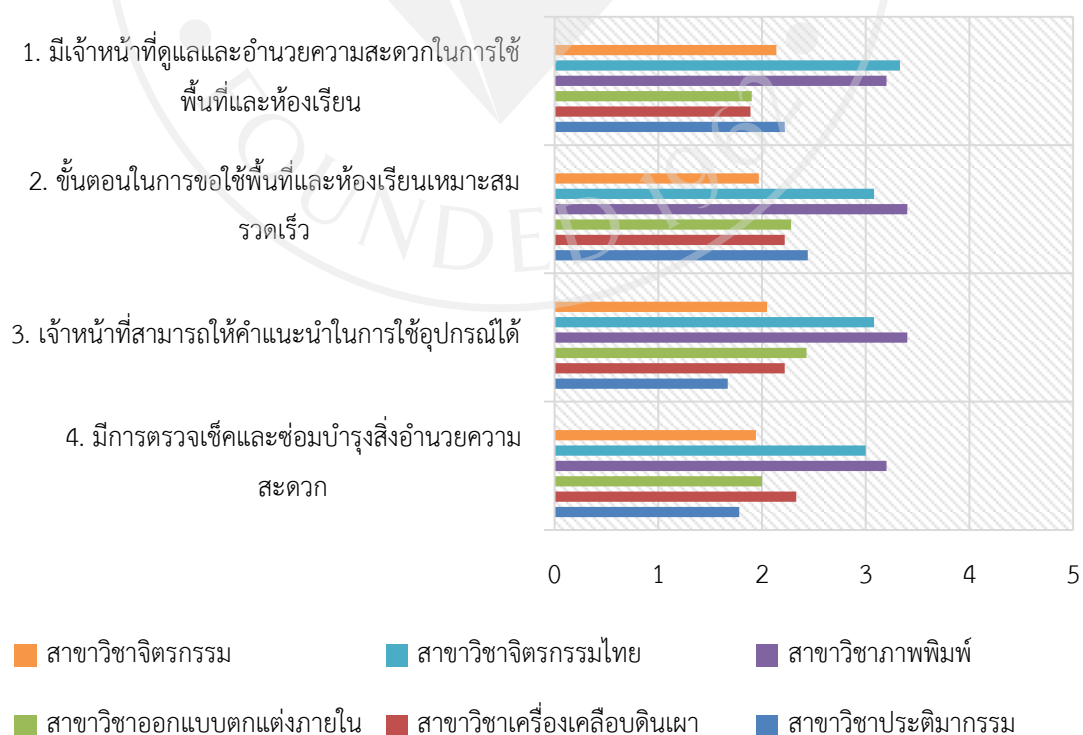
ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	SD.	ระดับ
	1	2	3	4	5			
1. มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน	26	30	25	15	1	2.33	1.068	น้อย
2. ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว	22	32	26	17	-	2.39	1.026	น้อย
3. เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้	21	34	28	12	2	2.38	1.025	น้อย
4. มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร	25	39	18	15	-	2.24	1.008	น้อย
สรุประดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่						2.33	0.907	น้อย

จากข้อมูลตารางที่ 4.37 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามรวมทุกสาขาวิชา มีสภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.33 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 2.39 เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้ มีค่าเฉลี่ย 2.38 มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.33 มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร มีค่าเฉลี่ย 2.24

ภาพที่ 4.12: กราฟแสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามรวมทุกสาขาวิชา

ภาพที่ 4.13: กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามรวมทุกสาขาวิชา

4.3 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3

การรับทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจริงจากการใช้งานอาคารในปัจจุบัน โดยการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานจากผู้ใช้อาคาร โดยการสำรวจ สัมภาษณ์ และการตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด ทำให้สามารถรับทราบถึงปัญหาและความต้องการของผู้ใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยการแยกเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานและความต้องการออกเป็นพื้นที่ตามแต่ละสาขาวิชา รวมถึงการสรุปปัญหาและความต้องการจากการใช้งานอาคารโดยภาพรวม ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานและความต้องการของกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชา

ประติมากรรม

1.1) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานพื้นที่ในสาขาวิชาประติมากรรม

1.1.1) ประเด็นปัญหาในเรื่องพื้นที่ในการเรียนการสอนและการปฏิบัติงาน ไม่เพียงพอพบว่า สาขาวิชาประติมากรรมมีห้องเรียนทางทฤษฎีเพียงห้องเดียว ซึ่งห้องดังกล่าวถูกออกแบบมาเพื่อเป็นห้องเตรียมงานจัดแสดง ซึ่งไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการใช้งานในปัจจุบัน รวมถึงการเก็บสิ่งของต่าง ๆ ในห้องทำให้พื้นที่สำหรับการใช้งานด้านการเรียนการสอนลดน้อยลงและห้องเรียนปฏิบัติงานประติมากรรม ซึ่งมีอยู่เพียงห้องเดียวแต่ต้องรองรับนักศึกษาทั้ง 4 ชั้นปี รวมถึงนักศึกษาที่ตกค้าง ซึ่งแต่ละคนจำเป็นต้องมีพื้นที่ส่วนตัวในการปฏิบัติงาน อีกทั้ง เครื่องมือ อุปกรณ์ รวมถึงผลงานต่าง ๆ ที่ต้องใช้พื้นที่ในการเก็บรักษาส่งผลให้เกิดปัญหาในด้านความต้องการพื้นที่

1.1.2) ประเด็นปัญหาในเรื่องอุณหภูมิความร้อนในห้องเรียนพบว่า ห้องเรียนปฏิบัติงานประติมากรรมซึ่งตั้งอยู่ทางด้านทิศเหนือของอาคาร ซึ่งเป็นทิศทางที่ถูกปิดกั้นจากกระแสนลมภายนอกด้วยอาคารข้างเคียง และลักษณะการเรียนการสอนที่ต้องใช้วัตถุชิ้นส่วนใหญ่มากจากดิน ซึ่งทำให้เกิดฝุ่นละออง จึงทำให้ไม่สามารถติดตั้งเครื่องปรับอากาศได้ รวมถึงพัดลมระบายอากาศภายในห้องชำรุดไม่สามารถใช้งานได้ส่งผลต่ออุณหภูมิความร้อนที่สูงขึ้นในห้องเรียน

1.1.3) ประเด็นปัญหาในเรื่องความชำรุดเสียหายของอุปกรณ์และครุภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น ประติมากรรม หน้าต่าง กระดานดำ โต๊ะ เก้าอี้ พื้นกระเบื้อง ห้องน้ำ แอร์ ระบบแสงสว่าง ซึ่งพบว่าอุปกรณ์และครุภัณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้มีอายุการใช้งานมาเป็นเวลานาน รวมถึงครุภัณฑ์บางส่วนเป็นของเก่าที่แบ่งใช้มาจากวิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง จึงทำให้เกิดปัญหาความชำรุดและมีสภาพไม่พร้อมใช้งาน อีกทั้งวัสดุและอุปกรณ์บางส่วนเป็นของที่ไม่ได้คุณภาพทำให้เกิดความเสียหายได้ง่าย เช่น ประติมากรรม หน้าต่าง และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องน้ำ รวมถึงพฤติกรรมในการใช้งานของนักศึกษา บางส่วนที่ใช้งานโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

1.2) ความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการใช้งานพื้นที่ในสาขาวิชา

ประติมากรรม

1.2.1) ต้องการให้มีการปรับปรุงเพิ่มที่จอดรถ เนื่องจากบริเวณโดยรอบ อาคารคณะศิลปวิจิตร ยังไม่มีที่จอดรถอย่างเป็นทางการ โดยสภาพการใช้งานในปัจจุบันเป็นการจอดรถริมถนนด้านหน้าอาคารซึ่งก่อให้เกิดปัญหาที่จอดรถไม่เพียงพออีกทั้งในฤดูฝนการเดินทางระหว่างที่จอดรถและทางเข้าออกอาคารนั้นเป็นอุปสรรคอย่างมาก

1.2.2) ต้องการให้มีการซ่อมบำรุงอุปกรณ์และครุภัณฑ์รวมถึงพื้นที่ต่าง ๆ ของอาคารที่เสียหาย เนื่องจากมีพื้นที่ต่าง ๆ ภายในอาคาร เช่น พื้นที่โถงทางเดินของชั้นต่าง ๆ ที่ชำรุดจากกระเบื้องปูพื้นที่แตกร่อน ประตู หน้าต่าง กระจานดำ โต๊ะ เก้าอี้ ห้องน้ำ แอร์ และระบบแสงสว่าง ซึ่งได้รับความเสียหายมาเป็นเวลานานแต่ยังไม่ได้รับการซ่อมบำรุงเพื่อให้กลับมาใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงจะส่งผลกระทบต่อภาพรวมในการใช้งานอาคารอีกทั้งเป็นการส่งเสริมคุณภาพในการเรียนการสอนต่อไป

2) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานและความต้องการของกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

2.1) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานพื้นที่ในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

2.1.1) ประเด็นปัญหาในเรื่องอุณหภูมิความร้อนในห้องเรียนพบว่า ห้องเรียนต่าง ๆ ในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา ยังไม่มีการติดตั้งระบบปรับอากาศและระบบระบายอากาศ มีเพียงห้องบรรยายที่มีการติดตั้งระบบปรับอากาศซึ่งชำรุดเสียหายไม่สามารถใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพเนื่องจากเป็นเครื่องปรับอากาศเก่าที่ขนย้ายมาจากวิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง อุณหภูมิความร้อนสะสมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนนั้น ส่งผลกระทบต่อคุณภาพในการเรียนการสอน

2.1.2) ประเด็นปัญหาในเรื่องแสงสว่างไม่เพียงพอพบว่า ในห้องเรียนปฏิบัติงานเป็นห้องที่มีเพดานสูง ทำให้แสงสว่างกระจายตัวไม่สามารถเน้นความสว่างไปยังจุดที่ต้องการได้และลักษณะของแสงสว่างที่เป็นแสง Warm Light นั้น ไม่เหมาะกับการใช้ในห้องเรียนปฏิบัติงาน อีกทั้งปัญหาเรื่องหลอดไฟชำรุดทำให้ไม่สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ

2.1.3) ประเด็นปัญหาในเรื่องห้องน้ำที่ชำรุดเสียหายไม่สามารถใช้งานได้ พบว่า อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายฉีดชำระ สุขภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นของที่ได้คุณภาพ เกิดความเสียหายและไม่สามารถใช้งานได้ เนื่องจากขาดการซ่อมบำรุงและไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแล

2.1.4) ประเด็นปัญหาในเรื่องห้องเรียนไม่เพียงพอพบว่า สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา มีเครื่องจักรและอุปกรณ์ครุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานจำนวนมากซึ่งแต่ละชิ้นนั้นมีขนาดใหญ่ ทำให้ต้องใช้พื้นที่มากตามมา รวมถึงการเก็บอุปกรณ์และผลงานต่าง ๆ ที่ไม่มีพื้นที่สำหรับการจัดเก็บโดยตรง ส่งผลให้ต้องใช้พื้นที่ภายในห้องเรียนในการจัดเก็บเกิดเป็นความแออัดของพื้นที่ภายในห้องเรียน

2.1.5) ประเด็นปัญหาในเรื่องครุภัณฑ์โต๊ะและเก้าอี้ที่ใช้ในการเรียนการสอนเสียหายและมีจำนวนไม่เพียงพอพบว่าเป็นปัญหามาจากการขาดงบประมาณในการจัดซื้อครุภัณฑ์ทางการศึกษา ปัจจุบันห้องเรียนในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผาใช้โต๊ะสนามซึ่งไม่ตรงตามหลักพฤติกรรมในการใช้งาน

2.1.6) ประเด็นปัญหาในเรื่องการทำความสะอาดห้องปฏิบัติงาน พบว่าห้องเรียนปฏิบัติงานเครื่องเคลือบดินเผาไม่มีระบบในการจัดการด้านการรักษาความสะอาด เนื่องจากลักษณะการเรียนการสอนของสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผาที่ต้องใช้ดินเป็นวัตถุดิบหลักในการสร้างผลงาน ย่อมส่งผลให้เกิดฝุ่นละอองและคราบสกปรกตามมา ทั้งนี้ลักษณะทางกายภาพของห้องเรียนควรจำเป็นต้องรื้อปรับในเรื่องของการทำความสะอาดโดยการล้างพื้น ดังนั้น ควรมีท่อระบายน้ำทิ้งเพื่อสะดวกในการทำมาสะอาดห้องเรียน

2.2) ความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการใช้งานพื้นที่ในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

2.2.1) ต้องการให้มีการซ่อมบำรุงและแก้ไขในส่วนต่าง ๆ ที่ชำรุดเสียหาย โดยเฉพาะในส่วนของห้องน้ำ ซึ่งเป็นความเดือดร้อนและจำเป็นแก่นักศึกษาเป็นอย่างมาก

2.2.2) ต้องการให้มีการจัดพื้นที่สำหรับการจัดเก็บผลงาน และอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยแยกพื้นที่ออกจากห้องเรียนให้เป็นสัดส่วน เพื่อให้เกิดความสะดวกในการใช้ประโยชน์พื้นที่ได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้งานได้อย่างแท้จริง

2.2.3) ต้องการให้มีการแก้ไขและเพิ่มเติมในเรื่องของแสงสว่าง เนื่องจากระบบแสงสว่างในปัจจุบันไม่เหมาะสมต่อการใช้งานและไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน ส่งผลต่อคุณภาพในการเรียนการสอน

2.2.4) ต้องการให้ติดตั้งระบบปรับอากาศในห้องเรียน

2.2.5) ต้องการให้มีการเพิ่มโต๊ะและเก้าอี้สำหรับการเรียนการสอน เนื่องจากจำนวนโต๊ะและเก้าอี้ของสาขาไม่เพียงพอและไม่ตรงตามพฤติกรรมในการใช้งาน

3) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานและความต้องการของกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน

3.1) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานในพื้นที่สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน

3.1.1) ประเด็นปัญหาในเรื่องของอุปกรณ์โต๊ะและเก้าอี้ชำรุดเสียหาย พบว่า อุปกรณ์โต๊ะและเก้าอี้ที่ใช้ในการปฏิบัติงานเขียนแบบของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากแต่ไม่สามารถใช้งานได้ครบทั้งหมด เนื่องจากวัสดุอุปกรณ์ประกอบที่ไม่ได้คุณภาพ เช่น ล้อ ขาเหล็ก ที่หลุดและแตกได้ง่าย ทำให้ไม่สามารถใช้งานได้เต็มที่ประสิทธิภาพ

3.1.2) ประเด็นปัญหาในเรื่องการขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น เครื่องฉายและระบบมัลติมีเดียต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนการสอน

3.1.3) ประเด็นปัญหาในเรื่องประสิทธิภาพของสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน เนื่องจากการเรียนการสอนในบางรายวิชา นักศึกษาจำเป็นต้องค้นคว้าข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์และสัญญาณอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการค้นคว้าและการเรียนการสอน

3.1.4) ประเด็นปัญหาในเรื่องแสงสว่างในห้องเรียนและส่วนต่าง ๆ ของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายในที่ไม่เพียงพอพบว่า ระบบแสงสว่างในพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายในนั้น มีอายุการใช้งานมาเป็นเวลานานกว่า 8 ปี ทำให้เกิดการชำรุดตามอายุการใช้งานและไม่มีการซ่อมบำรุงส่งผลต่อประสิทธิภาพของห้องเรียนและคุณภาพในการเรียนการสอน

3.2) ความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการใช้งานในพื้นที่สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน

3.2.1) ต้องการให้เพิ่มอุปกรณ์เครื่องฉายและระบบมัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอนในทุกห้องเพื่อความสะดวกและประสิทธิภาพในการเรียนการสอนเนื่องจากพบว่ายังไม่มี การติดตั้งระบบมัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอนในทุกห้องซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนในทุกรายวิชา

3.2.2) ต้องการให้ติดตั้งระบบปรับอากาศในห้องเรียนเพื่อจะได้ใช้ประโยชน์ด้านการเรียนการสอนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ เนื่องจากยังมีห้องเรียนในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายในอีก 2 ห้อง ที่ปัจจุบันใช้เป็นห้องเก็บวัสดุและอุปกรณ์ของสาขาวิชา

3.2.3) ต้องการให้มีการเพิ่มแสงสว่างในห้องเรียนให้เหมาะสมกับลักษณะของการเรียนการสอนเนื่องจากพบว่าแสงสว่างภายในห้องเรียนของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายในไม่เพียงพอ

3.2.4) ต้องการให้มีการซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง ๆ เนื่องจากพบว่า อุปกรณ์กระดานดำ ประตู หน้าต่าง ในทุกห้องเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องนั้นชำรุดเสียหายไม่สามารถใช้งานได้

3.2.5) ต้องการให้มีการจัดพื้นที่สำหรับการทำงานกลุ่มนอกเวลา เนื่องจากพื้นที่ในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายในนั้น ไม่มีพื้นที่ส่วนกลางที่เปิดให้นักศึกษาเข้าใช้งานสำหรับการทำงานนอกเวลา นักศึกษาบางส่วนใช้พื้นที่ห้องเรียนในการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน

4) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานและความต้องการของกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาภาพพิมพ์

4.1) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานในพื้นที่สาขาวิชาภาพพิมพ์

4.1.1) ประเด็นปัญหาในเรื่องครุภัณฑ์โต๊ะและเก้าอี้ที่ใช้ในการเรียนการสอนเสียหายและมีจำนวนไม่เพียงพอพบว่า ปัจจุบันภายในห้องเรียนภาพพิมพ์ยังใช้โต๊ะสนามเป็นโต๊ะในการปฏิบัติงานและใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งโต๊ะดังกล่าวชำรุดเสียหายจากการใช้งานเป็นเวลานาน และมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมกับพฤติกรรมในการใช้งานและลักษณะการเรียนการสอน ทั้งนี้ยังพบว่าโต๊ะและเก้าอี้สำหรับการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาพพิมพ์มีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน

4.1.2) ประเด็นปัญหาในเรื่องวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ชำรุดเสียหาย เนื่องจากพบว่า อุปกรณ์กระดานดำ ประตู หน้าต่าง ในทุกห้องเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องนํ้านั้นชำรุดเสียหายไม่สามารถใช้งานได้

4.1.3) ประเด็นปัญหาในเรื่องแสงสว่างในห้องเรียนและส่วนต่าง ๆ ของสาขาวิชาภาพพิมพ์ที่ไม่เพียงพอ พบว่า ระบบแสงสว่างในพื้นที่ส่วนต่าง ๆ เกิดการชำรุดตามอายุการใช้งานและไม่มีการซ่อมบำรุง ส่งผลต่อประสิทธิภาพของห้องเรียนและคุณภาพในการเรียนการสอน

4.1.4) ประเด็นปัญหาในเรื่องการเข้าใช้งานห้องเรียนคอมพิวเตอร์พบว่า ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ในชั้นที่ 4 ซึ่งเป็นพื้นที่การเรียนการสอนของสาขาวิชาภาพพิมพ์นั้น มีอุปสรรคในขั้นตอนของการขอเข้าใช้งานเนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลฝ่ายอาคารสถานที่

4.2) ความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการใช้งานในพื้นที่สาขาวิชาภาพพิมพ์

4.2.1) ต้องการให้มีการเพิ่มจำนวนครุภัณฑ์โต๊ะและเก้าอี้สำหรับการเรียนการสอน เนื่องจากพบว่าในส่วนของห้องเรียนและห้องเรียนปฏิบัติงานต่าง ๆ ของสาขาวิชาภาพพิมพ์นั้น ยังขาดแคลนครุภัณฑ์โต๊ะและเก้าอี้สำหรับการเรียนการสอนอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนการสอน

4.2.2) ต้องการให้มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องเรียนต่าง ๆ ของสาขาวิชาภาพพิมพ์เนื่องจากพบว่า สภาพอากาศในห้องเรียนต่าง ๆ มีความร้อนและอุณหภูมิที่ไม่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน รวมถึงประสิทธิภาพในการระบายอากาศ ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

4.2.3) ต้องการให้เพิ่มอุปกรณ์เครื่องฉายและระบบมัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอนในทุกห้อง เพื่อความสะดวกและประสิทธิภาพในการเรียนการสอน เนื่องจากพบว่า ยังไม่มีการติดตั้งระบบมัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอนในทุกห้องซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน

4.2.4) ต้องการให้มีการซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง ๆ เนื่องจากพบว่าอุปกรณ์กระดานดำ ประตู หน้าต่าง ในทุกห้องเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องนํ้านั้น ชำรุดเสียหายไม่สามารถใช้งานได้

4.2.5) ต้องการลิฟท์ขนาดใหญ่เพื่อใช้ในการขนย้ายผลงาน เนื่องจากพบว่า อาคารคณะศิลปวิจิตร ซึ่งเป็นอาคารสูงขนาด 7 ชั้น และมีเพียงลิฟท์สำหรับบุคคลเท่านั้น ซึ่งมีขนาดไม่เพียงพอต่อการขนย้ายผลงานขนาดใหญ่ ซึ่งปัจจุบันใช้การขนย้ายโดยใช้กำลังคนเคลื่อนย้ายทางบันไดของอาคาร ซึ่งกระทำได้อย่างยากลำบาก

5) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานและความต้องการของกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย

5.1) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานในพื้นที่สาขาวิชาจิตรกรรมไทย

5.1.1) ประเด็นปัญหาในเรื่องห้องเรียนไม่เพียงพอพบว่าสาขาวิชาจิตรกรรมไทยมีผลงานของนักศึกษาจำนวนมากและผลงานแต่ละชิ้นมีขนาดใหญ่ทำให้ต้องใช้พื้นที่มาก รวมถึงการเก็บอุปกรณ์และผลงานต่าง ๆ ที่ไม่มีพื้นที่สำหรับการจัดเก็บโดยตรง ส่งผลให้ต้องใช้พื้นที่ภายในห้องเรียนในการจัดเก็บเกิดเป็นความแออัดของพื้นที่ภายในห้องเรียน

5.1.2) ประเด็นปัญหาในเรื่องวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ขาดสูญหาย เนื่องจากพบว่า อุปกรณ์กระดานดำ ประตู หน้าต่าง ในทุกห้องเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องน้ำนั้น ขาดสูญหายไม่สามารถใช้งานได้

5.1.3) ประเด็นปัญหาในเรื่องครุภัณฑ์โต๊ะและเก้าอี้ที่ใช้ในการเรียนการสอนเสียหายและมีจำนวนไม่เพียงพอพบว่า ปัจจุบันภายในห้องเรียนสาขาวิชาจิตรกรรมไทยมีจำนวนโต๊ะและเก้าอี้สำหรับการเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งานและของเดิมที่มีอยู่นั้น ยังไม่สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพเนื่องจากอยู่ในสภาพชำรุดและขาดการซ่อมบำรุง

5.1.4) ประเด็นปัญหาในเรื่องความร้อนสะสมในห้องเรียนเนื่องจากพบว่าสภาพในห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรมไทยนั้นมีความร้อนสะสมค่อนข้างมากและไม่มียาระบบระบายอากาศที่ดี ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและการสร้างผลงาน

5.2) ความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการใช้งานในพื้นที่สาขาวิชาจิตรกรรมไทย

5.2.1) ต้องการให้มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องเรียนต่าง ๆ ของสาขาวิชาจิตรกรรมไทย

5.2.2) ต้องการให้มีการซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง ๆ เนื่องจากพบว่า อุปกรณ์กระดานดำ ประตู หน้าต่าง ในทุกห้องเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องน้ำนั้น ขาดสูญหายไม่สามารถใช้งานได้

6) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานและความต้องการของกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาจิตรกรรม

6.1) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานในพื้นที่สาขาวิชาจิตรกรรม

6.1.1) ประเด็นปัญหาในเรื่องแสงสว่างในห้องเรียนและส่วนต่าง ๆ ของสาขาวิชาจิตรกรรมที่ไม่เพียงพอพบว่า ระบบแสงสว่างในพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ของสาขาวิชาจิตรกรรมนั้นมีอายุการใช้งานมาเป็นเวลานาน ทำให้เกิดการชำรุดตามการใช้งานและไม่มีการซ่อมบำรุง ส่งผลต่อประสิทธิภาพของห้องเรียนและคุณภาพในการเรียนการสอน

6.1.2) ประเด็นปัญหาในเรื่องห้องเรียนไม่เพียงพอพบว่า สาขาวิชาจิตรกรรมมีพื้นที่ในการใช้งานน้อยกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ รวมถึงต้องใช้พื้นที่ในการเก็บอุปกรณ์และผลงานต่าง ๆ ที่ไม่มีพื้นที่สำหรับการจัดเก็บโดยตรง ส่งผลให้ต้องใช้พื้นที่ภายในห้องเรียนในการจัดเก็บเกิดเป็นความแออัดของพื้นที่ภายในห้องเรียน

6.1.3) ประเด็นปัญหาในเรื่องห้องน้ำที่ชำรุดเสียหายไม่สามารถใช้งานได้พบว่า อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายฉีดชำระ สุขภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นของที่ไม่ได้คุณภาพ เกิดความเสียหายและไม่สามารถใช้งานได้ เนื่องจากขาดการซ่อมบำรุงและไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแล

6.1.4) ประเด็นปัญหาในเรื่องความร้อนสะสมในห้องเรียน เนื่องจากพบว่าสภาพในห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรมนั้น มีความร้อนสะสมค่อนข้างมากและไม่มีระบบระบายอากาศที่ดี ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและการสร้างผลงาน

6.1.5) ประเด็นปัญหาในเรื่องวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ชำรุดเสียหายเนื่องจากพบว่า อุปกรณ์กระดานดำ ประตู หน้าต่าง ในทุกห้องเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องน้ำนั้นชำรุดเสียหายไม่สามารถใช้งานได้

6.2) ความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการใช้งานในพื้นที่สาขาวิชาจิตรกรรม

6.2.1) ต้องการให้มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องเรียนต่าง ๆ ของสาขาวิชาจิตรกรรม

6.2.2) ต้องการให้เพิ่มอุปกรณ์เครื่องฉายและระบบมัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอนในทุกห้อง เพื่อความสะดวกและประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

6.2.3) ต้องการให้มีการเพิ่มจำนวนครุภัณฑ์โต๊ะและเก้าอี้สำหรับการเรียนการสอน เนื่องจากพบว่าในส่วนของห้องเรียนและห้องเรียนปฏิบัติงานต่าง ๆ ของสาขาวิชาจิตรกรรมนั้น ยังขาดแคลนครุภัณฑ์โต๊ะและเก้าอี้สำหรับการเรียนการสอนอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนการสอนของสาขาวิชา

6.2.4) ต้องการให้มีการเพิ่มแสงสว่างในห้องเรียนให้เหมาะสมกับลักษณะของการเรียนการสอนเนื่องจากพบว่า สภาพของแสงสว่างภายในห้องเรียนของสาขาวิชาจิตรกรรมไม่เพียงพอ

7) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานและความต้องการของกลุ่มตัวอย่างในส่วนภาพรวมของอาคาร

7.1) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

7.1.1) ประเด็นปัญหาในเรื่องความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์ พบว่า อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีลิฟต์ให้บริการจำนวน 2 ตัว ซึ่งปัจจุบันมีอายุการใช้งานถึง 8 ปี โดยขาดการซ่อมบำรุงตามกำหนดระยะเวลาในการใช้งานที่ควรจะเป็น ส่งผลให้ลิฟต์ดังกล่าวอยู่ในสภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายจากการใช้งาน และเกิดเหตุขัดข้องอยู่บ่อยครั้ง

7.1.2) ประเด็นปัญหาในเรื่องเสียงดังรบกวนพบว่า เสียงรบกวนเกิดจากกิจกรรมภายในอาคาร เนื่องจากลักษณะทางกายภาพของอาคารซึ่งเป็นอาคารสูงที่มีช่องโถงตรงกลางทะลุถึงกันตลอดทั้งอาคาร ทำให้เสียงจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอาคารสามารถส่งผลกระทบต่อผู้ใช้อาคาร

7.1.3) ประเด็นปัญหาในเรื่องการใช้ห้องสมุดที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการใช้งาน เนื่องจากพบว่า ปัจจุบันพื้นที่ห้องสมุดของคณะศิลปวิจิตร ถูกใช้เป็นพื้นที่ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนและการเงิน ใช้ในการเรียนการสอน ใช้เก็บอุปกรณ์ครุภัณฑ์ต่าง ๆ และใช้เป็นพื้นที่ของห้องสมุดและระบบสารสนเทศ ซึ่งผิดไปจากวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคาร ทำให้เกิดปัญหาหลายด้านที่กระทบต่อผู้เข้าใช้งานห้องสมุด ทั้งด้านเสียงรบกวน ความเป็นส่วนตัว และความสะดวกในการเข้าใช้งาน รวมถึงคุณภาพ มาตรฐานของห้องสมุดในสถานศึกษาที่ควรจะเป็นสถานที่ในการศึกษาค้นคว้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.1.4) ประเด็นปัญหาในเรื่องของการชำรุดเสียหายของวัสดุประกอบอาคารต่าง ๆ เช่น พื้นกระเบื้อง ประตู หน้าต่าง สุขภัณฑ์ ที่ไม่สามารถใช้งานได้และไม่ได้รับการซ่อมบำรุง เนื่องจากการใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน

7.1.5) ประเด็นปัญหาในเรื่องการรักษาความปลอดภัย เนื่องจากบ่อยครั้งที่ทรัพย์สินของนักศึกษาสูญหายและไม่สามารถตามกลับคืนได้ เนื่องจากอาคารคณะศิลปวิจิตร ไม่มีระบบรักษาความปลอดภัยหรือกล้องวงจรปิด เพื่อสามารถตรวจสอบเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอาคารคณะศิลปวิจิตรได้

7.1.6) ประเด็นปัญหาในเรื่องป้ายบอกทางและป้ายประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอพบว่า ในพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ตั้งแต่ทางเข้าอาคารไปจนถึงฝ่ายทะเบียนและฝ่ายประชาสัมพันธ์ของคณะศิลปวิจิตรนั้น ยังไม่มีป้ายบอกทาง ป้ายแนะนำพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร หรือป้ายประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ต่าง ๆ อย่างเพียงพอซึ่งเป็นอุปสรรคต่อผู้มาติดต่อและผู้เข้าใช้อาคาร

7.2) ความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

7.2.1) ต้องการให้มีการจัดพื้นที่สำหรับการพักผ่อนของนักศึกษา เนื่องจากนักศึกษาต้องการพื้นที่สำหรับการพบปะ พูดคุย หรือการพักผ่อน ในระหว่างการว่างเว้นจากชั่วโมงเรียน หรือเป็นพื้นที่ส่วนกลางสำหรับแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มนักศึกษา

7.2.2) ต้องการให้มีการจัดตั้งเจ้าหน้าที่ หรือฝ่ายช่างประจำอาคาร มีหน้าที่ในการดูแลและควบคุมการใช้งานอาคาร ห้องเรียนต่าง ๆ คอยอำนวยความสะดวกในการเข้าใช้พื้นที่ รวมถึงการดูแล ซ่อมบำรุงอาคารและอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการติดต่อประสานงาน และความชัดเจนในอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่ายในการบริหารงานอาคาร

7.2.3) ต้องการให้มีการปรับปรุงพื้นที่ในส่วนห้องสมุด ให้สามารถใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพและใช้งานพื้นที่อย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ในการใช้งาน แก้ไขปัญหาการใช้พื้นที่อย่างไม่ถูกต้อง รวมถึงการเพิ่มจำนวนหนังสือและปรับปรุงระบบสารสนเทศให้มีคุณภาพ สามารถรองรับการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.2.4) ต้องการให้มีห้องพยาบาล เนื่องจากปัจจุบันอาคารคณะศิลปวิจิตร ไม่มีการกำหนดพื้นที่ของห้องพยาบาลในอาคารอย่างเป็นรูปธรรม มีเพียงการกั้นพื้นที่ในส่วนของห้องสมุดพื้นที่ไว้เป็นที่ยางเตียงนอนในการปฐมพยาบาล ซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักการใช้งาน และไม่มีประสิทธิภาพในการใช้งานอย่างแท้จริง

7.2.5) ต้องการให้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมโดยรอบอาคาร เนื่องจากสภาพโดยรอบอาคารในปัจจุบันไม่ได้รับการจัดการที่ดี ทำให้เกิดเป็นสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมและไม่เป็นระเบียบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในด้านลบต่อภาพรวมของคณะและสถาบันฯ อีกทั้งส่งผลกระทบต่อภาพพจน์ในด้านลบของนักศึกษาและบุคคลภายนอกที่เข้ามาติดต่อ

7.2.6) ต้องการให้มีการจัดพื้นที่สำหรับการจัดเก็บผลงาน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบเพื่อเป็นการช่วยลดความแออัดของพื้นที่ในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร และเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยทั้งยังส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ที่ดีของอาคาร

7.2.7) ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและการระบบรักษาความปลอดภัยกล้องวงจรปิด ตลอดจนการกำหนดมาตรการในการรักษาความปลอดภัย เนื่องจากอาคารคณะศิลปวิจิตร เป็นอาคารเรียนของราชการมีผู้คนเข้าออกเป็นจำนวนมาก และภายในอาคารยังมีทรัพย์สินของทางราชการที่ต้องการการรักษาความปลอดภัย

7.2.8) ต้องการให้มีการซ่อมแซมและเพิ่มแสงสว่างในส่วนโถงทางเดิน บริเวณบันไดของชั้นต่าง ๆ และบริเวณโดยรอบอาคาร เนื่องจากแสงสว่างไม่เพียงพอและเกิดการชำรุดตามอายุการใช้งาน

7.2.9) ต้องการให้มีพื้นที่ในส่วนของร้านค้าสหกรณ์เพื่อรองรับและบริการนักศึกษาในด้านการขายสินค้า วัสดุและอุปกรณ์ทางการศึกษารวมถึงการบริการต่าง ๆ

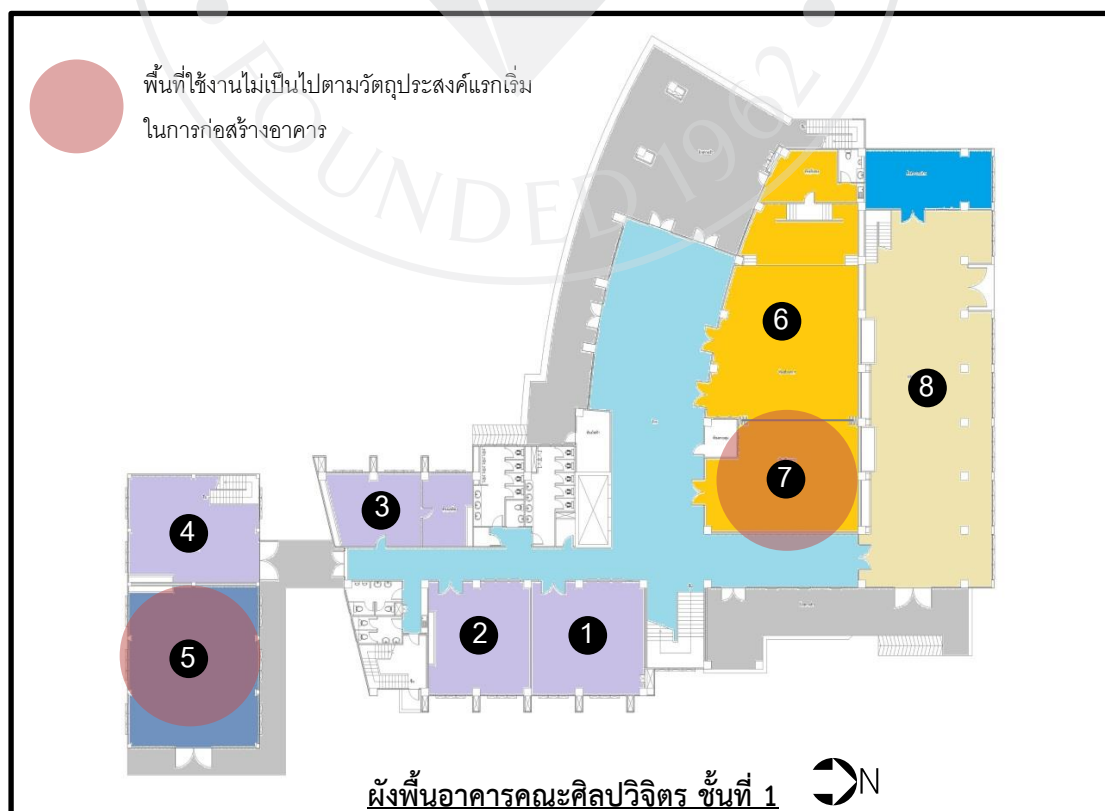
บทที่ 5
สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการใช้งานอาคารคณะศิลป
วิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา ในบทที่ 5 เป็นการสรุปผลการศึกษาวิจัยและข้อเสนอแนะ
แนวทางในการปรับปรุงพื้นที่และสภาพแวดล้อมของอาคาร ตลอดจนแนวทางในการบริหารจัดการ
อาคาร เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะในการใช้งานและตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้อาคารคณะ
ศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ตามวัตถุประสงค์การวิจัย
สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1

การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของอาคารและความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา กับสภาพการใ้
งานในปัจจุบัน

ภาพที่ 5.1: ผังพื้นที่ชั้นที่ 1

ตารางที่ 5.1: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 1

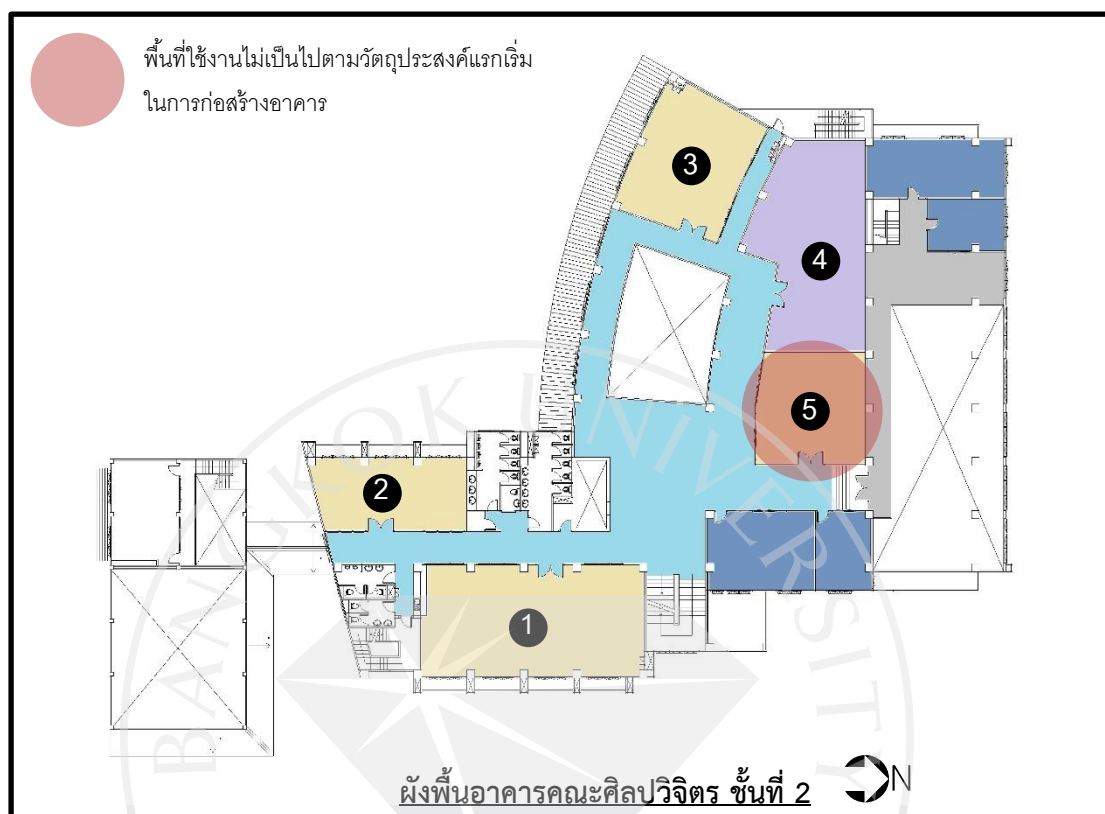
พื้นที่ชั้นที่ 1	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 1 ห้องเรียนปฏิบัติงาน เครื่องเคลื่อนดินเผา	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในการปฏิบัติงานสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด ไม่สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ ขาดระบบปรับอากาศและระบายอากาศ ตลอดจนลักษณะของห้องที่ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมในการใช้งาน
พื้นที่ห้องหมายเลข 2 ห้องเรียนปฏิบัติงาน เครื่องเคลื่อนดินเผา	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในการปฏิบัติงานสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด ไม่สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ ขาดระบบปรับอากาศและระบายอากาศ ตลอดจนลักษณะของห้องที่ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมในการใช้งาน
พื้นที่ห้องหมายเลข 3 ห้องเรียนปฏิบัติงาน เครื่องเคลื่อนดินเผา	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในการปฏิบัติงานสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา พบปัญหาในด้าน และลักษณะของห้องที่ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมในการใช้งาน
พื้นที่ห้องหมายเลข 4 ห้องเรียนปฏิบัติงาน เครื่องเคลื่อนดินเผา	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในการปฏิบัติงานสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา พบปัญหาในด้าน อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด และลักษณะของห้องที่ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมในการใช้งาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.1 (ต่อ): แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 1

พื้นที่ชั้นที่ 1	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 5 ห้องเรียนปฏิบัติงาน งานไม้	✗	พื้นที่ถูกใช้เป็นพื้นที่ในการเก็บผลงานของนักศึกษาและอุปกรณ์ครุภัณฑ์ รวมทั้งวัสดุเหลือใช้ต่าง ๆ
พื้นที่ห้องหมายเลข 6 ห้องจัดประชุมสัมมนา (ห้องประชุมใหญ่)	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการจัดประชุม อบรมสัมมนาทางวิชาการและการศึกษา พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์ไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงโต๊ะและเก้าอี้ที่อยู่ในสภาพชำรุดไม่พร้อมใช้งาน และมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน
พื้นที่ห้องหมายเลข 7 ห้องจัดประชุมสัมมนา (ห้องประชุมเล็ก)	✗	พื้นที่ถูกใช้เป็นพื้นที่ในการเก็บผลงานของนักศึกษาและอุปกรณ์ครุภัณฑ์ รวมทั้งวัสดุเหลือใช้ต่าง ๆ
พื้นที่ห้องหมายเลข 8 ห้องเรียนปฏิบัติงาน ประติมากรรม	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในการปฏิบัติงานสาขาวิชาประติมากรรม พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ชำรุด ตลอดจนขนาดพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

ภาพที่ 5.2: ผังพื้นที่ชั้นที่ 2

ตารางที่ 5.2: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 2

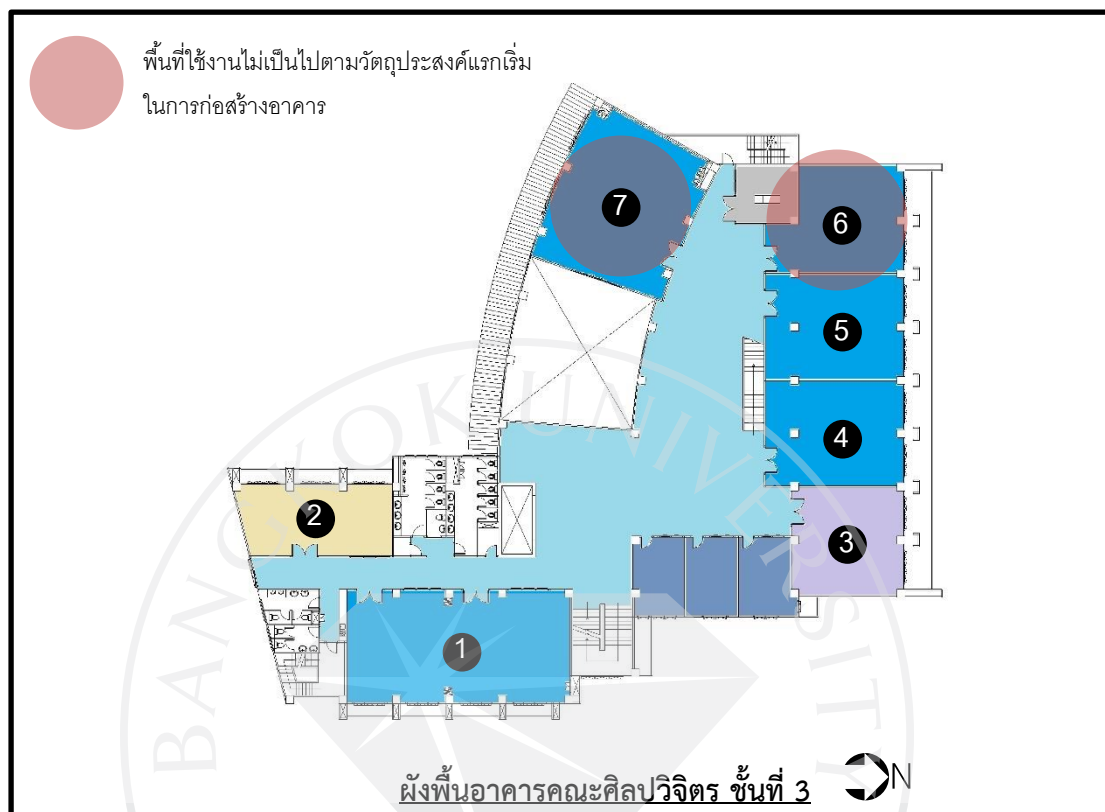
พื้นที่ชั้นที่ 2	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 1 ห้องเรียนเครื่อง เคลือบดินเผา	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาดหาย ไม่สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ ขาดระบบปรับอากาศและระบายอากาศ และไม่มีพื้นที่จัดเก็บผลงาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.2 (ต่อ): แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 2

พื้นที่ชั้นที่ 2	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 2 ห้องเรียนเครื่อง เคลือบดินเผา	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด ไม่สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ และไม่มีพื้นที่จัดเก็บผลงาน
พื้นที่ห้องหมายเลข 3 ห้องเรียนบรรยาย ส่วนกลาง	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนของส่วนกลาง พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด ตลอดจนขนาดพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ
พื้นที่ห้องหมายเลข 4 ห้องจัดแสดง นิทรรศการ	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการจัดแสดงนิทรรศการและผลงาน พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์ไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด ไม่สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนขนาดพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ
พื้นที่ห้องหมายเลข 5 ห้องเรียน ประติมากรรม	✗	พื้นที่ถูกใช้เป็นพื้นที่ในการเก็บผลงานของนักศึกษาและอุปกรณ์ครุภัณฑ์ ทำให้ไม่สามารถใช้งานพื้นที่ได้ ลักษณะทางกายภาพของห้องไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอน

ภาพที่ 5.3: ผังพื้นที่ชั้นที่ 3

ตารางที่ 5.3: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 3

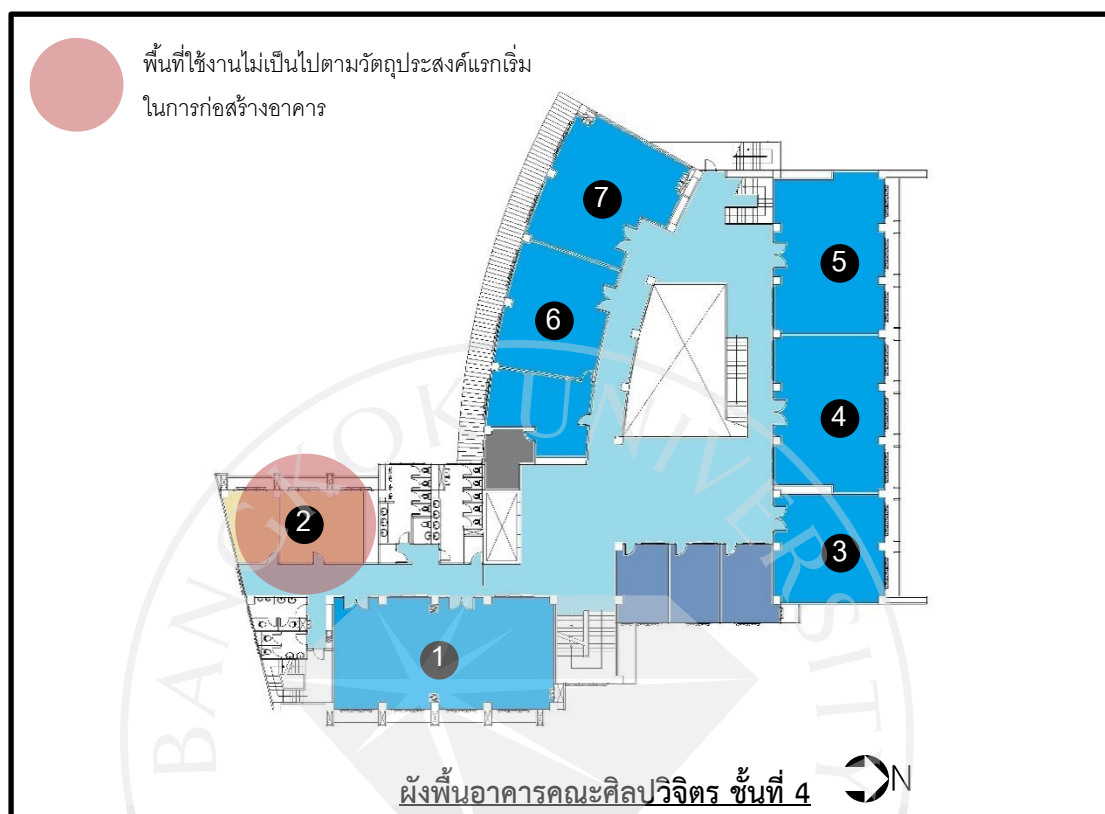
พื้นที่ชั้นที่ 3	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 1 ห้องเรียนปฏิบัติงาน ออกแบบตกแต่ง ภายใน	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด
พื้นที่ห้องหมายเลข 2 ห้องเรียนออกแบบ ตกแต่งภายใน	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.3 (ต่อ): แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 3

พื้นที่ชั้นที่ 3	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 3 ห้องเรียนปฏิบัติงาน คอมพิวเตอร์ออกแบบ ตกแต่งภายใน	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ชำรุด และขนาดพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ
พื้นที่ห้องหมายเลข 4 ห้องเรียนปฏิบัติงาน ออกแบบตกแต่ง ภายใน	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ชำรุด อยู่ในสภาพไม่พร้อมใช้งาน
พื้นที่ห้องหมายเลข 5 ห้องเรียนปฏิบัติงาน ออกแบบตกแต่ง ภายใน	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ชำรุด และไม่มีระบบปรับอากาศ
พื้นที่ห้องหมายเลข 6 ห้องเรียนปฏิบัติงาน ออกแบบตกแต่ง ภายใน	✗	พื้นที่ถูกใช้เป็นที่ในการเก็บผลงานของนักศึกษา และอุปกรณ์ครุภัณฑ์ที่ชำรุด ทำให้ไม่สามารถใช้งานพื้นที่ได้ เนื่องจากไม่มีพื้นที่ในการจัดเก็บสิ่งของ และพบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ชำรุด และไม่มีระบบปรับอากาศ
พื้นที่ห้องหมายเลข 7 ห้องเรียนปฏิบัติงาน ออกแบบตกแต่ง ภายใน	✗	พื้นที่ถูกใช้เป็นที่ในการเก็บผลงานของนักศึกษา และอุปกรณ์ครุภัณฑ์ที่ชำรุด ทำให้ไม่สามารถใช้งานพื้นที่ได้ เนื่องจากไม่มีพื้นที่ในการจัดเก็บสิ่งของ และพบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ชำรุด

ภาพที่ 5.4: ผังพื้นที่ชั้นที่ 4

ตารางที่ 5.4: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 4

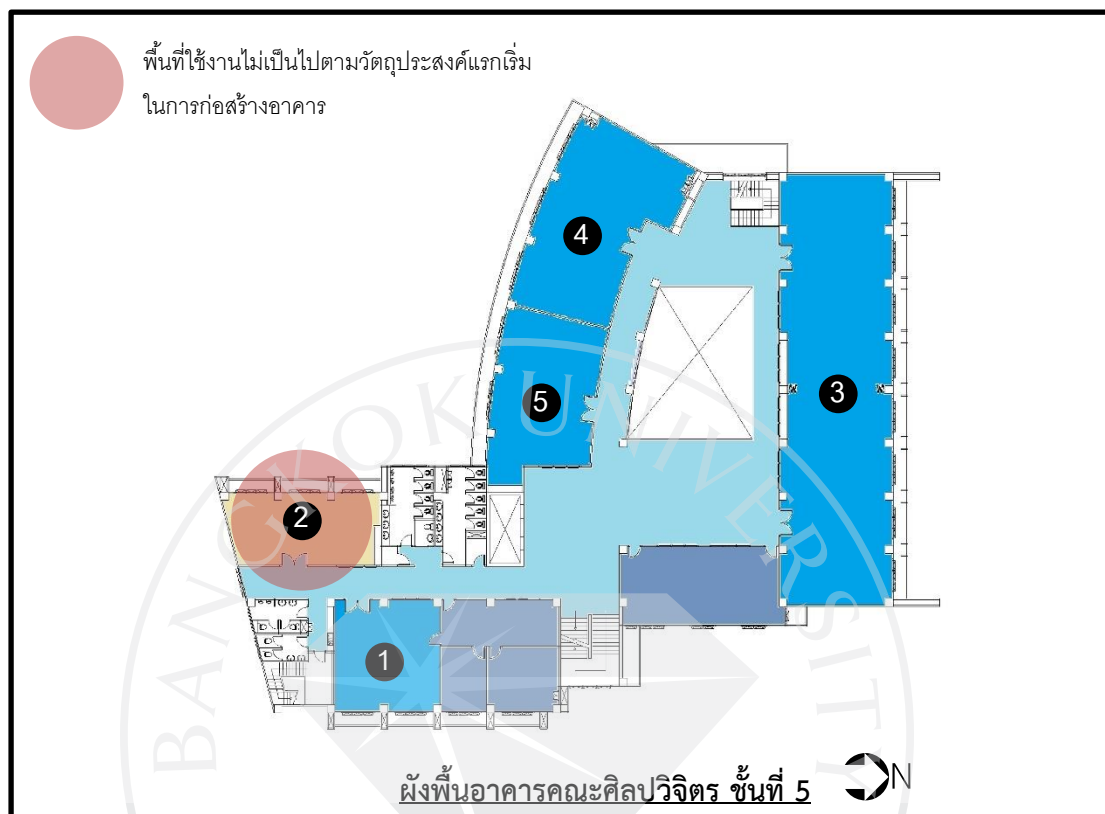
พื้นที่ชั้นที่ 4	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 1 ห้องเรียนภาพพิมพ์	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาพพิมพ์ พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่างๆ ขาดrupt ไม่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 2 ห้องเรียนภาพพิมพ์	✗	พื้นที่ถูกใช้เป็นที่ในการเก็บผลงานของนักศึกษา ทำให้ไม่สามารถใช้งานพื้นที่ได้และพบปัญหาไม่มีอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.4 (ต่อ): แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 4

พื้นที่ชั้นที่ 4	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 3 ห้องเรียนปฏิบัติงาน คอมพิวเตอร์ออกแบบ ส่วนกลาง	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนสำหรับส่วนกลาง พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด และขนาดพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ
พื้นที่ห้องหมายเลข 4 ห้องเรียนปฏิบัติงาน ภาพพิมพ์	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาพพิมพ์ พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ และมีลักษณะไม่เหมาะสมกับพฤติกรรมการใช้งาน อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด และมีปัญหาในด้านอุณหภูมิความร้อนและการระบายอากาศ
พื้นที่ห้องหมายเลข 5 ห้องเรียนปฏิบัติงาน ภาพพิมพ์	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาพพิมพ์ พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ และมีลักษณะไม่เหมาะสมกับพฤติกรรมการใช้งาน อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด และมีปัญหาในด้านอุณหภูมิความร้อนและการระบายอากาศ
พื้นที่ห้องหมายเลข 6 ห้องเรียนปฏิบัติงาน ภาพพิมพ์	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาพพิมพ์ พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ และมีปัญหาในด้านอุณหภูมิความร้อนและการระบายอากาศ
พื้นที่ห้องหมายเลข 7 ห้องเรียนปฏิบัติงาน ภาพพิมพ์	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาพพิมพ์ พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ และมีปัญหาในด้านอุณหภูมิความร้อนและการระบายอากาศ

ภาพที่ 5.5: ผังพื้นที่ชั้นที่ 5

ตารางที่ 5.5: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 5

พื้นที่ชั้นที่ 5	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 1 ห้องเรียนจิตรกรรมไทย	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ
พื้นที่ห้องหมายเลข 2 ห้องเรียนจิตรกรรมไทย	✗	พื้นที่ถูกใช้เป็นพื้นที่ในการเก็บผลงานของนักศึกษา ทำให้ไม่สามารถใช้งานพื้นที่ได้และพบปัญหาไม่มีอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.5 (ต่อ): แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 5

พื้นที่ชั้นที่ 5	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 3 ห้องเรียนปฏิบัติงาน จิตรกรรมไทย	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย พบปัญหาอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด มีปัญหาในด้านอุณหภูมิความร้อนและการระบายอากาศรวมถึงความแออัดของพื้นที่
พื้นที่ห้องหมายเลข 4 ห้องเรียนปฏิบัติงาน จิตรกรรมไทย	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย พบปัญหาอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ มีปัญหาในด้านอุณหภูมิความร้อนและการระบายอากาศ
พื้นที่ห้องหมายเลข 5 ห้องเรียนปฏิบัติงาน จิตรกรรมไทย	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาจิตรกรรมไทย พบปัญหาอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ มีปัญหาในด้านอุณหภูมิความร้อนและการระบายอากาศ รวมถึงความแออัดของพื้นที่

ภาพที่ 5.6: ผังพื้นที่ชั้นที่ 6

ตารางที่ 5.6: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 6

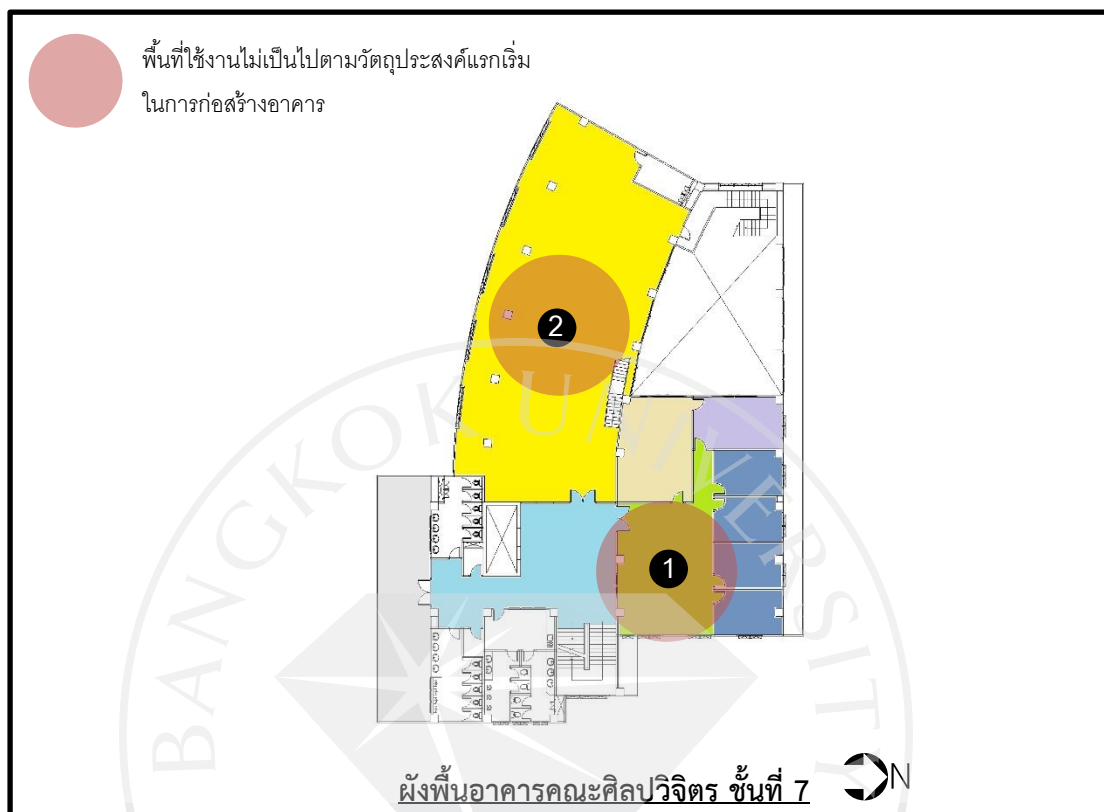
พื้นที่ชั้นที่ 6	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 1 ห้องเรียนจิตรกรรม	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาจิตรกรรม พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ
พื้นที่ห้องหมายเลข 2 ห้องเรียนจิตรกรรม	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาจิตรกรรม พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ มีปัญหาในด้านอุณหภูมิความร้อนและการระบายอากาศ

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.6 (ต่อ): แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 6

พื้นที่ชั้นที่ 6	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้องหมายเลข 3 ห้องเรียนปฏิบัติงาน จิตรกรรม	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาจิตรกรรม พบปัญหาในด้านอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ มีปัญหาในด้านอุณหภูมิความร้อนและการระบายอากาศ
พื้นที่ห้องหมายเลข 4 ห้องเรียนปฏิบัติงาน จิตรกรรม	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาจิตรกรรม พบปัญหาอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด มีปัญหาในด้านอุณหภูมิความร้อนและการระบายอากาศและมีลักษณะไม่เหมาะสมกับพฤติกรรมการใช้งาน รวมถึงความแออัดของพื้นที่
พื้นที่ห้องหมายเลข 5 ห้องเรียนปฏิบัติงาน จิตรกรรม	✓	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาจิตรกรรม พบปัญหาอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ขาด มีปัญหาในด้านอุณหภูมิความร้อนและการระบายอากาศและมีลักษณะไม่เหมาะสมกับพฤติกรรมการใช้งาน รวมถึงความแออัดของพื้นที่

ภาพที่ 5.7: ผังพื้นที่ชั้นที่ 7

ตารางที่ 5.7: แสดงรายละเอียดในการใช้งานพื้นที่ชั้นที่ 7

พื้นที่ชั้นที่ 7	การใช้พื้นที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบ	ประสิทธิภาพ
พื้นที่ห้อง หมายเลข 1 ห้อง ฝ่ายทะเบียนและ ฝ่ายบริการ	×	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ผิดประเภท พบปัญหาพื้นที่การใช้งานไม่เพียงพอไม่สามารถรองรับการบริการแก่นักศึกษา
พื้นที่ห้อง หมายเลข 2 ห้องสมุดและ ระบบสารสนเทศ	×	พื้นที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ผิดประเภท สร้างผลกระทบต่อการใช้งานพื้นที่วัตถุประสงค์หลัก พบปัญหาเสียงรบกวนพื้นที่ใช้งานไม่เพียงพอ และไม่มีความเป็นส่วนตัวในการใช้งาน ความไม่สะดวกในการเข้าใช้งาน

สรุปภาพรวมของลักษณะการใช้งานอาคารในปัจจุบันตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคาร ซึ่งประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์หลักในการใช้งานดังนี้

1) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปวิจิตร โดยการสรุปภาพรวมในการใช้งานพื้นที่ของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ในส่วนของห้องเรียนต่าง ๆ ซึ่งแยกตามแต่ละสาขาวิชานั้น ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของพื้นที่ไปจากเดิมและยังถูกใช้ประโยชน์ไปในด้านการเรียนการสอน ทั้งในรูปแบบของห้องเรียนบรรยายทฤษฎีและห้องเรียนปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคาร แต่ในลักษณะของการใช้งานห้องเรียนต่าง ๆ ดังกล่าว พบว่ายังมีปัญหาและอุปสรรคในหลายด้านที่ส่งผลให้การใช้งานพื้นที่สำหรับการจัดการเรียนการสอนนั้นไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เช่น ปัญหาในด้านการบริหารจัดการพื้นที่ โดยการใช้พื้นที่ห้องเรียนในการเก็บผลงานและวัสดุอุปกรณ์ ส่งผลให้ไม่สามารถใช้พื้นที่นั้น ๆ ได้ตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคาร อีกทั้งปัญหาทางกายภาพของอาคารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพภาพในการใช้งานที่พบนั้น ประกอบไปด้วย การเลือกใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่ไม่มีคุณภาพ ทำให้เกิดการชำรุดเสียหายจนไม่สามารถใช้งานได้ การเสื่อมสภาพตามอายุการใช้งานของอุปกรณ์ เช่น ระบบแสงสว่างและขาดการซ่อมบำรุง การใช้ครุภัณฑ์สำหรับการเรียนการสอน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ที่ไม่เหมาะสมกับพฤติกรรมในการเรียน รวมถึงการขาดแคลนอุปกรณ์และครุภัณฑ์สำหรับการเรียนการสอน ซึ่งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลให้การใช้งานพื้นที่สำหรับการจัดการเรียนการสอนนั้นเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ

2) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับการเผยแพร่ผลงานศิลปะและจัดแสดงงานนิทรรศการทางการศึกษา พบว่า พื้นที่สำหรับการจัดแสดงนิทรรศการของอาคารคณะศิลปวิจิตรในปัจจุบัน ซึ่งยังคงรูปแบบทางกายภาพของพื้นที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมรวมถึงรูปแบบการใช้งานที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคาร แต่ในลักษณะของการใช้งานในปัจจุบันพบว่า พื้นที่ในส่วนจัดแสดงยังมีปัญหาและอุปสรรคในการใช้งาน เช่น มีพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ระบบแสงสว่างที่เสื่อมสภาพตามอายุการใช้งานและขาดการซ่อมบำรุง จากปัญหาดังกล่าวทำให้การใช้งานพื้นที่จำกัดอยู่ในวงแคบและไม่สามารถรองรับการจัดแสดงต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพและความน่าสนใจในเรื่องของการเผยแพร่ผลงาน

3) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการหรืออบรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและกิจกรรมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า พื้นที่ในส่วนของการจัดประชุมสัมมนานั้น ยังคงรูปแบบทางกายภาพของพื้นที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม พื้นที่ดังกล่าว คณะศิลปวิจิตรได้ใช้ประโยชน์ทางด้าน การจัดประชุม สัมมนา อบรมรวมถึงการใช้เป็นพื้นที่การเรียนการสอนและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในบางโอกาส โดยพื้นที่ในส่วนของการจัดประชุม สัมมนาได้ถูกแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ห้องประชุมใหญ่และห้องประชุมเล็ก ซึ่งพบปัญหาที่ทำให้เกิดอุปสรรคในการ

ใช้งานโดยแบ่งเป็นปัญหาของห้องประชุมใหญ่ คือ สภาพของวัสดุและอุปกรณ์ที่ชำรุดและขาดการซ่อมบำรุง ปัญหาการขาดแคลนครุภัณฑ์ ซึ่งปัญหาดังกล่าวทำให้การใช้งานในส่วนห้องประชุมใหญ่เป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามพื้นที่ห้องประชุมใหญ่มียังคงไว้ซึ่งรูปแบบการใช้งานที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคาร ในขณะเดียวกัน ส่วนของห้องประชุมเล็กนั้นยังพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคต่อการใช้งานในหลายด้าน เช่น ระบบแสงสว่างที่เสื่อมสภาพตามอายุการใช้งาน สภาพของวัสดุและอุปกรณ์ที่ชำรุดและขาดการซ่อมบำรุง ปัญหาการขาดแคลนครุภัณฑ์ ตลอดจนขนาดของพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน และพบอีกว่าสภาพการใช้งานในปัจจุบันของห้องประชุมเล็กนั้นได้ถูกใช้พื้นที่ไปเพื่อการเก็บวัสดุอุปกรณ์และผลงานต่าง ๆ ส่งผลให้การใช้งานพื้นที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อสร้างอาคาร ซึ่งคณะศิลปวิจิตรได้มีแนวทางในการแก้ไข โดยในอนาคตคณะศิลปวิจิตรจะจัดสรรงบประมาณในการซ่อมบำรุงรวมถึงการจัดซื้อครุภัณฑ์เพิ่มเติมเพื่อให้การใช้งานในพื้นที่ดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคาร

4) เพื่อใช้เป็นสถานที่ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ พบว่า คณะศิลปวิจิตรมีนโยบายที่สนับสนุนให้นักศึกษาสามารถใช้อาคารสถานที่ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยสามารถใช้พื้นที่ในส่วนของห้องเรียนปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตามแต่ละสาขาวิชาและสามารถใช้พื้นที่นอกเหนือเวลาราชการโดยผ่านขั้นตอนตามระเบียบในการขออนุญาตใช้อาคารสถานที่จากทางคณะศิลปวิจิตร นโยบายดังกล่าวเป็นการสนับสนุนในด้านการใช้พื้นที่เพื่อเป็นสถานที่ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคาร

5) เพื่อใช้เป็นสถานที่ในการรับสมัครนักศึกษาเข้าเรียนและให้บริการข้อมูลข่าวสารงานประชาสัมพันธ์ทางการศึกษา พบว่าพื้นที่ในส่วนสำนักงานของฝ่ายทะเบียนและงานบริการทางการศึกษานั้น ซึ่งมีพื้นที่อยู่บนชั้นที่ 7 ของอาคารคณะศิลปวิจิตร มีพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งานเนื่องจากการเพิ่มจำนวนของบุคลากรและการขยายตัวของหน่วยงาน ทำให้พื้นที่ในส่วนสำนักงานเดิมไม่สามารถรองรับการใช้งานได้และขยายพื้นที่ส่วนสำนักงานเข้าไปในส่วนพื้นที่ของห้องสมุด ส่งผลกระทบต่อลักษณะการใช้งานพื้นที่เปลี่ยนแปลงไปจากวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคารทำให้รูปแบบการใช้งานพื้นที่สำนักงานในปัจจุบันไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างอาคาร

6) เพื่อเป็นสถานที่ในการให้บริการค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดและระบบสารสนเทศ พบว่าในส่วนพื้นที่ของห้องสมุดและระบบสารสนเทศในปัจจุบันนั้น มีการแบ่งพื้นที่ในการใช้งานไปในหลายลักษณะ เช่น ใช้พื้นที่ในการเรียนการสอนในบางรายวิชา ใช้พื้นที่ในการประชุม ใช้พื้นที่ในการจัดเตรียมและรับประทานอาหาร ใช้ในการเก็บวัสดุและอุปกรณ์ ใช้เป็นพื้นที่ในการปฐมพยาบาล รวมถึงพื้นที่ของฝ่ายทะเบียนและงานบริการทางการศึกษาที่ขยายเข้ามาในส่วนพื้นที่ของห้องสมุด ซึ่ง

ลักษณะในการใช้งานพื้นที่ดังกล่าวเป็นการใช้งานพื้นที่ที่ผิดไปจากวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างและส่งผลกระทบต่อผู้ใช้งานในส่วนห้องสมุดและระบบสารสนเทศในหลายด้าน เช่น เสียงดังรบกวน ความเป็นส่วนตัว ความไม่สะดวกในการเข้าใช้งาน รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในส่วนห้องสมุดและระบบสารสนเทศเอง ได้แก่ พื้นที่ไม่เพียงพอเนื่องจากการใช้งานที่ผิดวัตถุประสงค์ จำนวนหนังสือที่น้อย จำนวนที่นั่งไม่เพียงพอ ระบบสารสนเทศที่ไม่มีประสิทธิภาพ และไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลในส่วนห้องสมุดโดยตรง จากเหตุผลที่กล่าวมานั้นทำให้พื้นที่ในส่วนห้องสมุดและระบบสารสนเทศมีลักษณะการใช้งานที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้างและไม่สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ

5.2 สรุปผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2

สรุปผลการศึกษาระดับความพึงพอใจในการใช้งานอาคารของนักศึกษาคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต่ออาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลา โดยเก็บข้อมูลจากการลงพื้นที่สำรวจ สัมภาษณ์ และแจกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน

ผลการสรุปในส่วนข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง 56% และเพศชาย 44% ในส่วนของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นนักศึกษา 86% อาจารย์ 11% และบุคลากร 3% ในส่วนของวันเวลาที่เข้าใช้อาคารพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 100% เข้าใช้งานอาคารในวันและเวลาราชการ คือ วันจันทร์ถึงวันศุกร์ในเวลา 8.30 น. ถึง 17.00 น. และในส่วนพื้นที่ที่เข้าใช้งานนั้น แยกเป็น พื้นที่ชั้น 1 มีจำนวน 9% พื้นที่ชั้นที่ 2 มีจำนวน 9% พื้นที่ชั้นที่ 3 มีจำนวน 21% พื้นที่ชั้นที่ 4 มีจำนวน 10% พื้นที่ชั้นที่ 5 มีจำนวน 12% พื้นที่ชั้นที่ 6 มีจำนวน 36% และพื้นที่ชั้นที่ 7 มีจำนวน 3%

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลา โดยทำการศึกษาใน 5 ประเด็นหลักซึ่งสรุปผลได้ ดังนี้

1) ระดับความพึงพอใจที่มีต่อภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.64 โดยระดับความพึงพอใจสูงสุดคือ ความพึงพอใจในความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.08 และค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ ความพึงพอใจในความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์ มีความพึงพอใจในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 2.25

2) ระดับความพึงพอใจที่มีต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอน โดยการแยกพื้นที่ตามแต่ละสาขาวิชา ดังนี้

2.1) ระดับความพึงพอใจที่มีต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชา ประติมากรรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 2.40

2.6) ระดับความพึงพอใจที่มีต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาภาพ
จิตรกรรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.52
โดยระดับความพึงพอใจสูงสุดคือ ความพึงพอใจในห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน
มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.75 และค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ

ความพึงพอใจในคุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน มีความพึงพอใจในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 2.30

3) ระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 2.47 โดยระดับความพึงพอใจสูงสุดคือ ความพึงพอใจในมีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.60 และค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ ความพึงพอใจในมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ มีความพึงพอใจในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 2.27

4) ระดับความพึงพอใจต่อห้องสมุดและส่วนบริการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 1.92 โดยระดับความพึงพอใจสูงสุดคือ ความพึงพอใจในอุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.78 และค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ ความพึงพอใจในความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด มีความพึงพอใจในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 1.57

5) ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 2.33 โดยระดับความพึงพอใจสูงสุดคือ ความพึงพอใจในขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว มีความพึงพอใจในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 2.39 และค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ ความพึงพอใจในมีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร มีความพึงพอใจในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ย 2.24

5.3 สรุปผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3

สรุปผลการศึกษาความต้องการของผู้ใช้และศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานอาคารในปัจจุบันเพื่อหาแนวทางในการแก้ไข

1) ภาพรวมปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานจริงในปัจจุบันของอาคารคณะศิลปวิจิตร พบว่าเกิดปัญหาต่อผู้ใช้งานในอาคารคณะศิลปวิจิตร ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1.1) ประเด็นปัญหาเรื่องความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์ เนื่องจากสภาพทางกายภาพของอาคารคณะศิลปวิจิตร เป็นอาคารสูง 7 ชั้น ทำให้เกิดความจำเป็นในการใช้ลิฟต์ในการขนส่ง โดยใช้งานทั้งในด้านการขนส่งบุคคลและสิ่งของร่วมกันทำให้มีสภาพที่ทรุดโทรมและเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายเนื่องจากการใช้งานหนัก แนวทางในการแก้ไขปัญหาในด้านความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์อาจวางแนวทางได้เป็น 3 ระยะ คือ การแก้ไขปัญหาในระยะเร่งด่วน การแก้ไขปัญหาระยะกลางและการแก้ไขปัญหาระยะยาว สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหาในระยะเร่งด่วน คือ การจัดหา

งบประมาณในการซ่อมบำรุงเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการใช้งาน ซึ่งต้องอาศัยการบริหารจัดการ งบประมาณรายจ่ายของคณะศิลปวิจิตรและเป็นหน้าที่ของผู้บริหารคณะในการบริหารจัดการ สำหรับ การแก้ไขปัญหาในระยะกลาง ได้แก่ การกำหนดงบประมาณในการซ่อมบำรุงลงในแผนงบประมาณ รายจ่ายประจำปี รวมถึงการกำหนดกรอบระยะเวลาในการซ่อมบำรุงอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความ ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพในการใช้งาน และการแก้ไขปัญหาในระยะยาว คือการกำหนดมาตรการ และระเบียบต่าง ๆ ในการใช้ลิฟต์ เช่น อาจมีการตั้งโปรแกรมให้ลิฟต์จอดเฉพาะชั้น หรือให้ใช้งานได้ เฉพาะบุคลากร รวมถึงการขอความร่วมมือและแรงจูงใจในการประหยัดพลังงานโดยใช้การเดินขึ้น บันไดในการขึ้นลงเพียงชั้นเดียว ทั้งนี้ในการแก้ปัญหาดังกล่าวควรคำนึงถึงบริบทและความจำเป็น ของผู้ใช้งานในสถานที่นั้น ๆ เพื่อความเหมาะสมและความพึงพอใจต่อผู้ใช้งานอาคาร

1.2) ประเด็นปัญหาในเรื่องเสียงดังรบกวน ซึ่งต้องแยกออกเป็น 2 ประเด็น คือ เสียงดังที่เกิดขึ้นจากภายนอกอาคาร และ เสียงดังที่เกิดขึ้นภายในอาคาร สำหรับประเด็นของเสียง ดังที่เกิดขึ้นจากภายนอกอาคารนั้น เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมและบริบทของสังคมในบริเวณพื้นที่ ใกล้เคียงกับสถานที่ตั้งอาคาร ซึ่งเกิดขึ้นเป็นบางครั้งคราวโดยอยู่เหนือการกำหนดและควบคุมได้ สำหรับประเด็นของเสียงดังรบกวนที่เกิดขึ้นภายในอาคารนั้น เกิดจากการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ใน การทำงาน เสียงดังจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในอาคาร ทั้งนี้สภาพทางกายภาพของอาคาร คณะศิลปวิจิตรเป็นอาคารสูงที่มีช่องโถงเชื่อมต่อกันทุกชั้น จึงเป็นเรื่องยากในการป้องกันปัญหาใน เรื่องเสียงดังรบกวน แนวทางในการแก้ไขปัญหา คือ การกำหนดพื้นที่ในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ ที่ทำให้เกิดเสียงดัง เช่น การกำหนดให้ใช้พื้นที่ในส่วนของห้องเรียนงานไม้ที่เป็นอาคารในส่วนต่อเนื่อง ในชั้นที่ 1 ซึ่งปัจจุบันใช้เป็นที่พักอุปกรณ์ หรือการกำหนดมาตรการในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่มี เสียงดัง ให้อยู่นอกเหนือเวลาในการเรียนการสอน

1.3) ประเด็นปัญหาในเรื่องการใช้ห้องสมุดที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการใช้ งาน โดยปัญหาดังกล่าวเกิดจากหลายปัจจัยที่สะสมรวมกันจนเกิดเป็นผลกระทบต่องานใช้ห้องสมุด ปัจจัยของปัญหาต่าง ๆ ที่รวมกันนั้น ประกอบด้วย ปัญหาด้านลักษณะทางกายภาพของอาคารที่ไม่ มีพื้นที่ใช้งานอย่างเพียงพอสำหรับส่วนบริการต่าง ๆ เช่น พื้นที่สำนักงานและฝ่ายทะเบียน ห้อง พยาบาล จุดพักคอย รวมถึงพื้นที่สำหรับเก็บอุปกรณ์และครุภัณฑ์ ปัญหาด้านการบริหารจัดการพื้นที่ เช่น การใช้พื้นที่ห้องสมุดในการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความไม่สะดวกในการเข้าใช้งาน แนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ แยกได้เป็นการแก้ไขในระยะสั้นและระยะยาว สำหรับการ แก้ไขในระยะสั้นนั้นอาจต้องใช้วิธีการสำรวจพื้นที่ในการใช้งานทั้งอาคารแล้วนำมาบูรณาการร่วมกัน ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้อาคาร เพื่อการจัดหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมทั้งในด้านการใช้งาน และการติดต่อประสานงานของพื้นที่แต่ละส่วน ทั้งนี้ควรมีผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการให้ คำปรึกษา เช่น สถาปนิก หรือ หน่วยงานทางด้านสถาปัตยกรรม ตลอดจนการใช้งานในปัจจุบันควรมี

การกำหนดกฎระเบียบและข้อกำหนดในการใช้ห้องสมุดอย่างเคร่งครัด สำหรับการแก้ไขในระยะยาว นั้น ควรมีการวางแผนในการพัฒนาปรับปรุงพื้นที่โดยการบูรณาการด้านความร่วมมือจากผู้ใช้งานทุก ส่วนและผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ผลลัพธ์ของการพัฒนาปรับปรุงนั้นสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน และอาจต้องใช้ความเชี่ยวชาญของสถาปนิกในการวางแผนการ ออกแบบในรายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนการกำหนดงบประมาณลงในแผนการพัฒนาของคณะศิลป วิจิตรควบคู่ไปกับการจัดทำงบประมาณในการจัดหาหนังสือและครุภัณฑ์รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพ ให้กับระบบสารสนเทศเพื่อการใช้งานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.4) ประเด็นปัญหาในเรื่องของการชำรุดเสียหายของวัสดุประกอบอาคารต่าง ๆ เกิดจากปัญหาในหลายด้าน ปัญหาหลักมาจากการเลือกใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่ไม่มีคุณภาพและการ ติดตั้งที่ไม่ได้มาตรฐาน ส่งผลให้วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่ทนทานต่อการใช้งานและเกิดการชำรุด เสียหายได้ง่าย ปัญหาอีกด้านหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการชำรุดเสียหายวัสดุและอุปกรณ์คือ พฤติกรรมของ ผู้ใช้งานที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้งานอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างถูกวิธี รวมถึงการใช้งานอย่างไม่ ระมัดระวัง ซึ่งส่งผลต่อการชำรุดเสียหายของวัสดุและอุปกรณ์

1.5) ประเด็นปัญหาในเรื่องของการรักษาความปลอดภัย เกิดจากการที่มีทรัพย์สิน ของทางราชการและทรัพย์สินของนักศึกษาสูญหายและไม่สามารถตามคืนได้ เนื่องจากภายในอาคาร และบริเวณโดยรอบไม่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดและไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำอาคาร ทั้งนี้อาคารคณะศิลปวิจิตรซึ่งเป็นสถานที่ทางราชการมีผู้คนเข้าออกเป็นจำนวนมาก จึงเป็นเรื่องยากที่ จะติดตามทรัพย์สินคืนได้ แนวทางในการแก้ไขปัญหแบ่งเป็นการแก้ไขปัญหในระยะเร่งด่วน การ แก้ไขปัญหาในระยะกลาง และการแก้ไขปัญหในระยะยาว สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหใน ระยะเร่งด่วน คือ การจัดหางบประมาณในการติดตั้งกล้องวงจรปิดและการจัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษา ความปลอดภัย ส่วนแนวทางในการแก้ไขปัญหในระยะกลางคือ การกำหนดวงเงินงบประมาณในการ ซ่อมบำรุงระบบรักษาความปลอดภัยและการจัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย รวมถึงการกำหนด กฎระเบียบในการเข้าใช้อาคาร ทั้งนี้ในการกำหนดกฎระเบียบในการเข้าใช้อาคาร ควรรวบรวมความ คิดเห็นจากผู้ใช้งานอาคารทุกกลุ่ม และควรคำนึงถึงพฤติกรรมในการใช้งานของนักศึกษาที่เป็นผู้ใช้ หลักเนื่องจากในแต่ละสาขาวิชา มีรูปแบบการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจ ได้รับผลกระทบจากการกำหนดกฎระเบียบในการใช้งานอาคารได้ ส่วนแนวทางในการแก้ไขปัญหใน ระยะยาวคือ การปลูกฝังทางด้านคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์ สุจริต ต่อนักศึกษารวมถึง ช่วยกันสอดส่องดูแลและรักษาทรัพย์สินสาธารณะ

1.6) ประเด็นปัญหาในเรื่องป้ายบอกทางและป้ายประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอ ซึ่งเป็น อุปสรรคที่ทำให้ผู้มาติดต่อราชการไม่สามารถเข้าถึงส่วนที่ต้องการได้ รวมถึงป้ายประชาสัมพันธ์ ข่าวสารต่าง ๆ ที่มีไม่เพียงพอ แนวทางในการแก้ไขปัญหาคือ คณะศิลปวิจิตรควรจัดหาป้าย

ประชาสัมพันธ์และติดตั้งในส่วนที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย มองเห็นได้อย่างสะดวก และเป็นพื้นที่ผู้ใช้งานอาคารส่วนใหญ่สัญจรผ่าน เช่น ป้ายบอกพื้นที่ หรือ ป้ายชี้ช่องทาง เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงและใช้งานในพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ป้ายแจ้งเตือนเพื่อความปลอดภัย เช่น ป้ายบอกทางบันไดหนีไฟ ป้ายแสดงตำแหน่งดับเพลิง ที่ในปัจจุบันมีอยู่อย่างจำกัดและอยู่ในตำแหน่งที่ไม่สะดวกต่อการมองเห็น

2) ภาพรวมของความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2.1) ต้องการให้มีการจัดพื้นที่สำหรับการพักผ่อนของนักศึกษา เพื่อเป็นพื้นที่สำหรับการพบปะ พูดคุย หรือการพักผ่อน ในระหว่างการว่างเว้นจากการเรียน หรือเป็นพื้นที่ส่วนกลางสำหรับแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มนักศึกษา

2.2) ต้องการให้มีการจัดตั้งเจ้าหน้าที่ หรือฝ่ายช่างประจำอาคาร เพื่อควบคุมการใช้งานอาคารห้องเรียนต่าง ๆ และอำนวยความสะดวกในการเข้าใช้พื้นที่รวมถึงการดูแล ซ่อมบำรุงอาคารและอุปกรณ์ต่าง ๆ

2.3) ต้องการให้มีห้องพยาบาล เพื่อการปฐมพยาบาลในเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาและบุคลากร

2.4) ต้องการให้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมโดยรอบอาคาร เพื่อเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ของคณะศิลปวิจิตร รวมถึงช่วยให้บริเวณโดยรอบอาคารเกิดความเป็นระเบียบ สะอาด และสวยงาม

2.5) ต้องการให้มีการจัดพื้นที่สำหรับการจัดเก็บผลงาน เพื่อเป็นการช่วยลดความแออัดของพื้นที่ในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร และเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยทั้งยังส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของอาคาร

2.6) ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและการระบบรักษาความปลอดภัย เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับผู้ใช้งานอาคารทั้งในด้านความปลอดภัยของชีวิตและความปลอดภัยทางทรัพย์สิน ทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ใช้งานอาคารในด้านความปลอดภัย

2.7) ต้องการให้มีพื้นที่ในส่วน of ร้านค้าสหกรณ์ เพื่อรองรับและบริการนักศึกษาในด้านการขายสินค้า เช่น กระจาดฯ สี วัสดุและอุปกรณ์ทางการศึกษาต่าง ๆ รวมถึงการบริการถ่ายเอกสาร

5.4 เสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไข

เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนและสอดคล้องตามลักษณะการใช้งานในแต่ละสาขาวิชาของคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1) ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขแยกตามพื้นที่ชั้นต่าง ๆ

1.1) พื้นที่ชั้นที่ 1 คณะศิลปวิจิตรควรทำการปรับปรุงพื้นที่ห้องปฏิบัติงานไม่ให้เป็นที่ในการใช้เครื่องจักรและเครื่องมือที่มีเสียงดังในการปฏิบัติงานเพื่อช่วยในการแก้ไขปัญหาในเรื่องเสียงรบกวนในอาคาร ในส่วนของห้องประชุมเล็กควรปรับปรุงพื้นที่ให้สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการออกแบบอาคาร ซึ่งจะให้มีพื้นที่ในการใช้งานเพิ่มขึ้น อีกทั้งการสำรวจวัสดุและอุปกรณ์ในส่วนต่าง ๆ ที่ชำรุดเสียให้และจัดการซ่อมบำรุงให้กลับมาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2) พื้นที่ชั้นที่ 2 ควรแก้ไขปัญหาในส่วนพื้นที่ของห้องเรียนบรรยายประติมากรรม ซึ่งปัจจุบันใช้เป็นที่ในการเก็บผลงานของสาขาวิชาประติมากรรม โดยการปรับปรุงพื้นที่เพื่อให้ใช้ประโยชน์ทางด้านการเรียนการสอน รวมถึงการติดตั้งอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอน เพื่อให้การใช้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาของสาขาวิชาประติมากรรมที่มีพื้นที่การเรียนการสอนไม่เพียงพอ

1.3) พื้นที่ชั้นที่ 3 ควรแก้ไขปัญหาในส่วนอุปกรณ์ที่ชำรุด และการติดตั้งระบบปรับอากาศและครุภัณฑ์การเรียนการสอนให้รองรับการใช้งาน รวมถึงการเพิ่มอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนให้เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน

1.4) พื้นที่ชั้นที่ 4 ควรแก้ไขปัญหาในส่วนพื้นที่ของห้องเรียนบรรยายภาพพิมพ์ ซึ่งปัจจุบันถูกใช้เป็นที่ในการเก็บผลงานของสาขาวิชาภาพพิมพ์ โดยการปรับปรุงพื้นที่เพื่อให้ใช้ประโยชน์ทางด้านการเรียนการสอน และติดตั้งระบบปรับอากาศและครุภัณฑ์การเรียนการสอนให้รองรับการใช้งาน รวมถึงการสำรวจและแก้ไขปรับปรุงวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ชำรุดเสียหายให้กลับมาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5) พื้นที่ชั้นที่ 5 ควรแก้ไขปัญหาในส่วนพื้นที่ของห้องเรียนบรรยายจิตรกรรมไทย โดยการปรับปรุงพื้นที่เพื่อให้ใช้ประโยชน์ทางด้านการเรียนการสอน รวมถึงการบริหารจัดการพื้นที่ โดยกำหนดลักษณะในการใช้พื้นที่ในแต่ละส่วนให้ชัดเจน และติดตั้งระบบปรับอากาศและครุภัณฑ์การเรียนการสอนให้รองรับและเพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน

1.6) พื้นที่ชั้นที่ 6 ควรแก้ไขปัญหาในส่วนพื้นที่ของห้องเรียนปฏิบัติงานจิตรกรรม โดยการแยกประเภทในการใช้ห้องเรียนและกำหนดลักษณะในการใช้พื้นที่ในแต่ละส่วนให้ชัดเจน ติดตั้งระบบปรับอากาศและครุภัณฑ์การเรียนการสอนให้รองรับการใช้งานและแก้ไขปรับปรุงวัสดุและ

อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ชำรุดเสียหาย รวมถึงการเพิ่มอุปกรณ์และครุภัณฑ์การเรียนการสอนให้เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน

1.7) พื้นที่ในชั้นที่ 7 ควรแก้ไขปัญหาในส่วนห้องสมุดและส่วนสำนักงานฝ่ายทะเบียนและบริการ โดยการสร้างผนังเพื่อกำหนดขอบเขตของพื้นที่แต่ละส่วนให้ชัดเจนและช่วยป้องกันปัญหาในเรื่องเสียงรบกวนและความเป็นส่วนตัว

2) ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขต่อภาพรวมอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2.1) คณะศิลปวิจิตรควรดำเนินการแก้ไขปรับปรุงในส่วนลิฟต์โดยสารให้มีความปลอดภัยและมีความพร้อมต่อการใช้งาน รวมถึงการวางแผนในการแก้ไขปัญหาระยะยาวโดยการจัดเตรียมงบประมาณสำหรับการตรวจเช็คและซ่อมบำรุง

2.2) คณะศิลปวิจิตรควรดำเนินการแก้ไขพื้นที่ในส่วนต่าง ๆ ของอาคารที่เกิดการชำรุดเสียหาย รวมถึงการปรับปรุงวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้มีความคงทนแข็งแรงและรองรับการใช้งาน รวมถึงการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกอาคาร เพื่อเป็นการส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ดีของสถานศึกษา

2.3) คณะศิลปวิจิตรควรกำหนดกฎระเบียบในการรับฝากและส่งคืนผลงานต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาความแออัดของพื้นที่และการใช้พื้นที่อย่างผิดวัตถุประสงค์

2.4) คณะศิลปวิจิตรควรสำรวจความต้องการต่อทรัพยากรที่ใช้ในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนในส่วนพื้นที่ต่าง ๆ และดำเนินการจัดสรรให้เพียงพอต่อความต้องการเพื่อให้การเรียนการสอนในภาพรวมของคณะฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.5) คณะศิลปวิจิตรควรจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบต่องานฝ่ายอาคารและสถานที่ เพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงานและการอำนวยความสะดวกในการเข้าใช้งาน รวมถึงคอยควบคุมดูแลในส่วนของคุณภาพและความปลอดภัยและการซ่อมบำรุงอาคาร

2.6) คณะศิลปวิจิตรควรวางแผนในการบริหารจัดการด้านการใช้งานพื้นที่ต่าง ๆ ของอาคารอย่างบูรณาการ

5.5 สรุปผลการวิเคราะห์ปัญหา

จากการศึกษาที่มาและสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทำให้ทราบถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัญหาในภาพรวมของอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปและแยกเป็นประเด็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ ปัญหาที่เกิดจากสภาพทางกายภาพของอาคาร และ ปัญหาที่เกิดจากการบริหารจัดการ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ปัญหาที่เกิดจากสภาพทางกายภาพของอาคาร ประกอบไปด้วย

1.1) ปัญหาจากการชำรุดและเสียหายของวัสดุและอุปกรณ์ พบว่าปัญหาดังกล่าวประกอบไปด้วยหลายสาเหตุ เช่น

1.1.1) วัสดุอุปกรณ์มีคุณภาพต่ำและไม่ทนทานต่อการใช้งาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ ความปลอดภัย และความพึงพอใจ ของผู้ใช้อาคารโดยรวม เพราะวัสดุอุปกรณ์เป็นส่วนประกอบสำคัญในงานสถาปัตยกรรม ที่แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ มาตรฐาน ความสวยงาม ประสิทธิภาพในการใช้งาน ทั้งนี้วัสดุอุปกรณ์แต่ละชนิดมีวิธีการนำไปใช้ กรรมวิธีในการก่อสร้าง และการติดตั้งให้ได้คุณภาพ สถาปนิกผู้ออกแบบ ผู้บริหารงานก่อสร้าง ผู้รับเหมาก่อสร้าง รวมถึงแรงงานในการก่อสร้าง ต้องได้รับข้อมูลที่ถูกต้องในการออกแบบเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ การเตรียมการใช้งาน ตลอดจนการใช้งานจริง ดังนั้น การบริหารจัดการข้อมูล มาตรฐาน และราคารวมทั้งเทคนิคต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สถาปนิกต้องเข้าใจและมีการประสานงานที่ดี (ไตรวัฒน์ วิริยะศิริ, 2558, หน้า 1-13) นอกจากนี้ยังพบว่ามีปัจจัยอื่นที่ส่งผลกระทบต่อชำรุดและเสียหายของวัสดุและอุปกรณ์ เช่น พฤติกรรมของผู้ใช้งานที่ขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้งานอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างถูกวิธี

1.1.2) การตัดลดงบประมาณ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพของโครงการ เป็นคุณภาพของอาคารที่สามารถตอบสนองความต้องการทางด้านการใช้สอยและทางด้านสุนทรียภาพ งบประมาณเป็นสิ่งที่ผู้ออกแบบต้องพิจารณาในการออกแบบควบคู่กับรายละเอียดอื่น ๆ ในทุกขั้นตอนของกระบวนการออกแบบ ทั้งนี้โครงการต่าง ๆ มักมีข้อจำกัดทางงบประมาณ ทำให้จำเป็นต้องทำการประเมินแบบที่ได้ออกแบบไว้ในด้านราคาก่อสร้าง และเปรียบเทียบกับงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้ต้องทำการปรับปรุงแบบให้สอดคล้องกับงบประมาณ ซึ่งส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงแบบหรือคุณภาพในลักษณะการควบคุมราคาของงานออกแบบ หากโครงการมีที่ปรึกษาทางด้านราคา (Cost Consultants) เข้าร่วมตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ จะช่วยให้สามารถกำหนดงบประมาณได้แม่นยำและครอบคลุม ทั้งนี้ คุณภาพของอาคารเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อความผันแปรของราคาก่อสร้าง และเกี่ยวข้องโดยตรงกับขนาดพื้นที่ของโครงการและประเภทอาคาร คุณภาพของอาคารหรือสิ่งก่อสร้างอาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับข้อกำหนดรูปแบบและขนาดพื้นที่ การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ ระบบต่าง ๆ ของอาคารที่เหมาะสมและสมรรถนะการใช้งานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคุณภาพของฝีมือการก่อสร้าง (วิลลิสท์ หรยางกูร, 2558, หน้า 95)

1.2) ปัญหาที่เกิดจากความไม่เพียงพอของพื้นที่ในการใช้งาน จากการศึกษาข้อมูลพบว่าปัญหาความไม่เพียงพอของพื้นที่นั้นเป็นปัญหาที่ประกอบไปด้วยหลายสาเหตุ เช่น

1.2.1) พื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์แรกเริ่มในการก่อสร้าง

อาคาร เช่น การใช้พื้นที่ในการจัดเก็บวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ หรือการใช้พื้นที่ในการจัดเก็บผลงาน จึงทำให้เกิดผลกระทบต่อการใช้งานในพื้นที่นั้น ๆ ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวยังมีสาเหตุอันเนื่องมาจากขาดการวางแผนในการใช้พื้นที่ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงปัญหาของการบริหารจัดการอาคาร

1.2.2) การรวบรวมข้อมูลในการออกแบบอาคาร การขาดการรวบรวมข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบรวมถึงการขาดความร่วมมือและการแสดงความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้งานอาคารซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญสำหรับการออกแบบ ทำให้ลักษณะทางกายภาพของอาคารไม่สามารถใช้งานได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน ทั้งนี้ ชูพงษ์ ทองคำสมุทร (2553, หน้า 13) กล่าวว่า การออกแบบอาคารเรียนต้องคำนึงถึงรูปแบบการจัดพื้นที่ใช้สอยให้สามารถรองรับกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ แนวทางในการออกแบบอาคาร สถาปนิกหรือผู้ออกแบบต้องมีความเข้าใจในอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องเพื่อการออกแบบอาคารในเชิงบูรณาการเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และไตรวัฒน์ วิริยะศิริ (2558, หน้า 1-12) ได้กล่าวว่า ผู้ใช้อาคารซึ่งอาจไม่มีส่วนในการทำงานโดยตรงระหว่างสถาปนิกกับเจ้าของโครงการ แต่มีผลกับงานสถาปัตยกรรมด้านประสิทธิภาพ ความปลอดภัย ความพึงพอใจ รวมถึงสุนทรียภาพของผู้ใช้อาคารโดยรวม สถาปนิกมีหน้าที่ในการรักษามาตรฐานความปลอดภัยต่อผู้ใช้งาน และอธิบายถึงความจำเป็นพื้นฐานด้านคุณภาพที่ผู้ใช้อาคารพึงได้รับต่อเจ้าของโครงการ

1.2.3) การขยายตัวของหน่วยงานหรือองค์กร ซึ่งส่งผลต่อความแออัดและความต้องการพื้นที่ในการรองรับผลของการขยายตัวของหน่วยงานหรือองค์กรนั้น ๆ ทั้งนี้ในขั้นตอนของการออกแบบ สถาปนิกหรือผู้ออกแบบควรศึกษาแผนแม่บทในการพัฒนาองค์กรของหน่วยงานนั้น ๆ เพื่อประเมินแนวโน้มในการขยายตัวขององค์กรและการประเมินความต้องการพื้นที่ในอนาคต ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนสำคัญที่ใช้ในการออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อรองรับต่อการเจริญเติบโตของหน่วยงานหรือองค์กรต่อไป โดยที่ วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2558, หน้า 84) ที่ได้กล่าวว่า ในรายละเอียดโครงการเพื่อการออกแบบ ควรกำหนดรายละเอียดของประเด็นสำคัญ เกี่ยวกับพื้นที่ใช้สอย ได้แก่ ขนาด รูปร่าง ตำแหน่ง หรือความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอย การจัดการภายใน การขยายตัวในอนาคต ฯลฯ ของพื้นที่ใช้สอยต่าง ๆ ทั้งภายในอาคารและส่วนต่อเนื่องภายนอกตัวอาคาร รายละเอียดความต้องการเกี่ยวกับพื้นที่ใช้สอยเหล่านี้จะต้องสะท้อนมาจากความต้องการตอบสนองกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในโครงการ ทั้งนี้การต่อเติมพื้นที่ใช้สอยในอนาคตย่อมมีความสัมพันธ์และมีผลกระทบต่อสภาพทางกายภาพ ซึ่งผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงและเตรียมการไว้ล่วงหน้าในงานออกแบบ เพื่อให้การต่อเติมในอนาคตเป็นไปได้ และเป็นไปอย่างประหยัด ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบโครงสร้างและระบบบริการต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อให้กิจกรรมสามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับ ฮูดดาเลน, วูดท์ และวีเก้น (Hoogdalem, Voordt & Wegen, 1985) ได้กล่าวว่า การออกแบบอาคารให้สอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมและขนาดขององค์กร รวมถึงการคำนึงถึงทิศทาง

และการเจริญเติบโตขององค์กรในอนาคตจะช่วยส่งเสริมให้องค์กรหรือหน่วยงานนั้น ๆ มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น

1.3) ปัญหาการขาดแคลนวัสดุและอุปกรณ์ ซึ่งเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการใช้งานอาคารและส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ปัญหาดังกล่าวเป็นอุปสรรคในเชิงกายภาพแต่เมื่อศึกษาย้อนกลับไปถึงสาเหตุทำให้พบว่า ปัญหาการขาดแคลนวัสดุและอุปกรณ์นั้นเป็นปัญหาที่มาจากการบริหารจัดการอาคาร ดังเช่น วิจิตรบุษบา มารมย์ (2545, หน้า 232) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการทรัพยากรอาคารเป็นการจัดการความสัมพันธ์ระหว่าง งานที่ทำ (What) และ สถานที่ทำงาน (Where) มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายด้าน แยกเป็นขั้นตอนที่สัมพันธ์กัน คือ การวางแผน (Planning) การดูแลรักษา (Maintenance) การจัดหาสินทรัพย์ (Acquiring Asset) เพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ใช้อาคาร ดังนั้นปัญหาการขาดแคลนวัสดุและอุปกรณ์จึงเป็นเรื่องของการจัดหาสินทรัพย์ ซึ่งเป็นปัญหาที่ฝ่ายบริหารจะต้องบริหารและจัดการทรัพยากรกายภาพเพื่อตอบสนองความต้องการขององค์กรอย่างสูงสุด เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานและความสามารถขององค์กร ซึ่งมีหลักการพื้นฐาน คือ การวางแผน การกำหนดแนวทางและยุทธศาสตร์ เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรกายภาพให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (เสรีชัย โชติพานิช, 2554, หน้า 109)

2) ปัญหาที่เกิดจากการบริหารจัดการอาคาร ประกอบไปด้วย

2.1) ปัญหาจากการขาดการวางแผนในการบริหารจัดการอาคาร ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาหลักที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อภาพรวมในการใช้งานอาคารและเป็นอุปสรรคต่าง ๆ ต่อการใช้งานอาคารในวงกว้าง ทั้งนี้ วิจิตรบุษบา มารมย์ (2545, หน้า 232) กล่าวว่า การบริหารจัดการอาคารเป็นการกำหนดกลยุทธ์และวางแผนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พื้นที่และสินทรัพย์ให้มีความสัมพันธ์กับกระบวนการทำงานขององค์กรรวมถึงจำเป็นต้องอาศัยบุคคลที่มีความชำนาญและมีความสามารถในการทำงานเป็นทีมได้ดีเพื่อประสิทธิภาพในการทำงานในการบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร และเสรีชัย โชติพานิช (2554, หน้า 112) ได้กำหนดขอบเขตของการจัดการบริหารทรัพยากรกายภาพ ซึ่งประกอบไปด้วย

2.1.1) การจัดการงานดูแลและบำรุงรักษา คือ การควบคุมการทำงานของระบบประกอบอาคาร ระบบวิศวกรรมและระบบสาธารณูปโภค การวางแผนในการบำรุงรักษาในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ตลอดจนการดำเนินงานบำรุงรักษาและซ่อมแซมตามแผน ฯลฯ

2.1.2) การจัดการงานบริการและการจัดกิจกรรม คือ การวิเคราะห์ทางเลือกของรูปแบบในการหาผู้ปฏิบัติงานที่เหมาะสม การจัดระบบในการสรรหาผู้ปฏิบัติงาน การจัดหาหรือสรรหาผู้ปฏิบัติงาน การจัดทำข้อกำหนด วิธีการปฏิบัติงานและเกณฑ์คุณภาพ การวางแผนปฏิบัติงาน การควบคุมการปฏิบัติงาน กำกับ ดูแล ประเมินผล และการรายงานผล

2.1.3) การจัดการการเงิน งบประมาณและค่าใช้จ่าย คือ การคำนวณต้นทุน ค่าใช้จ่าย การจัดทำงบประมาณรายเดือนและรายปี การจัดทำแผนการเงินและค่าใช้จ่ายระยะยาว การจัดเก็บค่าใช้จ่าย การจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายและงบดุล ทั้งนี้ แผนงบประมาณควรมีการเตรียมการไม่เฉพาะค่าใช้จ่ายดำเนินการ แต่ควรเตรียมแผนเพื่อประมาณการเงินลงทุนเพื่อการซ่อมแซมใหญ่ บำรุงรักษาใหญ่ ซึ่งเป็นงบประมาณระยะยาวในหมวดการลงทุน

2.1.4) การจัดการการใช้ประโยชน์พื้นที่ เพื่อให้มีการใช้งานอย่างคุ้มค่า คือ การวางแผนและกำหนดระเบียบในการใช้พื้นที่ ศึกษาความเป็นไปได้และจัดทำแผนหารายได้จากพื้นที่พาณิชย์ พื้นที่ว่าง และพื้นที่ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์

2.1.5) การจัดการพลังงาน คือ การรวบรวมข้อมูลการใช้พลังงานของ อาคาร การศึกษาพฤติกรรมการใช้พลังงาน การจัดทำแผนปรับปรุงพฤติกรรมการใช้พลังงาน การปรับปรุงระบบฯ ให้มีประสิทธิภาพ

2.1.6) การจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คือ การจัดระบบรักษาความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย และดับเพลิง การลดการเกิดอุบัติเหตุภายในพื้นที่โครงการฯ

2.1.7) การจัดการสิ่งแวดล้อม คือ การจัดระบบเก็บและกำจัดขยะ การทำความสะอาดและการกำจัดสิ่งปฏิกูล รวมถึงการป้องกันการเกิดมลภาวะ ฯลฯ

2.1.8) การจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ คือ การจัดทำข้อมูล ค่าใช้จ่าย ข้อมูลพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้งาน ข้อมูลการใช้พลังงานและข้อมูลปัญหาต่าง ๆ ฯลฯ

2.1.9) การจัดทำแผนพัฒนาระยะยาว คือ แผนการบูรณะระบบ สาธารณูปโภค แผนการปรับปรุง ปรับเปลี่ยน ลักษณะทางกายภาพหรือสถาปัตยกรรมของโครงการฯ แผนการปรับเปลี่ยนการใช้พื้นที่ในอนาคต ฯลฯ

2.2) ปัญหาจากการขาดการกำหนดกฎระเบียบในการใช้งานอาคาร ปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อผู้ใช้งานอาคารและผู้ให้บริการหรือผู้มีส่วนที่รับผิดชอบดูแลอาคารสถานที่ การกำหนดกฎระเบียบในการใช้งานอาคารจะช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้งานอาคารถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและเพื่อความสะดวกในการบริหารจัดการอาคาร ตลอดจนเป็นการรักษาทรัพย์สินขององค์กรให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมต่อการใช้งาน

2.3) ปัญหาในการบริหารบุคลากร ซึ่งเป็นปัญหาในระดับองค์กร จากการศึกษาข้อมูลทางด้านการบริหารทำให้ทราบข้อมูลทางด้านบุคลากรที่ส่งผลถึงปัญหาในการบริหารจัดการอาคาร ดังนี้

2.3.1) ปัญหาจากการขาดอัตราและตำแหน่งของบุคลากร ส่งผลต่อการขาดกำลังคนซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการจัดบุคลากรในการบริหารงานและการให้บริการ ปัญหาดังกล่าวมีความสัมพันธ์ไปถึงการวางแผนงบประมาณและการจัดทำแผนในการพัฒนาองค์กรในระยะยาว

2.3.2) ปัญหาจากการขาดความรู้ความเข้าใจในงานอาคารสถานที่ ส่งผลต่อการบริการที่ไม่มีประสิทธิภาพและสร้างความล่าช้าในการให้บริการตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่ง เสริชัย โชติพานิช (2554, หน้า 109) ได้กล่าวว่า การเลือกหาผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมให้การบริหารจัดการทรัพยากรกายภาพสามารถบรรลุตามเป้าหมาย ทั้งนี้ การดำเนินงานด้านอาคารสถานที่ เป็นภาระงานที่มีรายละเอียดเฉพาะ มีปริมาณงานจำนวนมาก ต้องอาศัยทักษะ ความเชี่ยวชาญ และองค์ความรู้เฉพาะด้านในการดำเนินการ หากการดำเนินงานขาดการวางแผนและการจัดการที่ดี ตั้งแต่ขั้นตอนการจัดหาผู้มาปฏิบัติงาน ก็อาจทำให้การดำเนินงานทั้งหมดเป็นไปอย่างไร้ทิศทาง ช้าซ้อน ขาดประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงจำเป็นที่งานอาคารสถานที่จะต้องมีการบริหารจัดการที่ดี (เสริชัย โชติพานิช, 2553 อ้างใน ไตรวัฒน์ วิริยะศิริ, 2558, หน้า 9-2)

2.4) ปัญหาจากการบริหารงบประมาณ เนื่องจากข้อจำกัดของการจัดสรรวงเงินงบประมาณรายปีทำให้เกิดอุปสรรคในการบริหารจัดการภายในองค์กร ปัญหาดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นถึงระบบการบริหารการศึกษาของคณะฯ ที่มีสาเหตุผูกพันกับปัญหาในมิติด้านอื่น ๆ อีกมาก แนวทางในการแก้ปัญหาคือข้อจำกัดด้านงบประมาณนั้น จำเป็นต้องใช้วิธีการบริหารจัดการโดยผู้เชี่ยวชาญในการแก้ปัญหาและการวางแผนเพื่อจัดลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนในการบริหารค่าใช้จ่าย อีกทั้งการสำรวจและวางแผนเพื่อเสนองบประมาณซึ่งอาจถูกกำหนดเป็นการวางแผนการบริหารงบประมาณในระยะยาว นอกจากนี้ บัณฑิต จุลาสัย (2547 อ้างใน ณัฐดนัย ธิติสวรรค์, 2552, หน้า 15) ได้กล่าวว่า งานการบริหารจัดการทรัพยากรอาคารที่ดีนั้น เกี่ยวข้องถึงการจัดหาสินทรัพย์เพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพในการทำงานและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ใช้อาคาร รวมถึงวิธีในการบริหารจัดการทรัพยากรอาคารที่ดีจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของงานระบบอาคาร และช่วยลดค่าใช้จ่ายสอดคล้องกับ วิจิตรบุษบา มารมย์ (2545, หน้า 232) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการทรัพยากรอาคารไม่ใช่เป็นการบริหารจัดการเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานของโครงการและการบริหารจัดการงานระบบเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่เป็นการจัดการที่ตั้งอยู่บนการกำหนดกลยุทธ์เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พื้นที่และสินทรัพย์ให้มีความสัมพันธ์กับกระบวนการทำงานขององค์กรและมนุษย์

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าในกรณีศึกษาอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นั้น มีสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการใช้งานอาคารโดยแยกเป็น ปัญหาทางกายภาพของอาคาร และปัญหาจากการบริหารจัดการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นผ่านทางสภาพกายภาพของอาคาร

และความพึงพอใจของผู้ใช้อาคาร ซึ่งเห็นได้ว่าปัญหาดังกล่าวผูกพันกันอย่างเป็นระบบ แนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่าง ๆ นั้น ควรเริ่มจากการศึกษาปัญหาและสำรวจความเร่งด่วนของปัญหาดังกล่าว แล้วกำหนดเป็นแผนในการแก้ไขปรับปรุง ซ่อมแซมและพัฒนาทางกายภาพ โดยแบ่งตามความจำเป็นในระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว ควบคู่ไปกับการทำแผนการค่าใช้จ่าย การจัดทำงบประมาณรายเดือนและรายปี การจัดทำแผนการเงินและค่าใช้จ่ายระยะยาว รวมถึงแผนพัฒนาองค์กร การขยายตัวของหน่วยงาน การเพิ่มอัตรากำลังคนซึ่งผูกพันกับค่าใช้จ่ายในระยะยาว ดังนั้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องใช้วิธีการบริหารจัดการและความร่วมมือจากทุกภาคส่วนรวมถึงผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและเป็นแนวทางสำหรับการสร้างแผนแม่บทในการพัฒนาองค์กรควบคู่ไปกับการพัฒนาทางกายภาพของอาคารสถานที่ อย่างไรก็ตามทีมงานฝ่ายบริหารและคณะบดี คณะศิลปวิจิตร จำเป็นต้องเป็นแม่ข่ายหลักในการขับเคลื่อนนโยบายในการวางแผนการบริหารจัดการ โดยมีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน ทั้งนี้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแต่หน้าที่ของฝ่ายบริหารเท่านั้น แต่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษา บุคลากร ครูและอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้ใช้งานหลักของอาคารและเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการที่จะช่วยกันดูแลรักษาทรัพยากรอาคาร ทรัพยากรพลังงาน รวมถึงทรัพย์สินต่าง ๆ ของคณะฯ และสถาบันฯ ทั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและช่วยกันดูแลรักษาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์และทรัพยากรต่าง ๆ รวมถึงการสร้างจิตสำนึกในการใช้งานทรัพยากรอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน บุคลากร ครูและอาจารย์ จำเป็นต้องเอาใจใส่ดูแล ให้ความรู้ อบรมสั่งสอน และเป็นตัวอย่างที่ดีในการสร้างจิตสำนึกในการใช้งานทรัพยากรต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์ รวมถึงการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับนโยบายของฝ่ายบริหารเพื่อให้การบริหารจัดการและการศึกษาดำเนินงานควบคู่กันมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

5.6 ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1) คณะศิลปวิจิตร สามารถนำผลการประเมินของผู้ใช้งานอาคารไปใช้ในการปรับปรุงอาคารและสถานที่ เพื่อสร้างความพึงพอใจต่อผู้ใช้งาน รวมถึงใช้เพื่อการเสนอของบประมาณในการสนับสนุนและส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนรวมถึงการจัดทำแผนงานในการพัฒนาและบริหารจัดการหน่วยงานในระยะยาวต่อไป

1.2) สำหรับหน่วยงานหรือองค์กรสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นกรณีศึกษาเปรียบเทียบในการก่อสร้างอาคารสถานที่ที่มีลักษณะหน่วยงานหรือองค์กรประเภทเดียวกัน

1.3) การศึกษาในครั้งนี้เป็นกรณีตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็นถึง ผลกระทบที่เกิดจากการออกแบบโดยขาดความร่วมมือและการแสดงความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้งานอาคารซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญสำหรับการออกแบบ ทำให้ลักษณะทางกายภาพของอาคารมีข้อจำกัดในหลายด้าน ซึ่งในขั้นตอนของการออกแบบนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการรวบรวมข้อมูลจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการออกแบบ ดังเช่น เลอสม สถาปิตานนท์ (2555) ได้กล่าวว่า สถาปัตยกรรม คือ ศิลปะในการออกแบบอาคารที่ไม่เพียงแต่เพื่อประโยชน์ใช้สอย แต่ยังต้องพิจารณาถึงเทคโนโลยีและความงามให้สอดคล้องกลมกลืนเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่ดี ซึ่งสถาปนิกหรือผู้ออกแบบจำเป็นต้องมีความเข้าใจในอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องในการออกแบบอาคารในเชิงบูรณาการเพื่อจะนำไปสู่ความสำเร็จในการออกแบบและตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน (ชูพงษ์ ทองคำสมุทร, 2553) และในการออกแบบสถาปัตยกรรม สิ่งสำคัญที่ผู้ออกแบบจะต้องพิจารณาถึง คือ ผู้ใช้อาคารหรือสิ่งก่อสร้างนั้น ๆ โดยการศึกษาขนาดสัดส่วนของมนุษย์และพฤติกรรมมนุษย์ เนื่องจากพฤติกรรมมนุษย์จะเป็นตัวกำหนดที่ว่างหรือสภาพแวดล้อมในลักษณะต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบและการกำหนดที่ว่างที่เหมาะสมกับพฤติกรรมและการทำงานของมนุษย์ (เลอสม สถาปิตานนท์, 2555) เช่นเดียวกับการออกแบบภายในชั้นพื้นฐานที่จำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและมนุษย์ โดยเฉพาะมนุษย์ซึ่งเป็นผู้ใช้พื้นที่ที่ได้ออกแบบนั้น โดยนำไปสู่การพิจารณาถึงระยะและขนาดพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับขนาดสัดส่วนของมนุษย์ ที่ต้องศึกษาโดยละเอียด ดังนั้นการออกแบบสิ่งใช้สอยต่าง ๆ ขนาดหรือสัดส่วนทั้งหลาย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้สัมพันธ์กับขนาดสัดส่วนของมนุษย์ เพื่อให้การใช้งานพื้นที่สำหรับการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปอย่างเหมาะสม (กิติ สินธุเสก, 2557)

2) ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

2.1) ควรเพิ่มประเด็นของแบบสอบถามให้เพิ่มขึ้น เพื่อให้ได้ความคิดเห็น หรือความต้องการของผู้ใช้งานอาคารในหลายประเด็น

2.2) ควรเพิ่มจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: ศูนย์สาธิตการพิมพ์.
- กองนโยบายและแผน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม. (2555). รายงานประจำปี 2555 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2560). แผนที่จังหวัดนครปฐม. สืบค้นจาก <https://thai.Tourismthailand.org/home>.
- กิติ สันตุสsek. (2557). การออกแบบภายในขั้นพื้นฐาน: หลักการพิจารณาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติยา วงษาเนาว์. (2558). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจพื้นที่การใช้งานและความเป็นส่วนตัวของพนักงาน: กรณีศึกษา อาคารสำนักงานห้างหุ้นส่วนจำกัดทีพีเอ็นเพอร์เนเจอร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- คณะกรรมการดำเนินงานวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2555). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดสภาพแวดล้อมภายใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา (รายงานผลการวิจัย). ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ชาลี มธุการ. (2557). การประเมินประสิทธิภาพสภาพแวดล้อมภายในอาคารอยู่อาศัยรวม (อพาร์ทเมนต์) หลังการเข้าครอบครองพื้นที่: กรณีศึกษา คลาวด์ นาย เพลส อพาร์ทเมนต์ กรุงเทพฯ. วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 18, 140-153.
- ชูพงษ์ ทองคำสมุทร. (2553). แนวทางการออกแบบอาคารเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ กรณีศึกษา: อาคาร 40 ปี สาธิตศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 9, 1.
- ณัชชา มณีวงศ์. (2555). ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในคณะเภสัชศาสตร์ ของนักศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 5, 563-564.
- ณัฐดนัย ธิติธรรม. (2552). แนวทางการเลือกวัสดุเพื่อตอบสนองความพึงพอใจหลังการใช้งานและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ส่วนกลางของโครงการบ้านจัดสรรระดับกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ณิชา มุรินทร์นิมิตต์. (2556). การประเมินหลังการใช้งานภูมิทัศน์ในโรงพยาบาลทั่วไป: กรณีศึกษา โรงพยาบาลเสนา อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 6, 17-36.
- ไตรวัฒน์ วิริยะศิริ. (2558). *การจัดการสถาปัตยกรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรรศนีย์ วรหาคำ. (2554). การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธงชัย ทองมา. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการ การบริหารทรัพยากรกายภาพ: อาคารสำนักงาน ให้เช่าระดับ เอ ในบริเวณศูนย์กลางเขตธุรกิจกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาอาคารอับดุลราฮิม. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 7, 15.
- ธงชัย ทองมา. (2559). วิธีการพัฒนาตัวชี้วัดความเสี่ยงด้วยแนวทางการจัดการทรัพยากรทางกายภาพ อาคารสำนักงาน เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาเกณฑ์การประเมิน. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 9, 141.
- ปัญญพงศ์ นาคะบุตร. (2553). *การประเมินการใช้พื้นที่อาคาร กรณีศึกษา: อาคารเรียนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฝ่ายทะเบียนและประมวลผล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2559). *จำนวนนักศึกษาคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีการศึกษา 2559* [เอกสารสำเนา]. นครปฐม: ผู้แต่ง.
- พรเทพ พินัยนิติศาสตร์. (2554). *การจัดการอาคารสำนักงานเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน: กรณีศึกษา อาคาร ดร.เจริญ คั่นธวงศ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พรชัย ธรรมธรรม, จินตนา ทวีมา และสิรินทร์ ช่างโชติ. (2538). การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. *สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว*. (เล่มที่ 19, หน้า 13). กรุงเทพฯ: โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน.
- พัสดร์ หิรัญญการ. (2554). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยววงศ์พระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รักตระกูล ใจเพียร. (2558). *พฤติกรรมการเรียนรู้สถาปัตยกรรม*. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 8, 1144.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

- รุจา อินทสระ. (2559). *การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาศิลปกรรมศาสตร์ ในการใช้อาคาร หอสมุดสุรัตน์ โอสถานเคราะห์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.*
- เลอสม สถาปิตานนท์. (2555). *องค์ประกอบ: สถาปัตยกรรมพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- วิจิตรบุษบา มารมย์. (2545). *การบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร: การจัดการพื้นที่/ สถานที่สำหรับ สภาพแวดล้อมในอนาคต. วารสารวิจัยและสาระสถาปัตยกรรม, 1, 232.*
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. (2553). *จิตวิทยาสภาพแวดล้อมในโครงการอสังหาริมทรัพย์: ศาสตร์ที่นำ ผู้ประกอบการเข้าไปอยู่ในใจผู้บริโภค. วารสารธนาคารอาคารสงเคราะห์, 16, 39.*
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, บุษกร เสฐฐวรกิจ และศิวพร กลิ่นมัลย์. (2556). *จิตวิทยาสภาพแวดล้อม มूलฐานการสร้างสรรค์และจัดการสภาพแวดล้อมน่าอยู่อาศัย. กรุงเทพฯ: เจ.บี.พี.เซ็นเตอร์.*
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. (2558). *การจัดทำรายละเอียดโครงการงานสถาปัตยกรรม: เพื่อการสร้างสรรค์ สภาพแวดล้อมสรรค์สร้าง. กรุงเทพฯ: เจ.บี.พี.เซ็นเตอร์.*
- วีระ สัจกุล. (2544). *การประเมินสภาพแวดล้อมอาคาร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- วรารัตน์ ผลทวี่. (2557). *การประเมินประสิทธิภาพด้านการใช้งานอาคาร: กรณีศึกษา ศูนย์รับสมัคร และบริการข้อมูลมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.*
- ศิริรัตน์ จวนแจ้ง. (2551). *ความพึงพอใจของครูและนักเรียนต่อสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา อาชีวศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.*
- ศุภรา เจริญภูมิ. (2558). *การออกแบบกระบวนการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยการจัดการคุณภาพ. วารสารสมาคมนักวิจัย, 20, 144.*
- สมหมาย เปียถนอม. (2551). *ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม. สืบค้นจาก <http://home.npru.ac.th/sommay/ebooks/book1>.*
- สุภักดิ์ พฤทธิกานนท์ และธำมภ์ วรณกุล. (2553). *การประเมินหลังการใช้งานเพื่อหาแนวทางการ ปรับปรุงกลุ่มหอพักเชิงดอย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้เป็นศูนย์พักอาศัยและเรียนรู้. วารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 1, 45-46.*
- เสกสรร ธรรมวงศ์. (2541). *ความพึงพอใจของนักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีต่อการให้บริการด้านการเรียนการสอนสายสามัญระดับประถมศึกษา: ศึกษากรณีโรงเรียนผู้ใหญ่สตรีบางเขน ทักษสถานหญิง กลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*

- เสรีชัย โชติพานิช. (2554). แนวคิดการบริหารทรัพยากรกายภาพ สำหรับโครงการที่อยู่อาศัยแบบรวม. *วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 2, 109.
- อรพรรณ บุญถิ. (2556). การศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- อรรจน์ เศรษฐบุตร. (2551). สถาปัตยกรรมสีเขียว: การท้าทายเพื่อความยั่งยืน. *วารสารอาษา*, 10, 70-73.
- อัญพัชร ปิยะวิชิตศักดิ์. (2552). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเตรียมทหาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- อิคอนเนเจอร์ ศาลายา. (2560). แผนที่โครงการอิคอนเนเจอร์ ศาลายา. สืบค้นจาก <https://www.home.co.th/home/i/5675>.
- Council, F. F. (2002). *Learning from our buildings: A state-of-the-practice summary of post-occupancy evaluation*. Retrieved from <https://www.nap.edu/read/10288/chapter/1>.
- Hoogdaem, van, H., Voordt, van der, T. J. M., & Wegen, van, H. B. R. (1985). Comparative floorplan-analysis as a means to develop design guidelines. *Journal of Environmental Psychology*. Retrieved from <http://www.bk.tudelft.nl>.
- Maslow's hierarchy of needs. (n.d.). Retrieved from https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Maslow%27s_Hierarchy_of_Needs_Pyramid.
- White, J. (2008). Implementation of post-occupancy evaluation: A potential tool for building asset management and creating more productive. *Cost-Effective and Sustainable Buildings at MSU White Paper*. Retrieved from https://msu.edu/~tariq/C2P2AI_PostOccupancy_White_Paper.

**แบบสอบถามระดับความพึงพอใจในการใช้งาน
อาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ศาลายา**

ข้อชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ในข้อที่ตรงกับความเป็นจริง และในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ใช้มากที่สุด

รายละเอียดแบบสอบถาม แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

- 2.1 ระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคาร
- 2.2 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอน
- 2.3 ระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา
- 2.4 ระดับความพึงพอใจห้องสมุดและส่วนบริการ
- 2.5 ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. สถานภาพ ☐ นักศึกษา ☐ อาจารย์ ☐ บุคลากร
3. วันที่เข้าใช้อาคาร ☐ วันจันทร์ – ศุกร์ ☐ วันเสาร์ – อาทิตย์
4. ช่วงเวลาการใช้อาคาร

☐ 8.30 – 12.00 น.

☐ 12.00 – 13.00 น.

☐ 13.00 – 18.00 น.

☐ 18.00 – 24.00 น.

☐ 8.30 – 17.00 น.

5. พื้นที่ที่เข้าใช้งาน

- ☐ พื้นที่สาขาวิชาประติมากรรม ชั้น 1
- ☐ พื้นที่สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา ชั้น 2
- ☐ พื้นที่สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน ชั้น 3
- ☐ พื้นที่สาขาวิชาภาพพิมพ์ ชั้น 4
- ☐ พื้นที่สาขาวิชาจิตรกรรมไทย ชั้น 5
- ☐ พื้นที่สาขาวิชาจิตรกรรม ชั้น 6
- ☐ พื้นที่ฝ่ายทะเบียนและห้องสมุด ชั้น 7

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งานอาคารคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
เกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจมี 5 ระดับดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

2.1 ระดับความพึงพอใจต่อภาพรวมของอาคาร

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
1. ความสามารถในการเข้าถึงและที่จอดรถ	5	4	3	2	1
1.1 ความสะดวกในการเข้าถึงอาคาร					
1.2 ความเพียงพอของที่จอดรถ					
2. ความสะดวกในการเข้าใช้งานอาคาร	5	4	3	2	1
2.1 ความสะดวกในการเข้าใช้งานพื้นที่ภายในอาคาร					
3. ประสิทธิภาพโดยรวมของอาคาร	5	4	3	2	1
3.1 ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งอาคาร					
3.2 มีช่องทางเข้าออกอาคารอย่างเพียงพอ					
3.3 มีความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ใช้งาน					
3.4 มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ					
3.5 ความเหมาะสมของวัสดุในการตกแต่งอาคาร					
3.6 มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ					
4. ความยืดหยุ่นของพื้นที่ใช้งาน	5	4	3	2	1
4.1 พื้นที่สามารถรองรับกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ					
5. ความปลอดภัย	5	4	3	2	1
5.1 ความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ					
5.2 ความปลอดภัยในการใช้ลิฟต์					
5.3 ความปลอดภัยจากสารเคมีต่างๆ					

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
6. การจัดการพื้นที่	5	4	3	2	1
6.1 สามารถเข้าใช้งานพื้นที่ในแต่ละส่วนได้อย่างสะดวก					
6.2 ขนาดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน					
6.3 มีป้ายบอกทางและประชาสัมพันธ์อย่างเพียงพอ					
7. ความเป็นส่วนตัว	5	4	3	2	1
7.1 พื้นที่ใช้งานสามารถสร้างความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้					
8. ความเหมาะสมทางกายภาพของอาคาร	5	4	3	2	1
8.1 ความสะอาดของพื้นที่ภายในอาคารและบริเวณโดยรอบ					
8.2 ความเหมาะสมของแสงสว่างภายในอาคาร					
8.3 ปริมาณเสียงรบกวนภายในอาคาร					
8.4 คุณภาพอากาศและการถ่ายเทอากาศภายในอาคาร					

2.2 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานต่อพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอน

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
1. ห้องเรียน	5	4	3	2	1
1.1 ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน					
1.2 ขนาดพื้นที่ของห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอน					
1.3 ความสอดคล้องของห้องเรียนกับกิจกรรมการใช้งาน					
2. สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน	5	4	3	2	1
2.1 เสียงรบกวนจากภายนอก					
2.2 แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมและเพียงพอ					
2.3 อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีความเหมาะสม					
2.4 คุณภาพอากาศภายในห้องเรียนและการระบายอากาศมีความเหมาะสม					
3. วัสดุและอุปกรณ์	5	4	3	2	1
3.1 เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ					
3.2 คุณภาพและความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน					
3.3 ความเหมาะสมของเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการเรียน					

2.3 ระดับความพึงพอใจต่อพื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการพักผ่อนสำหรับนักศึกษา

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
1. พื้นที่ในการจัดกิจกรรม	5	4	3	2	1
1.1 มีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา					
1.2 พื้นที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ					
1.3 ความเพียงพอของอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม					
2. พื้นที่ในการพักผ่อนของนักศึกษา	5	4	3	2	1
2.1 มีพื้นที่และจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับการพักผ่อน					
2.2 คุณภาพของโต๊ะและเก้าอี้ในการพักผ่อน					
2.3 มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น จุดบริการน้ำดื่มอย่างเพียงพอ					

2.4 ระดับความพึงพอใจห้องสมุดและส่วนบริการ

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
1. พื้นที่ห้องสมุดและส่วนบริการ	5	4	3	2	1
1.1 ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ภายในห้องสมุด					
1.2 ความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุด					
1.3 ที่นั่งภายในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน					
1.4 ความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องสมุด					
1.5 เสียงรบกวนจากภายนอก					
1.6 ความเหมาะสมของแสงสว่าง					
1.7 อุณหภูมิภายในห้องสมุดมีความเหมาะสม					

2.5 ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอาคารและการให้บริการอาคารสถานที่

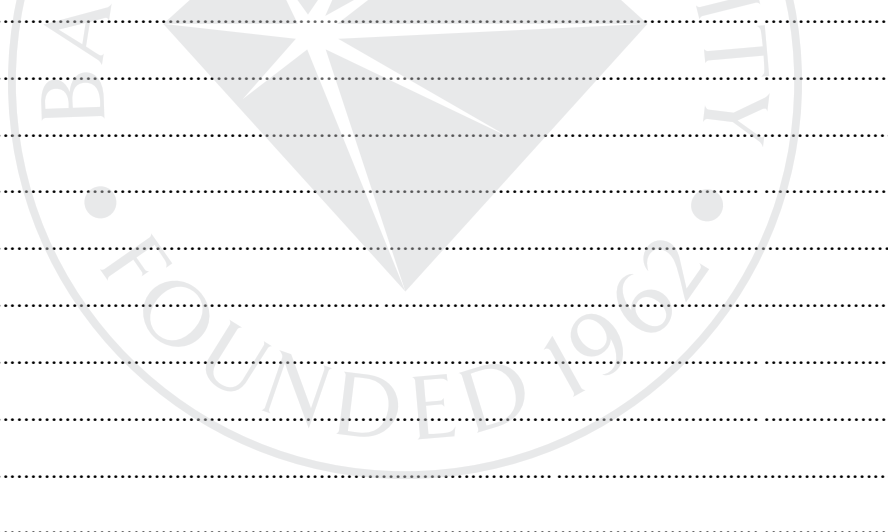
ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
1. การให้บริการอาคารสถานที่	5	4	3	2	1
1.1 มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในการใช้พื้นที่และห้องเรียน					
1.2 ขั้นตอนในการขอใช้พื้นที่และห้องเรียนเหมาะสม รวดเร็ว					
1.3 เจ้าหน้าที่สามารถให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ได้					
1.4 มีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ปัญหาที่เกิดจากการใช้งานอาคาร

[illegible]

ความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม)

ประวัติเจ้าของผลงาน

ชื่อ – นามสกุล	นายชนัส คงหิรัญ
อีเมล	CKstationpoint@gmail.com
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2545 สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน ภาควิชาออกแบบ คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ. 2551 ภาควิชาออกแบบ คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตำแหน่งงาน อาจารย์ประจำ พ.ศ. 2548 ภาควิชาออกแบบ คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตำแหน่งงาน อาจารย์อัตราจ้าง พ.ศ. 2548-2550 พนักงานประจำห้างหุ้นส่วนจำกัด ลีคู๊ดดีไซน์ ตำแหน่งงาน Designer Manager พ.ศ. 2545-2548 พนักงานประจำบริษัท เอ แอนด์ อี แอสโซซิเอตส์ จำกัด ตำแหน่งงาน Interior Designer

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 30 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2560

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) อยู่บ้านเลขที่ 62/6

ชอย - ถนน ถนนพระราม 4 ตำบล/แขวง วังทอง

อำเภอ/เขต นนทบุรี จังหวัด นนทบุรี รหัสไปรษณีย์ 11130

เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7581100133

ระดับปริญญา ☐ ตรี ☒ โท ☐ เอก

หลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา สถาปัตยกรรมภายใน คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย
กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/
วิทยานิพนธ์หัวข้อ การประเมินประสิทธิภาพของงานฝีมือในธุรกิจ
อาหาร: กรณีศึกษา อาหารตามสั่งปิ้งย่าง สถาบันนวัตกรรมอาหาร
อาหาร และนวัตกรรมอาหาร

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย
กรุงเทพ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มี
กำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่
ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนาอื่น ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้
สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการ
กระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาลิขสิทธิ์ในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับ
บุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ
เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณา
ได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหาย
ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาฉบับนี้โดย
ละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(อาจารย์อภิจิภา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและศูนย์การเรียนรู้

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤติกา ลีมลาลย์)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิรงค์ จุฑาพฤตนิกร)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร